Ներսես Շնորհալի
Յիսուս որդի
1702

Ի՜ ժուժկալեալ առաւօտ էին․
սակայն յաղթեալ որպէս մարմ էին։
Ի՜ ես կրտսերս առ ՚ի բար էին․
և կատարեալ գոլ ՚ի չար էին։
Որպէս եսաւըն նախած էին․
բայց ըստ հոգւոյ գոլով վերջ էին։
Աճառակրօնս անգինգանձ էին։
վասըն յագման յորովայն էին։
Ի՜ երծանօղըս կամով էին․
զգերս անդրանկաց որ՚ի յերկ էին։
Օ որ աղաչէմ ղեւսըդ վեր էին․
զի չխան դատուցըն հրեղէն էին։
Բացցին և ինձ դրունք եթեր էին․
որպէս յայնժամ խորայէլ էին։
Հանցես ՚ի վեր զանկեալ հոգ էս․
ըստ լուսակազմ սատրիճան էին։
Որ յօրինակ մարդկան բեր էին։
յերկրէ յերկինս անդրադարձ էին։
Օծմամբ անուշ իւղոյ հոգւ ոյն․
զոր կորուսի խառնմամբ չար էին։
Օծցես ըզ գլուխս իմ վերըստ էին․
պահպանական սրով քոյ էին։
Ո՛չ ժուժկալեալ դէմ հզօր էին․
զօտեկըրուին ըստ յանկոյ էին։
Բան զի տըկար գոլով անձ էին․
անկայ ՚ի բունւն անըզգամ էին։

Ր.ԱԼ կարկառեմ զաջդ երկնայ ին.
հաս ՚ի թիկունս իմ ՚ի մարտ ին:
Սո՜ խորտակէ՛ զիմ թշնամ ին.
զի մի՛ կայցէ այլ ՚ի յոտ ին:
Ս՟րկոտասան ցեղապետ ին.
ծընեալ որդւոց նահապետ ին:
Պ՟աճաճանեալ մեռասան ին.
զյոյլսէփ ՚ի ձեռն իսմայէլ ին:
Օ եղբայրն հարեանց վաճառեց ին.
ընդ երեսուն դահեկան ին:
՚Ի նմանութիւն աշակերտ ին.
դաղտ նենգաւո՜ր գող յուդայ ին:
Ս վաճառեցա՛ր տէր ընդ նըմ ին.
ծառայ ՚ի տա՛ն պետափրե ին:
Սո՜ փրկեցե՛ր յեգիպտուհ ւոյն.
զյոգի մաքրա՛ր ողջախոհ ին:
Մ՟տեր ՚ի բա՛նտ փարաւո՜ն ին.
տեսիլցուցե՛ր ՚ի գիշեր ին:
Ռ.րձակեցե՛ր վասն երազ ին.
և կացուցեր տէր աշխարհ ին:
ՙՆ,ոյնպէս և ի՛նձ դաւ՜ագործեց ին.
որդիքըն մոր դաւո նենգեց ին:
Բ՟ազմաբեղո՛ւն ախտից մեղ աց.
վաճառեցին զիս դիւրաւ ին:
Թ.է և ըզի՛ զկամըս նոր ին.
անհակառա՛կ գոլով նըմ ին:

Սակայ

Սակայն եմուծ զիս 'ի բանտ ին.
յանել անլոյս արգելան ին:
Բ.ալ որ ըզ նամ յամենայն ին.
ազատեցեր ան յոյս վայր ին:
Ն.ա զիս փրկեա տէր ընդ նըմ ին.
'ի զանազան ախտից չար ին:
Ն.գ խպտոհուծ վավ սշոտ ին.
մի մատնեցայց դարշպութընկ ին:
Բ.այնոր սողայ նըման օձ ին.
ահեղ կոչէ ըսծյաուխուծ ին:
Բ.ալ բարձրագո քան ըզ նոա ին.
և տէր կացո յեգիպտոս ին:
Ս.ի յաղթեցից չար իշխան ին.
աներևոյթ թըռնաւոր ին:
Ա.սով ամէհ լինել նոր ին.
զիս տուն արամ կենաց հաց ին:
Ս.ի յաղեցայց և բաշխեց ից.
որք են կարօտ անմահ բան ին:
Ս.յոբ յիշեսցուք զերանել ին:
զայն որ յիշմենէ արժան ին:
Ա.եպետ յորդուցնէ եսաէ ին.
այլ գերագոյն քան զդաշկոբ ին:
Բ.այնոր 'ի քէն յայժ գովէլ ին.
և վըրկայեցանէ 'ի բար ին:
Ա.ետ այր արդար և ճշմար ին.
և կատարեալ յամենայն ին:

Օոր քանս արկեր չար թշնամ ին·
խնդրեր 'ի փորձ պատերազմ ին:
Յորում տուեալ իշխանու թին·
յայտնի լինել քում ծառայի ին:
Նախ զարտաքին ստացուածմեծ ին·
Ջընջեր իսպառ ըզ կենդան ին:
Ապա զորդիսըն տասնես ին·
ստան յապարանսն 'ի բազմոց ին:
Սրոց հասեալ առ նա գուժ ին·
ոչ բանասէր ինչ մարդկայ ին:
Այլ գոհութի՛ս ածայ ին·
իմաստութեամբ խօսեր հոգ ին:
ՅԺ Տէր ասէ ետ զմեծու թին·
եւ էառ որպէս կամ ի:
Մերկ ելայ յորովայն է·
եւ մերկ դըմնիմք 'ի տապան ին:
Դարձեալ վառեալ առ նա չար ին·
զիւր մեքենայս բազմագուն ին·
Խնդրել 'ի քէն զնորին մարմ ին·
տանջել ցաւօք ան հընար ին:
Սրոյ առեալ ըզ ցանկալ ին·
բայց ոչ եհաս իւր բաղձալ ին:
Այլ մանտրեցաւ ծախող ժան ին·
իբր 'ի պըղղինձ կամ երկաթ ին:
Բան զի սաստիկ շարժեաց ախտ ին·
եւ յորդնալից արար զմարմ ին,

Լըստէր նեխեալ ՚ի մէջ յաղբ ին.
քերէր քարամբ և զշորաճ վէր ին:
Բարեկամայն որ մերձ էկ ին.
բանիւք զըզւոճեալ զերանել ին:
Րալ և կընոջն ան ըզ գամ ին.
որ զէնաուեալ ըստ և այ ին:
Իւ՜ տայքանեօք ոչ խախտեց ին.
զանդամանդեայ վէմ հաստատ ին:
Խօսել բանիւ հայհոյու Թն.
առատիրականըդ քո բան ին:
Րալ գոհանայր ըզ քէն ՚ի նմ ին.
ընդ դիմանայր բանից նոց ին:
Մինչ և եղև զըրաճմարտ ին.
և կատարումըն հանդէտ ին:
Իւրեեցար տ՟ր ՚ի մէջ ին.
և խօսեցար ընդ սիրել ին:
Պսակետուր դու յաղթող ին.
առողջութի՛ յոյժ հիւանդ ին:
Ըզ կենդանեաց աղգ ան բան ին.
կայն շնորհեցեր նըմա կրկ ին:
՚Իսկըզբնութի՛ բանական ին.
պարգևեցեր նոյն միակ ին:
Իւ՜ այս խորհուրդ ծածկեալ խորին.
յառաջագոյն մեզ ցուցան ին:
Թէ որք մեռան ոչ կորընչ ին.
այլ յարիցին յորըն վերջ ին:

Ըրդ

ԶԵ Արդ՝ ես հայցմամբ նահատակ ինն.
և համբերող ձգնաւոր ինն։
Լու քեզ կարդամ և պաղատիմ իմ.
հեղուլ զարտասուըս ցաւաց ինն,
Օ ի թէ խընդրէ իմ թշնամ ինն.
առ 'ի փորձել զիս 'ի մարտ ինն։
Սի՛ տար 'ի ձեռս անօտղակ ինն.
մի՛ մատնեսցես կամաց նոր ինն։
Զի՛ ես տկար լուծեալ մարմ ինն.
հոգւս յօժար բայց ոչ շարժ ինն։
Ընձն իմ խաւար միտքըս մթ ինն.
կամաց 'ի բաղնտ կամ 'ի խոր ինն։
Բայց դու ընդ իմ տարտամս անձին.
մարտիր ընդ գէմ ախոյան ինն։
Որ ապացեր քաջալեր ել.
զի յաղթեցեր չար իշխան ինն։
Սիայն զկամեցս իմ 'ի բար ինն.
ընկալ փոխան յոբայ ջան ինն,
Լ՛ ըզ պսակս յաղթանակ ինն.
ինձ պարգևես յապագայ ինն։
Որ ըզ մովսէս զքանչել ինն.
զի ծնընդենէ ընտրեալ յար ինն։
Փրկեալ 'ի ջուրց հեղձական ինն.
սնուցեր 'ի տան փարաւոն ինն։
Լ՛ 'ի լըրման ժամանակ ինն.
կրկնամեայց քառասնեկ ինն։

 Լրևե

Երևեցա՛ր տէր 'ի լեր ին.
բոցով հըրո՛վ 'ի մորեն ին:
Փրկիչ ըզ նա՛յ գերեալ ցեղ ին.
առաքեցե՛ր իսրայել ին:
Վասն առաջի՛ն սըրբոյ ուխտ ին.
եղեալ առ հօ՛րն աբրահամ ին:
Ո՛չ արձակե՛լ փարաւո՛ն ին.
եգիր ըզ նա՛ ա՛ծ նոր ին:
Եւ զօրութեա՛մբ գաւազան ին.
ետուր նմա՛ գըրան նըշան ին:
Հարեր զաշխա՛րհ եգիպտոս ին.
տասըն հարուա՛ծ որպէս աս ին:
Յորում խորհո՛ւրդ զենման գառ ին.
և ե՛լք որդւո՛ցն իսրայել ին:
Բաժանեցե՛ր երկո՛ւս մաս ին.
զանդունդս խորո՛ց կարմիր ծով ին:
Եւ ըզ բնութի՛ւն լուծական ին.
կարծրացուցե՛ր ի՛բր արձան ին:
Որպէս ծաղկեա՛ մարգագետ ին.
էր ճանապա՛րհն անդընդոյ ին:
Ընդ որ ոտի՛ւք ընթանայ ին.
ո՛չ թանալո՛վ գարշապար ին:
Եւ զփարաւո՛ն եգիպտաց ին.
որ զհետ մըտեա՛լ կառօք նոց ին:
Ընկղմեցե՛ր 'ի մէջ ծով ին.
'ի յօրինակ բելիար ին:

Իսկ

Իսկ՝ քո՛ ընտրեա՛լ և սուրբ հօտ ին·
առաջնորդեա՛լ որպէս խաշ ին:
Հորդան ետո՛ւր յանապատ ին·
հըրով լուսո՛վ և սեաւամպ ին:
Ետուր նոցա՛ զհաց երկնից ին·
և մանանա՛յ հրեշտակաց ին:
Տըպաւորեա՛լ ըզ քոյդ մարմ ին·
յերկնից իջեա՛լըն կենդան ին:
Հարեր ըզ վէ՛մն և բխեց ին·
զերկոտասա՛ն վըտակն աղբ ին:
՚Ի յօրինա՛կ աղբեր կող ին·
առաքելո՛ցն քարող ին:
Երեակ պահօ՛ք քառասնեկ ին·
Մովսէս գոլո՛վ ՚ի մէջ մըգ ին:
Որպէս կենա՛ց ժամանակ ին·
ամբըն նորա՛ այս քանթոռ ին:
Ցուցեր զյետո՛յս քո՛ խորհրդ ին·
Թագուցելո՛յն ՚ի փապ վիմ ին:
Հեղեր ըզ լո՛յսդ անճառել ին·
՚ի հողեղէ՛ն դէմս նոր ին:
Րուեալ զօրէ՛նսն ՚ի տախտակ ին·
գրեալ մատա՛նցդ ձեռաց ին:
Վասն անօրէ՛ն անհաւատ ին·
և խստաներա՛խտ ժողովըրդ ին:
Զոր խորտակէ՛ր նա զառաջ ին·
ընդ այնըզ որթո՛յն զորկազմեց ին:

Դու ՚ի խորհուրդ ծածկեալ էիր ին.
վասն օրինացն որ լուծան ին։
Որպէս երկրորդն որ հաստատ ին.
քոյում եդեալ ան շարժուխտ ին։
Որ կայ և մնայ յաւէտ ՚ի սամ ին.
մինչ ՚ի կատար յաւիտեն ին։
Հրաման ետուր կազմել նոյ ին.
ըզ զանազան կարգ խորան ին,
՚Նմանութիւն պետրէ վիմ ին.
կամ գերակայ մօր սիոնի ին,
Եւ տապանակ կտակարան ին.
յանփոյտ փայտից պատեալ ոսկ ին։
Անապական մարմնոյ քոյ ին.
յածութեն դ յօրինակ ին։
Եւ զպատմուճանն ահարոն ին.
ըզ ղեւտական քահանայ ին։
Դու ՚ի խորհուրդ հոգևոր ին.
զարդարեցեր զերևել ին։
Եւ այս քանեօք բարեգործ եալ.
եւ առաւել քան ըզ սոս ին։
Սակայն որթոյն եկեղեցաց ին.
՚ի բեւլ բերքովը զոհմատուց ին։
Օ մեծըն մովսէս դառնացուց ին.
և զահարոն սնարգեց ին,
Ընդ մադիամ խառնակէ ին.
զորդիս դիւացըն զոհէ ին։

Մինչ

Մինչև ՚ի սպառ բարկացուց ին·
զներողութիւն որդ շարժեց ին։
Հուր ՚ի յակոբ բորբոքեց ին·
և բարկութիւն յեսրայէլ ին։
Նա՛ ամենեցեանց սուրբ աշխարհ ին·
զոր խոստացայր դու տալ նոց ին։
Նաց ՚ի յերկրուց անդ ոչ մտ ին·
վասըն մեղացն որ գործեց ին·
Որդ՝ ես ժողովօղս յամենայն ին·
և համեմատ չարեաց նոց ին։
Որ առաւեալ առի զբար ին·
եմ ապերախտ քան ըզ նոս ին։
Լոյս հերձեր զծով զսգալ ին·
ինձ ըզ խաւարն աղջամըղջ ին։
Յանժամ ծածկեալ զեդ խպառաց ին·
և աստ զիշխանըն մահած ին։
Լոյս ՚ի տուէ՜ ամպ հովան ին·
՚ի գիշերի լոյս արփեն ին։
Իսկ ինձ է լոյս իմաստ բան ին·
և հովանի է սուրբ հոգ ին։
Ընդ մանանայ լուծանէ ին·
զի որք կերան մեռանէ ին։
Նա՛ աստ մարմին քո երկնայ ին·
որ կեանըս տայ ճաշակող ին։
Սոքա արբին ջուր վիմած ին·
և ես զարիւն վիմիդ կող ին։

Լոյս

Որպէս կախեա՛լ օձ պղընձ ին·
Եւ ես տեսի՛ զկեանսդ 'ի խաչ ին:
Որպէս օրէ՛նքըն մովսէս ին·
գրաւորակա՛ն 'ի տախտակ ին:
Ա՜յս լինձ հոգևո՛յդ իմաստու թին·
աւետարանդ ա̃ծայ ին:
Սամն այնորի՛կ յոյժ պահանջ ին·
քան ըզ նոցո՛ւնց յինէն զքար ին:
Որպէս տաւա՛կնէ ծառայ ին·
գերտող կամա՛ց սանդխտող ին:
Որքա՛ն ոսկւո՛յ որթ կոզմեց ին·
Եւ քո՛ փոխա՛ն երկիրպագ ին:
Ա՜յ ես 'ի սէ՛ր հիւթանիւթ ին·
խոնարհեցա՛յ ան յագ յոխտ ին:
Որքա՛ն քաղցեա՛լ տորտընջէ ին·
փասըն հացին յանապատ ին:
Ա՜յ ես լըռմա՛մբ հարկաճառ ին·
միշտ 'ի խնդի՛ր աճելորդ ին:
Որքա՛ն յերկի՛ր չաղախէ ին·
պտղընկութեա՛մբ մագիամ ին:
Այս ըզ հոգի՛ս իմ զերկայ ին·
աղտեղեցի՛ գործօք չա՛ր ին:
Բայց որ քաճի՛չ եղեր նոց ին·
տ̃ր իմ գթա՛ծ հօր միած ին:
Ա՜յ դարձուցե՛ր ըզ բարկու թին·
հայցմամբ մեծի՛ մարգարէ ին:

 Բ. Նցո՛

Ինչ՛ի յինէն զան ներել ին ·
ըզ պատուհասն որ ինձ պահ ին ։
Ւ՜ պարգևեա զըղջումն անձ ին ·
և թողութի՛ անցեալ անց ին ։
Մի՛ արգելցես զիս ընդ բաղմ ին ·
աւետաւբեր յերկրէ քոյ ին ։
Իալ՝ ընդ երկու՛ցն որ անդ մտ ին ·
մոյծ զիս յաշխարհըդ քո վեր ին ։
Որ ըզ յեսու որդի նաւ՜ ին ·
ընտրեալ իշխան յետ մովսէս ին ։
Ի՛յն որսըղնեա՛լ 'ի խորան ին ·
և 'ի լերի՛ններ ընդ նըմ ին ։
Ի նո՜անակե՛րն ըսքանչել ին ·
աներ՜անըրդ քո՛ւմ փրկական ին ։
Յորո՜մ յովսէ՛ նախ կոչէ ին ·
և զկնի յեսու աւ ձայնէ ին ։
Որ յաղթանա՛կ գուլ 'ի մարտ ին ·
ընդ դէմ ծըպիրհ ամաղէկ ին ,
Մ՝ինչ տարածամամբ մովսէս ձեռ. ին ·
գոյր օրինա՛կ քեզ 'ի խաչ ին ։
Որով որդի՛ն իսրայէլ ին ·
զայն որ ծընա՛ն յանապատ ին ,
Իծեր յաշխա՛հըն պաղեստ ին ·
ըստ քո՛ խոստմա՛ն անսուտ բան ին ։
Ընդ յորդանան անցանէ ին ·
տապանակա՜ կտակարան ին ,

Տուրքն

Սուրբքն ՚ի յակոբանսըն դաւանայ ին .
՚ի յօրինակ մարդկան ազգ ին :
Պարիսպքըն եօթն երիքով ին .
՚ի նմանութե՛ն խոր դըժոխ ին :
Յեօթնիցըս շուրջ գալով նոց ին .
զերթ ջուր հալեալ կործանե ին :
Իսէ զթագաւորքն եօթեանց ազգ ին .
որ երեսուն թուովէ ին :
Հարեր նովաւ զամենես ին .
կախեաց զփայտէն նըշանակ ին :
Զարագընթաց շարժումն արփի ին .
վարձգականն լուսաճեր ին :
Կացոյց հանդէպ գաբաւոն ին .
զլուսինն ձորո՛ն Ելոն ին :
Իսէ այլ բազում որպէս աս ին .
հրաշագործեա՛լ յայնմ յաշխարհ ին :
Զոր մկնձանեաց ցեղից նոց ին .
ինքն ժամանեա՛ց հարցն առաջ ին :
Արդ՝ ճշմարիտ զօրինակ ին .
հոգւոց զփրկիչն մարմնական ին :
Յաղերսաժեմ վասն իմ անձ ին .
զարդարութե՛ն գործոց նոր ին :
Թէպէտ և ոչ նըման նըմ ին .
արժանացայ ընդ դէմ չար ին :
Այլ՝ մեզ կացցոյ ապաւարիզ ին .
եղէ նըմա՛ն վասն ծառայ ին :

Նայց ձեռըն տէր իմում մարտ ին.
ընդ անմարմի՛ն ամաղէկ ին։
Չգմամբ ձեռըե՛ն քո՝ ՚ի փայտ ին.
ընդ մովսէսի՛ անդր ՚ի լեր ին։
Յարցես և զեծթ աղջ խորհրդ ին.
որպէս նովա՛ քանանաց ին։
Օ՛ որ կորըստեա՛նն և զպտուղնէ ին.
արծաթասէրն և ձանձրալ ին։
Ըզ բարկութե՛ան տրտմական ին.
և զնորափառ պեղծ հպարտ ին.
Կարկուտ քարէ՛ հոսեալ նոց ին.
և ըզ պիծա՛կ զօրաց նոց ին։
Ընցո ընդ գ՛ետս այս երկրայ ին.
անթաց յաղթե՛ց գարշապար ին։
Դարձո՛ յանդրէ՛ն ուաթեն ին.
անմահակա՛ն վայրիս դրախտ ին։
Գարխապ մեղաց երեքով ին.
դըրամք փակեա՛լ անյուսալ ին։
Ըղաղակա՛ տապալեաց ին.
դրունք ՚ի հեխանց քանդեալ բարձ ին.
Սէ յաւետեա՛ցն յաշխարհ վեր ին.
յորում մըտեր նախ աւաջ ին։
Յետեւեցո՛ հետոց քոյ ին.
ծառանց լինե՛լ ինձ վերըստ ին.
Որ ըստ արդա՛ր դատաստան ին.
որով դատես զա՛զգ երկրած ին։

Խնամեալ պահես բոլորով բն.
Իւրաքանչիւր ոք ըստ կարգ բն։
Ընտրեալ եդեր յիսրայէլ բն.
յետ մովսիսի զօրավար բն։
Եւ զ դատաւորս ցեղից նոց բն.
ըստ յօրինաց դատել զնոսա բն։
Եւ զ գեդեհոն յաղթող այր բն.
որ զմադիամ հարերնով բն։
Երեք հարիւր զօրական բն.
զբիւրըս բիւրոց այլասեռ բն։
Եւ ընդ սամսոնն անյաղթել բն.
որ յուխտական յորովայն բն։
Այն որ զգիսակ ունէր մազ բն.
ըստ հոգւոյն շնորհաց Ծարվեն բն։
Եւ զայլ ոմանս որպէս 'ի գր բն.
մինչ 'ի հեղի այր ծերուն բն։
Այն որ մեռաւ բեկմամբ ող բն.
վասըն գերեալ տապանակ բն։
Ահա եւ յետ մըս քաղաք բն.
զոր շինեցեր ձեռամբ քո բն։
Եւ դիր դատել դատաւոր բն.
զհոգիս այրն մըտաց խըղճ բն։
Բայց ոչ դատեցան ըստ օրէն բն.
ոչ դիմացան չար ոսոխ բն։
Այլ մեղկացան կամաւ յախտ բն.
մատանեաց 'ի ձեռս անաղակ բն։

Արդ՛ որ փրկի՛չ եղեր նոց ին.
ետուր յաղթե՛լ հակառակ ին:
Տացես և ի՛նձ տէր յաղթու թի
ընդ դիմանա՛լ ախոյան ին:
Ուսո՛ դատե՛լ որպէս նոք ին.
արդարապէ՛ս զմտաց հոգ ին:
Զի մի՛ զյետինն նաքարակիտ ին.
պահանջեցա՛յց անդր 'ի բանտ ին:
✠ Որ աննայի՛ լռե՛ար ձայն ին.
և ամլութե՛՛ն ետուր զորդ ին:
Զոր քեզ մատո՛յց 'ի խորան ին.
ընծա պտո՛ւղ յորովայն ին:
Եւ ես գոչե՛մ ձայնի՜ նոր ին.
ան չարժ չըրթա՛մք խորոց սրտ ին:
Աղաղակե՛մ զան լուել ին.
հեծծեմ հոգւո՛վ ես վըշտագ ին:
Թէ զան պտուղս անձն 'ի բար ին.
և զպտղաբե՛րս գործոց չա՛ր ին:
Պտղաբերեա՛ բարեաց գործ զք.
և գօսացո՛ զարմատ չա՛ր ին:
ձղ Զախտըս մեղա՛ց ըղ բազմած ին.
դադարեցո՛ ըստ փեննայ ին:
Ամուլ հոգւո՛յս ըստ աննայ ին.
շնորհեա՛ որդի՛ս եօթներրակ ին:
Մեռուցի՛ն անդա՛մք իմ երկրայ ին.
կեցցէ հոգի՛ս իմ վերըստ ին:

Իջցէ ՚ի գուբ չար թշնամ ին․
և զիս հանցես յերկին վեր ին։
Որ ըզ դաւիթ յեսսեած ին․
յորդիս եղեալ ծընունդ վերջ ին։
Մանուկ խարտեշ գեղեց կագ ին․
հովիւ խաշանց անբանհօտ ին։
Օծեր իւղովն որ եղջեր ին․
առ ՚ի բեհեկումն որ յապակ ին։
՚Ի ձեռըն սուրբ մարգարէ ին․
սամուէլի տեսանող ին։
Յորմէ հետէ խաղայր հոգ ին․
և հովանի լինէր նըմ ին։
Հընչէր նուագ զերգ սաղմոս ին․
իմաստնապէս ՚ի տաւաղ ին։
Հալածելով զայսըն ձայն ին․
զոր հարկանէր ՚ի սաւուղ ին։
Մերժէր զգազանս երևել ին․
զառջն և զառիւծ ՚ի միաս ին։
Եւ ՚ի խըմբել պատերազմ ին․
ճակատ ընդ դէմ իսրայէլ ին։
Սանեալ նուագ դու ըզ նոս ին․
առանց զինու պատերազմ ին։
Բան զի պարսատիւ հովուական ին․
գողիադըն քարիւ հեղեղատ ին։
Հարեր զճակատ գողիաթ ին․
բարձեր զնախատ յիսրայէլ ին։

Սա՛ ՚ի նեղչացն որոց հաս ին.
բազմադիմի փորձանք նըմ ին:
Ապրեցուցեր զկեանըս նոր ին.
և կացուցեր գըլուխ նոց ին:
Մ՛է ընտրեցեր զազգնեփրեմ ին.
ոչ ըզ խորան մանասէ ին:
Ամլ գյուդայեան բեթղահեմ ին.
յորմէ և դու առեր մարմ ին:
ծ Ստուեր նմա պարգև կրկ ին.
յոյժ բարձրագոյն քան ըզ բնաւ ին:
Արքայ օծեալ հրեաստան ին.
և մարգարէ ա՟ծայ ին:
Թէպէտ և անց ըստ հրաման ին.
սղալեաց կամաւ ՚ի յերկոս ին:
Պոռնկեցաւ ընդ բերսաբէ ին.
եհեղ զարիւնն ուրիայ ին:
Ո ի յայտ լիցի թէ է մարմ ին.
ւունի բնութեան նա մարդկայ ին:
Սա՛ ոչ յօտար կամ յերկնայ ին.
այլ ՚ի ծնընդոց հողեղ ին:
Լ, այ և ՚ի յոյս անցաւոր ին.
ետուր գըթել յայնժամ մեծ ին:
Ո ի մի մեղօք ան յուսաց ին.
այլ ոպ նա փութով դարձց ին:
Սա՛ զիս առեր մարդ հողած ին.
՚ի յադամայ որդւոյ վերջ ին:

Ուըն

Ո՛ ընունդ դոլով գիշերայ ին·
ախտիւք բերեալ և ախտայ ին։
Ո՛ ընար անմխիթ զիս վերըստ ին·
ստեղծեր նորոգ աւազան ին։
Օծեր իւղով քո յերկնայ ին·
յորդեգրութեն հօրդ վեր ին։
Բայց ես անկեալ յախտս կրկ ին·
եղեալ ծնունդ մեղսասիր ին։
Զօծումն սուրբ ծածայ ին·
աղտեղեցի գործօք չար ին։
Որդ՝ պաղատիմ երգով նոր ին·
հայցեմ 'ի քէն ըստ սաղմոս ին։
Սիրտ սբ̄ հաստատեա յիս վերըստ ին·
յորովայնիս ուղիղ հոգ ին։
Ինձ լսեցո զլուր քո ձայն ին·
զուրախալին և զցնծալ ին։
Յորժամ հընչէ փողն ահագ ին·
ազդել ոսկերսիմ ցաւագ ին։
Տէր 'ի մեղաց դարձո զհոգ իս·
պարտեաց իմոց գիրջնջեաց ին։
Ի՜ յարենէ գոյն յորդան ին·
մաքրեա իմոցս և օտար ին։
Յայնժամ շրթունք հոգւոյ սբացցին· Ժ՜
բերանս որ հընել յօժարաս ցին։
Ի՜ զուարակիդ զընծամանգառ ին·
հաղորդ գըրտայց պատարագ ին։

Որ յօրինմանց քեզ ընտրեց ին.
գործի մեծի մարգարէ ին:
Բզ սողոմոն խաղաղու թին.
'ի քէն բերեալ երկնաւոր ին:
Սա 'ի հօրէն իւր սեփհակ ան.
զաթոռն առեալ ըզ հայրեն ին:
Որպէս եդ ու հօր միած ին.
ոչ արտաքուստ կամ օտար ին:
Տաճար շինեաց նա երկրայ ին.
դու ըզ բնութիւս մարդկայ ին:
Նըմա տուաւ իմաստ բան ին.
բայց դու տուօղ անճառ շնորհ ին:
Նա ժողովող յոգնց իմաստ ին.
անոճանեցաւ յիսրայել ին:
Իսկ դու զցրուեալ ազգ երկրած ին.
ժողովեցեր 'ի միաս ին,
Նմա դշխոյն հարաւայ ին.
եկն 'ի տեսիլ բաղձմամբ սրտ ին:
Քեզ քառանկիւն կողմ աշխարհ ին.
անտեսաբար երկրպագ ին:
Այ ես շնորհաց քոց ընդ նմ ին.
եղէ ստացօղ մի քան քար ին
Մէ պահելով զայն ընդ վատ ին.
այլ կորուսի' ըզ գլուխ նոր ին,
Օ ի որպէս նա զփառս անեղ ին.
փոխեաց 'ի փառս եղծական ին:

Նոյն

Նոյնպէս ըզ լոյս շնորհաց քոյ   ին·
փոփարկեցի՛ ընդ խաւար   ին։
Որդ՝ եթէ նա՛ վասըն անց   ին·
տուժիւք պատժեա՛լ յօրինակ   ին։
Ո ինչ ունիմ յոյս թշուառս անձին·
կորուսողի՛ ըզ ճշմարտ   ին։
Ա՜ թէ նորա՛ գոլ թողու   թին·
երկբայելի՛ զըղջմամբ սրտ   ին։
Ինձ արդարև ան յուսալ   ին·
բարկացելոյդ հօր հաշտու   թին։
Բայց որ գթածդես ամէն   ից·   ժԷ
հեղյես ըզ սէր շնորհաց քոյ   ին։
Իմաստութի՛ հօրըդ վեր   ին·
իմաստնացո՛ զիս յերկրոս   ին։
Ո արդիւնարար գործնական   ին·
և ՚ի յիմաստ տեսական   ին։
Ո ի կարացից լուսով շնորհ   ին·
երկու աչօք նայել յերկ   ին։
Բան զի իսկիզբն իմաստու   թե·
երկիւղ քո սուրբ ըստ առակ   ին։
Ա՜ գիտութիւն առանց նոր   ին·
առիթ չարեաց է ունող   ին։
Ո՛ յուշիկ բազումք յանդիման   ին·
և սողոմոն՝ նախ առաջ   ին։
Այն իմն և խուն իմաստու   թե·
անօգտակար առանցս․ անձ   ին։

Ծոցից զկոլոփս որ ըստ կարգ ին.
զի ոչ ներէ բանըս բազմ ին։
Ըզ մարգարէս եւ զթագաւոր րա.
եղեալ ՚ի տան հրէաստան ին։
Որ ՚ի յերկրուս եղեալ բաժ ին.
՚ի յուդայի եւ եբրեմ ին։
Օ ի գիրըք սուրբ ածայ ին.
յառաջագոյն մեզ պատմեց ին։
Օ իւրաքանչիւր վարըս նոց ին.
՚ի զգուշութե՛ մեզ ծանուց ին։
Օ ոմանց բարեաց վկայեց ին.
զի յօրինակ մեզ եղից ին։
Օ այլոց ըզ չար վկայեց ին.
զի մի՛ նման լիցուք նոց ին։
Ա՜ ես մերժեալ յինէն զբար ին.
չբերի զլաւագոյն տեղ յանձ ին։
Այլ ընտրելով զներհակ նոր ին.
եղէ նըման յոյժ վատթար ին։
Ա՜ կորուսի զիմաստու թի.
զոր ընկալայ բանիւք քո ին։
Բայց ես գոչեմ զաղերս բան ին.
եզեկիա թագաւոր ին։
Ի նեղութեանց փրկեալ կրկ ին.
որպէս եւ յայնժամ ըզ նոս ին։
ՓԼ ՚Ի ասորոց բռնաւոր ին.
՚ի սպառնալեացն ըռափսակ ին։

Սա՛ ՚ի յախտիցըն պատուակաւ էին․
հայցմամբ մեծի՛ մարգարէ էին։
Յարցէ իսպառ սուր հրեշտակ էին․
ըզ բազմութի՛ւն լեգէոն էին։
Ո անմարմնակա՛նս որք ՚ի մարմ էին․
ընդ Եկեղեցւո՛յ քում մարտընչ էին։
Սա՛ զախտ մեղա՛ց մահաբեր էին․
տագնապելո՛յս ջերմամբ սոց էին։
Բարձեա յինէն հզօր գ․իւր էին․
որպէս կարօ՛ղ յամենայն էին։
Պարձի՛ զլուսունէ՛ր երեկոյ էին․
՚ի լոյս կենա՛ցդ առաւօտ էին։
Որպէս նովա՛ւ օրինակ էին․
դարձեալ եղե՛ւ տէւներրակ էին։
Որ էր նշա՛ն երեք լուս էին․
Երրորդութե՛ դ երրեակ անձ էին։
Նա և ծագմա՛ն քո և դարձ էին․
և գալըստեա՛ն քո երկրորդ էին։
Բայց իմ բարձեա՛լ որպէս նոր էին․
աւուրք կենա՛ց հոգևոր էին։
Մերձիմ ՚ի դրունըս դժոխ ոց․
և սատանէ՛րք մահու զիս ծածկեց էին։
Դ յիշատա՛կ թողում յետ էին․
զհամբաւ չարեա՛ց զզարսաւս անձ էին։
Կամաւ մատնեա՛լ չա՛ր ոսոխ էին․
որ ՚ք առևիւծ նշանակ էին։

Բ՛յն

Այն որ մանրեաց զոսկերս խոր ին.
և խորտակեաց զխորհուրդ սրտ ին:
Ի ծնընդենէ առաւօտ ին.
մինչ 'ի գիշեր մահու ստուեր ին:
Այլ ես տկար որպէս ծխ առ.
անդիմադարձ իբր աղաւն ին:
Տեսեալ զերջէմ առ Թշնամ ին.
Նըւաղ ձայնիւ որպէս մրնչ ին:
Օ այս 'ի լուսոյ խաւարեց ին.
և կուրութեամբ զիս տուժեց ին:
Յաշխարհ նայելինձ ուսուց ին.
և ո՛չ 'ի լոյսդ ածայ ին:
Արդ՝ ինձ շնորհեա տր ընդ նմ ին.
մերժիլ յախտից ցաւոցս անձ ին:
Դարձո զմեղաց ըզ դառնու թին.
'ի քաղցրացոյն խաղաղու թին:
Ընդ որս և զիս փոխարկեսց ես.
'ի պտղաբեր զամուլ հոգ ին:
Ու 'ի ծնանել զարդարու թին.
զորդիս լուսոյ հոգևոր ին:
Ո՛ի անդադար քեզ օրհնու թին.
մատուցանեմ մինչ 'ի մարմ ին:
ձէխ Այլ ընդ հրեշտակս յապագայ ին.
փառըս հընչել 'ի տաճար ին:
Այլ ընդամաց երեց հընկ ին.
զոր առնելը 'ի կեանս նըմ ին:

Նոր

Շնորհեա՛ և ի՛նձ զանթուե՛լ ին.
և ընդղրաւէ՛ն յաւէ՛իտեն ին:
Զայնի՛է մախթեմ մանաւէ ին.
զղջացելո՛յ յանցաւոր ին:
Որ ըզ պատկե՛ր չորեք դիմ ին.
կանգնեաց 'ի տա՛ն սրբազան ին:
Եհեղ զարի՛ւն մարգարէ ին.
սղոցիւ հերձեա՛լ նման փայտ ին:
Եւ ի՛նքն եա՛ռ զդարձուա՛ծ չարին.
կապեալ յերկա՛թ 'ի տան բանտ ին:
Գոչէր լալո՛վ յայրմամբ սրտ ին.
արտասուե՛լո՛վ թախծեալ անձ ին:
Աղաղակէր աղերս բան ին.
բախէր ըզ կո՛ւրծս ողորմագ ին:
Ամենակա՛լ ստեղծօղ գոյ ից.
ո՛ր եա՛ծ աբրահամ ին:
Ի սահակա՛յ քուրմ ծառայ ին.
և յակոբա՛յ սրբո՛յ սիր ին:
Որոց չե՛ղե՛ր ապաշխար իւ.
զի վե՛րք մեղա՛ց ո՛չ ունէ ին:
Այլ իմ ցաւո՛ց ըսպեղան ին.
զի քան զաւա՛զ շատէծով ին:
Ոեմարժանի՛ նայել յերկ ին.
զի կափուցի՛ զաչս 'ի բար ին:
Եւ կուրացա՛յ աշխարհ սոտր ին.
կապեալ մեղօ՛ք իբր երկաթ ին:

Եւ

ԺԵ Լու կանգնեցի՛ պատկեր չա՛ր ին.
հանդէպ աչա՛ցս ըզ տրպախտ ին:
Բ այժմ 'ի խոնա՛րհ քեզ արկան եմ.
զծունըրս ծընկա՛ց և ըզ սրտ ին:
Հայցեմ անձա՛մբըս ցաւագ ին.
լեզուաւս ասեմ մեղա՛յ յերկ ին:
Թող ինձ տէր Թո՛ղ մինչ 'ի մարմ ին.
զի մի՛ կորա՛յց 'ի մեղս անձ ին:
Մի՛ դատեցա՛յց ընդ ապաննող ին.
ընդ փայլակմա՛նն ըստոր անկ ին:
Բ ալ ընդ զուարթունս արժան ցո՛
փառաւորութեան անմաղձան ին:
Յաղերս բանիւ քեզ ընդ բազմ ին.
ըզ վարս ածեմ զեղխայ ին:
Ո այն որ երկրի էր երկնայ ին.
էբր ան մարմին կոյս 'ի ստուեր ին:
Սր կերակրէ՛ր 'ի յանձաւ ին.
'ի յագռաւուց բերեալ հաց ին:
Շ ըջեր մորթովք մեռեալ մաշկ ին.
մոլորակա՛ն յանապատ ին.
Ո իջեանէն առ կինն այր ին.
և զլխութիւն շնորհօղ նըմ ին.
Ն յօրինակ կենաց հաց ին.
և օծութեա՛ն հոգւոյդ շնորհ ին.
Ո փակող բանիւ քո՛յով զերկ ին.
և ըզ բացողըն յետ զոհ ին:

Յոր ՚ի սեղանն ողջակիզ ին.
լուար նմա հրով երկնայ ին:
Այն որ անձրև յետ երաշտ ին.
իջոյց նման իջման քո ին:
Որով պաշտեալ ազգ մարդկայ ին.
զյօղըն կենաց հոգւոյն արբ ին:
՚Ի սպառնալեացն եզաբել ին.
փախեաւ պահօք քառասուն եկ ին:
Զի տկարութիւն բնութենս յայտնի ին.
թէ ոչ օտար հողանիւթ ին:
Եւ ՚ի քորեբ ըստ մովսէս ին.
եմուտ ՚ի յայրն ըստ հրաման ին:
Իաւ զհընչիւն սաստիկ հողմ ին.
նման անցեալ ջրհեղեղ ին:
Ետ ես ըզ հուրըն սոդոմ ին. ԺԿ
յորում դու ոչ էր ՚ի նոս ին:
Զի բարկութեամբ հանդերձ ին.
և ոչ սիրոյ ցասման մեծ ին:
Լուաւ և զձայն ըզ քաղցրոգ ին.
՚ի տեսլ իջման քո մեզմաք ին:
Որ զհեզաբար գալուստ քո ին.
նշանակէր յամրա վերջ ին:
Զնոյն որ մաշկեալ մեռեալ ախտին.
զեղխակերս կոչեաց յանդ ին:
Որպէս և դու զվէմ հաստատ ին.
և սուրբ զորդեսըն զէբեթ ին;

Ի՜ զյորդանան ցելեալ նով ին .
անցին ցամաք ըստ յեսուէ ին :
Հրեղէն կառօք հաներ յերկ ին .
զհոգին ետուր միւսոյն կրկ ին .
Որ համբարձման քո գուշակ ին .
տալ ըզ հոգին մետասան ին :
Ի՜ քո փոխման լինել նոց ին .
և յետ նոցա որ ըստ կարգ ին :
Օի որպէս նա վարդապետ ին .
եղև նըման ամենև ին :
Ի՜ քեզ ընտրեալք ՚ի յաշխարհէս .
՚ի գործ հրաշից նըմանեց ին :
Նա մաշկեկաւ սփածեալ շնորհ ին .
եհերձ ըզ ջուրըն յորդանան ին :
Սոքա զմեղաց ծովըն հերձ ին .
քարոզութեամբ կենաց բան ին :
Նա ըզ մանկունսըն բեթէլ ին .
տապաստ էարկ վասն այպան ին :
Սոքա ըզ ծնունդ մեղաց չար ին .
սըրով հոգւոյն կոտորեց ին :
Սա ամլութեն շնորհեաց զորդ ին .
զոր եյարոյց ըզ մեռեալ դ ին :
Գալոյն առ նա ՚ի եօթն եկ ին .
ըստ գալըստեան քո ՚ի յութ ին :
Ի՜ յետ մահուան կենդանու թին .
Նորուն ոսկերքն ՚ի տապան ին :

՚Ղ

'Ի տիպ մահուան քո 'ի վիմ ին .
որով կեցցուք մեք վերըստ ին :
Սոքա զամուլ եկեղեց ին . ժգ
'ի բազմա ծնունդ փոխարկեց ին :
Եւ ընդ մեռեալըս յարուց ին .
'ի յարութեան հաւատ վերջ ին :
Նա զդառըն ջուրըն երբեքով ին .
փոխեաց 'ի քաղցր արկմամբ աղ ին :
Սոքա 'ի քէն աղանուան ին .
զանհամութիւնս անուշեց ին :
Նա՛ նեխման դամասկաց ին .
յորդանանա՛ սրբեաց յախտ ին :
Սոքա՛ ընդ սեռըս մարդկայ ին .
ահազանին ջուրըմաքրեց ին :
Դու քեզ հաճոյ վարիւք սոց ին .
զիմ փոփոխեա՛ զվարս 'ի բար ին :
Եւ փոխադրեա՛ յերկրէ երկ ին .
զհոգիս մարմնոյս յապագայ ին :
Յայցմամբ կառօք ամբարձող ին .
զոր 'ի թափօր բերեր լեր ին :
Յանդերձելոյ հանդերձող ին .
կարապետի քո յերկրորդ ին :
Դ, յբի հոգւոյս տուր լռու թին .
որպէս նոքօք մեռելոտ ին :
Եւ մաշկեկա՛ մեռելոտ ին .
անցո ընդ կեանս այս երկրայ ին :

'Ի

Ի դաւանորմն մեղաց համ ին.
փոխեա ՚ի քաղցր և ՚ի բար ին:
Անապական աղիճ բան ին.
զոր յիս արկցես ըստ նուակ ին:
Յարօ զհոգիս մեռեալ յախտ ին.
որպէս նոքօք զերկս մարմ ին:
Սաքրեա ըզ բո՛ր մահու մաս ին.
ըստ ասորւոյ նէեման ին:
Օխս վերամբեմ ըստ տապար ին.
փայտիւ՜ քոյո՛յ կենաց կարթ ին:
Եւ՜ բերեք աչաց հոգւոյս բացց ին.
ըստ պատանւոյն յիմանալ ին:
Տուր աղերսամբ ինձ հզօր ին.
հարուլ ըզ սիրտ բելխար ին:
Որպէս ենայ ՚ի վաղջան ին.
նետիւք նշան ետ արքայ ին:
Տացես և ինձ արխու թն.
նետիւք խոցել զիմ թշնամ ին:
Եւ աայրեցայց հաղբեց նոր ին.
յորոդայթէ չար որսող ին:
Ինձ աւրինակ պարտէ յիշ ել:
և զգերութ՚ի բաբելոն ին:
Յորժամ զուխտիւ մը աւրին ին.
զոր աւանդեաց մովսէս նախ ին:
Բան զի արքա քաղդեաց ին.
եմուտ երկիր հրէաստան ին.

Օերո

Օ երուսաղէմ տապալեց ին.
զորդիս նորա խողխողեց ին:
Օ տաճարըն մը հըրով լուց ին.
և զըրբութին սըն պղծեց ին:
Եւ զօրհներգութինսըն սիոնի ին.
'ի դերութին խիստ վարեց ին:
Որք 'ի յուռիսըն կախէ ին.
զմր երգարանսըն տաճար ին:
Եւ անդադար նստեալ լալ ին.
միշտ առ գետով բաբելոնի ին:
Նոյնպէս և զի՛մ քաղաքս առ- ին.
խառնակութիւք ախտս սեր ին:
Ըն մարմնականն զօրքըն չար ին.
որք 'ի բաբէլ նշանակ ին:
Օ մասունս երիս տիրական ին.
ախտից սըրով խողխողեց ին:
Եւ ըզ քառեակ ծընունդ սոր ին.
որով մասունք իւր յարդար ին:
'Ի դերութին տարագրեց ին.
յաւտար աշխարհ այլասեռ ին:
'Ի յարածեալ զերամ խոզ ին.
յայսմ աշխարհի յագարակ ին:
Եւ 'ի տաճարս մծայ ին.
յորում բնակեաց քո մը հոգ ին:
Ըզ հուր մեղաց բորբոքեց ին.
կեզմամբ ախտից տոչորեց ին:

Օ այգիս տընկեա՛լ աջով քո՛յ ին․
և մշակեա՛լ հաւր քո՛ ձեռ ին։
Օ ցանկըն քակեալ յատակեց ին․
կթեն անցորդք ճանապարհ ին։
Ուլ որ զգերեա՛լսըն սիոն ին․
դարձուցեր յետս առ հայրեն ին։
Շինել զտաճա՛րըն վերըստ ին․
պայծառ և շքե՛ղ քան զառաջ ին։
Դարձոյ և զիմըս գերու թին․
որպէս և զուխսըն հարաւ ին։
Յօտարոտի յերկրէ չար ին․
զմիտըս գերեա՛լ ըստ գերող ին։
Որք 'ի յերըթա՛լըն իմ ողբայ ին․
մինչ ըզ սերմանսըն տանէ ին։
Դարձեալ 'ի գալըն ուրախաց ին․
արդիւնաբեր հունձս որայ ին։
Հատոյ դըրացա՛յց եօթըն կըրկ ին․
ընդ բեւր չարեացն 'ի ծոց նոց ին։
'Ի սպաննելո՛յս շահեայ զյուդ իս․
խնդրեա՛ զարիւնըն զոր հեղ ին։
Ուլ և դստե՛ր բաբելոն ին․
թշուառակա՛նն և դըժնեայ ին։
Հատոյ փոխա՛ն 'ի ծոց նոց ին․
զոր 'ի սկըզբա՛նս ինձ արար ին։
Հզօր տուր ինձ լինել յուժգ ին․
և'ի դիմի՛ հարուլ չար ին։

Ր՟ունուլ զոտից մանկանց նոցա ին ․
և հարկանել կարծըր վիմ ին ։
Լսել ըզ բան մարգարէ ին ․
ընդ դէմ մահու բունաւոր ին ։
Ուր աւէ մա՛հ քո յաղթու թին
կամ ուր դժոխք խայթոց քոյ ին ։
Մ՝ինչ դարձուցես առ հայրեն ին ․
ուստի անկաւ մարդն առաջ ին ։
Ի՝ փափկութեն յադեն դրախտ ին ․
յանմահական և երկնայ ին ։
Հայցմամբ մաքուր յորովայն ին
Երեմիայ մարգարէ ին ։
Ն՟ու քրովբէից տեսանող ին ․
զորդ 'ի վերայ քոբար գետ ին ։
Որք ընդ գերեալսն ընթանայ ին ․
որպէս հովիւ ըզ կնի հօտ ին ։
Օ ի մի անգիւտ մոլորեաց ին ․
և գահավէժ հոգով լից ին ։
Նայ և յորդորունց համանման ին ․
որք յայնմէ՛ն ժամանակ ին ։
Բ՟ոյին հոգով տեսանէ ին ․
և զապագայսն պատմէ ին ։
Յովաէ բարոյ սերմանող ին ․
և յամովսայ քարոզող ին ։
Մ՝իքիա զծընունդ քո տեսող ին
'ի բեթղահէմ տուն եփրաթ ին ։

Սու յովէլեայ ողբ երգակ ին ·
որ 'ի դեմս իմ վայ տայր անձ ին ։
Սու աբդիու հոգե կրող ին ·
ընդ որս նաւ՛ում եղկելեաց ին ։
Ա.մբակում՛ զարմանալո յին ·
պահօք ելող բարձր 'ի վիմ ին ։
Ա՛յնմ որ զվարսիցըն հրեշտակ ին ·
առեալ բերեր ճաշ 'ի գբ ին ։
Սոփոնիա հրատարակ ին ·
և անդեմս քարոզող ին ։
Սու յուսանու ոքսոյկետ ին ·
նինուեացոց մեծ քարոզ ին ։
Զ.իս վերամբեայ տէր ընդ նմ ին ·
յորովայնէ չար վիշապ ին ։
Հայցմամբ քոյոյ օրինակ ին ·
յերէք օրեայ Թաղմամբ յերկր ին ։
Զաքարիայ տեսանող ին ·
և եօթնամ լոյս աշտան ակ ին ։
Ա.յն որ նստեալ յաւանակ ին ·
զքեզ աւետէր նոր սիոն ին ։
Մաղաքիաս որ էր վերջ ին ·
'ի մարգարէսն այն առաջ ին ։
Ա.նուանակիր տր հրեշտակ ին ·
և համատիպ դեղոյ նոր ին ։
Երից մանկանց բաբելոն ին ·
աշակերտաց դանիել ին ։

 Սրբա

Որդւա սընունող սընեալ նոցա էին.
Նոքայ կուոց ո՛չ զոհեց էին:
Ընանեխ ազար է էին.
մաքուր մանկա՛ն միայնել էին:
Ըանք որ ՚ի հո՛ւրն անկան հնոց էին.
զի պատկերին ո՛չ զոհեց էին:
Յորում ՚ի ջէ՛ր տէր առ նոս էին.
չորրորդ եղե՛ր ընդ երրորդ էին:
Փոխարկեցեր զընութին հրայ էին.
՚ի մեղմագո՛յն ցօղ երկնայ էին:
Որ բարձրանա՛յր չորրեակ տաս էին.
ինըն կանկու՛ն աճելած էին:
Նյօրինա՛կ եօթեանց եօթ էին.
յայսըմ կենա՛ց եօթեանց դար էին:
Յորում զօրէ՛ հուր ախտայ էին.
վառեալ փչմա՛մբ մեղսաւոր էին:
Ի ինի պատիժ անցաւոր էին.
և հրդեհի՛ն որ ո՛չ շիջ էին:
Ըն որ աւուր յութերրորդ էին.
բառնին ՚ի սպա՛ռ դալով քոյ էին:
Նա մեղաւո՛րք մեղք ջնջ էին.
և ամբարշտք ո՛չ գտան էին.
Բայց ես մեղօքս այժմուս կիզ իմ.
իբր ըզ վառող այնըր հրատ էին:
Նա բարձրանմա՛յ յիս բոց չար էին.
յոյժ առաւե՛լքան ըզ հնոց էին:

Փրկեա՛ և զիս Տէր ընդ նոսա ին.
յայրեցմանէ չար խորհըրդոց ին:
Ի կիզմանէ անբնական ին.
և՛ ի հրատից բնութեանց ախտ ին:
Ցօղ քո՛ իջցէ՛ իբր 'ի հնոց ին.
անձրև կենացդ առաւօտ ին:
Ո իմ շիջուսցէ ըզ բոց տապ ին.
փոխարկեսցէ ամպ ցօղ ազ ին:
Եւ զան մաղձան հուր գեհեն ին.
զոր ժառանգեն հրեշտակք չար ին:
Ի զ դառնագոյնըն խաւար ին.
որ է ծընունդ մեղաց ախտ ին:
Ո որ վառեցի՛ անձամբ անձ ին.
բորբոքեցի՛ փըշմամբ չար ին:
Շիջո՛ յինէն հայցմամբ նոց ին.
աքծանացո՛յ լուսոյդ վեր ին:
ՅԵ Պաղատանօք մարգարէ ին.
'ի մանկութեն՛ տեսան ող ին:
Դանիէլի՛ հոգով ծեր ին.
մարմնով ծերո՛ց կշտամբ ող ին:
Ո ան յայտ տեսիլըն մեկն ող ին.
բաբելացո՛ց մեծ արքայ ին:
Ո վէմըն հատեա՛լ առանց ձեռ ին.
զառ 'ի կուսէ քո ըզ մարմ ին:
Եւ զգալըստեան քո օր վերջ ին.
որպէս տեսեա՛լ ծանուց ող ին:

 Ո հայր

Օ հայր հին աւուրց անուան ող ին.
և զքեզ ընդ ամպըս տես ող ին:
Ս՝ զիազար մակաբայ ին.
յինքնամնուէր քահանայ ին:
Ս՝ւ ըստ հոգւոյ որդւոց նոր ին.
և եօթն եղբարց և մարց նոց ին:
Որք ՚ի վերայ հարցն օրին ին.
մարմնով մեռան և ոչ լուծ ին:
Ս՝ւ զանտիոքն երևել ին.
և զան մարմինն անարգեց ին:
Օ իս ազատեալ հայցմամբ նոց ին.
՚ի բռնութենց բելիար ին:
Չարչարակցաւք քո առաջ ին.
գուշակողաց զխորհուրդ խաչ ին:
Բայց այս քանեօք բժիշկ անձ ին.
ոչ բուժեցաւ ախտ մարդկայ ին:
Քանզի կարեօք բնութե է ին.
և բժշկել ոչ կարաց ին:
Օ ի ըստ հզօր ցաւոց վր ին.
հզօր դեղոց պիտանայ ին:
Օ որ ըզ գածեալ տկար մարմ ին.
ապաքինել ոչ բաւէ ին:
Մինչև կենաց դեղդ երկնայ ին.
եարբ բնութի մեր ախտայ ին:
Լ՝ հեզ ըզ մաղթըն մեր ախտ ին.
փոխեալ ՚ի կենանսըն աւազ ին:

Լ՝ախ

Լամս 'ի հոգւոյդ տածայ ին .

մաքրեալ հոգիս սրբոյ կուս ին :

Լու զօրութի՛ն հօրըդ վեր ին .

հովանացեա՛լ գոլով նմ ին :

ՅԸ Րպա՛ որդե՛տ հօր միած ին .

կամաւ՛ իջեա՛լ յորովայն ին :

Ճշմարտապէս առեր մարմ ին .

ա̃ծ և մա՛րդ մի երկուք ին :

Ծընար մարմնով ըստ մարդկայ ին .

որ 'ի հօրէ՛ նախ անմարմն ին :

Լուծեր զերկո՛ւսն նախաստեղծ ին .

տերևապատ 'ի խանծարըր ին :

Րանդ 'ի մսո՛ւրըն ան բան ին .

գոլ կերակո՛ւր բանական ին :

Լոյսըդ յայտնեա՛լ լուսով աստղ ին .

մոգքըն նուէ՛ր երկրպագ ին :

Դասք հրեշտակա՛ց իջեալ յայր ին .

տր̃ ծնընդեան քո սպասէ ին :

Հովուացն յազդեա՛լ աւետէ ին .

փառք 'ի բարձունս վեր երգէ ին :

Ըստ նախա՛հարցըն տր̃ ուխտ ին .

Թլփատեցար յութ օրէ ին :

Օի զան Թլփա՛տ սիրտ մարդկայ ին .

Թլփատեացես հոգով քոյ ին :

Օրէնադիրդ ըստ օրէն ին .

մտեր ընծայ 'ի տաճար ին :

Լու

Եւ զհինաւուրցըն ծերունն ին ·
գրկուէր տղայ՛ ՛ի մէջ գրկ ին ։
Ով ես որ մեղօք ծնեալ ախտ ին ·
ծնար դարձեալ աւազան ին ։
Ով որ մերկացայ խաւարմամբ չար ին ·
շաղախեցայ յախտըս կրկ ին ։
Սրբեալ ծնընդեամբ քո վերըստ ին ·
ընծայելով հօր ՛ի յերկ ին ։
Աղաչանօք ածածն ին ·
և ծերունոյն սիմէոն ին ։
Որ յերկնուղէ տղայասպան ին ·
մանկակոտոր հերովդէ ին ։
Գնացեր յաշխարհն յեգիպտոս ին ·
ըստ բարբառոյ մարգարէ ին ։
Ով ես յերկնուղէ գիշերայ ին ·
մարդա խոշոր բանաւոր ին ։
Ամրացուսցես աջով քո ին ·
՛ի գաղտաձիգ նետից նոր ին ։
Որ շրջեցար խոնարհ յերկր ին ։
երկնաւորաց բարձրագահ ին ։ Յն
Ով իս վերացո յերկրէ յերկ ին ·
զանկեալս ՛ի մեղս անդընդայ ին ։
Որ յետ ընելոյ երից տաս ին ·
աճման մարմնոյ քո հասակ ին ։
Ով քեզ մկրտեաց նը ամլորդ ին ·
վկայելով հայր և հոգ ին ։

 Ոչ

Ո՛չ թէ կարօտ մաքրագուն ին.
մեզ պարգևեց մաքրող զամն ին:
Լուալ զի ըզ մեղս ադամայ ին.
լուասցես ջըրով յորդանան ին:
Եւ զիմ լուեայ զանցանս անձ ին.
զախտըմըն մեղաց սևագուն ին:
Որպէս երբեմն ա՛ճապան ին.
զոր հնացուցի՛ մեղօք կրկ ին:
Ընդ յաղթութե՛ն քո՛ երրակ ին.
'ի փորձութե՛ն յանապատ ին:
Տուր ինձ յաղթե՛լ չար իշխան ին.
աներևոյթ բռնաւոր ին:
Գընալ բանիւ քում հրաման ին.
յիժին վերա՛յ և 'ի քարբ ին:
Կոխել ոտի՛ւք գարշապար ին.
զդըլուխ կամակոր վիշապ օձ ին:
Ընդ ընտրելո՛ց մետասան ին.
զոր ընտրեցեր գեր աշխարհ ին:
Հրաւիրեցեր զիս ընդ նոսա ին.
լինել կըցորդ լուսագուն ին:
Բայց ես հոգո՛վ հեղգըլս վերջ ին.
խոտան գըտա՛յ ըստ յուդայ ին:
Թէպէտ և ո՛չ տիրական ին.
այլ մատն եղէ անձամբ անձ ին:
'Ի քէն հայցեմ մաղթմամբ նոց ին.
դարձեալ ուղղե՛լ լուսոյ շաւղ ին:

Լուն

Մանել գործօք զքարոզ բան ին.
զոր հրամանաւ քո ուսուց ին:
Ի հարսանիսըն մարդկայ ին.
որ կոչեցար ընդ մօր քո ին:
Փոխարկեցեր զջուրն ՚ի գին ին.
՚ի քէն հրաշից նախ առաջ ին:
Եւ զիմ լուծեալ ախտից բնու թին.
փոխարկեսցես ՚ի կարծրու թին:
Ցամաքեցո զջուր հեղեղ ին.
արբոյ զբաժակ պատուիրան ին:
Դարձեալ զորդւոյ թագ.ա զարմ ին.
բանիւ լուծեր զախտըս ջերմ ին:
Եւ ես մաղթեմ ընդ հօր նոր ին.
զառողջութի հիւանդս անձ ին:
Ելեալ նստար բարձր ՚ի լեր ին.
որպէս երբեմն իջեր ՚ի ս ին:
Յամպոյն խօսեալ զօրէնըս հին.
զնորս ուսուցեր բանդ ՚ի մաքրմ ին:
Բացեր զբերանդ ա̃ծայ ին.
երանեցեր զորս ՚ի բար ին:
Ընդ տախտակաց տասընդեր ին.
նորոց ետուր զինն երան ին,
Սանդուխք եղեալ յերկրէ յերկ ին.
ինըն մատամբք աստիճան ին:
Հաներ նովաւ զազգ երկրած ին.
դասակցեցեր իննեակ դաս ին:

Բայց ես այն քան եղէ ստոր ին ․
մեղաց ախտիւք ծանրա́ բեռ ին ։
Մինչ զի և ոչ ելի ընդ մին ․
աստիճանաց իններորդ ին ։
Զաղքատացյա́ հոգով չա́ր ին ․
արքայութերդ պատճառ ին ։
Ես միշտ փարթամ կամ ՚ի սոս ին ․
բարեաց աղքատս ամենև ին ։
Ո՛չ սուրբ էառ հոգիս ներք ին ․
լալ արտաքուստ զմահ իւր ինքն ին ։
Ո ի սփոփել յայնմ աշխարհ ին ․
ծիծաղական անուամբ բան ին ։
Ես ՚ի սնոտիս այս ծիծաղ իմ ․
և խրախճանամ ՚ի վնասս անձ ին ։
Որում և վայ փոխանակ ին ․
և ատամանց կափմամբ լալ ին ։
Ո՛չ հեզ բանիւ առ համազգ ին ․
խօսակցեցայ ըստ հրաման ին ։
Ո ի ընդ պահող մ̃բ օրէն ին ․
Ժառանգէի զերկնի վեր ին ։
Յկ̃ Ո՛չ քաղցեցայ արդար հաց ին ․
և ոչ ծարաւէ յիս բան ին ։
Ո ի յագեի սիրով քոյ ին ․
՚ի յըմպելոյդ ա̃ծայ ին ։
Զողորմեցայ ես աղքատ ին ․
իմում յուսոյդ կերպարան ին ։

Ո ի

Օ ի յոր մեծի՛ դատաստան ին.
ողորմելի՛ թշուառս անձ ին:
Ո՛չ սրբեցի յաղտոյ չար ին.
զիմանմաքուր սիրտս և զհոգ ին:
Օ ի տեսութեան ծածայ ին.
արժանացա՛յ մինչ 'ի մարմ ին:
Խաղաղարար հակառակ ին.
չեղէ առի՛ս ուջօտար ին:
Որով որդի՛ հօրըդ վեր ին.
լինել ընդ քե՛զ գործով քոյ ին,
Հալածեցա՛յ բայց տրժգոհ իմ.
'ի գործակցայց չարա խորհ ին:
Օ ի թէ՛ կամաւ ժառանգե ի.
զարքայութեան քո երկնայ ին:
Բանիւք բազմօ՛ք նախատեց ին.
բանբասանօք կծեցուց ին:
Բայց ո՛չ ընդ քո՛ կամ սուտ նոք ին.
այլ արդարև ճշմարտէ ին:
Արդ պաղատիմ տ՟ր լալագ ին.
գիրկս արկանեմ տ՟նըդ ոտ ին:
Թեթևացո՛յ զիս 'ի մորմ ին.
'ի ծանրութեանց մեղաց բեռ ին:
Օ ի հնար լիցի հոգւոյս ստոր ին.
ելից առ քեզ մտօք յերկ ին:
Ընդ սանտըխտաձև բանիւ քոյ ին.
գոնէ մասամբք աստիճան ին:

Անա

Անապական աղբ՟ երկնայ ին·
զոր աղեցեր զազգ՟ մարդկայ ին:
Աղանաւանեալ հայցմամբ գնդ՟ ին·
զիս աղեսցես բանիւ քոյ ին:
Օ անհամութեանս իմոյ անձ ին·
համեմեսցես բանիւ քոյ ին:
Օ ի մի անհամ գտանել աղ ին·
արտաքս անկեալ կոխան լին իմ:
ՅՀ Լոյս ՚ի լուսոյ հօր միած ին·
լուսով լցեր զազգ երկրած ին:
Եւ զաշակերտս լուսոյ բանիդ ·
լոյս ասացեր բանիւ քոյ ին:
Լուսաճոխեա լուսով նոց ին·
զանգիտութե՟ն խաւարս անձ ին:
Թէպէտ և ոչ յաշտանակ ին·
այլ ի բեր ըզ ճրագ ընդ՟ գրուան ին:
՚Ի նոր օրէնըս հրաման ին·
հրամայեցեր զորս ըստ կարգ ին:
Թէ ոք լուծցէ ինքեամբ ըզ մ ին·
փոքըր կոչի առ արքուն ին:
Օ ինչ արասցէ առ այսպիս ին·
հոգիս լուծող զամենես ին:
Որ և միոյ թէ քննից ին·
չէ կատարող պատուիրան ին:
Պահանջեցեր ըզ կնի նոր ին·
աւաճելուլ արդար մաս ին:

Պ՟ան

Վրան ըղ դպրաց հին օրին ին·
զաշակերտայցըն Մովսէս ին։
Եւ ոչ միայն չեմ ասել ին·
այլ ՚ի նուաղ համեմատ ին։
Նայ և թափուր ամենև ին·
՚ի հին և նոր կտակարան ին։
Զի պարտաւոր հրոյ գեհեն ին·
զիս արարի ցասմամբ սրտ ին։
Եւ բարկացայ ես ընկեր ին·
տարապարտուց շարժեալ ախտ ին։
Աչօք նայիմ ցանկական ին·
՚ի գեղ դիմաց ՚ի գական ին։
՚Ի սիրտս առնում զխոցուածնետ ին·
ոչ գիտելով առխս ձգող ին։
Ո՛չ շատանամ միով խոց ին·
՚ի միանգամ հայեցուած ին։
Ալ յօժարիմ բազմագուն ին·
մինչ կարէ վէր խոցեալ լին իմ։
Եւ այն զի ձայն քո հրաման ին·
միշտ ՚ի յականջս հնչեալ ուժգ ին։
Թէ որ հայի տարփմամբ ՚ի կ ին·
շնացաւ անդէն յիւրում սրտ ին։
Ում դատաստան յայտնի լին ին·
առաքելոյ քո մբ տառ ին։
Թէ շունք և գողք որք ՚ի կարգ ին·
արքայութեն քում արտաքս ին։

Բայց զինչ ասեմ ըզ սոսկալ ին·
ըզ սարսափումն իմոյս անձ ին:
Օ ի թէ՛ աստուսա այն քան տուժ ին·
զինչ ան ընակմ́նն որք ախտասց ին:
Սրով հարեալըս յերկոս ին·
'ի մահաբեր նետից չար ին:
Աղաղակեմ ըստ ախտակի ին·
դիր դեղ հոգւոյս խոցոյս ներք ին:
Օ աչաց մըտաց զախտից փող ին·
մաքրեայ զներքին և զարտաք ին:
Սրով յըստակ տեսից յերկ ին·
ըզ կերպարանըդ նախատպ ին:
Նաւ ընդ լոյս տգեղ ըան ին·
յունակութի՛ լսարան ին:
Տպաւորեա՛յ զբան մըտ տառ ին·
մծախսօ կտակարան ին:
Դիր պահապան շրթանց լեզու ին·
'չ բարբառել 'ի վնաս անձ ին:
Ալ միշտ խօսել կամաւ քոյ ին·
'ի շնորհ 'ի շահս լսող ին:
Ձեռաց շնորհեա՛ գործարան ին·
ըզ մնացական գործել զբար ին:
Ոչ հեշտասհա՛ն վարել սով ին·
'ի վնասակա՛ր շօշափել ին:
Նա թէ գթեալ գայթակղեսց ին·
տուր հետևել ըստ հրաման ին:

Սպան

Սպաննող անձի՛ն ըզ լսել ին․
'ի ո՛չ տուժել բո՛լորով ին։
Ոտըն հոգւոյս ուղղեա՛լ յերկ ին․
և հաստատեա՛լ անշարժ վիմ ին։
Ո ի մի՛ գլորմա՛մբ բոլորս անձ ին․
անկման 'ի հրո՛ւրն առիթ լին ին։
Բերան բացեա՛լ անդուռն ուն իմ․
որով բարիս ո՛չ բարբառ ին։
Իղ վայրապա՛ր դատարկ բան ին․
հետևեցա՛յ չնասակար ին։
Ու երանի թէ դատանկ ին․
թէ և համար տալ պահանջ ին։
Ու ո՛չ թիւնո՛ջ մահաբեր ին․
սուտ ևնենգող չարախօս ին։
Որ ըստ օրէ քում հրաման ին․
լսեմ յունկամբ մարմնական ին։
Թէ՛ մի՛ երդնու՛ր ամենև ին․
ո՛չ յերկնայինս և ո՛չ յերկ ին։
Ու իմ խցեա՛լ զականջս անձ ին․
ո՛չ տամ տեղի և մուտ բան ին։
Իղ հակառա՛կ բերիմ նմ ին․
և ան հնազա՛նդ պատուիրան ին։
Ո ի ո՛չ միա՛յն յաթոռ մեծ ին․
և խստոր և պատուանդան ին։
Իղ որ նստի՛ յերկնից յերկ ին․
և էակի՛ց հայր և հոգ ին։

Յոր

Յոր ո՛չ յոգւո՛յս բղխէ հոգ ին .
այլ է ազդումըն բանսարկու ին :
Ո ի քեզ այոնէ ճշմարտ ին .
և ո՛չն 'ի բաց հրաժարել ին :
Իսկ աւելի՛ն քան զայս չար ին .
'ի սկզբանն է մարդասպան ին :
Որս 'ի յիւրոց անտի խօս ին .
որպէս յառաջըն 'ի ձեռն օձ ին :
Բայց որ ետուր գործ 'ի բան ին .
զմիտս և զլեզու շունչ օդայ ին :
Բաց ըզ բերանս հոգով քո ին .
լից որհնութեա՛մբ հոգևոր ին .
Խօսել յօրէնս ա՟ծայ ին .
յաւետարա՛նս նորո՛յ կտակ ին :
Յիմաստութի՛ւն տեսական ին .
և 'ի խորհո՛ւրդ գործնական ին :
Ճեռխարա՛ զբան հերձուած ին .
զհայհոյութի՛ն աններել ին :
Եւ ըզ տըրտո՛ւնջն ընդ բանբասին .
ըզ քրթմնջի՛ւն ընդ շոգմ ոգ ին :
Ո խաբէութի՛ն առ ընկեր ին .
և զմատնութի՛ն նենգաւոր ին :
Ո երդմանըն բա՛նն երդմնահար ին .
ըզ սուտ խօսիլն որ է չա՛ր ին :
Ո գրգռութի՛ կռուասէր ին .
իբրև զշո՛ւնս առ կերակր ին :

Որք անհեգեգրս բարբառ ին.
'ի Թշնամանս միմեանց բեր ին.
Իզ ծարղածու խեղ կատակ ին.
և զախտաչարժ բանըս 'նոց ին:
Օ անլուա բերան բազմախօս ին.
Եւ ըզ սնապարծ բան յիմար ին.
Իզ շատախօս դիւական ին.
և զղօղանջիւն դիմագրաց ին.
Եւ զհամբերէն հոյլըս բան ին.
զոր յետ խօսիցըն զղջաց ին.
Եւ տուր ինձ բան բանդ 'ի մարմին.
'ի միշտ խօսել բանիւ քոյ ին:
'Ի շնորհըս տալ իմ լսօղ ին.
'ի շինութեն քակտեալ անձ ին:
Ո՛չ մատուցի հարկանող ին.
յետ աջ ծնօտի զկողմն ահեկ ին.
Եւ ո՛չ ետու փոխ աղքատ ին.
որոց փոխան տալ ո՛չ ուն ին:
Եւ ո՛չ գնացի ընդ վարող ին.
տարապարհակ մղոն կրկ ին:
Ո՛չ սիրեցի ըզ թշնամ ին.
և ո՛չ ցուցի գութ ատող ին:
Այլ ատեցի ըզ սիրել ին.
չար հատուցի բարերար ին:
Սիրեմ շրթամբք չարժամամբ լեզու ին.
նման գոլով նենգաւոր ին:

Զ գուշացայ ո՛չ քոյո՛յ բան ին ․
ողորմութի՛ տալ աղքատ ին ։
Այլ ծախեցի՛ զնուազ չընչ ին ․
ընդ մարդկայնոցըս գովեստ ին ։
Զի ո՛չ միայն ահեկ ձեռ ին ․
որ են կողմա՛նք հակառակ ին ։
Այլ և փողո՛յ նման ձայն ին ․
հռչակեցի զո՛չ ինչ բար ին ։
Ըստ աղօթից պատուերան ին ․
չմտի մտօք ՚ի տուն սրտ ին ։
Եւ ո՛չ յանդգեա՛ն հրապարակ ին ․
գո՛նեայ ունե՛լ վարձ մարդկայ ին ։
ՆՏ Այլ հեղգացայ ես երկոս ին ․
առ կերպարա՛նն և ճշմարտ ին ։
Զի ծուլութե՛ս յաղթեաց յոյս ին ․
յերկրաւորիս և յերկնայ ին ։
Արդ ըզ հայր քո բնութե՛ յերկն ին ․
զոր մեզ ետուր շնորհիւ քոյ ին ։
Տուր ինձ կարդա՛լ բոլորով ին ․
՚ի մ՛ք սրտէ զանուն նոր ին ։
Արքայութե՛ տերական ին ․
գայցէ տիրե՛լ իմում անձ ին ։
Եւ երկրաւորս առ իս լցց ին ․
կամըք նորա՛յ որպէս երկ ին ։
Զ հացս առ օրէ՛ և միշտ է ին ․
զմա՛րմնոյս դարմա՛ն ևըզ բան ին ։

Տացես առատ կարօտս անձ ին.
զիմանալի՛ն և զըղձալ ին:
Թողցես զանցանս իմում պարտ ին.
որպէս և եմ պարտապան ին:
Կամ մանաւանդ թէ զերկինս ին.
Թողուլ տացես զի ինձ թողց ին:
Եւ մի տացես թոյլ փորձող ին.
փորձել ըզ ծոյլս որպէս զար ին:
Այլ փրկեսցէ՛ 'ի սրոյ նոր ին.
ինք մարտիցէ ընդ դէմ չար ին:
Ո՛չ ճշնեցի պահօք զմարմ ին.
գոնեամ հանգոյն կեղծաւոր ին:
Եւ ո՛չ հոգւո՛յն օծի զհոգի ս.
իւղով լուսոյ պատուեր ին:
Ո՛չ լուացի զմիտս խղճ ին.
որ 'ի յերեսս օրինակ ին:
Այլ պարպատմամբ որովայն ին.
լուծի զկանոն նը պահող ին:
Աղօտ լուսով առօրէ ին.
Ճրագ մարմնո՛յ աչքըս մթ ին:
Իսկ աչք հոգւոյս բանական ին.
միտքըս նսեմ խաւարայ ին:
Արդ եթէ զլոյս պատկեր քոյ ին.
մեղօք փոխեմ խաւարայ ին:
Ես աւարն որ քա՛ն յիս զօրաց ին.
անկեալն յերկնից արեգակ ին:

Այլ

Բայց աղաչեմ զլոյսդ երկնայ ին.
զփառաց ծագումըդ հայրեն ին:
ՆԵ Օ պատրոյդ մտա́ց հոգւոյս ճրագ ին.
դարձեալ վառեա́ լուսով քոյ ին:
Երկուց տեըա́նց որք ներհակ ին.
ծառայեցի́ գործով կրկ ին:
Կերպարանօք իսկական իդ.
և ճշմարտիւ խաբեբայ ին:
Դուսէր ժխտո́ղ մամոնայ ին.
զիս կապեցի́ կամաւ́ յախտ ին:
Եւ զքոյդ լուծի́ առողջայ ին.
ըզ կապ սիրոյ պատուիրան ին:
Պատուիրեցեր չհոգալ զվաղը ին.
ըզ կերակուր և զըմպել ին:
Օ՜ն պատրաստեալ ՚ի քեն լին ին.
ըստ ագռաւուցն որ կերակր ին:
Չհաւատացի խոստման բան ին.
և ո́չ տեսլեամբըն շուշան ին:
Բայց ծիւրեցա́ հոգօք նոց ին.
և մաշեցի զկեանս ընդ նոս ին:
Բ.մաց յառաջ ժամանակ աւ.
ամբարեցի́ զնիւթ երկրայ ին:
Որպէս անմա́հ մահկանացու ին.
և ան վաղջա́ն առօրէ ին:
Եւ չխնդրեցի́ զարքայու թին.
ըստ հայր օրէն բարոյ խրատ ին:

Օ ի

Օն և տուեալ ըզ լինէ ին·
ինձ հարկաւորըքն և աւել ին:
Մեղօք խաւար տեսար ան ին·
ոչ նկատեմ յիս գերան ին:
Սրատես լինիմ յայլում շեղ ին·
նման գոլով կեղծաւոր ին:
Իւ սրբութին աւազան ին·
և զմարգարիտ քոյին շնոր ին:
Ցանց և խոզից նմանող ին·
կամաւ ետու պղծա սիր ին:
Բայց արդ խնդրեմ զոր ոչ ուն իմ·
տուր ինձ իմոյս ըզ խնդրել ին:
Հայցեմ՝ իքէն զոր կորուս ի·
արա գտանել լուսով ճրագ ին:
Բախեմ ըզ դուռըդ երկնայ ին·
նախքան զփակելն ընդ դեմ հընգ ին:
Օղորմութե դուռըդ բաց ինձ·
մինչ դեռ փակեալ է ճշմարտ ին:
Ընդ պղոտայն չոքա ստոր ին·
լայն և արձակ ճանապարհ ին:
Ի կորըստեան յօթեան ին·
յորում բազումք հետեեց ին:
Ուղղեա զոտս իմ յանձուկ շաւղ ին·
թեթև արա մեղաց բեռ ին:
Օի կարացից ընդ սակաւ ին·
թեթև թռչիլ ամպով յերկ ին:

 Մղծ

Սուծ զլիս ընդ քեզ գուռըդ վեր ին.
ածցես առ հայր քո երկնայ ին:
Ճ՞անապարհաւ նեղ և նրբ ին.
ուղիղ վարուք ածայ ին:
Բ,յլ որ ջարեա՛ց ապա շնորհ ին.
և արդարոց որք 'ի բար ին:
Տաս հաճասար ցող անձրև ին.
և ըզ ծագմա՛ն լոյս արև ին:
Ինձ որ մեղօ՛ք մեռեալ հա՛ր ին.
և ապա՛ շնորհ առ քո բար ին:
Յօղեա՛ ըզ ցօ՛ղ շնորհաց քոյ ին.
և ըզ ծագումն 'ի մանեալ ին:
Օ եկեալքս առ քե՛զ ըստ հաճատին.
և ըզ լսօղ կենաց բան ին:
Ը ինել շնորհեայ ըստ արժան ին.
'ի վերայ քում ան շարժ վիմ ին:
Օ է 'ի շնչե՛լ հողմոյ ուժգ ին.
և 'ի յառնել գետոց փորձ ին:
Տանըս հիմն'անք մի՛ շարժեաց ին.
ըստ յիմարի՛ն որ յաճաղ ին:
Ր,աս և ինձ ըստ բորոտ ին.
և հաճատո՛վ մերձեցող ին:
Կամիմ օրբեա՛ց բոլոր ով ին.
և մաքրեցեր յաղտոյ հար ին:
Օ ինուորեցա՛ կայսեր ատոր ին.
որպէս և պետըն հարեւր ին:

Բար

Բարբառեցայ ես ընդ նմ ին .
զաղերսական բանըս նոր ին :
Զեմ արժանի թէ ընդ արկ աճ . Նխ
մտցես ընդ յիմըս տաճար ին :
Այլ հրամայեայ բանըդ բան իւ .
զախտիմ մաքրեա ընդ ծառայ ին :
Տագնապեցայ ջերմամբ ախտ ին .
պոռընկական զազրացուն ին :
Եւ յանկողին նըս գարշել ին .
մեղկեալ անկայ զանկանգնել ին :
Ընդ զոքանչին սիմոն վիմ ին .
զիս յարուցես աջ հզօր ին :
Ոի պաշտեցից ես ընդ նմ ին .
զկենդանատուդ իմոյ անձ ին :
Աղբիւր կենաց ջուր խնդրեց եր .
սամարուհոյն ՚ի ծարաւ ին :
Եւ խոստացար ջուր կենդան ին .
փոխանակել յանցաւոր ին :
Շնորհեա և ինձ կենացդ աղբիւր .
ըզ հոգևոր ծը զըմբել ին :
Գնետանհետեալ յորումայն էդ .
զառատաբուղխ շնորհաց հոգ ին :
Ընդ բազմամեան անկեալ անձ ին .
պրծուպատիկէ աճազան ին ,
Յորում և ես զոք ոչ ուն իմ :
զի զիս արկցէ մինչ յուզից ին :

Ըսմ բառնալ իմոյ մահձ ին ·
այսէ մարմնոյս թանձրացուն ին ։
Աչ մեղանչել դարձեալ կրկ ին ·
յետ ողջութեան՝ ըստ հրաման ին ։
Ար 'ի խռովել ալեաց ծով ին ·
և ընկղմեալ բարձեալ նաւ ին ։
Դու սաստեցեր և լռեց ին ·
ալիք ծովուն հանդարտեց ին ։
Տուր և ինձ ձեռն ըստ պետրոս ին ·
վերայ բերել յալեաց ջուր ին ։
Ոի մէ մեղաց շարժեալ ալ ին ·
հեղձուցանէ զիս 'ի ներմ ին ։
Ընդ դիւատանջըս մոլեգ ին ·
'ի գերեզմանսըն բնակ ող ին ։
Տանջիմ և ես յոյժ ցաւագ ին ·
'ի խորհրդոց որ չերև ին ։
Ասատեայ և իմ չարադև ին ·
որպէս և յայն ժամ առ նոա ին ։
Եւ անդընդոց մատնեալ խոր ին ·
որպէս ըզ խոզս երամակ ին ։
Ար զանդամօք լուծեալ մարմ ին ·
կարծրացուցեր հոգով բան ին ։
Շնորհեա և ինձ լսել ձայն ին ·
թէ մեղըք քո թողեալ լեց ին ։
Իշխան մոտք ընդ այրոս ին ·
բուռըն հարեց տնըղ ոտ ին ։

 Ասըն

Վասըն դստեր մեռեալս անձ ին.
'ի տուն մարմնոյս մահաբեր ին:
Խոնարհեցիս յիս ըստ նմ ին.
դադարեցո՛ զձայն կական ին:
Կալ ըզ ձեռաց բանական ին.
դարձո՛ այսրէն յիս ըզ հոգ ին:
Եւ ընդ միւսո՛ ախտաւոր ին.
'ի քղանցըս տ՟ նըդ հըպող ին:
Սաքըրեա՛ զհոսումըն վտակ ին.
յարեան մտա՛ց զազըրագուն ին:
Յոյժ կաղացա՛յ պատուիրան ին.
և կուրացա՛յ լուսով բան ին:
Կանգնեա՛ և զիս տէր ընդ կաղ ին.
և լոյս ծագեա՛ ինձ ըստ կուր ին:
Զի վաղեցի՛ց իւր եղջեր ին.
ըստ կանխասաց մարգարէ ին:
Եւ զարուսեակդ առաւօտ ին.
տեսից 'ի փա՛ռըս հայրեն ին:
Եւ համբարձայ բարեաց բան ին.
որպէս բերանն այսահար ին:
Նմանելով խուլ և համր ին.
և 'ի դիւաց խեղեալ խել ին:
Ընդ արձակեա՛ զկապըս լեզու ին.
բարբառեցո՛ ինձ ըզ բար ին:
Եւ խից զանկանջս ընդ դէմ օձ ին.
զի մի լուայց ըստ Եւայ ին:

Որ

✝ Որ գոսացեալ գործնական ին․
և չորացեալ յախտէ ձեռ ին։
ՆԿ Զայն տիրական քո՛ հրաման ին․
՚ի կզայութեն փոխարկեց ին։
Հնչեա իմում մեռեալ մաս ին․
կենդանարար ձայնիւ քոյ ին։
Օ ի կարկամեալս անհնար ին․
՚ի գործ բարոյ արձակեսց ին։
Այրի հոգիս լայ ընդ այր ին․
իբր ՚ինայի լային զորդ ին։
Գթա՛ եւ յիս տ͞ր ընդ նմ ին․
արժանացո՛յ կենաց ձայն ին։
Սու ընդ կնոջ մեղաւոր ին․
բուռն հարից կենացդ ոտ ին։
Տուր համբուրել ինձ ընդ նմ ին․
որպէս ենա՛ սիրով սրտ ին։
Բղխել աղբերս արտասուել ին․
լսել ըզ ձայնդ՝ ածայ ին։
Հաւատք քո՛ զքեզ կեցուց ին․
գնայ յանքոյթ խաղաղու թին։
Կամաց մարմնոյս լպրծող ին․
գթեաց ընկէց զիս թշնամ ին։
Անկմամբ իմով գայթակղեսց ին․
որք փոքրոգեք իմաստասէ ին։
Որ ինձ պատժո՛ց գերագոյն ին․
քան զիմ յանցանս առւիթ լին ին։

Օպա

Ո պարանոցէս ծանր արձան ին.
անկմամբ ՚ի ծո՛վըն գեհեն ին:
Այլ որ հընձո՛րդ ես անհնար ից.
կանգնեա և զիս այժմ ՚ի ոտ ին:
Ո ի որք գթեալք վ՛ իմ կանգնին.
և որք կանգնուն զքեն գոհանց ին:
Յագարկի՛ թշուառս անձ ին. †
որ ցանեցեր սերմն ըզ բար ին:
՚Ի քուն լինե՛լ հեգոյս հող ին.
ցանեաց զորոմըն թշնամ ին:
Որք նախ հընձո՛ղ ժամանակ ին.
քաղեալ լինէն ՚ի բաց դից ին:
Ո ի մի զցորեա՛նն առցես զշնորհ ին.
զորոմըն տաս հրոյ գեհեն ին:
Յոյժ կարծըրացա՛յ ըստ ապառաժ ին. †
եղէ նմա՛ն ճանապարհ ին:
Փուշք աշխարհի՛ զիս հեղձուց ին. Նգ
և անպտուղ զանձն արար ին:
Այլ սերմանո՛ղ տր ըզ բար ին.
յիս աճեցո՛յ ըզ բոյս բան ին:
Ո ի տաց պտուղ մի երես ին.
հարիւր վաթսուն կամ զերեսն ին:
Ո՛չ ծախեցի՛ զդիւր վաստնել ին. †
ընդ գիւտ գանձի յագարակ ին:
Ո որ գողացաւ իմ թշնամ ին.
և ետ փախան ըզ կապտել ին:

Ըզ քեզ որ գա́նձդ ես երկնա́ ին·
մախթեմ սրտի́ւ բոլորով ին։
Տուր ինձ իմաստ գանձել յերկ ին·
և անդր ունե́լ զխորհուրդ սրտ ին։
Որ 'ի գողո́յն գիշերայ ին·
գաղտնի ակա́ն ո́չ հատան ին։
Ը․ԽԼ զգուշութե́ ամրա́ պահ ին·
ըստ քո́ լուսո́յ պատուիրան ին։
Որ 'ի խնդիր քո́ մարգարտ ին·
չելի նման վաճառող ին։
Եւ ո́չ փոխա́ն անփոխան ին·
ետու ըզ սէ́ր անցաւոր ին։
Զվաճառեցի́ ըստ հրաման ին·
ըզ ցանկութի́ նիւթական ին։
Ըուի ստացումըն մեծագն ին·
և զօղածի́ն լուսաբեր ին։
Մարգարտօրէ́ն ծընունդ կուս ին·
ա͞ծ և մարդ մի երկոք ին։
Տուր ինձ սիրո́յդ ա͞ծայ ին·
լինել խնդրող խանդակաթ ին։
Ը՝աց զատագաստ փափաք ող ին·
մուտ 'ի սենեա́կ տարփմամբ սրտ ին։
Տաճարացո́յ զիս վերըստ ին·
և ընդ գրկեայ աջով քո́յ ին։
Օ հաւատ բոլոր մանան ես ին·
զարքայութե́ յորինակ ին։

Աչ ըստ այսմ իմուման անձ ին․
զի չա՛ր լերինք փոփոխէ ին։
Եւ ո՛չ նման թռչնոց երկն ին․
յոստըս հանգեա՛ն պատուէրան ին։
Յորում հոգի.ք մարդկան հան ին․
ժառանգ երկնի՛ց սբ խորան ին։
Եւ ո՛չ եղէ խիստ ըստ համ ին․
կամ կարծրագո՛յն ձըձեաց մտ ին։
Յորոց մանրեա՛լ մանր ըղ ժան ին․
և զիս կառոյ ոստըս ծառ ին։
Խմոր եղէ վատթար ևհ ին․
և ոչ առակ անձման բան ին։
Յայն որ թաքո՛յց յալիւր ընկ ին․
յեկեղեցի զխորհուրդ քոյ ին։
Օ ի նայ ՚ի քէն առեալ նախկ ին․
նովաւ ծանեա՛ն դաշըն վէր ին։
Եւ ընդ զանգուածս ադամայ ին․
խառնեալ բոլոր խըմորէ ին։
Օ րկեալ միա՛յն ես երկոս ին․
անճառելի լոյս իմաստ ին։
Աւմ արասցես հաղորդ կրկ ին․
տաց ես դարձեա՛լ զոր կորուս ին։
Ընդ յորսացեա՛լսն ՚ի յուռուկան ին․
հաներ և զի՛ս յեզըր ծով ին։
Բայց ընտրութե քո՛ ըղ բար ին․
անկեալ ՚ի բա՛ց ըստ խոստան ին։

Արով

Սրով ՚ի նմին ջուրըս խոր ին․
դարձեալ իջի ՚ի գեջ տըղմ ին։
Սրուամ անդունդք անհնար ին․
զհոգոյս մասունքն պաշարեց ին։
Այլ դու կարող ամենայն ին․
վերայ բերեալ զիս վեր ըստ ին։
Եւ ՚ի բարձր ՟մբ ամման ին․
ժողովեսցես ընդ ընտրել ին։
† Որ ՚ի հնկէց նկանակ ին․
նշխարեցեր հինգ հազար ին։
Եւ ՚ի չորից դարձեալ զնոս ին․
կերակրեցեր յանապատ ին։
Ո իս որ քաղցեալ եմ քո հաց ին․
ածայնոյդ երկնաւոր ին։
Արա ընուլ հոգոյս նով ին․
յերկնից իջեալ և անմահ ին։
† Քանանուհոյն լուար ձայն ին․
և շնորհեցեր ըզ հայցել ին։
Աղաղակեմ ես ընդ նըմ ին․
շնորհեա և ինձ զիմ խնդրել ին։
Ո ի եթէ շուն կոչես վերջ ին․
նգ արագապէս լսեա ձայն ին։
Դ՚եպել յընթացս ՚ի կոչ հովւ իդ․
և հալածել զօտար ոտ ին։
Թէ և մանկանց անարատ ից․
չեմ արժանի կցորդ մաս ին։

Ր.Ալ փշրանայց նու. սեղան ին.
արժանացոյ կենաց հաց ին:
Կարկամ եղէ ես աւ. քար ին.
Նման կընոջըն կարկամ ին:
Ձեռըն տացես ինձ ընդ նմ ին.
զանկեալ հոգիս կանգնեա ոտ ին:
Որ յայտնեցեր զծածութի գ.
աշակերտաց.քոց 'ի լեռ ին:
Ծա զանձառ փառ.սուր. հայրեն ին.
փայլեալ ցուցեր աչաց նոց ին:
Մաքրեա և զիմ միտըս մթ ին.
և զգայարանըս խաւար ին:
Ր.նդ յայտնապէս 'իյերկրորդ ին.
յագիլ փառօքդ ծածայ ին:
Ընդ լուսնական այսահար ին.
մանկանըն հօր անհաւատ ին:
Օր ըստ օրէ տանջ իմ նով ին.
'ի հուր ցասման 'ի ջուր գիջ ին:
Յորոց հընար ըստ մարդկայ ին.
չէ ողջութեն ինձ երկոս ին:
Ր.Ալ թէ 'ի քէն ծր երկնայ ին.
ցաւոցն առ.իթք հալածեսց ին:
Զի ջերմութինք տուընջենայ ին.
և լուսնականքըն գիշեր ին:
Մի մերժեցեն ինձ ըստ դաւթ ին.
և մի մեղաց պատճառ լից ին:

† Ի հարցանե՛լ ըզ քեզ վիմ ին.
քանիցս թողուլ եղբօրն անց ին:
Ո՛չ ասացեր զեօթըն եկ ին.
այլ չորս հարիւր ընդ իննս ին:
Օ՛ր կենցաղոյս ամքըն թու ին.
անցաւորիս եօթնեանց դար ին:
Թէ՛ որ չափ եմք 'ի յայս մարմ ին.
պարտէ թողո՛ւլ զղջական ին:
Իսկ ես թէպէտ եղէ վերջ ին.
'ի յո՛չ թողո՛ւլ պարտապան ին:
Սան ախտաւ որ բնութեանս անձին.
եւ անկատա՛ր գոլ 'ի բար ին:
Սակայն առ իս 'ի քէն լըցց ին.
քո՛ ինձ եդեա՛լ բան հրաման ին:
Թողուլ ըզ մեղս առ քեզ պարտին.
որ քան զաւազ շատէ ծով ին:
Ո՛չ աղքատիս միայն չափ ին.
եօթանասնիցըն կանոն ին:
Այլ առաւե՛լ քոյդ զօրաց ին.
ըստ ողորմութեանդ որ ո՛չ թըւ ին:
† Կենդանական չըլուայ ձայն ին.
որ ո՛չ թաղե՛լ զհայրըն թող ին:
Այլ եւ մեռայ ընդ մեռել ին.
մեռելոտի՛ գործօք չար ին:
Բուռըն հարի զմաձոյ բան ին.
բայց ո՛չ նման մաձաքայլ ին:

Օ ինայ չհայի անդր 'ի յետ ին .
այլ 'ի յակօսն որ առաջ ին :
Նաեւ ես թողի զխորհուրդ մեր ին .
ըզ ճանապարհ մոլից յերկ ին :
Դարձայ այսրէն երկեր ստոր ին .
ուստի հաներ իջման քոյ ին :
Արդ բարձրացոյ զիս մերըստ ին .
առ քեզ հանցես յերկնից երկ ին :
Մի՛ տար դառնալ առ թշնամ ին .
զի մի հարցէ ընդ խաւար ին :
'Ի ներքինեացն երից բաժ ին .
զոր որոշեաց բանըն քոյ ին :
Յօրինեալ է եւ մարդկայ ին .
եւ ընդ վերուց երկնաւոր ին :
Նուիրեցայ եւ ես միս ին .
հրեշտակական կուսական ին :
Պատերազմել ընդ դեւ ախոտ ին .
եւ ընդ բնութեամ շարժող ին :
Բայց թոյլ գտա յասպարիս ին .
եւ զէն ընկեց 'ի ճակատ ին .
Յորում եւ նետըք մուխ չար ին .
'ի սիրտ հարան տիրական ին : Հ
Զ պահանջեցեր զանկարել ին .
այլ զիս եդեր իշխան նոր ին :
Թէ որ կարողքն են տանից ին .
եւ որք տկարք ոչ պահանջ ին .

Մ̄ծ այսօրէնք ոչ ունից իմ.
պատճառ բանի խոցմանս անձ ին:
Եւ ոչ դիպող զպատասխան ին.
՚ի քո՛ արդար դատաստան ին:
Այլ որ քննիչդ ես խորհրդ ին.
և տեսանող գաղտնեաց սրտ ին:
Մարտիր փոխան պատրեալս անձ ին.
ընդ թշնամոյն իմ յաղթող ին:
Մի՛ տար տեղի զիս փորձ ող ին.
մարմնոյ ախտիւք զիս պատր ող ին.
Այլ պարագրեա թեւօք քոյ ին.
որպէս ըզ տխպարըն բիբակ ին:
Յընթրիսըն մեծ կազմեալ մեծ ին.
ընդ ծառայք զիս կոչեց ին:
Յորմէ ՚ի բաց հրաժարեց ին.
պատճառելով խրատու չա՛ր ի:
Մ̄ծ աշխարհի ագարակ ին.
և վ̄ծ եզանց զգայական ին:
Եւ ընդ կնոջ հեշտա սիր ին.
որով կապեալ կամ ՚ի սոս ին:
Լուծիչ կապից դժոխայ ին.
լոյծ ըզ կապանս իմ զերբես ին:
Ջան ՚ի հովտէս այս տրտմագ ին.
տար ՚ի տաճար ուխտեալ տեղ ին:
Արժանացո՛ կենաց հաց ին.
և յըմբերլոյդ աստուածայ ին:

 Մւրա

Սուրախանալ գինեալ բան ին ․
զոր խաւսնեցեր անըզգամ ին ։
Յերուսաղէմ մերոյ դրախտ ին ․
ընդ ադամայ յանցանօք ին ։
՚Ի յերկրիքս իջի սուրբ ին ․
անկայ ՚ի ձեռս աւազակ ին ։
Սուրբ ՚ի լուսոյն մերկացուց ին ․
զհոգիս մեղաց վիրօք լըց ին ։
Սէ կիսամահ թողեալ գնաց ին ․
այլ յետ մահու պատրաստամ ին ։
Օ որ եւ մովսէսըն ղեւտաց ին ․
եւ ահարոնն քահանայն հին ։
Տունըն մեծի նահապետ ին ․
եւ մարգարէք հնոյ օրին ին ։
Օ վէրըս ցաւոցն ան հնար ին ․
եւ ըզ խոցուածըս սաստկագ ին ։
Պեղոց բանիւ անցեալ տես ին ․
եւ բժըշկել ոչ կարաց ին ։
Սամարացոյդ զոր կոչէ ին ․
տոհմըն ժըպիր հրէական ին ։
Յուցեց ըզ ցաւս իմոյ անձ ին ․
տեսող աչացդ մծայ ին ։
Պ՚ի թայ եւ յիս ըստ ադամ ին ․
գիր դեղ հոգւոյս խոցոյս խոր ին ։
Պատեան զգեստուքն իմ առաջ ին ․
զոր աւազակքն մերկացուց ին ։

Արկ 'ի վէրայ, ձէթ և գին ին.
զգեղըն կենաց հոգւոյս վիր ին:
Տարով օծման դարձեալ զհոգ ին.
և ըզ բաժակն նորոյ ուխտ ին:
Բարձ 'ի վէրայ գրաստու խաչ ին.
տար 'ի պանդոկ եկեղեց ին:
Յանձնեա գլխո քահանայ ին.
քեզ ըստ մարմնո պատարագ ին:
Տուր ըստ երկուս դահեկան ին.
զբան հին և նոր կտակարան ին:
Տանել դարման հոգւոյս նուղ ին.
որպէս կեցցէ հացիւ մարմ ին:
Նախ քան ըզ գալ բարեկամ ին.
հոգւոյս իմոյ պահանջող ին:
Ի յերկնայնոցն երկնաւոր ին.
և զխայերկինս ուղղևոր ին:
Բնութեամբ բարոյ բարեկամ ին.
զոր ատեցի սիրով չար ին:
Առ դրունս լուսոյ առաւօտ իդ.
կանխեմ հոգւով գիշերայ ին:
Տուր ընդ երիս նկանակ ին.
զդաւանութիւն երիցդ անձ ին:
Ետու ըզ մարմին քո երկնայ ին.
որով ծանեաք զերիս դիմ ին:
Ո ի 'ի բարեաց գործոց մաս ին.
ՀԷ չունիմ դընել բարէ սեր ին:

Միայն զհաւատ շնորհաց քոյ ին.
և ըզ Թոշակ կենաց վերջ ին:
Ընդ դէմ յայնժամ աղաչ ող իս.
մի՛ պատճառունե՛ր ըզ դրանց փակ ին:
Եւ ըզ մանկա՛նցն 'ի յանկող ին.
զանմեղ հոգո՛ցն 'ի հանդըստ ին:
Եւ մի՛ ասեր զա՛ն կարել ին.
որ չկամելոյն փոխանակ ին:
Օ ի քո՛ կամելըն ամենև ին.
Է՛ կատարեալ գործ 'ի բար ին:
Ը․Ա տուր ժտել ըստ առակ ին.
զի ընկալայց ըզ խնդրել ին.
Ո՛չ ըստ սիրո՛յն զոր կորուս ին.
այլ ընդ ժտութե՛ աղաղակ ին:
Ընդ մեծատա՛նըն յիմար ին.
յորում ետո՛ւն անդք տոհմա՛ ին:
Յիմս աճեցի՛ն սերմանք չա՛ր ին.
եբաղմացան 'ի միտս անձ ին:
Մինչև քակեալ շտեմարան ին.
հոգոյս մասա՛նց բանական ին:
Եւ մեծագո՛յն գործել զտեղ ին.
յոգնազեղուն պտղոյ չա՛ր ին:
Օ որս մանկաղաւ քո՛ երկնայ ին.
Հա՛տցես ըզ բոյս դառնաբեր ին:
Եւ յաճեցո յիս ըզ բար ին.
պտղաբերել քեզ 'ի յեր ին:

Ի մաքրութե՛ աւազան ին.
որում ստեղծեր զիս վերըստ ին։
Ի յոքըն չարեաց յինէն եղ ին.
այնք որ յօձէ՛ անդր մտ ին։
Որոց հրջեալ ընդ անջրդ ին.
յոգիս յախտից ցամաքայ ին։
Որ հանդըստեան վայր ոչ գտ ին.
զի ըստ կամաց իւր ոչ է ին։
Եւ զի աղբիւր մեղաց ախտ ին.
միշտ անըսպառ յինէն վիժ ին։
Որ և պատշաճ իսկ յարդար ին.
տուն և տեղի հոգիս իմ ին։
Ո՛ւեալ զընկերըս եօթնեկ ին.
ըստ կենցաղոյս չարքըն չար ին։
Խառնեալ ինքեան այսքն աւաջ ին.
դարձան նոքօք ՚ի տունս անձ ին։
Որ գերագոյնց չարըս վերջ ին.
եղև ինձէն քան ըզ նախն ին։
Զի աղբիւրէն այլ ոչ մաքր ին.
այլ դաժանմամբ և գժուար ին։
Նաև զգուշագոյն գոլով նոր ին.
յետ ըմբըռման ամրական ին։
Որում տիրեալ դարձեալ կըկ ին.
ըստ աւաջնոյն յարացուց ին։
Օ որ հերքեացես զուա վերըստ ին.
՚ի յանապատն անդընդայ ին։

Ա. է

Թ. էպէտ եւ ո՛չ ըստ օրին ին.
այլ ըստ առատ քո՛ պարգ ին:
Եւ ըստ չարեացըն եօթնեկ ին.
զոր մաքրեսցես ըստ ներհակ ին:
Բ. նակեցուսցես յիս ըզ հոգ ին.
'ի եօթն արփեան շնորհաց քոյ ին:
Ը. ստ մարիամ մագդաղէն ին.
յորմէ եւ եօ՛թըն դեւն ել ին:
Եւ ըստ զաքեայ մաքսաւոր ին.
եւ ըստ բազմացն օրինակ ին:
Զ. եղէ նմանող քո՛ ծառայ ին.
որ ակնունէ՛ր տ̃նըրդ դարձ ին:
Եւ ո՛չ երկրո՛րդ կամ երրորդ ին.
պահու սպասեմ գալըդ քոյ ին:
Ը. ստ այսմ եւ ո՛չ յուսամ վեհ ին.
եւ անապատո՛ւմ խոստման պատու ին:
Ը. ծել ընդ մէջ քո՛ ըզ գօ ին.
անցեալ պաշտել ըստ ծառայ ին:
Ը. յլ եւ նմա՛ն յուսահատ ին.
քում ծառայի՛ց հարկան ող ին:
Ը. րբեցողին եւ կերող ին.
եւ զինչըրս տ̃նըրդ վատնող ին:
Եւ երանի՛ թէ՛ տգիտ ին.
եւ ո՛չ հանգոյն չա՛ր իմաստ ին:
Օ ի չըռմպէի գան սաստկա՛գ ին.
այլ յոյժ սակաւ չափով մ̃նաս ին:

Բ. այց

Բայց արդ գիտութեամբ վատթար են.
տգէտ կամաւ լռաձգուն են:
Զեմ զգուշական պահող անձն են.
արթուն մտօք ըստ հսկող են:
Ի քնոյ զարթոյ մահաբեր են.
զի զգուշացայց առաջակ են:
Տուր ակնունել առաւօտ են.
զի յագեցայց տեսլեամբ քոյ են:
Լոյս նման զիս ծառայ են.
ծառայեցայց կերակրող են:
Տալ 'ի ժամու զիմաստ բան են.
իւրաքանչիւր քաղցեալ անձն են:
Օարեական տուր ինձ գօտ են.
պնդեալ ընդ մէջ ցանկական են:
Լոյց ըզ ձրագ պատուերան են.
յոգիս անկոյս խաւարայ են:
Կարկամութիւք կռւամոլ ախտ են.
ողորմութեամբ խորտակեաց են:
Եւ քսակըն հին փոփոխեաց են.
առանց հնութեան ունող զանձն են:
Ի դասս ընտրեալ փոքըր հօտ են.
խառնեա զծուլիս անբեր հօտ են:
Օ ի հօր քո կամք հաճոյ ասց են.
զարքայութիւն տալ ընդ նոսա են:
Փեղեր երկիր զհուրդ երկնայ են.
որով մարդկան հոգիք մաքր են:

Բոր

Բորբոքեցո՛ւ անձիմ ցրտ ին·
զհոգիս ջեռո՛յ սիրով քոյ ին:
Դո՛ւ տէր միայն լեր ինձ բաժ ին·
ըստ պօղոսի զքեզ սիրող ին:
Ըփոխանակել էից մաս ին·
ոչ տանջանաց զանազան ին:
Զհաշիւն եւ ոչ ըստ ոսոխ ին·
ետու յաստեա՛ց ճանապարհ ին:
Նու ՚ի չմպատնել դատաւոր ին·
ըստ մատնութեան չարախօս ին:
Որոց բերա՛նքն կարկեսցին·
ոչ դատախա՛զ լինել վասն իմ:
Զիս ՚ի ձեռաց կորզեա՛ դահճ ին·
և հան հրոյ բանտէ նոր ին:
՚Ի նոր ձորձ աճպղան ին·
ափռածա՛ զմեղա՛ց կապերտ հին:
Որ ընկալա՛ ՚ի լրո՛ նոր ին·
ըզ գոյն տըխուր և զաղտեղ ին:
Զերծ առ յինէն զքուրձ զգեստ ին·
և ըզ գեցո՛ զուրախութ ին:
Սու զպատմուճան հոգւոյս ներք ին·
լըւա՛ աչա՛ց ջուրբ արտասու ին:
Ընորացուցի ըզ տեկըն հ ին·
՚Ի հնութենէ մեղաց ըհոգ ին:
Զի նոր գինի՛ պատուիրան ին
առանց հեղմա՛ն յիս պահեսց ին:

Նորա

Լ, որագուսցե՛ս զիս վերըստ ին․
աջրդ կարօղ հօր հզօր ին։
Օ ի հայրատուէնկ որթոյդ գին ին․
անապական յիս պտհեսց ին․
՚Ի վեհագոյն նստայ բարձ ին․
աստիճանաց քոյ առաջ ին։
Ո՛չ առաջեւ կոչմամբ քոյ ին․
այլ ինքնաշարժ փառամոլ ին։
Յորժամ կոչե՛ս զազգ երկրած ին․
՚ի հանրական կոչարան ին։
Մի՛ անդգնի՛ս բանդ կոչող ին․
՚ի վայր մատի՛ր բայբառեսց ին։
Ր․յլ և անկեալըս այժմ ՚ի գետ ին․
լուայց բարեացն ՚ի քէն բան ին։
՚Ի վեր մատի՛ր բարեկամ ին․
՚ի բարձրութի՛ս ածայ ին։
Ն ըլ՛ց յերկինս աշտանակ ին․
և զամբութի՛ս ընդ դէմ ջար ին։
Րզ կուսութե՛ հրեշտակայ ին․
եյորովա՛յն մաքուր պահ ին։
Ո՛չ հաշւեցայ զծախըս ժարձ ին․
և ո՛չ զերկուՆըս շինուած ին։
Ր․յլ հիմն ածի կրօնից կարգ ին․
առանց գլխոյ կատարած ին։
Բայց կատարի՛չդ ամենայն ին․
կերպտող բոլոր էական ին։

 Օ իմ

Օ իմ կատարեա զշինուածս անձին ·
օթել 'ի գլուխըդ վերըստ ին ։
Օ և մի՛ անցորդք ծիծաղեսց ին ·
առանց լրման թողեալ լին ին ։
Ուղղ քո բանիւ պսակեաց ին ·
հիմն և յաւարտն 'ի միաս ին ։
Իմ թագաւոր իշխան հոգ ին ·
յորժամ մտի յաշխարհ նոյ ին ։
Ընդ աշխարհակալըս խաւար ին ·
եմուտ 'ի մարտ պատերազմ ին ։
Սակս ոչ խորհել եդ իմիտ ին ·
եթէ տասամբըք հազար ին ։
Իբրև մարմնոյն զգայարան ին ·
իցէ կարօղ մղել յարտ ին ։
Ընդ այնմ որ գա՛յ բռնաւոր ին ·
հանդերձ զօրօք քսան հազար ին ։
Որք իմ տասամբք ինքեամբ կրկ ին ·
իմովս ընդ իս անդուլ մրց ին ։
Օրս և տեսօղք զիս գովէ ին ·
իբր ըզ գիտող չափո անձ ին ։
Ի մարտ մտելն ընդ դէմ տկար ին ·
և ոչ քան զիս դիմագրաւ ին ։
Ուղղ առաջել իմ հրեշտակ ին ·
Նախ քան ըզ գալ պատերազմ ին ։
Ըզ կամս յիշող ընտրական ին ·
զի օրհնօք խաղաղասց ին ։

Սակայն չէգին ունկըն խրատ ին.
առակաւոր քո հրաման ին։
Որով անկայ ՚ի մէջ մարտ ին.
խոցեալ վիրօք անհնար ին։
Օայլըս տեսի համա́ մարմ ին.
յաղթող գտեալ յասպարէս ին։
Եւ կարծեցի զիս ընդ նոս ին.
աղթեալ կուռոյ մենա́ մարտ ին։
Բայց փորձութի́քն իբրև հաս ին.
զան զլուծութի́ս իմ յայտնեց ին։
Յառաջինեացն ոլորշեց ին.
և ընդ վատացըն զիս լք ին։
Բ․րդ թագաւոր տէր երկնի́ ին.
ամենայն զօր հօր միած ին։
Էր մարտակից տկարս անձ ին.
՚ի հոգևոր պատերազմ ին։
Իար ըզ հազա́րս որ ահեկ ին.
որք յայտնապէս չարեօք կու ին։
Եւ ըզ բիւրաւորս յաջակողմ ին.
որք և բարեօք կերպարան ին։
Օ իս ամրացոյ իսրոյ նոց ին.
Ճշմարտութե զինու քոյ ին։
Եւ պահպանեա զվէհանդամ ին.
սաղաւարտ-օք քո նշան ին։
Մոլորեցայ ըստ ոչ խաբ ին.
՚ի բանաւոր հօտէ քոյ ին։

Նուաճեցի՛ զթիւ հարիւր ին․
զոր յանապատ թողեր վեր ին։
Եկեր սիրով խնդրել ըզմ ին․
գտեալ հաներ յուսով յերկ ին։
Լցեր ըզ թիւ անկեալ դաս ին․
ուրախութե հրեշտակաց ին։
Եւ զիս բարձեր ուր ընդ բազմ ին․
լուացեր յաղտո՛յ մեղաց տղմ ին։
Յորում դարձեա՛լ արդ թաւալ իմ․
ըստ ան մտի աղբասիր ին։
Լուա՛ դարձեալ զիս արտասու օք․
զոր շնորհեցե՛ս ան զեղջս անձ ին։
Առուստ վըտա՛կ եւ սաստկայ ին․
ըստ որդեւութե աճաղան ին։
Եւ զմոլորեալս կամաւ կորն ին․
դարձո՛ 'ի կամսդ ամծայ ին։
Օ իշխանական կամս իշխող ին․
բարձ որ քոյումդ ո՛չ հնազանդ ին։
Թէ՛ արտաքո է բնական ին․
զոր շնորհեցե՛ր բանական ին։
Այլ զի պատճառ է ինձ չա՛ր ին․
'ի թուլութե՛ թշուառս անձ ին։
Օ արքունական պատկեր քոյ ին․
դրոշմեալ 'ի դէ՛մս մարդկայ ին։
Ես որ թաղեցի՛ յաղբեւս ախտ ին․
կորուստական խըրատիւք չար ին։

Օ որ խնդրեսցէս լուսով ճրագ ին·
ա̄ծութեդ որ 'ի մարմ ին:
Եւ տեսան ա՜չեղ ած ըստ բան ին·
մաքրեայ յախտից ըստ աշխարհ ին:
ՃՂ Որով հրամանաւ գործեալ զայսկ ին·
եկեղեցոյ օրինակ ին:
Կոչել զդրացիս գեր աշխարհ ին·
ուրախութ̄ի իմոյ դարձ ին:
Եւ զիս կցորդ արա՛ նոց ին·
'ի խրախութ̄իս որ է վասն ին·
Օ ուարձանա՛լ ընդ ցնծալ ին·
որք ըղ մեղաց սուգն ո՛չ առ ին:
✠ Հետեւեցայ ըստ անառակ ին·
'ի հեռա՛ւ բնա՛կ տարր աշխարհ ին:
Օ հայրենական վատ̄նեալ բաժ ին·
զոր ընկալա՛յ ա՜ազան ին:
Յորում սովի՛մ կենաց հաց իդ·
և ըմբելո՛յդ ա̄ծայ ին:
'Ի յարածել խոզ երամ ին·
չյագիմ մեղօք քաղցր եղջեր ին:
Օ հայրըդ կոչե՛մ ըստ կրտսեր ին·
մեղայ ասե՛մ քեզ 'ի յերկ ին:
Թէ և որդւոյ կոչման ձայն ին·
չեմ արժանի՛ հօրըդ վեր ին:
Արա՛ զիս մի՛ն ընդ վարձկան ին·
որք ընդ վարձու գործեն զբար ին:

Ընդ

Ընդ ապրեցելո՛յն երրորդ կարգ ին·
քան զի լուծի զսէր հայրեն ին ։
՚Ի գիրկս ընկալ խնամոց վեհ իդ·
արժանացոյ ո՛դ համբոյր ին ։
Փոխարկելո՛վ զհետ անմահ ին·
ընդ դի անկեալ հոգւոյս հոտ ին ։
Տուր ինձ ըզ մի՛ա պարարակ ին·
ըմբել զգինին որ ՚ի խաչ ին ։
Զուարճացո՛յ զդասս ան մարմ ին·
ընդ՝ մեռելոյս կենա դարձ ին ։
Իրէց որդի՛ եբրայեց ին·
և կամ որեն արդար մաս ին ։
Որք յօրինա՛ցն ագարակ ին·
յեկեղեցի՛ քո մերձ եկ ին ։
Միայն լուա՛ն հեռուստ ձայն ին·
պարակցելո՛յ մանկանց նոց ին ։
Եւ ՚ի տաճա՛ր անդր ո՛չ մտ ին·
իբր ախտացեա՛լք ըստ մարդկայ ին ։
Նախանձաբեկ գոլով նոց ին·
առ փրկութե՛ հեթանոս ին ։
Որով նախնինքըս պարծ ին·
զի զօրինօք քո՛ ո՛չ անց ին ։
Որք ո՛չ միայն պարարակ ին·
զենմամբ որդւո՛յդ չաղատ ին ։
Այլ ո՛չ փոքու զենուլ ուլ ին·
հրեշտակական կամ մարդկայ ին ։

Թէ անոցունց պարգեւէ ին.
Նախնի բարիքն ամենեք ին:
Կըտակարանքըն պօղոս ին.
Եւ առնէտիքն եւ քոյդ մորմ ին:
Բայց առ ինև չհամեմատ ին.
միտք այսոցիկ զի ոչ յադ ին:
ԲԺԼ նախանձոտ իմ թշնամ ին.
ըստ արարչութեն երեց որդ ին:
Որք չարախօս զինեն լին ին.
միշտ անդադար հօրըն վեր ին:
Որպէս յորժամ ծանուցան ին.
Եւ այլ բազմաց որ ըստ կարգ ին:
Յորոց կտրել հայցեմ լեզու ին.
Եւ ոչ դնել յունկըն բան ին:
Եւ մի մատնէր փորձան սիր ին.
Թէ եւ խնդրէ զիս ընդ նմ ին:
Բարր չակման բնութե քոյ ին.
մի տուն չինեալ բանական ին:
Տընտես գոլով մարդն առաջ ին.
յատակըս տանս այս երկրայ ին:
Եւ յառաջել ծնընդոց նոր ին.
տընտեսք 'ի քէն զանազան ին:
Ոմանք մարմնով գերամ փառ ին.
Եւ այլք բաշխօղք հոգևոր ին.
Ի վերհ ակնեալ թագաւոր ին.
մինչ 'ի խոնարհ գործնակալ ին:

Սու 'ի պետոէ հարցն առաջ ին .
մինչ լինե երրորդ դաս խորան ին :
Իւրաքանչիւրոք ըստ կարգ ին .
անտեսք 'ի քէն զանազան ին .
Ամենք դոյից նիւթական ին .
և այլք աննիւթ պարզեալ բան ին :
Յորում եհաս վիճակ մաս ին . ռէ
յեղեռնական թշուառս անձ ին :
Տնտես լինել տանըն քոյ ին .
բաշխող բանից ծծայ ին :
Տալ 'ի ժամու ծառայ ակց ին .
ըզ կերակուր կենաց հաց ին :
Ո որ ոչ եղու քաղցեալս անձ ին .
այլ սովամահ թողի զնոս ին :
Պարծեալ տնտես հաւատար իմ .
մարմնոյ հոգւոյ միտք անմարմ ին :
Ո իւրաքանչիւր այէտըս նոց ին .
տնօրինաբար տալ ըստ կարգ ին :
Կերակրելով բանիւ զհոգ ին .
և դարմանել չափով զմարմ ին :
Սու երկոցունց կացեալ միջ ին .
պահեա անվրէպ ըզ կարգ նոյ ին :
'Ի ծառայն գոլով մաս ին .
որպէս ստեղծեր կարգե զմարմ ին :
Սու տխրական իշխան զհոգ ին .
ըստ նախատիպ քո պատկեր ին :

Բայց անիրաւս 'ի յերկրս ին .
'ի յիմս անձին եւ յօտար ին ։
Ամենեցայ անիրաւ ին .
իմ վատութե՛ս օրինակ ին ։
Որ անբաստա՛ն զինեն լին ին .
վասըն չարեա՛ցն որ միշտ գործ ին ։
Որք պահապանն իմ անմարմ ին .
և մարմնաւո՛րքն որք տագնապ ին ։
Նաւ ես չունիմ իմաստու թին .
զօգուտն ընտրել ժամանակ ին ։
Ո՛չ առ 'ի կեանս մինչ 'ի մարմ ին .
և ո՛չ կենաց անվախճան ին ։
Թէ ո՛չ 'ի լրումըն կենցաղոյ ս .
կարեմ գործե՛լ ես ըզ բար ին ։
Նաւ ո՛չ մուրա՛լ որոց ուն ին .
զի ամաչեմ յո՛չ տալ նոց ին ։
Տէր դո՛ւ առա՛տ յամենայ նի .
տուր ըզ զղջո՛ւմն ան զեղջս անձին ։
Դառնալ առ քե՛զ բոլորով ին .
Նախ քան կոչման զիս ատեն ին ։
Պարտապանա՛ց դատաստան ին .
մասն ինչ թողո՛ւլ գոնէ պարտ ին ։
Հոգոյս զյիսուսնըն մարձիթ ին .
մարմնոյս ըզ քսան քուացորեն ին ։
Պարձեալ ըզ կնի՛ օծման շնորհին .
մեղուցելոյ զըղջական ին ։

ծն ✠

Բազում շնորհէլ զխնդրեկ ին.
տկար ընութեն ըն պատճառ ին:
Իօկոր 'ի հայց քո յերկնայ ին.
անմաքրապէս ըստ իմ մերձ ին:
Սակաճ թողուս թուով քսան ին.
քան զի կարեօք չբռնադատ ին:
Լայ և ըզ մեղս որ ըստ հաց ին.
գործով ծանոյ թանձրագուն ին:
Լու զխորհրդումն որ ըստ ձեթ ին.
մաքրեայ յինէն շնորհիւ քոյ ին:
Ըրծանացոյ ըստ անտես ին.
տրծանաճոր քում գովեստ ին:
Թէ և որդի եմ աշխարհ ին.
տուր ինձ զիմաստ մեղաց դարձ ին,
Ըստ մեծատմնն փափքասեր ին.
ես փափկացայ առ օրէ ին:
Մարմնովս այսու անսանձ ին.
'ի փափկութե անըզգամ ին:
Օգեցայ զբէհեզն և զծիրան ին.
ըզ յանգուածոց բազմա գուն ին:
Թէպէտ և ոչ զերեսել ին.
այլ բազմագոյն կերծօք զբար ին:
Սեղան զեխնեալ ամենայ ին.
յոգնահանձար խրախարան ին:
Թակոյք լցեալ զանուշ գին ին.
զինարութե առաջնորդ ին:

Ուրախ եղէ ես յայսպիսս ին.
յուրախութե՛ն անցաւոր ին:
Յերգ և քնար ձայն ախտայ ին.
փոխան երգոցն ածայ ին:
Եւ այսպիսեա՛ց բարեաց բազմաց.
զոր շնորհեցե՛ր պարգև մաս ին:
Ո՛չ դարձուցի՛ր զտաւան երրորդ ին.
քեզ 'ի գոյո՛ցըն պարգև ին:
Ըստ սեփհական ինձ կարծե ի.
զո՛ր ընդ յարկա՛ւ ժողովէ ի:
Յերկրէ յօդոց և ծովայ ին.
բիւրապատիկ բարիք քոյ ին:
Յորոց չետու ես աղքատ ին.
և ո՛չ բարձի՛ր զպէտըս նոց ին:
Ո՛չ կերակու՛ր քաղցեալ անձ ին.
և ո՛չ ծածկոյթ մարմնոյ մերկ ին:
Ո՛չ հանգըստեա՛ն տն տնանկ ին.
ո՛չ օթևան հիւր օտար ին:
Ո՛չ տեսութե՛ն առ հիւանդ ին.
և ո՛չ խնամե՛լ զորս 'ի բանդ ին:
Ո՛չ տրտմակից եղէ վըշտ ին.
տրտմեցելոյ յիրս առ անձ ին:
Եւ ո՛չ խնդալ ընդ խնդալ ին.
այլ նախանձո՛ւ վառեալ նով ին:
Որք ըզ ղազա՛ր օրինակ ին.
բազմապատիկք են և ո՛չ մին:

Ըա

Առ դրունս անկեալ իմ արտաք ին ·
աղաղակեմ ողորմագ ին ։
Դու ես անլուր ձայնից նոց ին ·
չտալով փշրանս ըղ սեղան ին ։
Որում պտունի կ.քըն յագե ին ·
և հաց կատակք պարպատէ ին ։
Շունք յօրինաց քոց արտաք ին ·
գոնէ լեզուաւ ողորկէ ին ։
Դու ես լսող քո հրաման ին ·
լեզուաւ հարի զքո նըման ին ։
Նմա չառուն զմիտըս բան ին ·
զմածախօս քո առակ ին ։
Որ միշտ լուեալ անտես լն ին ·
քան զի չունիմ ականջ ներք ին ։
Ո՛չ յիշեցի զմահ աղքատ ին ·
'ի հրեշտակաց տանել զհոգ ին ։
Յաբրահամու նահապետ ին ·
ի հաւատոյ հանգչել գոգ ին ։
Թէ օրինակէ մարդկայ ին ·
աղքատութեանց համբերող ին ։
Օ ի յետ ձրգանց փաղչանել ին ·
յարքայութեն տնդ հանգչ ին ։
Դու ոչ ըղ մահ յըղբա սեր ին ·
որ 'ի դժոխս էջ իստոր ին ։ ոխ
Յորում լեզուք պապակէ ին ·
ի բոց տապոյ դառնագոյն ին ։

Որ

Որ կարօտէր կաթիլ ջր ին.
'ի ղազարէ ծագև մատ ին։
Ընդ Թակոյքաց լծբաժակ ին.
բարձեալ մատանց մատռուակ ին։
Թէ մեծատանց որ աշխարհ ին.
տայ առ 'ի խրատ բոլորով ին։
Մի՛ պարարէր որդւանց մարմ ին.
այլ փոքր ի՛նչ տալ և աղքատ ին։
Արդ մի լուայց զպատասխան ին.
առ մեծատանն աբրահամ ին։
Թէ ընկալա́ր դու ըզ բար ին.
զոր գործեցէր զփոխարին ին։
Եւ ղազարոս փոքու չար ին.
հատոյց ըզ վրէժ ցաւօքն անձ ին։
Որով այս աստ մխիթար ի.
դու պապակիս 'ի գեհեն ին։
Այլ տուր աստէն զղջումն անձին.
ապաշխարէլ զոր գործեց ին։
Ընդ յղփութե յորովայն ին.
պահօք ճշնել զտուար մարմ ին։
Եւ ընդ երգոց ըզ պոռընկ ին.
'ի գինարբուսն անառակ ին։
Տուր ձայնս ողբոց արտասուագ ին.
լալ ինձ 'ի տուէ և գիշեր ին։
Օ ի բորբոքեալ նոքօք հնոց ին.
վաւումն այրմանց չիջանից ին։

 Եւ

Եւ խորափիտ մեծի վիհ ին ․
լցեալ անցայց ես առ նոսա ին ։
Եւ ընդ բարուց անողորմ ին ․
խառնեալ յիս գութ ողորմած ին ։
Օ ի ողորմելն ինձ աղքատ ին ․
ողորմութ՟ն հասից քոյ ին ։
'Ի յիմ քաղաք մարմնոյս դ՟ն ին ․
աթոռ մտաց դատաւոր ին ։
'Ի յոյժ աներկեղ ին ․
'ի մարդկանէ անամօթ ին ։
Օ ի անձն իշխանէ այնպիս ին ․
յոչ երկնչելն և յերկեղ ին ։
Եւ անպատկառ ըստ խորհրդ ին ․
զի ումեք ոչ տեսան ին ։
Ըստ և հոգիս 'ի քեն այր ին ․
'ի փեսայէդ իւր երկնայ ին ։
Վ՟ան զի սեղեխ օտար ոտ ին ․
'ի յառագաստ եմուծ քոյ ին ։
Որ անդադար այրմամբ սրտ ին ․
աղաղակէ մտաց խղճ ին ։
Տուր դատաւանել ըստ ոսոխ ին ․
զրկող մարմնոյ քաղաքակց ին ։
Օ ներքինն առնել դարձեալ վերին ․
և ըզ վերինն առնել ստոր ին ։
Որպէս կարգեալ է արարչ ին ․
հոգւոյ ծառայ լինել մարմ ին ։

Ո՛չ կամելով անիրաւ՟ ին ·
լսել ձայնի աղաղակ ին ։
Վասն երկեղի ամ՟այ ին ·
և ամօթոյ ինչ մարդկայ ին ։
Սակայն աշխատ առնել այլ ին ·
յիշատակաւ խոցեալ վէր ին ։
Պատաստանի լսել նոր ին ·
'ի նշմարեալ ժամանակ ին ։
Իւր դատաւորդ իմ երկնայ ին ·
որով երկինք և երկիր դատ ին ։
Պատաւորիս իմուսն անձ ին ·
դատել տացես զիս ըստ կարգ. ին ։
Զի մի յաւուր դատաստան ին ·
դատապարտի՛ն ընդ դատող ին ։
Յորժամ կապես 'ի միաս ին ·
հոգով զարմի՛ն անլուծ կապ ին ։
Զայրիացեալքս 'ի քէն դարձեա լ ։
կապակցեսցես սիրով քոյ ին ։
Փեսայ լինել հոգւոյս հարս ին ·
յօդմամբ 'ի գլխոյ քո վերըս ին ։
Եւ զհակառակս ուսխ մարմ ին ·
Ւահանջեսցես ներքո նոր ին ։
Ո՛ առայապէս լսել բան ին ·
և ան յապաղ գործել զբար ին ։
Օրհնաւոր փարխեց ին ·
աղօթելով 'ի տաճար ին ։

ոկ ✠

Պինէր

Վնէր առաջի՛ն զգործեալ բար ին.
ամենատես աչաց քոյ ին:
Ի պարտանայր յիմար հոգ ին.
առ հեռաւոր ազգ մարդկայ ին.
Եւ ՚ի վերայ մերձաւոր ին.
աղօթակից մաքսաւոր ին:
Ո որ ոչ միայն զաղօթել ին.
Նաեւ ընդունաւ մեծաբան ին:
Այլ եյարգար գործոց նախկ ին.
վրիպեաց սնապարծ իւրով բան ին:
Բայց զինչ առնեմ խմուման անձ ին.
ախտաւորիս բոլորով ին:
Բարեաց գործոց հեղգամտուն ին.
չարեաց մասանց ժողովող ին:
Ո ի բարութենց ոչ հեռու իմ.
զոր պանծացաւ փարիսեց ին:
Եւ գերազանց լինիմ նըմ ին.
՚ի փառամոլ հպարտ ախտ ին:
Այլ տուր ըզ ձայն մաքսաւոր ին.
բաժեալ հոգւոյս մաքսապետ ին:
Աղաղակել բանիւ նոր ին.
ած քաւեայ զմեղս իմ անձ ին:
Արդարացոյ զիս ընդ նմ ին.
որպէս ըզ նմա միով բան ին:
Խոնարհեցոյ զմիտս իմ ներք ին.
զի բարձրացայց շնորհիւ քոյ ին:

Ընդ

Ընդ ղազարու բարեկամ ին.
մեռեալ եդեալ 'ի տապան ին:
Ո՛չ քառօրեայ, այլ բազմամ ին.
մեռեալ հոգիս է 'ի մարմ ին:
Զայնորդ հնչեա յիս երկնայ ին.
և լսելի արայ բան ին:
Լոյծ 'ի կապից դժոխայ ին.
հան 'ի տանէ խաւարայ ին:
Ընդ զակքէի մաքսաւոր ին.
ո՛չ բարձրացայ յերկրէ ստոր ին:
'Ի բարձրագոյն ծառ իմաստ ին.
'ի տեսութ՛ին դ՛ ածայ ին:
Փոքու հասա՛կ հոգևոր ին.
բարեաց գործովք յիս չաձեց ին:
Ս.ԱԼ յարակա՛յն նուաղեց ին.
մինչ կաթնաբերու զիս արար ին:
Պարձեալ առակ հակառակ ին.
ելի 'ի ծառ մարմնոյ ժանդ ին:
'Ի քաղցրահամ սէր երկրայ ին.
որպէս ենա՛յ 'ի թըղզեն ին:
Յորմէ հզօր բանիւ քոյ ին.
փութով իջոյ զիս ընդ նմ ին:
Ս.գանելով 'ի տունս անձ ին.
ընդ քեզ և հա՛յր ևՈք հոգ ին:
Դոգոյս զրկման տալով զմարմ ին.
զծառայութի՛ն ըն չորեքկ ին:

Սու զկես գոյից մարմնական էին.
աղքատացեալ տխրական էին:
Զի փրկական առնում ըան էին.
արժանացայց քոյոյ ձայն էին,
Արդիս գոլով աբրահամ էին.
ըստ հաւատոյ նահապետ էին:
Ար յօրինակ հրեական էին.
և անմաքուր հեթանոս էին:
Նստար 'ի յէշ յաւանակ էին.
զգօնացելոյն և տրմղ էին:
Մաքրեայ և զիս ըստ առակ էին.
և յիս հանգիր հոգով քո էին:
Րամ աթոռ զիս երկնայ էին.
բազմեաց յոգիս ըստ քրովբէ էին:
Սու ըստ միւսում օրինակ էին.
հրէից ազգաց առ թզէն էին:
Օ որ 'ի խնդիր գոլով պտղ էին.
ոչ ընծայեաց զերեխայր էին:
Մի անիծեր զիս ընդ նոց էին.
զի թէ և նման եմ անբեր էին:
Զի մի տերևըն հաւատ էին.
պտղոյ գործոցն իմ չորասց էին:
Րժլ հաստատեայ զիս 'ի բար էին.
որպէս ըզ ուռըն մէջ որթ էին:
Զոր մըշակե հայրդ երկնայ էին.
պտղաբերէ յաճումն հոգ էին:

Ու զանպտուղ ծառըս քաղցր ին.
և զպտղատուս դառնացու ին,
Ամէ հատանէր յայգւոյ քոյ ին.
այլ փոփոխեայ ըրեքով աղբ ին,
Հրաժարեցայ առաւօտ ին.
իմ իսկըզբան աշխարհ մտ ի:
Գործել յայգի պատուիրան ին.
ընդ քո պատկեր դահեկան ին:
Ու ես չուզեմ հրաժարող ին.
մըտանելով միայն յայգ ին:
Բայց հեղգացայ 'ի գործ բան ին.
որով չունիմ ակըն վարձ ին:
Դու տր առատ ամենայն ին.
տուր ինձ ձրի զպարգև շնորհ ին,
Ընդ մշակաց մետասան ին.
մտեալ յայգի յադին դրախտ ին.
'Ի հարսանիսն ծծայ ին.
զոր հայր արար քեզ միած ին:
Կոչեաց և զիս ձայն քարոզ ին.
ուրախանալ յանձառել ին:
Դատ իխորհուրդ քո խորան ին.
և անդ աննիւթ քաղաք վեր ին:
Յաւէժական անպատմել ին.
անփոխական ուրախալ ին:
Ու քան զի զգեստ պայծառ չունիմ:
արժանաւոր հարսնարան ին:

Օի

Զի սևագոյն մեղօքս անձ ին.
աղտեղեցի զաւազան ին:
Զգեստ և զգեցող տէր անքնն ին.
զգեցոյ զիս քեզ այժմիկ կրկ ին:
Եւ զպատմուճանըն զառաջ ին.
պայծառացոյ այժմ զաղտեղ ին:
Զի մի՛ լուայց տնըդ ձայն ին.
զընկերըն ընդկէր այսըր. մուծ ին:
Եւ մատնեցայց նըման նըմ ին.
'ի բանդ անել դըժոխայ ին:
Զիմաստնացայ ես երկոս ին.
ըստ իմաստնոց կուսից հընգ ին:
Զի զդիւրագոյնըն դժուար ին.
ոչ ըստացայ ես ըզ բար ին:
Իսկ յիմարացն եղէ յետ ին.
ոչ պահելով իւղ լապտեր ին:
Ընդ կուսութե զողորմու թին.
և կամ զօծումն աւազան ին:
Որք 'ի գիշերըն անգործ վերջ ին.
ինձ արծաթով ոչ վաճառ ին:
Որով և դրունք հարսնարան ին.
հեղգացելոյս ընդ դէմ փակ ին:
Իսկ աստանօր մինչ 'ի մարմ ին.
փեսայդ իմ լուր հոգոյս հարս ին:
Զի որ փոխան անդր աղաղակ ին.
այժմիկ գոչեմ ողորմած ին:

✠ ՃԸ

Իւաց

Բաց ինձ ըզ դո՛ւռըն երկնայ ին.
մուծ առագաստըդ քո՛ վեր ին:
Արժանացո՛ մը համբուր ին.
անախտական մաքուր գրկ ին:
Ինձ մի՛ լիցի լսել ձայն ին.
զըջգիտական պատասխան ին:
Այլ տուր վառե՛լ չիջեալ ջահ ին.
մըտաց կուրիս լուսով քո ին:
Նըմանեցայ չո՛ր ծառայ ին.
՚ի տաղանդացն ո՛չ շահող ին:
Եւ գերազա՛նց գըտայ նմ ին.
զի կորուսի զպարգև շնորհ ին:
Ո՛չ գործեցի ըզ քոյն կրկ ին.
քառեակ զերկուս տասն ըզ հնկ ին:
Չի տիրէի բոլորով ին.
տասըն քաղա՛ք զգայական ին:
Այլ թագուցի յերկիր ըզ մին.
ծըրարեալ ախտիւք վարշամակ ին:
Չարկի զարծա՛թն ՚ի սեղան ին.
զի խնդրէիր ըզ տոկոս ին:
Այս ինքն է բա՛ն պատուիրան ին.
՚ի լսելիս տիրական ին:
Որք են սեղա՛ն իմանալ ին.
իմաստութե֊ կենաց հաց ին:
Վասն այսորիկ ես ակնուն իմ.
ընդ մէջ հատմա՛ն և խաւար ին:

Մինչ 'ի խնդիր գաս տաղանդ ին.
զոր շնորհեցեր յաւագան ին:
Գալ փրկողիդ իմոյ անձ ին.
լալով յինէն այս ասասց ին:
Թէ մինչ 'ի ձեռուսէ ինձ բար ին.
տուր քեզ հաճոյ լինել նով ին:
Որով լուսայց զուրախալ ին.
ընդ ծառայս հաւատարմ ին:
Թէ մուտ 'ի տունն իմ յերկնայ ին.
ուրախութե̄ն տ̄նըն քոյ ին:
Ունայնութ̄բ՛ զանգեալ անձ ին.
սայ սակս յիշման կատարեաց ին:
Կենաց բաշխօղ միշտ անթեր ին.
'ի ձեզ եւ մեզ ձիր շնորհեաց ին:

Որ

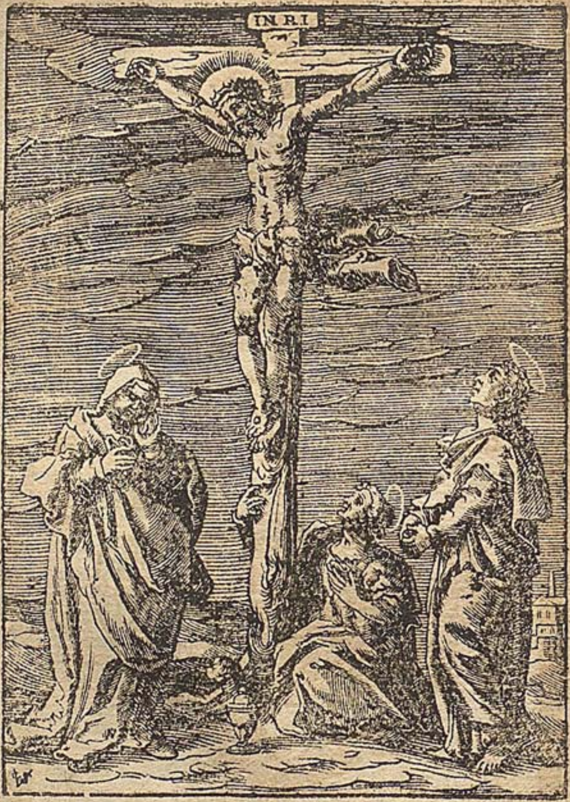
INRI

ՈՐ ԶՓՐԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԽԱՉԻՆ ՅԱՅՏՆԵԱԼ ՑՈՒՑԵՐ ՅԵՐԵ
կոյ ին:
Եւ զկենարարըդ քո մարմ ին.
բաշխեալ ետուր ընդ բաժակ ին:
Արայ եւ զիս ընդ սբ դաս ին.
հաղորդ լինել քում սեղան ին:
Կենաց հացիդ յորմէ առն իմ.
եւ ըմպելոյդ քում ծարաւ իմ:
Որ մաքրեցեր աշակերտան ին.
մաքուր ձեռօք զոտըս նոց ին:
Եւ ուսուցեր զխոնարհու Թին.
զոր նախ բանիւ յայնժամ յեր ին:
Լուայ եւ զիմ տիղմըն չար ին.
աղաչանօք սրբոյ գընդ ին:

Եւ ընդ գնացս ուղղեա՛ զոտ ին.
խոնարհութե՛ ելեւք յերկ ին:
Որ ընդ բնութե՛ն քո՛ մարդկայ ին.
ցուցանելո՛վ 'ի գիշեր ին:
Տագնապեցար դու՛ յերկիւղ ին.
աղօթեցեր առ Հայր յերկ ին:
Փրկեա՛յ եւ զի՛ս զաղտնի նետ ին.
եւ յերկիւղէ գիշերայ ին:
Մատուցք հոգո՛յ մեր եւ մարմ ին.
յերկիւղ քո՛ ո՛չ բեւեռեսց ին:
Որ կապեցա՛ր ընդ կապելո ին.
արձակեցեր զհանկոյց կապ ին:
Օ՛ ես արձակեա՛յ յինքեա՛ն կապ ես.
ԻԳ կապէց մեղաց դժոխայ ին:
Որ ընդ մեղօք պարտաւոր ին.
կացեր անմեղդ 'ի յատեն ին:
Յորժամ փառօ՛ք գաս Հայրեն ին.
մի՛ դատեսցե՛ս զիս վերջում ին:
Որ ձաղեցա՛ր 'ի թուք պղծ ին.
վասն ամօթոյ նախաստեղծ ին:
Զնջեա՛յ զամօթ մեղաց լրբ ին.
որով զերեսս իմ ծածկեց ին:
Որ ներեցե՛ր չա՛ր ծառայ ին.
ածել ձեռօք քեզ ապտակ ին:
Հարուժգնակէ՛ զդէմքս չա՛ր ին.
որպէս եւ զի՛ս եհար յուժգ ին:

Որ

Որ ոչ թողեր հոսիլ վիմ   ին.
՚ի խոր մեղաց անդընդայ   ին:
Եւ դառնապէս լալով արտ   ին.
քաւիչ եղեր ուրացող   ին:
Կանգնեայ եղի՛ս նման նմ   ին.
՚ի գլորմանն դարձեալ կանգն   ին:
Յորդ արտասուս տալով աչա   ցս.
և ջուր գլխոյս նման ծով   ին:
Որ ըզ գեցար ըզ ծիրան   ին.
արկար քղամիդ կարմիր յանձ   ին:
Նախատանաց զոր կարծէ   ին.
զինուորք պոնտաս պիղատոս   ին:
Ըզքուրց մեղաց մերկեա՛ յին   ին.
զորդան կարմիր արեան գուն   ին:
Եւ ըզ գեղձ զուրախալ   ին.
որ զգեցուցեր զմարդն առաջ   ին:
Ի ծունր իջեալ կատակէ   ին.
խաղանելով ծիծաղէ   ին:
Ո՛ որ հայեցո՛ղ զօրքն երկնայ   ին.
ահիւ երկիրպագանէ   ին:
Ո՛ ի ըզ բնութեն ադամայ   ին.
բարձես զամօթ մեղսասէր   ին:
Եւ զիմ հոգւոյս մեղաց խաղձ   ին.
լուծցես զամօթըն տրտմագ   ին.
Որ ըզ գըլուխ քո երկնայ   ին:
յորմէ ծաղրեալ սերովբէ   ին:

Ո՛ աժ

Ծածկեալ ձորձովըն կուփէ ին·
և եղեգամբ հարկանէ ին:
ջէ Վասըն գլխոյ հողեղին ին·
խոնարհելոյ կնոջն ոտ ին:
Զի վեհագոյն երկնից գաս ին·
ըզ նա՛ դիցես 'ի քոյդ մարմ ին:
Եւ զիմ անկեալ մինչ 'ի գետ ին·
և խոնարհեալ ոտից ջա՛ր ին:
Վասըն գործոյ անօրէն ին·
որ զիս յերկիր կործանեց ին:
Մի՛ Թողուցուս խաղալ նով ին·
որպէս մանկա՛նց գնդակ խաղ ին:
Դու փրկեսցես 'ի Թշնամ ոյն·
յօդել 'ի գլուխ քո վերըստ ին:
Որ 'ի բոլոր քոյդ մարմ ին·
և բովանդակ մասն անդամ ին:
Դուեր սաստիկ զհարուած գան ին·
յետ վըձըւոյ դատաւոր ին:
Զիս որ ոտից մինչև ցգլու խ·
ցաւօք նեղիմ ան հնար ին:
Դու ողջացոյ դարձեալ կրկ ին·
որպէս շնորհօք յաճաղան ին:
Որ փոխանակ մեղաց մըշ ին·
զոր մեզ անէծքըն բուսուց ին:
Պսակ 'ի փշոց բոլորէ ին·
ըզ փուշ մեղացըն բարձող ին:

Խլեա՛ ըզ փուշ մեղաց յին էն.
զոր յես եհար իմ թշնամ ին:
Սուտ ողջացո՛յ զխաբէութեան վէր ին.
զի սպիք մեղացըն ընջեսց ին:
Որ ընդ պտղո՛յ քաղցրաճգուն ին.
դառըն խայրիւ մահացուց ին.
Ճաշակեցեր զխառնեալ լեղ ին.
և ըզ քացախն 'ի ծարաւ ին:
Ըզ դառնութե՛ն թունաւոր ին.
զոր 'ի մասունս հոգւոյս արկ ին:
Մաքրեա՛ 'ի բաց հանդերձ նով ին.
և քաղցրացին սէր քո իմ ին:
Որ փոխանա՛կ մահաբեր ին.
ծառոյն բուսեա՛լ 'ի մէջ դրախտ ին:
Բարձեր յուս քո ըզ փայտ խաչ ին.
'ի գողգոթա՛յ հաներ տեղ ին:
Օ իմ առ 'ի մեղս անկեալ հոգ ին.
և ծանրագի՛ն բարձող բեռ ին:
Թեթեւացո՛ քաղցըր լծ ով.
և փոք յոգի բեռամբ խաչ ին:
Որ ուրբաթո՛ւ ժամ երրորդ ին.
որ պատրանա՛ց նախաստեղծ ին:
Բեւեռեցա՛ր տ՟ր 'ի խաչ ին.
ընդ անօրէն աւազակ ին:
Ձեռք որ զերկինս հաստատեց ին.
տարածեցեր զայն 'ի խաչ ին.

Փոխան նոցա՛ ձգման ձեռ ին․
որ 'ի ծառո՛յն մահ կթեց ին․
Օ խս որ անցա՛յ նման նոց ին․
Եւ առաւե՛լ քան ըզ նոս ին։
Ձեռամբ տնկեալ տունկ գոմոր ին․
պտուղ կթեալ սոդոմայ ին։
Մի՛ տուժեսցես չափով չա՛ր ին․
մի՛ պահանջե՛ր զհամար պարտ ին։
Այլ լեր քաւիչ իմոյ անձ ին․
որպէս նոցա՛յ ան յոյս վայր ին։
Որ բարձրացա՛ր 'ի մէջ խաչ ին․
բարձեր զանէծքս մարդկայ ին։
Նա ըզ բնութե ըզ թշնամ ին․
բեկեւեցե՛ր գո՛ւ 'ի նըմ ին։
Օ խս ամրացո՛յ ընդ հովանե աւ
յամենայ յաղթ քո՛ նշան ին։
Նա 'ի ծագելն յարեւել ին․
լուսաւորեա՛ լուսով նոր ին։
Որ յաջակողմ աւագակ ին․
բացեր ըզ դուռն ադեն դրախտին․
Յիշեա՛ եւ զի՛ս յորժամ գայց ես․
արքայութե՛ քո՛ հայրեն ին։
Տուայց եւ ե՛ս ըզ ցնծալ ին․
զքո՛ ասացեա՛լ պատասխան ին․
Այսօր ընդ ի՛ս իցես յադ ին․
'ի հայրենիս քո՛ առաջ ին։

Որ

Որ ողբալով բախմամբ սրտ ին․
տ̃նրդ իմոյ մայր առ խաչ ին։
Յորժամ լուէր ըզ ծարաւ ին․
հեղոյր արտօսըր ցաւագ ին։
Տացես և ինձ հեղուլ վասն իմ․
յորդ արտասուս նման ծով ին։
Օ ի լուացից զանցանս անձ ին․
և զաղտ հոգւոյս պատմուճան ին։
Որ յանհագին գոչմամբ ձայն ին․
բարբառելով զէլի էլ ին։
Հիմունք երկրի տատանէ ին․
լերինք բարձունք սասանէ ին։
Եւ վարագոյր հին օրին ին․
վերուստ 'ի վայր պատառէ ին։
Եւ գերեզմանըք բանայ ին․
մարմինք սրբոցըն յառնէ ին։
Արեգական լոյս քօղարկէ ալ․
խաւարանայր մէջ օրէ ին։
Սայ և լուսինն օրինակ ին․
փոփոխելով յարեան գուն ին։
Քան զի ըզ տ̃րդ իւրեանց տես ին․
մերկ 'ի խաչին չհանդուրժէ ին։
Որ փոխանակ բանական ին․
անբան տարերքըն սարսէ ին։
Արդ ընդ վիմացն որ շարժէ ին․
շարժեայ զանշարժ սիրտս 'ի բարին։

 Ընդ

Ընդ մեռելո՛ցն որ կանգնէ ին·
կանգնեա՛ զմեղօ՛ք մեռեալ յոգ ին:
Ընդ պատառել վարագուր ին·
վանըն պարտեացն ադամայ ին:
Օ իմ պատառեա՛ զՀնութեն չա՛ր ին·
ջնջեայ ըզ գի՛ր մեղացս անձ ին:
Ընդ խաւարե՛լ լուսաւոր ին·
մաքրեայ յինէ՛ն զգունդ խաւար ին:
Ընդ լուսանա՛լ յի՛նն երրորդ ին·
լուսաւորեա՛յ զիս վերըստ ին:
Ընդ մերկանալ քո՛ 'ի փայտ ին·
ընդ մերկութե՛ն նախաստեղծ ին:
Օ իս ծածկեսցես փառօք քոյ ին·
յաւուր մեծի՛ հրապարակ ին:
Որ փոխանակ խաչահանու աց·
տանըն լքեա՛լ հրէից ազգ ին:
Աղօթեէ՛ր առ հայր յերկ ին·
թողուլ ըզ մե՛ղսն որ գործեց ին:
Ինձ որ հոգով հաւատացե ալ·
երկրպագեմ քեզ միած ին:
Թող զիմ զանցա՛նս որ գործե ցի·
մի՛ յիշեսցիս մեղքն առաջ ին:
Որ յետ ընելո՛յ գրելոյ բան ին·
աւանդեցեր առ հայր զհոգ եդ:
Տեգաւ հարեա՛լ զինաւոր ին·
աղբիւր բղխեաց 'ի քո կող ին:

Ու

Զուրն 'ի լուսացուցմն աճապան ին.
արեւնն արբուցմըն խորհըրդ ին:
Աասըն վիրացըն կողածն ին.
որով մեղաւ մարդն առաջ ին:
Օ ես որ յախտէ ծնեալ մարմ ին.
և 'ի հողոյ զանգեալ արի ւն:
Օ որ մաքրեցեր ցօղով կող ին.
և դարձուցեր 'ի նոյն կրկ ին:
Մի՛ թողուցուս կալ 'ի նըմ ին.
այլ լուացես դարձեալ նով ին:
Թէ ոչ պարգեւքըն շնորհեսց ին.
այլ արտասուօք առոգեսց ին:
Բաց ըզ բերան իմ վտակ ին.
քո Սբ. յարեան կողահոս ին:
Որպէս տղայստընդեաց ին.
որ զմօրն յինքեան ձգէ զստ ին:
Օ ի ես արբից զուրախալ ին.
և զմայլեցայց 'ի Սբ. հոգ ին:
Նաւ քաղցրացի համ բաժակ ին.
սէր անարատ անապակ ին.
Որ 'ի մահու քո անմահ ին.
զոր ընկալայր մահ 'ի մարմինն դ:
Յանմահութե զիս փոխեց եր.
զմահու հատեր պչխըլը վերջ ին:
Օ իս որ մեղօք մեռայ կրկ ին.
և կորուսի զանմահ բար ին:

 Կեն

Կենդանացո՛յ կամօք քոյ ին ·
արդարութե՛ պատուիրան ին ։
Օ անանց պարգևդ անցաւոր ին ·
'ի պարգե՛ խնդրել մաս ին ։
Ըզ պարգևէջդ արարած ոց ·
մահկանացուաց և անմահ ին ։
Ընդ յովսեփայ արեմաթ ին ·
արդար և ո՜ր աշակերտ ին ։
Ինձ պարգևեա՛յ զքեզ ձեր շնորհին ·
կենաց բաշխօղ յամենայն ին ։
Որ պատեցա՛ր ո՜ր կտաւ օք ·
եդար 'ի նո՛ր գերեզման ին ։
Օ ես մի՛ թողուր նման լին ել ·
որք իջանե՛ն 'ի գուբ ներք ին ։
Ր.ձլ մեռուցեա զանձն իմ ախտին ·
կենդանացո՛յ երկնաւոր ին ։
Ր.ա իխորհո՛ւրդ ո՜ր զըմբռա ին ·
անուշահոտ մաքուր խնկ ին ։
Որ 'ի դասուց հոգեղէն աց ·
ահիւ պատուիս յիմանալ ին ։
Նոյն պահեցա՛ր 'ի զինուոր աց ·
պահպան անքուն խորայել ին ։
Օ ես պահպանեա՛ աջով քո ին ·
և անձն արայ ո՜ր հրեշտակ ին ։
Պահել ողջամբ 'ի գիշեր ին ·
աներևոյթ պատերազմ ին ։

Որ

Որ կնքեցար դու մատանի ան.
դասուք լուծեալ քահանայ ին:
Պանձրդ կենաց անմահու թն.
ծածկեալ եդար 'ի սիրտ երկր ին:
Օ դըրունս մտից ըղ գայու թեց.
յորսէ բարոյ մուտ եչար ին:
Կնքեալ խաչիւ քո նշան ան.
և հաստատեալ յիս ըղ բար ին:
Որ 'ի կանանց իւղաբեր ից.
արտասուեցար դառնօտ ին:
Շնորհեայ և ինձ կաթիլ սրտ իս.
ջերմ արտասուս տարփմամբ քոյ ին:
Եւ աճեցեօք սերովբէ ին.
որ 'ի վերայ գոչէր վիմ ին:
Ինձ լսելի արա զհնչիւ ն.
զձայն յարութեան փողոյ վերջ ին:
Ինոր և կոյս գերեզման ին.
յարեար մարմնով քո կուսած ին:
Եղեալ պտուղ և անդրան իկ.
ննջեցելոց մեզ առաջ ին:
Օ իս որ կապեալ իմ թշնամ ին. Հն
խնդիւ մեղաց որ 'ի մարմ ին:
Բրձակեսցես զիս վերըստ ին.
որպէս զհոգիսն որ 'ի բանդ ին:
Որ յայտնեցար իպարտիզ ին.
մարիամու մագդաղեն ին:

 Եւ

Եւ մերձենալ ո՛չ ներեց եր·
որ յեւայէ ազգէն կըրկ ին ։
Յայտնեաց և ինձ ութ երրորդ ին․
մեծ 'ի վերջին առաւօտ ին ։
Եւ ներեցես յայնժամ մերձ իլ․
անարժանիս իմոյ անձ ին ։
Որ յարութեն երեկոյ ին․
միաշաբաթ կիրակէ ին ։
Երեւեցար մետասան ին․
փակեալ դրանք 'ի գիշեր ին ։
Եւ ըզ փըշրումըն զաւաղ ին․
զոր կորուսաք մեք 'ի դրախտ ին ։
Պարգեւեցեր դարձեալ կըրկ ին․
նոքօք բնութենըս մարդկայ ին ։
Ո՜ իս որ զհոգոյս փակեալ ուն իմ․
զդրունըս մտաց քոյոյ բան ին ։
Եւ անճաճանչ խաւարայ ին․
իբրև զտունն գոլով մթ ին ։
Մի՛ թողուցուս յանյոյս յարկ ին․
մի՛ յօթակից լինել չար ին ։
Այլ զառագաստ բաց ըզ սրտ իս․
փայլեայ 'ի սա զլոյս արփեն ին ։
Ընդմին աւուր կիրակէ ին․
յեմաւուսայ ճանապարհ ին ։
Կղէոպանց մինչ երթայ ին․
խօսակցելով քո ընդ նոս ին ։

Ո՛ անօթ ետուր յօթեւան ին․
՚ի բեկանել սրբոյ հաց ին։
Անտես եղեալ աչաց նոց ին․
Ճմլեալ սրտիւք վարանէ ին։
Ո՛ անոյ եւ ի՛նձ զանճառուել ին․
զծածուկ տեսիլ քո՛ բաղձալ ին։
Եւ ճմլեսցի՛ սիրտ իմ անձ ին․
յիշմամբ սիրո՛յ քո՛ յերկնայ ին։
Յայսմ հովտես տրտմական ին․
ելս ՚ի սրտի՛ դընել յերկ ին։
Յոր ուխտեցեր մեզ միած ին․
զարքայութիւնդ քո՛ վեր ին։
Որ ՚ի աւո՛ւր ութ երրորդ ին․
մտեր դարձեալ տ͞ր առ նոս ին։
Իցեր զըղձո՛ւմն աշակերտ ին․
Թերա՛հաւա՛տըն Թովմայ ին։
Շօշափելո՛վ զխոցուած կող ին․
եւ զբեւեռուացըն ձեռ տեղ ին։
Որով առաք մե՛ք զերան ին․
որք ո՛չ տեսա՛ք որպէս նոս ին։
Օ իս որ հոգո՛վ հաւատացե ալ․
տ͞ր եւ ա͞ծ խոստովան իմ։
Զայնիւ գոչե՛մ զայս ընդ նմ ին․
որպէս ուսայ բանիւ նոր ին։
Արժանացո յորըն վերջ ին․
յորժամ գայցես փառօք քոյ ին։

Օ քեզ

Զքեզ տեսանել մարմնով նոր ին ·
ողջագուրել սիրով սրտ ին ։
Որ առ ծովուն տիբերայ ին ·
ներգործեցեր հրաշըս կրկ ին ։
Լըմամբ ձկացըն յուռկան ին ·
և նորաստեղծ ձուկն 'ի կրակ ին ։
Զիս որ ալիքս այս երկրայ ին ·
'ի ծով մեղաց ընկղմեց ին ։
Վերամբերեալ անախտ բար ին ,
Որբ ուռկանաւ պատուիրան ին ։
Որ երրակի սիրով բան ին ·
հարցանելով քոյ յետ ճաշ ին ։
Զուրացութիւն զերես ին ·
բժըշկեցեր ըզ պետրոս ին ։
Զիս որ թեբեւր հարցափորձ իմ ·
բարեաց մասունք ոչ երև ին ։
Դու ողջացոյ զվէրըս խոց ին ·
և դիր 'ի խոր գըզապեղան ին ։
Զի խոցեցայց սիրով քոյ ին ·
քեզ ընդ գրկեալ սիրտ իմ լից ին ։
Որպէս երգեալ առաւկող ին ·
ըզ սէր հարսին առ փեսայ ին ։
ԺԶ Դու ուղղեսցես զիս ընդ նմ ին ·
հետևանալ քեզ 'ի յերկ ին ։
Թէպէտ նման յինձ անհնար ին ·
բայց քեզ հնար ամենև ին ։

Որպէս

Որպէս միւսոնում աշակերտ ին·
սիրեցելոյն քո ըստ անձ ին։
Խոստանայիր բանիւ քոյ ին·
ոչ ընդ մահու լինել ձեւ ին։
Որ վեր լուծեալ այլաբան ին·
անմահ մնալ բանից նոր ին։
Կամ թէ կամա՛ց իմ չներհակ ին·
Թէ կամիցի՛մ ըզ կեալ դոր ին։
Օ իմ ըզ մեռեալ հոգիս կրկ ին·
կենդանացո՛յ տ̅ր վերըստ ին։
Եւ գալըստեա՛մբըն քո վերջ ին·
անմահացոյ զիս ընդ նմ ին։
Եւ ընդ յոգւոյս իշխանու թ̅ի·
զոր բնութ̅բ այժմիկ ուն ին։
Ըն խուովարա՛ր խաղաղու թ̅բ·
զիս անցուսցես հայցմամբ նոր ին։
Որ 'ի լրմա՛ն քառասնեկ ին·
մ̅բ յարութ̅ե յետ պասեք ին։
Ի ձիթենեա՛ց հաներ լեր ին·
զընտրեալ ըզ դա՛ս մետասան ին։
Եւ զաւետիս հօր ըզ հոգ ին·
խոստանայի՛ր շնորհել նոց ին։
Եւ օրհնելով տ̅ր ըզ նոս ին·
վեր համբարձար փառօք յերկ ին։
Եւ ըզ բնութ̅ն ըս մարդկայ ին·
զոր չա՛րն արա՛ր անդընդայ ին։

Բար

Բարձրացուցեր զեր 'ի վեր ոյ.
քան ըզ բնութիս հրեղէն ին.
Սատար յաջմէ քում ծընող ին.
ըստ կանխ ասաց մարգարէ ին:
Երկըրպագեալ անմարմնակ ան.
զօրացն ընդ հօր և ընդ հոգ ին:
Եւ զիս զանչարժս առ 'ի բար ին.
վերաբերեալ ընդ քեզ յերկ ին:
Ոնեխեալ անդամս այս երկրայ ին.
յօդեալ 'ի գլուխըդ վերըստ ին:
Փւէ և վերջին ամենայն ին.
իբրև ուսից գարշապար ին:
Սակայն 'ի թիւ սբ անդամ ին.
համարեցոյ զիս ընդ բազմ ին:
Որ յիսն երրեակ յոբելեն ին.
'ի կատարման պենտէկոստ ին:
Առաքեցեր զքո սբ զհոգ ին.
'ի վերնատունըն խորհըրդ ին:
Ըստ կանխագոյն խոստման բան ին.
և աւետեաց քոց հրաման ին:
Մխիթարել ըզ տրտմու թեն.
աշակերտաց մետասան ին:
Յորում անտես և անքնն ին.
հնչեաց նման հողմոյ յուժգ ին.
Ելից ըզ տունն որ նստէ ին.
մաքրեչ բոցով ծախող չար ին:

Յորմէ պարգևեք ծծայ ին.
Հրեղէն լեզուօք բաժանէ ին:
Ի համբարձումն ընտրեալ բան ին.
որ ցրուեցան յաշտարակ ին:
Ոիս որ թաղծեալս եմ տրտմագ ին.
ի հեռանալ շնորհաց քո ին:
Սան իմ մեղացն որ միշտ գործ ին.
անձն իմ սիրող կամաւ չար ին:
Առաքեսցես զաւետատ հոգ ին.
որ է անծախ ի պարգև ին:
Լինել սփոփիչ տրտմութեան անձ ին.
ի մաքրութեն չար խորհրդ ին:
Եւ նորոգեա զուղիղ զհոգ ին.
որ ոչ հնանայ ամենև ին:
Զիս ի հնացեալ մեղաց բաց ին.
եյօթարան կամն կոր ին:
Հոգով հաստատեա տիրական ին.
և մի հաներ յինէն զհոգ ին:
Առ առաջնորդ ինձ ի յերկ ին.
Հոգիդ լիցի տէր և բար ին:
Պաղատանօք Ածածն ին.
անապականն և միշտ կուս ին:
Եւ յովհաննու կարապետ ին.
յանապատէ բարբառ ձայն ին:
Առաքելոց մաքուր դաս ին.
մարգարէից նախ առաջ ին:

Որք ըզ հոսմանս հոգւոյդ արբ ին ·
և ընթանուր մեզ արբուց ին :
Աշակերտաց գերագուն ին ·
Որ հաւատոյ անշարժ վիմ ին :
Եւ անօթոյ ընդրեալ բան ին ·
անձառելեացըն տեսող ին :
Մաքուր որդւոցըն զեբեթ ին ·
որք ՚ի վերուստ որոտաց ին :
Եւ անդրէի՛ քում խաչակց ին ·
և մատթէի՛ քարոզ բան ին :
Փիլիպպոսի զհայր հարց ող ին ·
բարդուղիմէա զմեզ կոչ ող ին :
Յակոբոսի՛ մակ ալփեն ին ·
և Թումայի՛ երկուորեակ ին :
Նախանձայոյղ շմաւոն ին ·
և յակոբեանըն յուդայ ին :
Եւ ըստ անուան եղբօր քոյ ին ·
արդար անուն աշակերտ ին :
Եօթեանց սրբոց զոր ընտրեց եր ·
սարկաւագաց փոքու հօտ ին :
Որ և Նախնեի պարուց դաս ին ·
պսակ անունն է ընդ նոս ին :
Եւ քում ընտրեալ եօթանասուն ին ·
աշակերտաց քարոզ բան ին :
Եւ որք նոցայն հետևեց ին ·
իւրաքանչիւր ժամանակ ին :

Դպրապետաց հանուրց ազգ ին.
վարդապետաց ուղիղ բան ին:
Որք զքեզ որդի հօր միած ին.
խոստովանել մեզ ուսուց ին:
Սպասաւորաց սբ խորհրդ ին.
յիննեակ դասուց յեկեղեց ին:
Համանմանեաց վերնայ գուն ին.
փառաւորողացն ածայ ին:
Նոյ և նոցունց որք են յերկ ին.
հայցմամբ վեհիցն ողորմեայ ինձ:
Որք և վասն իմ քեզ պաղատ ին.
անտես չառնել զգործըս ձեռ ին:
Մարտիրոսօքն անթիւս անձ ին. պէ
որք վասըն քո զարիւնս հեղ ին:
Տուր ինձ արտօսըր ցաւագ ին.
հեղուլ փոխան յարեան նոց ին:
Ի վկայէն սբ առաջ ին.
ստեփանոսէ զքեզ տեսող ին:
Մինչ ՚ի վկայն ընաւից վերջ ին.
որ ՚ի նեռանէն կատարեսց ին:
Զարչարանօք ամենայն ին.
՚ի տանջանաց փրկեայ չար ին:
Նաւ կամաւոր մահուամբ նոց ին.
՚ի մահուանէ անվախճան ին:
Խաւար բանդեօք արգելան ին.
լուսաւորեա զխաւարս անձ ին:

Եւ կուրութե՛ աչաց նոց ըն.
յաչըս հոգւոյս փայլեա՛ զարփ ըն:
Հատմամբ ունկա՛նց լսարան ըն.
զիմըս բացցե՛ս քոյոյ ձայն ըն:
Եւ ծայրակտուր փողոց յօդ ըն.
յօդիս բուրեա՛ զհոտ անմահ ըն:
Կտրեալ լեզո՛ւք սրբաբան ըն.
զիմս արագեա բանիւ քոյ ըն:
Եւ ատամա՛նց կաքմամբն յուժգ. ըն.
բաց ըզ բերանս առնուլ զհոգ. ըն:
Հատմամբ ուսո՛ցն երկուց ձեռ. ըն.
զիմս արձակեա՛ միշտ 'ի բար ըն:
Եւ կոտորմա՛մբ մատանցս նոց ըն.
զիմ գրեսցե՛ս անուն յերկ ըն:
Հերձմամբ մաքրո՛ցն յորովայն ըն.
հերձ առ յինէն զխորհուրդ չա՛րին:
Եւ կտրելո՛վ ոտից նոց ըն.
ոտք իմ գթոտք հաստատեսց ըն:
Վերմամբ մո՛րթոցն սրբոցն անձ ըն.
բորըք մեղա՛ցն իմ քերեսց ըն:
Եւ մորմոքմա՛ն հարմամբ աղ ըն.
հեշտ աղթութի՛քըն մաքրեսց ըն.
Ընդ բազմա՛հնար տանջման նոց ըն.
տանջանք հոգւո՛յս բժըշկեսց ըն:
Եւ ընդ հատեա՛լ մասանց նոց ըն.
ցաւք յօդուածո՛յս իմ ողջասց ըն:

 Ըեկ

Ինեկմամբ բարձիցն ելօդուած ին ․
զիմբս պնդեալ յօղդ յօղդ մարմ ին ։
Եւ խիստ գանիւ գաճաղան ին ․
ըզ խստութեն կակղեայ սրտ ին ։
Ընդ տատասկաց սուր երկաթ ին ․
ըզ սուր քո՛ հան ընդ դեմ չար ին ։
Եւ բևեռօք դարշապար ին ․
զիս բևեռեայ յերկիւղ քոյ ին ։
Ընդ նետաձիգն որ առ նոա ին ․
զիս խոցեսցես սիրով քոյ ին ։
Եւ ընդ գեղոյց գեղարդան ին ․
զիմ ձմլեսցես սիրտս առ բար ին ։
Ընդ եռուացումբն կապար ին ․
զոր ՚ի բերանսն արկանէ ին ։
Շիջոյ զեռանդ բոցոյ ախտ ին ․
և նուազոյ յիս ըզ հոգ ին ։
Ընդ սպառնալեաց խստամգուն ին ․
զորս առ ոչ ինչ համարե ին ։
՚Ի սպառնալեաց փրկեայ չար ին ․
և դարձուսցես ՚ի գլուխ նոր ին ։
Եւ ընդ խոստման անցաւոր ին ․
յորոց ՚ի բաց հրաժարե ին ։
Մի՛ մատնեցայց ես պատրող ին ․
խաբիլ սիրով հիւթանիւթ ին ։
Կախախանօք սրբոցն ոտ ին ․
զընթացս ուղղեա առ քեզ յերկ ին ։

Եւ

Եւ կապանօք ծանր երկաթ ին ․
Թեթեւացո՛յ զհոգս երկրայ ին ։
Ընդ շխթայից պարանոց ին ․
զիս կապեսցես սիրով քոյ ին ։
Եւ ընդ կոճեղս որ յոլոք ին ․
զիս 'ի կապից խլեայ չար ին ։
պկն Որք վասըն քո ընդ հուր անց ին ․
Եւ ընդ եռանդըն կաթսայ ին ։
Շիջոյ ըզ հուր մեղաց ախտ ին ․
Եւ ըզ վառումըն գեհեն ին ։
Եւ ծովահեղձ սառամամբ ցրտ ին ․
որով նոքայ համբերեց ին ։
Օ իմ ըզ պաղեալ սիրտս առ բար ին ․
Ջեռոյ սիրովդ ածայ ին ։
Որք վասըն քո ողոքէ ին ․
ըզ չա՛ր գազանսն ուտել զմարմ ին ։
Օ իս 'ի ժանեաց փրկեա չար ին ․
Եւ յեղջերէ մի՛ եղջերու ին ։
Ընդ բազմօրեա քաղցի նոց ին ․
տուր ինձ ըզ հաց քո յերկնայ ին ։
Եւ ընդ պասկումըն ծարաւ ին ․
զանապական աղբիւր կող ին ։
Ընդ օձա բնակ խաւար գբ ին ․
որ լուսատուներ իմ անձ ին ։
Հան զիս 'ի գբոյ տառապան աց ․
տղմուտ կաճոյ հայցմամբ նոր ին ։

Եւ զինչ ասեմ զի ոչ թու ին.
լեզու մարդկան տանաւջանք նոց ին:
Որք այժմ առ քեզ ծածկեալ պահ ին.
և անդ յայտնի հատուցան ին:
Որոց տուժիւք զանազան ին.
բուժեա ըզ ցաւս իմոյ անձ ին:
Օ մարմնոյ հոգւոյ և ըզ մտ աց.
և զխորհրդոց գործոց բան ին:
Եւ ընդ հատման գլխոց նոց ին.
որով գլխոյդ անդամք շին ին:
Օ իս արմարեա մը ընդ նոս ին.
առնուլ զանձուամն ընդ բոլոր ին:
Ը՝ գնաւորօքն անապատ ին.
հետևողաց կենաց ձայն ին:
Տուր ինձ թողուլ զսէր աշխարհ ի.
վայելել 'ի սէր, քո յերկնայ ին:
Եւ բարձողաց յուսով խաչ ին.
մեռոյ և զիս ըստ աշխարհ ին;
Եւ քո ըզ կնի ընթացող ին.
ըզ գընացս իմ ուղղեա զոտ ին:
Պաղատանօք մեծն անտոն ին.
հեղինակի մբ երամ ին,
Եւ յոյժ նոփած յայսկարգ եկ ին.
մինչ և այժմոյս և որք լին ին:
Օ անազանեալ փարուք նոց ին.
և ծաղկերանդ քեզ ընծայ ին:

Նո

Շնորհեա՛ փոխի՛լ անբերս անձ ին.
ըստ՛ պտղաբեր քոյոյ տնկ ին:
պծ Որք զաղօթի՛ցն ըզ շնորհսն առ ին.
և զարտասուաց յորդ վտակ ին:
Զգեա՛ և զի՛ս հայցմամբ նոց ին.
Թէ և հեղգա՛մ ՛ի նոյն բար ին:
Նա ոյք պահօ՛քըն մեռուց ին.
զախտորս մարմնոյ սկզբնա՛ չա՛ր ին:
Տուր ինձ նորօ՛ք առ ցանկալ ին.
սանձել ըզ կիրս յորովայն ին:
Որք խորհրդօքըն յաղթեց ին.
պոռընկական պատերազմ ին:
Տուր յաղթութի՛ ծուլիս անձ ին.
գոնէ լըմա՛ն գործոց չա՛ր ին:
Նա որք ՛ի խո՛ւն փոքու նեւթ ին.
ագահութեըն տերեց ին:
Տուր ինձ յաղթել անիրաւ ին.
և չատանա՛լ բռնական ին:
Որ աջիղելովքն յարիու թի.
ընդ ձանձրութի՛ միջօրէ ին:
Ի, ըրհացի՛ զհեղգս առ բար ին.
և զարագօ՛ղ առ վատթար ին:
Որք բարկութե՛ըն յաղթեց ին.
և զոռոմութիըն սանձեց ին:
Նոքօք սանձեա՛յ տ՛ր զերկոս ին.
մինչ տարապայմա՛ն առ յիս յարձ ին:

Նա

Եւ յոյժ հպարտ փառաւոր ին․
յաղթող գտան յասպարիս ին։
Զիս փրկեցես հայցմամբ նոց ին․
յաջակողմեան մենամարտ ին։
Որք գերազանց պատուիրան ին․
քան ըզ բնութիս ժուժկալեց ին։
Տուր ինձ փոխեալ բառնալ քոյ ին․
քաղցրըր լըծով թեթեւ բեռ ին։
Եւ թեպետ ոչ ընդ առաջ ին․
Ճանապարհորդս որ ՚ի յերկ ին։
Սակայն վերջնոյն եղեւ վերջ ին․
հետեւելով հետոց նոց ին։
Եւ թէ վեհիցն օթեւան ին․
չեմ արժանի հօր քո յարկ ին։
Արժանացոյ յոյժ խոնարհ ին․
քան ըզ բնաւից թերեւս յետ ին։
Միայն ՚ի թիւ յօդեաց դաս ին․ պե
կացոյ եւ զիս յաջակողմ ին։
Եւ լսեցոյ ըզ ցնծալ ին․
զերանաւէտ ձայնըն քոյ ին։
Յորժամ գրեալքըն կատար ին․
որ զայնմ աւուր մեզ պատմեց ին։
Մարգարէից բանքըն յարգ ին․
առաքելոցըն վճար ին։
Յորժամ տարերքըն դըղըրդ ին․
հաստատութիւնքըն սասան ին։

 Իբր

Իբր ՚ի ծովու՛ կոհակք կուտ ին ․
՚ի յեւանդեա՛նըն կատասայ ին ։
Լայնա տարա՛ծ դողա գետ ին ․
՚ի թանձրութե՛ց հիմանց շարժ ին ։
Մէ՛ ըղ միո՛յ հետ խափան ին ․
կասեալք յերկրո՛ւցն տատան ին ։
Երինք հիմամքըն ղարհուր ին ․
և ուժգնակի՛ բախմամբ թընտ ին ։
Կարծըր բնութի՛ւք վիմաց հող ին ․
և ամենայն նիւթք հրդեհ ին ։
Մինչ գետաք հրեղէնք յորդահոս ին ․
իբր ըղ հեղե՛ղ ջուրց ծաւալ ին
Հողմով հանդերձ սաստիւ հընչին ․
և միգա՛ խաւա՛րըն մռըռ ին ։
Խորդեա՛ հայեա՛ց դիմօք վառ ին ․
և անթափա՛նցիկ վերաբեր ին ։
Իբրև ձտերև մի՛ բորբոք ին ․
բնութիւք ամե՛ն հողեղէն ին ։
Բլուրք լերա՛մքըն հալեաց ին ․
և դաշտաձև՛ աշխարհ լին ին ։
Օովլու ալի՛ւքըն ցամաք ին ․
և կենդանիք նորա նուազ ին ։
Յորժամ բարբա՛ռքըն նուագ ին ․
փողըն գո՛չէ գաբրիէլ ին ։
Յանկարծակի՛ մեջ գիշեր ին ․
՚ի յեղա՛կա՛րծ ժամանակ ին ։

Յոր

Յորժամ հոգի՛քըն սլաց ին.
որպէս զործիւ իսկոյն հաց ին:
Պ՚ան միաձա՛ն ընդ նոյն մարմ ին.
որք յադամայ և անդ լ՛ին ին:
Մ՛ինչ գերեզմա՛նք մարդկան բան ին. պհ
փտեալ մարմի՛նքըն նորոգ ին:
Եւ զոր կերեա՛լ ձկանց ծով ին.
և զոր գազա՛նքն 'ի ցամաք ին:
Բ՚ան զի տարե՛րք ամենեք ին.
առնուն յաւ՛անդ ըզ մեր մարմ ին:
Եւ անկորուստ պահեն զնոք ին.
զի հնազանդե՛ն քում հրաման ին:
Եւ 'ի լսել ահեղ ձայն ին.
ա՟ծ որդւոյն կենա՛բաշխ ին:
Օ իւրա՛քանչի՛ւր պահեստ մարմ ին.
բերեն յաւ՛աջ ըստ ղազար ին:
Ի նոյն բնութե՟ն դարձեալ խառն ին.
ըստ արուեստաւո՛ր քոյդ բան ին:
Մ՛չ 'ի յայժմոյս լուծանել ին.
այլ 'ի յանե՛ղծն որ 'ի դրախտ ին:
Մ՛չ ծերն 'ի ծե՛ր առնէ մարմ ին.
և ո՛չ տըհաս տղայն 'ի նմ ին:
Ր՚այլ հաւա՜սար յերեսն ամ ին.
'ի չափ յառնեն նախա՛ստեղծ ին:
Եւ ո՛չ բնութե՟ն այլէ արու ին.
ո՛չ ճանաչի՛ թէ՞ է այդ ին.

Ր.ալ

Ալ հրեշտակաց նմանքեր են.
ըստ կանխասաց բանից քոյ են։
Յորժամ նշան քո սբ խաչ են.
որպէս փայլակն երևեսց են։
Յարևելից ճառագայթ են.
՚ի չորս անկիւնս տարածան են։
Արեգական լոյս նուազ են.
և լուսս լուսնի խաւարեսց են։
Աստեղք յերկնից թօթափեսց են.
և զօրութի̄քըն շարժեսց են։
Եւ հրեական ազգըն կոծ են.
զի տեսանեն զոր խոցեց են։
Մահմէտականքըն կորընչ են.
որք անարգեն զնշան խաչ են։
Երկըրպագուքըն քեզ պարծ են.
և խաչակցեալքըն բերկրեսց են։
Իսկ մեղաւորքըն թախանձ են.
որք ծուլութե̄ զկեանս անցուց են։
Լապտերք կուսից պայծառ վառ են.
որք զիւղըն յառաջ պատրաստեց են։
Իսկ յիմարացըն շիջան են.
որք անագան գնել գնաց են։
Յորժամ հայր և սբ հոգ են.
ընդ քեզ յերկիր խոնարհեսց են։
Որպէս տեսեալ դանիել են.
ըզ հինաւուրցն և միշտե են։

Զի արարածք արժանաց ին .
յայնժամ տեսլեանդ երրեակդ անձ ին :
Ի վկայել քեզ միած ին .
ըստ յորդանան, և'ի լեր ին ,
Ընդ քեզ և զօրք վերին հօս ին .
մինչ զի Թափօր մնալ երկ ին :
Հրեշտակք առաջ ընթանայց են .
հրեշտակապետք պարունակ ին :
Սէ զօրութեն'ցըն դաս կարգ ին .
և պետութեն'ցըն գումար ին :
Իշխանութիւնքըն զարհուր ին .
և տէրութիւնքըն սարսափ ին :
Սերովբէքըն Թևասքող ին .
և'ի խոնարհ ըզ դէմս ուն ին :
Եւ քերովբէք ւաթոռք կարգ ին .
զի զԹագաւորդ ընդունեց ին :
Իսկ Թագաւորդ 'ի մեծ բեմբ ին .
նստի յաթոռ դատարան ին :
Զի հայր չդատէ զոք երկրած ին .
այլ քեզ միայն եւ միած ին :
Հովւիդ հանդէպ զան ժողով ին .
հօտից նման ազգ երկրայ ին :
Յոգիքըն յաջէայսըդ կարգեաց ին .
ուլքըն 'ի ձախմէ քումմէ դաս ին :
Ընդ Թագաւորք ոչ երև ին .
և ոչ իշխանքըն պատուեաց ին :

Մեծամիտք հպարտաց ին.
և ոչ հզօրիցըն բարձրաց ին։
Զի միայնակ միայն լին ին.
առանց զօրու զոր այժմ ուն ին։
Եւ տեսանեն զոր ոչ տես ին.
և ճանաչեն թէ ստուերէ ին։
Ողջամտք հոգով թագաւոր են.
պէ և բարեգործքըն մեծաց ին։
Քաղցեալք կենաց հացին լցց ին.
և մեծատունք յունայնաց ին։
Լեզուք ճարտարք անդ համրաց ին.
և հայհոյիչքըն կարկեց ին։
Զի ոչ ունին զպատասխան ին.
տալ քում արդար դատաստան ին։
Ընդ կարկամիցըն ձեռք կապ ին.
որ 'ի աղքատս ոչ արձակ ին։
'Ի քէն լսեն ըզ սոսկալ ին.
'ի հուրըն երթայք յաւիտեն ին։
Ընդ զրկողաց կշիռք դն ին.
որ չափ զրկեացըն պահանջ ին։
Եւ 'ի գողոց գողանք խնդր ին.
դառնալ 'ի տեարս ուստի առ ին։
Եւ զի թափօր և մերկ լին ին.
հատուցանել ոչ ունից ին։
Զ գործըս բարեաց փոխան առնուն.
Թէ ոչ ըզ շնորհս աճազան ին։

Ընդ

Ընդ և սպաննողքըն պատժեսց ին·
անպարտ արեա՛նցըն զոր հեղ ին։
Եւ բորբոքեա՛լքըն ՚ի բոց ախտ ին·
պոռնիկքըն անշէ՛ջ հրով տանջ ին։
Ընդ ամ գաղտնիք յայտն ին·
զոր ՚ի ծածո՛ւկ աստ գործեց ին։
Բա՛ց առաջի՛ և հօր քոյ ին·
և հրեշտակացն ամենայն ին։
Միայն որք աստ խոստովան ին·
լինին ծածկեա՛լք և ո՛չ յեչ ին։
Եւ որ զամօ՛թ կրեն առ մին·
ո՛չ պատկառեն յայնմ ատեն ին։
Որք ՚ի մարմի՛ն սերմանեց ին·
հրնձեն զորումն հրոյ լուցկ ին։
Եւ յոյք յոգլի՛ս պտղա՛բեր ին·
առնոյն զորայն յատոք հասկ ին։
Որք երգարա՛ն գինեա՛ց լկտ ին·
և պագշոտեա՛լ ծաղու լցց ին։
Լա՛ն և ողբա՛ն ՚ի գեհեն ին·
և՝ ատամամբքըն կափկափ ին։
Որք զյորովայնըն պաշտեց ին·
և զամօթոյսըն պատուեց ին։ Է
Յանմահական հացէդ սով ին·
զգենուն զամօթն յաւի՛տեն ին։
Որոց պղծեա՛լ են անկող ին·
և պագշոտեալ առ ցանկալ ին։

՚Ի

Ի կայծակա՛նց վերայ նիրհ ին ·
անքուն յորդանցըն կեր լին ին ։
Որք 'ի կշեռ տուր և առ ին ·
վաճառակա՛նքըն խաբեց ին ։
Որդարամէտ քո՛ կշիռ ին ·
բազմա՛պատիկ պահանջեսց ին ։
Որք աշխարհի՛ գործ արուեստ ին ·
և յերկաթո՛յ կամ արծաթ ին ։
Եւ կամ այլ ի՛նչ նիւթ եղին ին ·
զտեսարսըն նիւթոցըն նենգեց ին ։
Յատուցանէ՛ն անդրէն նոց ին ·
'ի քո՛ արդար դատաստան ին ։
Ո՛չ թէ ըղ նիւթըն զոր առ ին ·
այլ թէ զքարիս աստ գործեց ին ։
Որք դատաւո՛րք են երկրայ ին ·
և ո՛չ զաղքա՛տս ուղիղ դատ ին ։
Ի անաչա՛ռ քո՛ յատեն ին ·
յանդիմանեալըք կշտամբ ին ։
Որք տրութին աշխարհ ուն ին ·
իշխան բազմա՛ց կամ նուազ ին ։
Եւ դառնա՛գոյն սրտիւք լին ին ·
առ հնազանդեա՛լըս հրաման ին ։
Վո՛ քաղցրութիդ ամենև ին ·
'ի դառնութին փոխի նոց ին ։
Ի յերեսաց քոց որոշ ին ·
և յանել բանտոն արկանից ին ։

Որք ընդ փոքու ինչ պատճառ ին․
հատին զանդամ քո ստեղծեալ ին։
Եւ կամ սպաննին բոլորով ին․
զոր ոչ օրէնք քո դատեց ին։
Պահանջեսցես զարիւնս նոց ին․
և ըզ հատեալ մասն անդամ ին։
Եւ 'ի բերև ոչ տալ ունից ին․
մատնեա 'ի մահն յաւիտեն ին։
Որք նենգաւորք միմեանց լին ին․ ԽԳ
դաւաճանեն զանմեղ յոգ ին։
Գաղտնիք նոցայ յանդիման ին․
և ըստ չարեացըն տուժեսց ին։
Որք ոխակալք են 'ի սրտ ին․
և ոչ թողուն անցաւոր ին։
Յայնժամ 'ի քէն ոչ ընկալց ին․
ըզ թողութն իւրեանց պարտ ին։
Որոց յիժից թիւնոք լեզու ին․
հայհոյութբ առ քեզ խօս ին։
Եւ որք յերդումըս անդգն ին․
և 'ի յիշոցըս զազրալ ին։
Լեզուք նոցայ հրով տոչոր ին․
և 'ի գեհենանըն տապակ ին։
Վան զի համար տալ խնդրեսց ին․
դատարկ բանից ըստ հրամանն ին․
Որք բամբասանս ընդ նախանձ ու․
յոդեն ստութբ ըստ ընկեր ին։

Ըզ չափ մեղացն որով ատեց ին ·
յանձինս իւրեանց ընդունից ին :
Որք որպէս են այժմ երան ին ·
և չարք եղեալ բարե կոչ ին :
Տիեզերաց ծանեաւ լին ին ·
Մինչ մերկանայ մարդըն ներք ին :
Պ՝արձեալ որք ինձ համեմատ ին ·
և կոյր աչօք լոյս անուան ին :
Ո՞ ինչ չնաւարին գործքըն յայտնին ·
՚ի կոչողացըն նախատ ին :
Որք յերկիւղէ ինչ մարդկայ ին ·
կամ ընդ փառաց անցաւոր ին :
Օ առ քեզ հաճատ որ մկըրտ ին ·
փոխանակեն ընդ խաւար ին :
Ջոր առաջին և հրեշտակ աց ·
յուրաստ լինին վասըն նոց ին :
Յանհաւատից դասըն կարգ ին ·
որոց անշէջ հուրնէ բաժ ին :
Որք ՚ի խորհուրդ քո երկնայ ին ·
մեռեալ մեղօք հոգւով մերձ ին :
Ընդ ածապանսըն կարգեսց ին ·
կայիափայ և աննայ ին :
ջժ Սու ամենայն որք յանմաւո ւր ·
անապաշխար մեղօք լին ին :
Իւրաքանչիւրոք զարժան ին ·
առցեն ՚ի քէն չափով յանց ին :

Նայ և բարո՛յ կողման մաս ին.
պարգևեք բարեա՛ց 'ի քէն տաց ին:
Ըստ հաւատոցն և ըստ գործո ցն.
և ըստ շնորհացն աւազան ին:
Նախ առաքեալքըն քո՛ դաս ին.
յերկոտասան աթոռ նստ ին:
Օերկոտասա՛ն ազգըն դատ ին.
մեղուցելո՛յ Իսրայէլ ին:
Ընդ մարգարէքըն յորդոր ին.
երամ երա՛մ դասաճոր ին:
Որք զայնմ աւո՛ւր մեզ պատմեց ին.
յառաջագո՛յն զոր ինչ լին ին:
Ընդ նախաստեղծքըն հիւսց ին.
և նահապե՛տքըն սքանչաց ին:
Յայնքան տեսեալ ազգ մարդկայ ին.
որք 'ի յինքեա՛նց յառաջ եկ ին:
Ընդ և հովիւքըն քաջ պարծ ին.
և վերաբերոնն ընդունեց ին:
Իսկ հեղգացեալքըն տուժեց ին.
որք 'ի գայլոցն ո՛չ պահեց ին:
Ընդ մարտիրո՛սքըն պսակ ին.
որք և մարտեա՛ն ըստ օրէն ին:
Կոյսքըն մաքո՛ւր Թագիւ պճն ին.
որք փեսայիդ ըսպասեց ին:
Ըրեգական նման ծագ ին.
փայլէն հանդո՛յն արիւսեկ ին:

Պէս

Պէսպէս փառօք զանազան | ին ․
ըստ աստեղացն որ ՚ի յերկ | ին ։
Իւրաքանչիւր արդար մաս | ին ․
առցեն ՚ի քէն զոր գործեց | ին ։
Ամուսնացեալքն ըստ օր | ին ․
և ճգնաւորքն որք առանձ | ին ։
Եւ ամենայն որք ըստ կարգ | ին ․
զիւրոյ անձին գործեալ բար | ին ։
Ո եղ ընծայեն ՚ի բարև ծառ | ին ․
՚ի հոտ անուշ և երկնայ | ին ։
ՃԸ. Ամէն զաղօթըս մեր սուրբ | ին ․
և զպարտաստուս որ միշտ հեղ | ին ։
Ու յլ ոմն ըզ սէրն ծայ | ին ․
և որ եղբայրսնէ ըստ անձ | ին ։
Ամէն ըզ հսկումն գիշեր | ին ․
և ըզ կանխումն առաւօտ | ին ։
Ամէն ըզ պահոց ըզ պնդու | թին ․
ըզ կերակրին և ըզ լեզու | ին ։
Ամէն զառատ տուրս աղքատ | ին ․
զոր ընդունիս ձեռամբ նոր | ին ։
Ամէն ըզ բաժակըն ցուրտ ջր | ին ․
զոր ասացեր թէ չկորընչ | ին ։
Ամէն ըզ խնդումն ընդ խնդող | ին ․
և զարտասուելն ընդ արտասու | ին ։
Ու յլ ոմն ըզ տեսըն հիւանդ | ին ․
և զհետևումն որ ՚ի բանդ | ին ։

 Ամէն

Ո՝ինն ըզ ծածկոյթ լինելըն մերկ ին .
և զհովանի՛ յարկ տնանկ ին :
Իսկ ոմն ըզ հայր լինելըն որբ ին .
և խնամ ածել զթոյլ զայր ին :
Ոմանք զյաղթելըն խորհրդ ին .
այնմ որ շարժէն ըզ բոց ախտ ին :
Իսկ ըզ փակելըն ըզ գայարան ին .
ըզ պատուհանն ընդ դէմ չար ին :
Ոմն ըզ պարկեշտ ամուսնու թին .
ումըն զամբիծ ըզ կոյս հոգ ին :
Ոմըն զարիւնըն պանծող ին .
և զչարչարանս որ 'ի մարմ ին :
Ո՝ինն ըզ ներող լինել սրտ ին .
ի բարկութեան ժամանակ ին .
Եւ զթշնամոյն առնել բար ին .
վասըն քոյոյ մէջ հրաման ին :
Բայց ես թափօրս յամ ին .
մեծամեծաց և նուաղ ին :
Ո ինչ տաց յայնժամ քեզ ընդ բազմ ին .
բարեաց աղքատս ամենև ին :
Ո ի յայսցանէ զոր ասաց ին .
զոր ընտրելոց քեզ ընծայ ին :
Չունիմ մի մասն 'ի բոլոր ին .
'այլ եմ ունակ հակառակ ին :
Վասն այսորիկ նոցա տաց ին . ջի
վարձս ըստ. գործոց զանազան ին :

Եւ ես զրկեալ ամենեւ ին.
յառատաձե՛ռ քո պարգեւ ին:
Արդ ՚իաղերս բանիւ խօս իմ.
կամեցողիդ բարեաց վասն իմ:
Ո իս փոփոխեա՛յ այժմ ՚ի բար ին.
զի մի՛ անփոխ մատնիմ չա՛ր ին:
Աղաչանօք ընտրեալ հօտ ին.
որք յաջակողմըն քո դաս ին:
՚Ի յաբելէ՛ սրբոյ նախկ ին.
մինչ ի արդա՛ր մարդըն վերջ ին:
Նահապետա՛ց մարգարէ ից.
նախ քան զյօրէնս եւ յօրէն ին:
Առաքելոց նորոյ կտակ ին.
եւ որք նովաւ հաւատաց ին:
՚Ի յարձակե՛լ մահու զհոգ ին.
եւ ՚ի կապել քո վերըստ ին:
Ողորմեացիս ինձ երկոս ին.
զի քաղցրագոյնք երեւեսց ին:
Եւ լսեցոյ, որ ընդ նոս ին.
զերանաւէտ բարբառ քոյ ին:
Եկայք օրհնեա՛լք հօր իմ վեր ին.
ժառանգեցէ՛ք զանճառ բար ին:
Եւ ոչ միայն խմուեմ անձ ին.
այլ եւ իմոցն այս եղէց ին:
Նախնի ծնողաց հարցն առաջ ին.
այժմու եղբարցս եւ որք լին ին:

Եւ

Սու որք բարիս մատն ինձ ցուց ին.
և անարգիս պատիւ ետ ին:
Հատոյ նոցա՛ զպարտըս վարձ ին.
իբր արժանոյ թէ արար ին:
Նա ոչ միայն որք սիրեց ին.
այլ ողորմեա՛ և ատող ին:
Սու թշնամեացն իմոյ անձ ին.
թողցես զանցանս առիս պարտ ին:
Հանուրց ծնելոցն ադամ ին.
որք այժմ 'ի քեզ հաւատաց ին:
Ոչ ծանօթից և ծանօթ ին.
ողորմեսցիս յայնմ ատեն ին:
Սու ինձ շնորհեա՛ տր ընդ նոս ին.
յօթևանաց հօր քո վեր ին:
Թէպէտ և ոչ առ յառաջին ան.
այլ հիւսկ յետոյ վերջնոցն յետ ին:
Սու որք 'ի բանս ածայ ին.
զոր շնորհեցեր իմումս անձ ին:
'Ի յընթեռնուլն աշխատեաց ին.
և յաղօթելըն տաժան ին:
Շնորհեայ նոցայ զաղօթել ին.
հատոյ ըզ վարձս աշխատող ին:
Լոյս տուր աչացն որք նայեց ին.
մաքրեայ զլեզուան որք վերծան ին:
Նա և ձեռամբըն դրող ին.
և ուղղապէս փոխարկող ին:

Ո՛յլ և զուրկք ըստացող ին.
մասունք բարեաց 'ի քէն տաց ին:
Լու ան նախանձ փափաքող ին.
և ջերմեռանդ ընթերձող ին:
Լուս 'ի բերան բան առօղ ին.
լցցես սոված զեղձըս սրտ ին:
Ո՛յլ թէ և ախտ ոք շարժեսց ին.
պարպած դէտ բանիս լին ին:
Որք ոչ յինէն տուաջ եկ ին.
այլ ան նախանձ քո պարգև ին:
Մի՛ համարիր զմեղըս նոց ին.
այլ մաքրեսցես զախտըս սրտ ին:
Կաջ իմանալ զիմաստ բան ին.
որ ամբարեալ կան 'ի սոս ին:
Լու որք յինէ և կամ յետ իմ.
այսու բանիւ քեզ պաղատ ին:
Համարեսցես միշտ ընդ նոս ին.
զիս ըզ Ներսէս մաղթել սով ին:
Լու առ հոգիս իմ յաւանդ ին.
և 'ի մարմինս իմ տապան ին:
Բարեաց ազդումն 'ի քէն լից ին.
և ցնծացեալըք կայտռեսց ին:
Լու մանաւանդ զիս յիշող ին.
և թողութի՛ւն ինձ խնդրող ին:
Բարեբարոյ ընթերցող ին.
զմիտըս բանիցըն քննող ին:

 Ողոր

Ողորմութեանց պարգեւք տաց ին.
յառաւտաքուստ բարեաց քոյ ին։
Եւ հաւասար զամենես ին.
Տէր իմ յիշեա՛յ յորըն վերջ ին։
Եւ քեզ ընդ հոր քում ան ծըն ին.
անեղ աներբ իսկական ին։
Եւ ընդ հոգւոյդ քում է ակց ին.
անճառ բխմանըն հայրեն ին։
Միոյ բնութեանդ աստուածայ ին.
մի երրորդութեանդ եւ միշտ է ին։
Գերակատար երիցդ անձ ին.
կատարողի՛ արարած ին։
Փառք եւ պատիւ եւ գոհու թին.
Եւ բարձրագոյն իշխանու թին։
Յանցեալըն այժմոյս ապագա՛յ ին.
Եւ ան ըսպառ յաւիտեն ին։

Յեղափոխական բանք երգողին մեղմանոց
Տեառն Ներսէսի կլայեցւոյ.

Ի վեց Ճ. հայոց թվակ ան.
եւ առաջին սկսեալ նոր ամ։
Բանըս գըրեցաւ աղօթակ ան.
երկ հազրեան տամբ յանկ.կ.ն ամ։
Ակզբըն 'ի հօրէն մեր նախկ ան.
մինչ 'ի վերջին դարուս վաղճ ան։

 Օբան

Օ բան եւ ըղ գործն համայնգամայն ·
առխս փոխեալ գիմառուակ ան :
Ըրթուն հոգւոց խրախճանակ ան ·
'ի բանս եւ յերգս զանազ ան .
Ընդ յոյ դէմ անդէմ ան ·
խոստակցելով անձն անարժ ան :
Բան զի սիրոյն արարչակ ան ·
որսերմանեալ 'ի մեզ բնակ ան·
Սայ զարթուցիչ ներբուսակ ան ·
հանող յաճումն արգինակ ան :
Օ հոգին մըթին նսեմակ ան ·
զանկեալ 'ի հող այս նիւթակ ան :
Սայ փափուխէ լոյս պարզակ ան ·
խաւանէ 'ի գունդ անմարմնակ ան :
Օ միտս ան մաքուր աշխարհակ ան ·
որ ըստ ծովու ալեաց ծըփ ան :
Սայ վերբերէ հըրոյ նմ ան ·
որպէս բնութինէ վերնակ ան :
ըէ Օ անձն ըզ գածեալ եւ զհոգեկ ան ·
'ի պատճառ է ինչ տրտմակ ան :
Սայ ներգործէ ուրախակ ան ·
'ի թաղծութենէ յըն հիւթակ ան :
Եւ որք արբեալք են թմրակ ան ·
ըմպողք գինոյն յիմարու թէ :
Սովաւ զարթնուն եւ զգաստան ան ·
թէ ընթեռնուն մտաւակ ան :

Որք զայ սիրուն բազմ ան ·
գերագունին լուսոյն ցանկ ան :
Սորին թեւօք վերայ սլ ան ·
մերձին 'ի տիպն անտեսակ ան :
Եւ զփոքրագոյն անձըն մարդկ ան ·
որ է պատկեր ծառայակ ան :
Ընտանելոյն եւ տիրակ ան ·
բնութեն առնէ սա օթար ան :
Ըզ ծայրագոյնըն բարձրու թե ·
որ 'ի յերկնից երկին բնակ ան :
Սայ վայր բերէ խոնարհակ ան ·
որք յիւր անուն ժողովեց ան :
Եւ զարարիչըն հանրակ ան ·
որով բոլոր էակս ստեղծ ան :
Սովաւ կոչել որդիք մարդկ ան ·
հայր ըստ շնորհի արժանաց ան :
Վասն այսորիկ տաժանեց այ ·
գրել չափով զբանս 'ի սմ այ :
Ներսէս եղբայր գրիգորիս ի ·
հայրապետիս ազգէն հայկ այ :
Ըյնմ որ յուքունց գոլ գերակ այ ·
նախ նստելոց յաթոռ նոր այ :
Ըրեան առու լոյս ծագող են ·
եւ հետեւող հետոց նոր են :
Բայց ես հոգով գոլ բացակ այ ·
մարմնով չօգտիմ թէ մերձակ այ :

Օ ի

Օ ի ո՛չ յիմա՛ցըս խորատեց այ·
Ու ի՛չ այլոց զոր ընթերձ այ:
Գրթօն թվէի և թմրե ցա՛,
և իմաստուն յիմարեց այ:
Լոյս կուրծէի խաւարեց այ·
ի մէջ օրէնա՛յ նսեմաց այ:
Օ ի լուսաւո՛ր անուանեց այ·
բայց մառախո՛ւղ մթին յետ կա՛:
Բժիշկ այլո՛ց հրաւիրեց այ·
բայց ես ախտիւք մեղօք լց այ:
Փոխան մեծի՛ն ես կոչեց ա՛·
անզուգակա՛ն աթոռ նոր այ:
Ես 'ինմանէ՛ յոյժ հեռաց այ·
որ քան երկի՛ն առ ստորակ այ:
Վ՟ան զի՛ ճրա՛գի նմանեց այ·
որ տեսողա՛ցն ըզ լոյսըն տ այ:
Գ.ԱԼ ինքըն մըով տգեղան այ·
և իւր լուսո՛յն չպայծառան այ:
Ես կամ աչա՛ց որ 'ի մեզ կ այ·
տեսող այլոց գոլ 'ի բացե այ:
Բայց ինքն ինքեան անտեսան այ·
և ըզ սղալա՛նսն անգիտան այ:
Ես կամ քարի՛ն այն յեսանե այ·
որ սուսերուց ըզ սուրըն տ այ:
Ես ինքըն գոլ ո՛չ սրան այ·
Թէ՞ և բազում անգամ ջան այ·

Սոյնպէս և ե՛ս այս յարակ այ.
զայս մաղթանաց բանս խօսեց այ:
Թէպէտ և յե՛ս ո՛չ ազգես այ.
սակայն արթնո՛ց մաքրիչ մն այ:
Եւ մի՛ 'ի մյս որք ախտան այ.
Թէ չափաւո՛ր բանիւ է ս այ:
Եւ արտաքին կարծի ամ այ.
որպէս և զե՛րգն ափրոդիտե այ:
Զի թէ սուտն որ ձևան այ.
սովա՛ յայն քա՛ն գեղեցկան այ:
Բանի արդեօք վայելչան այ.
Ճշմարտութն բանս որ 'իմ այ:
Երգոյն հանգոյն սողոմոն ի.
սայ որ երգոց երգանուան ի:
Որ զփեսային երկնաւո՛ր ի.
ըզ սէրն ասէ թէ հարսին կուս ի:
Եւ կամ դաւ՛թեանըն սաղմոս ի.
այսմ հալա՛ծ մարգարէ ի:
Որ յօժմանէ՛ սամուէլ ի.
հոգւոյն երգէր 'ի տասնաղ ի:
Եւ այլ բազմացն որք են յայտն ի. ՉԼ
որք վարեցան չափով բար ի:
Մէ 'ի յոնքեա՛նց այլ 'ի հոգւոյ ն.
այնոր չարժէ յորըս կամ ի:
Զի մի՛ աղքատ մեծըն կարծ ի.
և կամ առատն ըռւեշտ դատ ի:

Ըստ

Ըստ այսմ և շնորհն ոչ միակ ի.
այլ 'ի բազումս բաժան ի:
Ոմանց տայ շնորհ մեկել բան ի.
զի հանրական լուր օգտեսց ի:
Այլոց իմաստ ծածկեալ ձայն ի.
զի զարթուսցէ զնիրհեալ հոգ ի:
Ոմանց տայ բան որ ոչ չափ ի.
բայց զօրաւոր և ըստ կարգ ի:
Այլոց շնորհէ բանըս տաղ ի.
զի և յայնու միտքըն բան ի:
Քան զի բնութի մեր է յայտն ի.
արագա՛ յագ և ձանձրալ ի:
Վասն այսորիկ նայ տայ լեզու ի.
ըզ յոգնասեռ ազգըս բան ի:
Ըստ այսմ և ես նկարեց ի.
զներտառողական բանս 'ի քարտ ի:
'Ի զուարճութի բանասիր ի.
և բարեմիտ ընթերցող ի:
Յորում յիշման զիս արժան ի.
համարեսջիք սիրով սրտ ի:
Օ ի թողութի ինձ պարգև ի.
առատաձիր տ̃նէն ձր ի:
Նա՛ և ծնողաց մերոց բար ի.
որք 'ի ժողովն են այժմ յերկն ի:
Ուխթեմ յիշմամբ աղօթել ի.
արտասուելոյն ժամանակ ի:

Առ եւ եղբարցն իմ ըստ կարգ ին·
նախ վեհագոյն տէնըս մեծ ին:
Ապայ վասն վեհիշխան ին
զօրավարին բարձրագուն ին:
Նաւ ծնեալ նոցունցըն զաւակ ին·
եւ բօանդակ ազգատոհմ ին:
Յինէն նորոգ բանս այս լից ին·
պատճառ ընծայից յիշատակ ին:
Նաւ մարեմայ ճգնաւոր ին· ռ̃
քեռ ըստ մարմնոյ մեր ցանկալ ին:
Նաւ վահրամայ իւր զաւակ ին·
հանգուցելոյն առ ք̃ս ին:
Միշտ յիշատակ սայ եղից ին·
այժմ եւ յաւուքն ապագայ ին:
Թողուլ զանցանս որ ի մարմն ին·
կարգիլ 'ի դասըն հրեշտակ ին:
Նայ եւ հանուրց ամենայն ին·
մերձակայիցս եւ ոյք հեռ ին:
Որք հաւատան իմ յս̃ ին·
տ̃ր համօրէն ողորմեսց ին:
Նաւ նմա փառուէք եղից ին·
ընդ հօր հոգւովըն ճշմարտ ին: ռ̃գ
Յաւէտ յայժմոյս եւ միշտ է ին· տուն
եւ յաւիտեանս յաւիտեան ին: է
Ո̃է երջանիկ տ̃րըդ ներս էս·
զիս տ̃ր ընտրեաց 'ի յաշխարհ էս: ✠

 Տըն

Տընօրինելոյ հայոց հանդ. հա·
զեկեղեցի շնորհօք պհա պհա:
Երկնաւորաց նմանեալ պհա·
յինըն դասուց խորհրդեան պհա:
Փառս առաքել երկնից հանդ. հա·
տն մյ 'ի յիւր հօտ հա:
Օրհնել զփրկիչն անհատա պհա·
ընդ հօր հոգւոյն յոյժ միա պհա:
Նըմին վեհին մաղթեայ պհա պհա·
զքեզ աղաչեմ սրբոց նորա հա:
Նուաստ յոգնիս ես ստեփաննոս տա·
մաղթեմ վասն իմ մեղաւ ատ. ք̃ա:
Սուրբ սրբի բորբոք մարմնոյ ա·
ջնջի անցանք խաւար հոգոյ ա:
Սովոր զարթնուլ 'ի խոր քնոյ ա·
վերայ բերել ընդ քեզ 'ի լոյ ա:
Նյաղջս մուղջ տղմէ գըբոյ ա·
ինձ ձեռնընտու լինել եկոյ ա:
Երգել ընդ քեզ զերգըս հաճոյ ա·
երրորդութեն ստեղծող ըղ գոյ ա:
Րաբունեան բայր ծոյլ և 'ի հոգոյ ա·
յեր նահատակից ընկերմելոյ ա:
Գոհաբանող լինել գերոյ ա·
տն արարչին որ է մեր յոյ ա:
Ստեղծեալքըս մեք հողանիւթոյ ա·
փառս առաքեմք առ տր յա:

Ի տօնի Ի Ծնընդեան· աստուածայայտնութեան տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսին·

ԽՈՍՏՈՎԱՆԻՄ Ը

ըզ հա յր

անծին անեղ և անըսկիզբ ն։

Խոստովանիմ ած զորդ ին·

անժամանակ հօր միած ին։

Խոստովանիմ ած զհոգ ին·

'ի բնութենէ հօր անքնն ին։

Երրեակ անձամբ երրորդու թե·

միասնական ածու թե։

Մի էութի և մի բնու թե·

մի տէրական իշխանու թե։

Հայր է ծնօղ որդւ ծնու նդ·

հոգին 'ի նոյն 'ի բնութեն է։

Ոչ մարմնական ծնընդեան նմ ան·

զի է աննիւթ և պարզակ ան։

Եւ ոչ աղբեր հոսման հանգո յն·

գոլ անմարմին բխումն հոգո յն։

Ոչ բաժանեա՛լ յէու թէ.
բանիւ հոգւո՛ն առ ՚ի հօր է,
Ո՛չ մի՛նն առեղծի՛չ մի՛նն արար ած.
և մի՛ւսն օտա՛ր պաշտօնատ ար:
Որպէս կարծի՛քն արիոս ի.
հեթանոսաց համա՛ խոհ ի:
Որ եւ և է՛ջս ասորիձան ի.
բնութի՛ն եմո՛յծ հաճասար ի:
Եւ ո՛չ անձա՛մբ խառնակել ով.
երիցն ՚ի մի՛ ժողովել ով:
Որում թվեցաւ այս սաբել ի.
հրեականին հետևող ի:
Այլ ՚ի երիցս լոյս զատուցեա ը.
երիցն ՚ի մի լոյս միացեա ը:
Որպէս ՚ի մի ջահ ժողովեա ը.
երից լուսոցըն մի եղեա ը:
Ըստ արեգականըն հաճաքմ ան.
ղհուր և ըղձ լոյս և զօթարա ն:
Կամ թէ զաղբե՛ր զգետ և ըղձ ծով.
այսմ օրինակ առ բերել ով:
Երիցըն ջո՛ւր բնութե՛ գոլ ով.
անուամբ անձա՛մբ բաժանել ով:
Եւ այս է մի՛ ածու թի.
երից անձա՛նց անուանդրու թի:
Կամ լոյս ՚ի ջո՛ւրըս ծագել ով.
և ձառագայթ ներգործել ով:

 Որպէս

Որպէս և հայր յորմէ որդ ի·
հոգին ծաւալ ճառագայթ ի։
Հայր է պատճառ անպատճառ աց·
որդւոյ ծննդեամբ հոգւոյն բխմաբն։
Օ ի մէջ չէին պատճ առ·
ինք պատճառաւն գոյից պատճ առ։
Ո՛չ է առաջ հայր քան զորդ ի·
և կամ որդի քան ըզ հոգ ի։
Այլ որպէս հայր միշտ յաւիտեան·
և համագոյքն իւր յէու թե։
Օ ի եթէ լոյս որդին փառ աց·
և կենարար հոգին կեն աց։
Օ ի արդ երբեմն առանց լուս ոյ·
և անկենդան ոչ գոլ հոգւ ոյ։
Ո՛չ ըստ բնութե՛ըն մեծ է հա յր·
քան որոց սկիզբն է և պատճ առ։
Այլ ոչ նուաստք որք ՚ի նման է·
զի այս և ս զհայր տկար առն է։
Ըստ պատճառին մեծ ասի հա յր·
և ոչ բնութե՛բ քան զի է հա յր։
Որպէս և մերըս հաւատ ար·
և ոչ նուազ որդի քան զհա յր։
Բայց զի որդի ասի որդ ին·
՛չ մարմնական և ախտայ ին։
՚Ի բրու կարծեն կոյրքըն մտ օք·
հաւանականքըն մահմետ ին։

 Որք

Սրք բան ասեն ըստ յոհան ու·
և յանուանէ փաղչին յորդու ոյ։
Ո՛չ գիտելով յիմարքն հոգ ով·
Թէ չէ յօտար բանն 'ի որդու ոյ։
Զի որպէս ծնունդ է բան սրտ ի·
նոյնպէս և հօր ծնունդ որդ ի։
Լոյս 'ի լուսոյ յառաջ բերու մ·
և ոչ նման ծնընդեան մերու մ։
Բան ասացաւ անուն նոր ին·
զի ան մարմի՛ն է ծնունդ բան ին։
Եւ զի նմին հօրէ բնու թէ·
անուանեցաւ որդեու թի։
Անհաս մարդկան և հրեշտակ աց·
բանիւ անճառ անտես մտ աց։
Միայն հաւատ ուղղափառ աց·
երրորդութե՛ն է մերձակ աց։
Զի է անկէտ և անսահմ ան·
աներբանուր և ան վաղջ ան։
Որ էրըն միշտ և է այժմու ս·
և էասցի անքաւ դարու ս։
Ո՛չ ըսկըսեալ ո՛չ դադարե ալ·
և սկըսելոց պատճառ եղե ալ։
Իմանալեա՛ց և ըզգալե աց·
և զորս նոքօք պարունակե աց։
Ո՛չ այլ այլեալ 'ի բնու թէ·
և ոչ փոխեալ 'ի տեղոջ է։

Զի

Օ՛ի պղպջի՛ն որք եղան ին·
և փոփոխին ոյք փոխադր ին։
Այլ է նուաճ լցեալ երկ ին·
երկիր և խորք անդընդայ ին։
Նա և ներքոյ ամենայն ին·
և արտաքոյ արարած ին։
Խնամօղ տածօ՛ղ եղական աց·
և՚ի չէից անպարագայ ց։
Հուպ ամենի՛ց և մերձաւ որ·
և յումեքէ՛ ո՛չ հեռաւ որ։
Տեսող մարդկա՛ն ծածուկ սրտ ից·
զխորհուրդս ըզ բա՛ն զգործըս կրից։
Նա ինքն աչաց հողեղին ն·
անտեսութե՛ ամպով ծածկ ի։
Սակայն մտօ՛ք նկարագր ի·
աղօտ նուազ ըստ փայլածու ի։
Իբրև ըզ հուր սրբեցել ո՛յ·
ջի՛նջ և մաքուր ըստ հայել ոյ։
Սոյ ըզ նորին գեղոյն նմ ան·
յերըն ցուցցէ՛ տեսպ տիրակ ան։
Բայց ՚ի բնութի՛ անտանել ի·
և ո՛չ աղօ՛տ մտօք ձգ ի։
Ո՛չ մարդկայի՛ն մաքրմա՛գուն ից·
ո՛չ երկնայնո՛ց սեռին վեհ ից։
Օ՛ի եթէ՛ է գո՛լ հաճատամ ք·
բայց թէ՛ զինչ է՛ անգիտանամ ք։

Ի յառաջին յիմաստ փութամ ք .
և յերկրորդէն յոյժ վերջանամ ք :
Որք առաւելըն նկըրտ ին .
և առ սակաւըն տկարան ան :
Եւ որք չափով վերայ բեր ին .
գերաքան ըզ չափըն վերան ան :
Յարարածոցըս ծանուց աւ .
ստեղծող սոցա թէ՞ է անբ աւ :
Եւ 'ի տեսլեանցըն զանազ ան .
թէ՞ չէ բնութի այն որ ցուց աւ .
Օ ոմանս առ ինք կամաւ ձգ է .
զօրս 'ի բարեն գոլ ճանաչ է :
Որպէս ճարտար արհեստաւ որ .
ընտրէ ըզ նիւթ պատշաճաւ որ :
Օ ի թէ անհաս ամենայն ի .
նայ ամենից յուսանալ ի .
Ըն յոյսնէ ոչ ձեռն արկել ի .
և ոչ մասամբ հաղորդել ի :
Վ ասն այսորիկ խոնարհե նայ .
յանհաս փառացըն գերակ այ :
Օ ի մէջ ելցուք փոքր լինչ առ նայ .
'ի յաշխարհէս ըստորակ այ :
Եւ այն սիրով բաղձմամբ սրտ ի .
որով հոգին սրբեալ մաքր ի :
Ը ծառես այնու լին ի .
որպէս խոստումըն տրուն ի :

Արդ այսպիսի՛քս ա͞ծաց ան.
ընդ անեղին և միակ ան։
Ընտանեբա՛ր խօսեկցեց ան.
Եղեալք քաղո՛ւմըք միաց ան։
Սակայն յորժամ խորոց վեր ին.
միտք այսպիսեա՛ցս զան 'ի քնն ին։
Ո՛չ տեղ ունի՛ն ուր դադար ին.
և ո՛չ կայեա՛ն ուր հանգըստ ին։
Օ որ անըսկի՛զբըն անդ անուան են.
և անցանել զնայ ո՛չ կար են։
Այլ 'ի ստորինս այսր իջեան ան.
անմահական անուն դն են։
Եւ ժողովեա՛լ միա՛գում ար.
զո՛չ ըսկըսեալն և զանդադ ար։
Յաւիտենի՛ց և մշտ ար.
բանիւ զանուն էին ար։
Արդ մի՛ անձա՛նցըն միշտ է եց.
միոյն 'ի յերրի՛ց այս անբաւ ից։
Յանճառ ծնունդ գերագուն ից.
ծածկեալն 'ի ծոց հօր իսկակ ից։
Հօր էր սահման անշարժակ ան.
կնիք շարժո՛ւն և կերպար ան։
Աներևո՛յթ անտեսակ ան.
լոյս 'ի լուսո՛յ անմարմնակ ան։
Պատկեր հօր ո՛չ փոփոխակ ան.
այլ անփոփոխ համա՛ն նմ ան։

Սկիզ

Սկիզբըն սկըզբեա՛ն արարչակ ան·
աղբեր կենաց անմահու թե̄:
'Ի կերպարանն իւր ըստեղծե ալ·
գայ կամա՛ւ հօր անդ խոնարհե ալ:
Որ 'ի լուսէ՛ն յայնժամ տուե ալ·
'ի վստաթարէ՛ն այժմիկ առե ալ:
Ի.ջ անտեսօքըն հրեշտակ ին·
բնակիլ յարգանդ սըրբոյ կուս ին:
Նախ 'ի հոգոյն մաքրեալ յորդ ին
հօր զօրութե̄ օթարան ին:
Բանն անմարմի՛ն ըստ յէու թե̄·
եղեւ մարմի՛ն ճշմարտու թե̄.
Ո խուրըն պահեա՛լ անեղա պես·
և զիմս առեա՛լ ըստուգա պես:
Որ այս խառնւածն ըմբռնեց ըի·
Ա̄ծ ընդ մարդ բնութե̄ խառ նի:
Ո՛չ էութի̄ըն փոփոխ ի·
և ո՛չ ձևո՛վ կերպարան ի:
Որպէս ասաց ժանտն և տխիղ էս·
թէ ո՛չ մարմին առ իսկապ էս:
[illegible] առ աչօք անց ընդ կուս ին·
խողովակ՛ի նմանապ էս:
Կամ կաղապա՛ր հրա՛հալել աց·
որ ըզ բնութի̄ ո՛չ տա՛ յինքեա նց:
Միայն ըզ ձևըս քանդակե ալ·
և ըզ քանակս ենթակայե ալ:

Նա

Եւ ոչ երկուցըն միու   թե
բաժանելով զերկու բնու   թեն:
Եւ կամ յերկուս որդիս ըզ   մին·
ըստ Նեստորի չարաբաստ   ին:
Եւ ոչ մարմին անմտա   բար·
որպէս ասացն ապօղին   ար:
Թէ անհոգի իբր 'ի բագ   ին·
բնակեաց ած բանն 'ի մարմ   ին:
Արդ այսպիսեաց փախչիմք 'ի բա ց·
իբր 'ի քարբեց Թիւնաւոր   աց:
Հետեւելով լուսոյ շաւղ   աց·
ըստ ուղղափառ վարդապետ   աց:
Եւ դաւանիմըք միու   թե·
ոչ այլայլել այնու զբնու   թե:
Այլ նոյն որդին որ 'ի հօր   է·
եղեւ որդի աւ 'ի մօր   է:
Թէ մի ասեմք բնութին այս   ու·
ըստ խառնման անճառել   ոյ:
Որպէս հոգի եւ մեր մարմ   ին·
'ի մի բնութին ըս ժողով   ին:
Զի թէ սոքա են արար   ած·
եւ միանան անայլայլ   ած:
'Ի յանմարմնոց եւ ի մարմն   ոյ·
անդիտաբար գոլ միաց   ած:
Զի՞ն չեն զարմանըք հիացմ   ան·
Թէ արարիչ բնութին եւ բա   ն:

Այն

Այն որ յաւէտ անժամանակ ան·
և եղելոցս արարչակ ան:
Խառնի ընդ մեզ անշփոթաբ ար·
և միանայ անճառաբ ար:
Ի յօրինակ և գաղափ ար·
՚մերում բնութեան և ոչ յօտ ար:
Ո ի որք երկուս բնութիւնս աս են·
և՚ի ներբանկըս բաժան են:
Հարկէ երկիս գոլ բաժան ել·
և կամ՚ի մի միաւոր ել:
Այս է յոգի և՚ի մարմ ին·
և՚ի բնութիւն ա̃ծայ ին:
Եւ կամ զխառնումըն մարդկայնոյն·
ասել հզօր քան զա̃յ ն,
Երկու ասել դարձեալ բնու թի·
վասն ըներկուց գոլ միու թի:
Ոչ է այս օտար ճշմարտու թի·
Թէ չբաժանեն յերկուս ըզ մին:
Եւս մեք այսպէս խոստովանի մք·
ա̃ծայնոցըն հետևի մք:
Եւ թէ հոգի՛ մարմին և միտ ք·
որով եղեն ազգ մարդկայ ինք:
Եւ առ ՚ի մէնջ ա̃ծըն բ ան·
և միացոյց բնութե̃ յինքն ան:
Ընմերձաւոր զմերձանչակ անն·
զապականեալն անյապակ ան:

Որ բովանդակն յորովայն ին.
և էր լցեալ նովաւ երկ ին:
Ծածկեալ յարգանդ սրբոյ կուս ին.
և ՚ի ծոցոյ հօր անքակ ին:
Զոր ինն ամսեայ ժամանակ աւ.
տկար բնութբ̄ յինքեան տար աւ:
Եւ որպէս մարդ զա̄ծ ծըն աւ.
և կուսութի̃ն ոչ խախտեց աւ:
Ստեղծօղ մանկանց մանուկ ցուց աւ.
և հին աւուրցըն տղայաց աւ:
՚Ի անբանից մսուր եդ աւ.
՚ի հրեշտակաց փառաւորեց աւ:
Ր. աստեղքըն լոյս ծագեց աւ.
և ՚ի մոգուցըն պատուեց աւ:
Խորհրդապէս ընծայեց աւ.
ոսկեաւ կնդրուկ և զըմրուս աւ:
Ր. աց յօթէից հովուաց յայտնե ալ.
ա̄ծ փրկիչ և տ̄ր յօծե ալ:
Ր. յն որ հովվէրըն զիսրայ էլ.
որպէս խաշին առաջնորդ էր:
Կերակրեցաւ կաթն ՚ի մօր է.
՚ի կուսական ս̄բ ըստեն է:
Որ զարարածս իւր կերակր է.
բանայ ըզ ձեռն և լցուց է:
Ր ատ նախահարցըն թլփատ ի.
յս̄ փրկիչ վերայ կոչ ի:

Ր. ա

Բառաւանօրհեայ եկաւոր ին .
ըստ յօրինացն ՚ի տաճար ին :
՚Ի գիրկս առեալ սիմէոն ին .
առ արձակօղ տէր պաղատ ին :
՚Ի յաննայէ գոհաբան ին .
եկեալ փրկօղ իսրայէլ ին :
Նստի թեթև ամպոյ նմ ան .
գնայ յեգիպտոս փախըստակ ան :
Որպէս ըզ մարդ երկիւղակ ան .
բայց մանրէ զկուռս եգիպտակ ան :
Յեգիպտոսէ կոչմամբ դառ նայ .
՚ի նազարէթ պանտըխտան այ :
Անանի ՚ի տունըն յովսէփ այ .
զոր անուանեաց հայր և վկ այ :
Օ երկոտասան լրումն ազգ աց .
յերուսաղէմ տօնի զատկ աց :
Օ ինքեան խօսեալ բան օրին աց .
ընդ նէր առաջի հրէից ազգ աց :
Մարմնով աճէր և զարդանայ ր .
որով մանկունք հասանին յա ր :
Իմաստութեն իմաստան այր .
որ իմաստնոց զիմաստըն տ այր :
Որում հնազանդեին հրաման աց .
դասք անմարմնոց հոգեղէն աց :
Լինէր հնազանդ մարմնով ծնողաց .
ըստ օրինացն իւր հրաման աց :

Ամ երեսուն այսպէս լու էր.
և ո՛չ նշանը՛ս ցուցան էր:
Եւ ո՛չ բանի՛ւ վարդապետ էր.
այլ Թագնաբա՛ր յերկրի շրջ էր:
Մինչ 'ի լինե՛լ Թիւ երեսն ին.
յայր կատարեալ չափ հասակ ին:
Ծի մի՛ առ յաչս երևեցն ին.
տնօրէնութիւքըն մարդկայ ին:
Յայնժամ իսկ գա՛յ 'ի յորդան ան.
առ յովաննէս 'ի բանին ձայ ն:
Անկարօտըն մաքրու Թե.
առ 'ի մաքրե՛լ զաղտըս մարդկ ան:
Ում կարապետըն վկայ է.
գառն ա՛յ վերայ ձայն է:
'Ի մկըրտել զնայ հրաժար է.
Թէ՛ ինձ 'ի քէն մաքրել պարտ է:
Վան զի ծանեաւ 'ի հրեշտակ էն.
այնոր կոչեա՛ց յանապատ էն:
Թէ՛ սայ է բանն իսկըզբանն էն.
զոր ծանուցե՛ր յորովայն է:
Թող տուր անդրէն տ՛րն ասել ով.
ևի յորդանա՛ն իջանել ով:
Եւ մկըրտիչըն մերձ կալ ով.
ստեղծօղն ինքեա՛ն մկըրտել ով:
Հայր 'ի վերուստ աղաղակե ալ.
դայ է որդի իմ սիրեցե ալ:

Ա.ղա

Աղաւնակերպ հոգւոյն իջե   ալ.
զանձն եակցին մատամբ ցուցե   ալ:
Ի յանապատ հոգով վար   եր.
քառասունօր ծոմով պահ   եր:
Որպէս մովսէս 'ի սինեայ   եր.
և եղիա՛ս նովին ձևն   եր:
Եւ զի սա՛ տէր գոլով նոց   ին.
և անկարօտ ամենայ   ին:
Օ ինքն ո՛չ տայր թոյլ մերձիլ քաղցին.
մինչև 'ի լնուլ քառասնեկ   ին:
Այլ զի մարմինէր մարդկայ   ին.
ծածկեալ նովաւ զլոյսն երկնայ   ին:
Արկեալ կամաւ փափաք հաց   ին.
'ի բերր կարթիւ կեր փորձող   ին:
Որ մերձենայր յերկրորդն ագա   մ.
ըստ յառաջին խորին խաբմա   մբ:
Դնէր առաջի որպէս յայն   ժամ.
բանըս պատրող երիւք փորձմա   մբ:
Եթէ որդի ես աստուծ   ոյ.
որպէս լուայ ձայն 'ի վեր   ոյ:
Գործովք ըզ նոյն ճշմարտեց   ոյ.
առ 'ի քարանց հաց լինել   ոյ:
Որ ո՛չ սաստեաց ըմբերանե   աց.
իբր ըզ կարօղ պատուհասե   աց:
Այլ հեզաբար պատասխանե   աց.
մեզ յօրինակ վարդապետե   աց:

Թէ ո՛չ հացիւ միայն կեցց   է.
մարդ երկրածին զի կրկին   է։
Հաց ըզ մարմինըն բուծան   է.
բանն ըզ հոգին կեցուցան   է։
'Ի տաճարին այնաշտար   ակ.
դարձեալ կանգնի չարըն դիմ   ակ։
'Ի յայդմանէ զքեզ 'ի վայր ար   կ.
'ի հրեշտակաց լեր ընդուն   ակ։
Որում տուեալ պատասխան   ի.
ըզ գրեալն յօրէնսըն մովսէս   ի։
Մի՛ տար ըզ քեզ 'ի փորձ չա՛ր   ի.
զի տ՟ր ա՟ծ քո՛ ո՛չ փորձ   ի։
Հանէ դարձեալ բարձր լեր   ին.
և ցուցանէ զփառս աշխարհ   ին։
Զոր խոստանամ տա՛լ ստեղծող   ին.
եթէ երկիր պագցէ նըմ   ին։
Որում սաստեաց նա՛ տէրա   պէս.
ը՛րբըն փախեաւ ծառայապ   էս։
Հրեշտակք մատեա՛ն 'ի յայնհանդէս.
և պաշտեցին ա՟ծա   պէս։
Ի կերակրոյ ի՛նչ հիւթակ   ան.
որ չափ մարմնոյ պատշաճակ   ան։
Ո՛չ 'ի յերկրէ յօթեալ մարդկ   ան.
այլ նորաստեղծ արարչակ   ան։
Դարձեալ յետ փորձըն կատարման.
յայտնէ զընութին ա՟ծակ   ան։

Նըշխանօք զարմանալ ան·
զոր ոչ տեսին ազգըք մարդկ ան:
Նախ յաղթելով չար իշխան ին·
ապա առեալ զաւար նոր ին:
Զի յիրաւունք դատաստան ին·
բռնաւորողք մի կործեց ին,
Վասն այսորիկ բնութիւն մեր ով·
մեր յաղթողին յաղթեաց մարմն ով:
Որ 'ի չպարծել չարին այս ով·
թէ յաղթեցայ մերկ ով:
Եւ մեք ուսցուք յօրինակ էն·
նախ խորտակել ըզ չարին զ էն:
Ապա սաստել դիւացն անդր էն·
զազգըս մարդկան բուժել յախտ էն:
Եթէ ախտից մեղաց տխտ եմք·
զախտըս ցաւոց մարմնոյ բուժ եմք:
Եթէ զօրէնսըն կատար եմք·
ապա քարոզ լինել կար եմք:
Որդ մինչ վանեաց զընդդիմակա յն·
առ յովհաննէս գայ յորդան ան:
Զոր անուանէր 'ի լուր մարդկ ան·
գառն տ̃յ և քաւար ան:
Դառնա աշխարհըն գալիլե այ·
և անուանեալ գիւղըն կան այ:
Յերրորդ աւուր գալըյ նոր ա·
'ի հարսանիսըն կոչի նայ:

Զորս ինքն և մայրըն անդր ընթանան·
յայտնեալ ըզ փառս արարչակ ան ։
Սկիզբըն գործոյն սքանչելակ ան·
առ 'ի տէր եղեալ յայնժ ամ ։
Զի որ 'ի ջուրսըն հիւթակ ան·
փոխէ 'ի տունկսըն սեռակ ան ։
Պ' արձոյց և այժմնոյն հրամ ան·
զջուրն 'ի գետնի անապակ ան ։
Նոյն որ զընութենըս լուծակ ան·
արար կայուն անմահակ ան ։
Յայժմուս լուացմանըն աւազ ան·
և անդ լուսոյն ծծակ ան ։
Դ' ճանապարհ վատակեց աէ·
որով երկիր հաստատեց աէ ։
Նոյն է հանգիստ աշխատել ոց·
և ճանապարհ մոլորել ոց ։
Նա ջրհորին ծարաւել ով·
զընութեն մարմնոյն ցուցանել ով ։
Սամարուհոյն ջուր խնդրել ով·
զջուրըն կենաց խոստանալ ով ։
Նոյն ուր առ ինք հայնիւ գոչ է·
ըզ ծարաւիս արբուցան է ։
Նա որ ըստ գրոց հաւատաց է·
գետոց բխեալ յորովայն է ։
Պ' արձեալ կանա գալըստ են·
յայտնեաց ըզ փառս ծծայ են ։

Տալով որդւոյ թագաւորմ ին·
զառողջութի՛ւն ըստ հրաման ին:
Պրոպատիկէ աւազան ին·
ութեւերեսուն ամ հիւանդ ին:
Ասաց բառնա՛լ իւրն և մահճ ին·
շրջել նովաւ՛ յօր շաբաթ ին:
Յետ յովաննու մատնիլ բանդ ին·
Ճրագլին դընի՛լ 'ի գրուան ին:
Ձայնըն քարոզ յանապատ ին·
լսեալ սրով հերովդէ ին:
Արեգականըն լոյսծագ էր·
բանըն փոխան ձայնին խօս էր:
Օազգըս մարդկան լուսաւոր էր·
զախտըս մարմնոցն 'ի բաց մերժ էր:
Նախ զաշակերտսըն ժողովե աց·
զոր իսկըզբանց յառաջ ընտրե աց:
Երկոտասան իւր անուանե աց·
զեօթանասո՛ւն զորս առաքե աց:
Նոքք 'ի լճափո՛ւնըն հետև ի·
և ժողովոց որ.ք ըզ կն ի:
Խոնարհութե՟ բազմեալ նստ ի·
բանայ զբերանըն կենդան ի:
Յորմէ բարի՛ բանըս բըխե ալ·
կենդանարար ջուր արբուցե ալ:
Նորանութիս իննեակ տուե ալ·
որոց գործո՛վ.քըն հետևե ալ:

Նըն

Նոյն որ երբեմն առ մովսէս իւ․
սինեայ խօսէր ահեղ ձայն իւ։
Սայ աստ խոնարհ և հեզ բան իւ․
լնու զօրէ՛նս որ խիստ գան իւ։
Աւուրս ընդդէմ զնա կարծէ ին․
օրինական տուեալ բան ին։
Ասէ չեկի՛ զի լուծան ին․
այլ ՚ի լնուլ․ զնուազթեր ին։
Անդ ասացած թէ մի՛ չն ար․
բայց ես դատիմ զի հայեց ար։
՚Ի սպանմանէ՛ անդարգել ար․
բայց աստ գեհեա՛ն թէ բարկացար։
՚Ի յերդմանէ՛ ուղէղ յած․
չէ՛ յօրինա՛ց նայ արգել ած։
Բայց արդ յինէ՛ն է հրամայ ած․
թէ մի՛ երդնո՛ւր ո՛չ արտր ած։
Եւ այսպիսի՛ բանիւք բազմ օք․
խրատեաց զաշխարհս ամէն նոք օք։
Ուսոյց մաքուր լինել պահ օք․
և ողորմած որ ո՛չ կեղծ օք։
Եւ մինչ յոգո՛վ կերակրեց ան․
բազումք մարմնով բժշկեց ան։
Կոյրք լուսո՛վ պայծառաց ան․
զլոյսն որ յերկնից աչօք տես ան։
Օ ձայնըն կենաց խուլք լու ան․
և ՚ի մարմնի՛ անմահաց ան։

Հա

Համերց լեզուք բարբառեց ան·
և մի՛ խօսակցեց ան։
Ձեռըք կարկամըք պարզեց ան·
և գօսացեա՛լք առողջաց ան·
Իբր եղջերուք կաղք ընթաց ան·
անդամալուծըք կանգնեց ան։
Յածակուխ լեռնէն 'ի ջե ալ·
և ըզ բորոտըն զայն սրբե ալ։
Կափառնաւո՛ւմ քաղաք եկե ալ·
զհարիւրապե՛տըն ծանուցե ալ։
Զհաւատըն մեծ յայտնի ար ար·
քան զիսրայէ՛լ հզօրաբ ար։
Զծառայն հիւանդ ախտ մահար ար·
Կեցոյց բանիւ կենդան ար ար։
Զոքանչըն անկեա՛լ կայր սիմով նի·
յախտըս ջերմա՛ն յոյժ տագնա պի։
Ձգեաց ըզ ձեռըն կենդան ի·
յարոյց առողջ վաղվաղակ ի։
Բազմաց եղև նա՛ կենսատ ու·
յորժամ եհա՛ս մուտ արև ու։
Որ զյեսայեա՛յ գիրըն լն ու·
Թէ՛ զցաւըս մեր 'ի մէնջ առն ու։
Զանձըն նենգող խորամանկ ըն·
Կըցորդ չէ՛առ ճանապարհ ըն։
Յորջք աղուեսուց ըզ չա՛ր հոգ ըն·
որպէս ասի՛ ըզ սիմոնն ըն։

Մեուսումն որ էր աշակերտ աց·
այն որ ըզ հետ գնալ աս աց։
Թաղել զմեռուեալն ոչ հրաման աց·
այլ քարոզել զբանըն կեն աց։
Ընդ աշակերտսն եմուտ 'ի ն աւ·
այն որ կապէ զծով աւ աղ աւ։
Յորս 'ի շարժելըն մըրըրկ աւ·
համդարտեցոյց մեծ հրաման աւ։
Նկեալ յաշխարհ գերգեսաց ոց·
պատահեցան տանջեալք այս ոց։
Օ մարդիկն արմգ աւողջաց ոյց·
զդեւսըն խոզի՛ւքըն խորաց ոյց։
Լուծեալ մարդոյն ըզ մեղսեթ ող·
որպէս հզօր տէր և յաղթ ող։
Օ մարմինն այնքան արար կար ող·
մինչ զի մահձայն եղև բարձ ող։
Յանցանէն առ մաքսայն ոց·
եստես նստեալ ըզ մատթէ ոս։
Ձանեաց զհոգոյն որ 'ի նմայ լոյս·
կոչեաց որպէս զեղջեալ ոս։
Աշխարհական սիրոյն կապ ան·
խզեալ սիրոյն ան նիւթակ ան։
Օ եղև արգել ինչ և խափ ան·
լսել ձայնին տրունակ ան։
Օ այրոս անոսն դուստր իշխան ին·
ախտըն մահու հանել զհոգ ին։

Ա ան

Կանգնեալ դանիէ՛լ նորին լին ին·
որպէս 'ի քնո՛յ զարթուցան ին։
'Ի ճանապարհըն այն դար ի·
տեղատես կենըն հուպ լին ի։
Բաղանցի՛ւք զգեստուն միրկեալ լինի·
հաճատքըն մեծ հրապարակ ի։
Կուրաց երկո՛ւց առ ոտս անկե ալ·
Ձեռին հըպմա՛մբ լուսաւորե ալ։
Համըր դիւաւ զոմըն կալե ալ·
շնորհեալ խօսել զգօնացե ալ·
Ի զգուսացեա՛լըն 'ի մէջ կոչե աց·
Ձգել ըզ ձեռըն հրամայե աց։
Օ մեռեալ անդամն 'ի կորթ ձգեաց·
յայլ անդամո՛ցըն կենդանե աց։
Գ նեւահարի՛ն խուլ և համե ր·
շնորհեաց ըզ խօ՛սս և ըզ լսե ր։
Սրով լեզուքըն մահա՛ բե ր·
բեղզեբուղա՛ ասեն հան ել։
Ն,ստեալ 'ի նաւ եզր 'ի ծով ին·
վարդապետէ՛ր 'ի ցամաք ին։
Ի զ սերմանեացն առակ խոր ին·
զոր ել ցանէ՛լ յերկիր բան ին։
Սմն 'ի թռչնոց յօդական ին·
առ ճանապա՛րհ քաղեալ հասա ին։
Սմն յապառաժ տապով կեզ ին·
և այլըն 'ի փուշըն հեղձան ին։

 Իսկ

Իսկ որ յերկիր բարի անկ   աւ․
եբեր պտուղ տոհմական   աւ։
Բարեբաստից պատահեց   աւ․
ըստ հաւատոյ պարգևեց   աւ։
Օրինաւո́րն երեսնաւ   որ․
և կուսութին վաթսունաւ   որ։
Իսկ պատարագքըն բանաւ   որ․
վկայք յարեա́մբ հարիւրաւ   որ։
Պարձեալ հարիւր բերեալ պտղոց․
գաւառն յերկնից վիճակել   ոց։
Եւ փափքութեն դրախտըն միջ   ոց․
երկիրս նորո́գ տեղի վերջ   ոց։
Եւ զորոմանցն յագարակ   են․
զոր 'ի վերա́յ ցանեալ չա́ր   են։
'Ի հընձողաց խըրցունք կապ   են․
և ընդ ցանողըն 'ի հուր մատն   են։
Յայնժամ արդա́րքըն արեգակ   ան․
փայլեն ծագման լուսոյ նմ   ան։
Որք 'ի յորո́մն ոչ փոխեց   ան․
այլ այ մնացին ցորե   ան։
Նայ և ըզ հատըն մանանխ   ոյ․
որ փոքրէ նա́ սերմըն խոտ   ոյ։
Մձէ լինի ծա́ռամեծագ   ոյ․
մինչ զի ըզթռչո́ւնս բառնալ ոստ   ոյ։
Պարձեալ խօսի վաանըն խմոր   ոյ․
յագարակին գանձ ծածկել   ոյ։

   Օվա

Օ վաճառականըն մարգարտ ոյ
և ուռկանին ծով արկել ոյ:
Որք և բանիւ զանազան ին·
խորօք 'ի նոյն միտըս բան ին:
Յարքայութե՛ որդիս լին ին·
որ 'ի նուաղի՛ց բազումք եղ են:
Եկն 'ի քաղաքն իւր Նազար եթ·
որ շաբաթու 'ի ժողովն երթ:
Օ գիրս յեսայեա՛յ զոր ո՛չ ուս ա՛ւ·
'ի փորձողա՛ց լուր ընթերց ա՛ւ:
Որք նախանձու բորբոքեց ան·
հանին լերի՛նըն յարտև ան:
Պ ահա՛մվիժել զնայ կամեց ան·
որ գնայր ընդ յօդըն յանդիմ ան:
Ջ ձրաց օրինա՛ցըն յոհվանն էս·
որ հրաժարեա՛լ էր յաշխարհ էս:
Ր իջոյց արեամբըն հերովդ էս·
յաւուր ծնընդեան իւրոյ հանդ էս:
Որ մինչ 'ի բա՛նդ նէր առաք էր·
և ըզ գալոցըն հարցան էր:
Պ ու 'ի ներքին բանդըն գայց ես·
եթէ զայլըզ առաքեսց ես:
Օ ի ա՛ւետիս տամ խնդ ալ ով·
և կարապե՛տս լինիմ յուս ով:
Որպէս յերկրի ձայն բարբառ ով·
և 'ի դժոխս որոտալ ով:

Օ ի

Օ ի դու փեսայ ես երկնայ ին ․
ես հարսնածու մաքուր հարս ին ։
Դու արեգակն առաւօտ ին ․
և ես ճըրագ գիշերայ ին ։
Յուժ վկայէ բանիւ յայտն ի ․
սոյն յովհաննէս յայլում վայր ի ։
Նա դաւանէ ըզսայ որդ ի ․
հօր միոյ անմեկնել ի ։
Որ հաւատայ որդւոյ աս է ․
զյաւիտենից զկեանըս տեսց է ։
Նա որ որդւոյ չհաւատասց է ․
ըզ բարկութին ածըն կրեսց է ։
Մինչ ՚ի քաղաք անուն նայ ին ․
երբեմն երթայր առաւօտ ին ։
Ըզ միամօր զայրւոյն որդ ին ․
ետես բարձեալ ըզ մեռեալդ ին ։
՚Ի յարտասուս մօրըն նայ էր ․
արագ ըզ սուգ սրտին ափոփ էր ։
Մանուկ դու քեզ ձայնեմ աս էր ․
և ընդ բանին յարուցան էր ։
՚Ի նոյն քաղաք մինչ դեռ բազմ էր ․
փարիսեցոյն տունըն ճաշ էր ։
Կինըն պոռնիկ համարձակ էր ․
ըզ շիշ իւղոյ նարդեան բեր էր ։
Ըզ գլուխ բոլոր հեղս օծ էր ․
առ ոտս անկեալ ածն արտասւ էր ։

Օ որ հաւատով դըրըն կացն եր.
թողեալ լոյսն քեզ մեղք աս եր:
Որ կերակր է զաշխարհ ամ էն.
եւ քաղցելոց հաց դարեղ էն,
Նաւ ՚ի հընդից նկանակ էն.
յաւէլ նշխար հինկ հազար էն:
Նաւ որ դընէ ամպ ըզ գնա ցս.
մինչ անմարմին բանն աս ացս:
Նոյն եւ մարմնովն թեթեւ գն ացս.
՚ի վերայ ջուրցըն կոհակ ացս:
Ըզ պետրոսի ձեռըն կալ աւ.
մինչ ՚ի ծովուն ընկըղմեց աւ,
Ըլեօք մըրրիկ զեղումն ՚ի ն աւ.
հողմոյն սաստեալ հանդարտեց աւ;
Բանանու հոյն լուսաձայն ի.
վասըն դստերըն այսահար ի:
Ըոեալ զմանկանցն անարժան ի.
ըզ հացն եւ շան տերասեր ի:
Օ կինըն կապեալ դիւին կարկ ամ.
անկեալ յերկիր ութուտասն ամ:
Կանգնեաց յաղթէն առողջանդամ.
կենդանարար բանիւ յայն ժամ:
Քաղովելոց դարձեալ շնորհ է.
ըի կերակուր յանապատ է:
Բան զի եօթեանց նկանակ է.
ըզ չորս հազարսըն կերակր է:

 Խօսի

Խօսի բանիւ նայ հարցակ ան·
ընդ աշակերտս երկոտաս ան։
Ասըն կարծեացըն հրէակ ան·
Թէ ումասէ́ն զինէն նմ ան։
Ոմն ասելով թէ եղի այ·
և միւսն ասէ զերեմի այ։
Ըզյովհաննէս ասեն նոք այ·
և կամ ըզ մի՛ նման սոց այ։
Որ ոչ լուա՛ն ձայնին ամպ ոյ·
'ի յորդանա՛ն վկայել ոյ։
Լուարուք որդւոյ իմ՝ սիրել ոյ·
որ է կամա՛ց իմոց հաճ ոյ։
Իսկ որ լուաւ զձայնըն հօգ ով·
ներկեաց ըզ մի՛տս անել գուն ով։
Ըղաղակեաց դաւանել ով·
դու ես որդի հօր ասել ով։
Որով լսէր զերանել ին·
'ի բարբառոյ տր. զերան ին։
Եւ զիւրասկանն անուն վիմ ին·
շնորհէր նըմա՛յ զանշարժել ին։
Յետ վեց օրեա՛ ըստ մաթէ ին·
և ութօրեա՛ ըստ ղուկայ ին։
Որ մինն զաճուրս եցոյց միջ ին·
միւսն ըզ նախնին և ըզ վերջ ին։
Հանէ 'ի լեառըն առանձ ին·
զնա և զորդիսըն զեբեթ ին։

Յայտնէր ըզ փառսըն հայրեն ին·
և ճշմարտէր զբանըս նոր ին:
Զմովսէս բերեալ 'ի մեռել ոց·
և զեղիաս 'ի յան մարմն ոց:
Ցուցեալ թէ՞ չէ՛ ումն 'ի յայլ ոց·
այլ տէր բոլոր արարած ոց:
Զի ատէին վասըն նոր ուն·
լուծիչ գրոյն և շաբաթ ուն:
Զօրինադիրն ծբեր նոց ուն·
և որ վառեալներ նախանձ ուն:
Եւ զի յերկուց բան հաստատ ի·
մինչև յերիսն օրինադր ի:
Երկուս 'ի հնոցն ածեալ լին ի·
երիւք նորովքըս վկայ ի:
'Ի յայս խորհուրդ զերիս մի այն·
արար գիտող այս խորհըրդե ան:
Եւ զի յուդաս անդ մնաց ան·
չէր արժանի՛ այնմիկ տեսլե ան:
Ամպ հովանի նոցայ լին էր·
և հայր ամպոյն աղաղակ էր:
Դայ է որդի իմ վկայ էր·
զպետրոսեան բանըն հաստատ էր:
Ո՛չ եթէ՞ բանն 'ի դմա՛ բնակե ալ·
այլ որ յերկուսէ՛ միացե ալ:
Ո՛չ որոշեալ ո՛չ բաժանե ալ·
ոչ նեստոր յերկուս հատե ալ:

'Ի

'Ի գոչմանէ ահեղ ձայն ին.
'ի ծագմանէ լուսոյ արփ ին։
Տարսեալ յերկիր անկանէ ին.
և 'ի ծածկեալըն կանգնէ ին։
Պետրոս յահէն գոլ զարհուր ած.
խօսէր զերկս տաղաւար աց։
Ը.նդխտանայր թէ զինչ աս աց.
հոգին յայտնէր զերրակ անձա նց։
Նա պատուիրէր զայն ո՛չ աս ել.
մինչև 'ի մեռելոց յառն ել։
Զեղիայէ սկսա՛ պատմ ել.
զերկրորդ գալուստն իւր արդար ել։
Նա 'ի լերինն օթա՛ գայե ալ.
առաւօտուն վաղիւն իջե ալ։
Ըզ լուսնակա՛ն այսըն մերձե ալ.
և ըզ մանո՛ւկըն բժըշկե ալ։
Ըայց անդրանիկն արար ած.
նոյն անդրանիկ և մեռել ոց։
Պահանջի հարկս 'ի ստեղծուած ոց.
ըստ անդրանկաց եբրայեց ոց։
Զոր պետրոսի տալ հրամայ է.
ո՛չ արծաթո՛յ որ 'ի յերկր է։
Ը.ժլ արկանե՛լ կարթ 'ի ծով է.
զստատերըն առեալ 'ի ձկան է։
'Ի յօրինա՛կ ընութեես մարդկ ան.
տասըն բորո՛տքըն սրբեց ան։

Ինն

Իննունքըն տալ փառս ոչ գտ ան.
բայց 'ի միոյն յօտարակ ան։
Թուքք լուսոյ կենարար ին.
լոյս շնորհեցաւ 'ի ծնէ կուր ին։
Ձեռք որ ըստեղծ զմարդն առաջ ին.
'ի նոյն նիւթոյ լոյս ետ նմ ին։
Րու ղազարու բարեկամ ին.
զինքն 'ի յերկուց յայտնէ զբան ին։
Սն՛ակ անձին գործըք կրկ ին.
յածայ ին և մարդկայ ին։
Յարտասուելովն ըզ սէրել ին.
և ուր եդիք ասել զմարմ ին։
Յայսու զբնութիւնս մարդկայ ին.
ցուցանելով ըզ հաստատ ին։
Իսկ 'ի կոչել զանուն նոր ին.
'ի դժոխոց դրանց ըստոր ին։
Լսել հոտեալն 'ի տապան ին.
և գալ արտաքս զոյգ ընդ ձայն ին։
Րյս ըզ բնութիւն ածայ ին.
եցոյց խառնեալ հողեղէն ին։
Վան զի ձայնն ոչ էր անմարմ ին.
այլ 'ի մարմնոյ խառըն բան ին։
Աէ 'ի յերկուս բաժանել ով.
իերկակի կիրըն կրել ով։
Ոմն ըստ մերումս արտասուել ով.
ոմն ըզ մեռեալըն կոչել ով։

Ոյլ ՚ի յերկուց միացելու մ·
անճառաբար մի եղելու մ։
Կըրկին կրեց ներգործել ով·
անխորժաբար կամաց իմու մ։
Ըստ յարութին ղազար ու·
Հրէայք լցան չար նախանձ ու։
՚Ի յեբրայիմ քաղաքն այն ու·
գնաց յայնկոյս յորդանան ու։
Եւ յերկէքով քաղաք դարձեւ ալ·
զանէծս յեսուեա՛ անդուստ դարձալ։
՚Ի տուն զակքէա՛ սիրով մտե ալ·
Եզըրկողաց յօրէնս եդե ալ։
Ու ճանապարհն երիքով ի·
լուեալ զկուրացն աղաղակ ի։
Խոնարհաբար առեալ զտեղ ի·
զլոյսըն շնորհա՛ց պարգեւ ած ի։
Մերձեալ զատիկն հրէական ի·
բեթանիայ եկաւոր ի։
Ընդ ղազարու ընթրիս բազմ ի·
՚ի մարեմայ նարդեամբ օծ ի։
Որոյ քրովբէք յաթոռ փառ ագ·
նստաւ ՚ի նուաստ իւր արար ած։
Եւ զոր օրհնեն դասք հրեշտակաց·
գովեն մանկու՛նք ըստընդի ագ։
Աշն օրինակ հրեից ազգ ագ·
և առանակն հեթանոս ագ։

Ամ օրինօք ընդ գօնաց ած.
ումբն տրմող ընդ հետ կամ աց:
Յորըս բազմի բանըն ած.
մաքուր յոգիս երկուս ազա նց:
Որպէս ընդ վէմն անկեան քարս նց.
միացուցէք կրկին կողմ անց:
Ոստս 'ի ծառոց առեալ ծեր ոց.
'ի ձիթենեաց պարարել ոց:
Իմաստութեն նմանել ոց.
ողորմութեն տիպ ցուցել ոց:
Արմաճենիս բերեալ տղայ ոց.
ի բարձրութեն ձև արդար ոց:
Ընդ առաջ խաղան ձայնիւ երգ ոց.
սբ արարչին արարած ոց:
Օ անպտղութեն դէմըս հրէ ից.
կամ 'ի մեղաց պտղոյն բեր ից:
Ու թզենին ձգեալ անիծ ից.
եղև ցամաք փոյթ 'ի հիւթ ից:
Ի ձիթենեաց լեառըն նստ էր.
և զաշակերտսն ուսուցան էր:
Յապագայից իրըս պատմ էր.
և ընդ գալըստն երկրորդ յայտն էր:
Աւուրն կուսից այն առակ ան.
հինգն իմաստուն լի լապտեր ան:
Հինգն յիմար որոց չառ ան.
ողորմութեն իւղ աման ան:

Եւ ծառայիցն այն տաղանդ	ոց·
միուսմըն հինգ մեծաց շնորհ	ոց:
Միւսումն երկու միջակ բարե	ոց·
այլումըն մի փոքումբք գործ	ոց·
Յորժամ փառաւքըն հայրակ	ան·
և հրեշտակաւք անմարմնակ	ան:
Գայ 'ի դատել զօրս ըստեղծ	ան·
զբանականաց ազգ	ծամ:
Օ բարիսն անձաւն կեանըս կոչ	է·
որ աստ բարոյն հետևող	է:
Օ չարսըն բանիւ անիծան	է·
և ընդ չարին 'ի հուր մատն	է:
Յայնժամ միումն յաշակերտ	աց·
անուն յուդայ սկարիովտ	աց:
Գաղտ 'ի հրեից ժողով գն	աց·
մատնել 'ի մահ զտէրըն տէր ա	նց:
Ընդ երեսնից թիւ արծաթ	ին·
ծախէր զարիւնըն մեր գնող	ին:
Սանձաւակցը գող եղկել	ին·
կորոյս ըզ շահն ընդ վաճառ	ին:
Յերեկոյն հինգ շաբաթ	ի·
անհաս վերնոցըն խոնարհ	ի:
Լոյսն ըսփածան զենձակ կտաւ	ի·
զոտըս լուանայր հողեղէն	ի:
Եւ կեր ըզ զատըն հին զատկ	ի·
և ըզ խաղարջն ընդ եղեգ	ի:

†

†

Իւլից զօրէնսըն մովսէս ի·
ճշմարտութեան օրինակ ի:
Ըզ հինն ’ի նորըս փոխել ով·
զստուերըն ’ի լոյս ճշմարտել ով:
Փոխան գառին ինքըն գոլ ով·
գառն ա͞յ նուիրել ով:
Ընդ բաղարջին հաց անխմոր որ·
ետ ըզ մարմին իւր վերկնաւ որ:
Ըզ կուսականն անսերմնաւ որ·
և ոչ յախտից գոլ երկրաւ որ:
Եւ ընդ գառինն արեան ուխտ ին·
զարիւնն իւր ետ մեզ ուխտ կրկին:
Եւ եղեգան դառնագուն ին·
փոխան ըզ վարս ա͞ծայ ին:
Ը. ուեալ զպատմուըն յուդայ ի·
և ել արտաքս ’ի գեշեր ի:
Պետրոս խօսեր խորախօսն լի·
և կշտամբէիւր հաճախօս ի:
Ըզ մետասանսըն յորդոր էր·
ոչ երկընչել քաջամ լեր էր:
Ո իւր աշխարհէ զփոխելըն աս էր·
և ըզ գալուստ հոգոյն պատմ էր:
’Ի վերնատունըն խորհըրդ ոյ·
ել կեդրոնեայն յայնկոյս ձոր ոյ:
Եմուտ պարտէզ ընդ պարտիզ ոյ·
եմոյծ զադամ դրախտին ներք ոյ:

Սրբոցն եղեալ առ անձնայ   բար·
Հոգայր ըզ կրիցըն տրտմա   բար:
Փրկել զաշխարհ հոգիս յօ   ժար·
բայց է բնութն մարմնոյս տկ   ար:
Ո՛չ ոմն ուժեղ և զօրաւ   որ·
և ոմն անզօր վտանգաւ   որ:
Այլ մի և նոյն գոլ միաւ   որ·
կրէր ըզ կխռսըն կամաւ   որ:
Օունր դնէր խոնարհակ   ան·
որում կրկնի ծունր ամէն   այն:
Բանըս խաւսէր աղօթակ   ան·
վասն իմ առ հա՛յր իւր էակ   ան:
Եթէ փրկէլ մարդկան հնար   է·
առանց մահուս իմ որ գրեալ   է:
Բաժակ մահո՛ւս յինէն անցց   է·
ո՛չ իմ կամաւ այլ քոյդ իցէ   է:
Այս հօր կամաց չէ հակառ   ակ·
որպէս կարծե՛ն որքեն ներհ   ակ:
Այլ հաւասար յոյժ և միա   կ·
ցուցցէ զերկուսն անընդ դիմա   կ:
Աւ երկնուղէ՛ն քրտանց հոսեն   ալ·
երակա՛ձև կայլակ վիժե   ալ:
Ի զաւրանալ հրեշտակ մերձե   ալ·
գօրէնակա՛ն գիրըն լըցե   ալ:
Օ ի կատարեալ է առ բնու   թի·
ա՟ծըն բա՛նն ըզ մարդկու   թի:

Պար

Պարտէր զերկիւղ և զտրտմու թն·
յիւրումըն կրել զտնօրէնու թն։
Նա հաս յուդաս որ մատնել ոց·
հանդերձ դասիւք փարիսեց ոց։
Ընկան նման ստորանգել ոց·
որք յաճախտեան չեն կանգնել ոց·
Յուդաս մերձեալ համբուրել ով·
առխթ մահու նշան տալ ով·
Փոխան սիրոյ զնա մատնել ով·
չար ընդ բարոյ վըճարել ով։
Պետրոս առ գոյթ ջերմըն սեր ոյ·
ըզ ծառայիըն չարա բարու ոյ։
Նա հատ սուսերբ զականջըն աջ ոյ·
որ ոչ լուաւ տ̃րըն խրատ ոյ։
Իսկ տ̃րըն մեր ա̃ծապ էս·
յունկըն մերձեալ բժշկապ էս։
Ըւողջացոյց արագապ էս·
և ոչ տեսին կուրացն հանդ էս։
Կալան կամաւ զան կապել ին·
կապեալ ըզ ձեռս արձակող ին։
Ի յապարանսըն տանէ ին·
կայիաբայ և աննայ ին։
Ըւ ալ աշակերտքըն ցրուե ին·
պետրոս ըզ հետ երթայր նմ̃ ին։
Ի յաղջկանէ շարժեալ վիմ̃ ին·
Թողոյր երեցս ըզ բաղձալ ին։

Ո՛ ի տկար բնութիւնս մարդկայ ին.
առ ՚յս մի՛ պարծեսց ին:
Ընդ դիմանալ հնարից չա՛ր ին.
առանց նորին հզօր ձեռ ին:
Ն, շանակեալ հաւ՛րն խօս էր.
առ ՚ի պետրոս տէր ակնարկ էր:
Ո՛ բանըն յիշէր դառնարտասու էր.
՚ի գլըր մանչէն դարձեալ կանչն էր:
Ո՛ առայն զերես տէն ապտակ էր.
յորմէ սրովբէն թեւաքօղ էր:
Վ՝ անտըն վկայս չարեաց բեր էր.
օրինազանց դատապարտ էր:
Պիղծ բերանով թքանէ ին.
այնոր թքով լոյս, ետ կուր ին:
Ո՛ դէմըն լուսո՛յ ապտակէ ին.
զայնոր փայլեա՛ց լոյս ՚ի լեր ին:
Ի յուրբաթո՛ւն առաւօտ ին.
ետուն յատեա՛ն պիղատոս ին:
Ո՛ առայն ատեա՛ն դատարան ին.
տէրն ՚ի դատե՛լ կայր առաջ ին:
Ի հարցանել պիղատոս ին.
տէրն ո՛չ առնէր զպատասխան ին:
Ո՛ ի կանխասաց գիրըն լցց ի.
եղէ ես մա՛րդ որ ո՛չ խօս ի:
Ո՛ որ ետ տանել առ հերովդ էս.
առ ՚ի նորին դատել հանդ էս:

Ն՝ ւ

Եւ հերովդի՛ անգոտնել   ով.
արհամարհեաց նմանապ   էս:
Բայց որ գլուխ եղև մարդկ   ան.
միջնորդ գոլով հօր և մարդկ   ան:
Սովա՛ծ նոքա՛յ նախ հաշտեց   ան.
ապայ ընութե՛ն բոլոր մարդկ   ան:
Որոյ ըզ գե՛ստնէ լոյս փառ   աց.
արկեն հանդե՛րձ նախատան   աց:
Նախ խայտխտա՛կ հասարակ   աց.
ապա՛ քղամի՛դ կարմիր ներկ   ած:
Զի որ զգեցեա՛լն էր կրկ   ին.
ա՛ծ և մարդ մի երկոք   ին:
Սպիտակն ՚ի լոյս ա՛ծայ   ին.
կարմիրն ՚ի գոյն արեամբ մարմ՛ն   ին:
՚Ի յընտրութե՛ն կամաց նոց   այ.
խնդրեէր զյս՛ թէ զբարբառ   այ:
Աղաղակեն խաչել ըզ ն   այ.
զգողն արձակել փոխան նոր   ա:
Պիղատոսի զձեռըն լուացե   ալ.
՚ի յարենէ՛ն անպարտ եղ   եալ:
Գլուխս ՚ի յի՛նքեանց ասեն բարձեալ.
և ՚ի նորո՛ց որդոց ծըն   եալ:
Ապա՛ ՚ի մա՛հ դատապարտ   եալ.
զմահապարտաց գանըն հար   եալ:
՚Ի զինուորա՛ց ձեռըս տուե   ալ.
որք յապարա՛նս ըզ նայ տար   եալ:

Ի հանդերձէ́ն մերկանալ ով·
եւ զգեցուցին կարմիր գուն ով:
Պըսակ 'ի փըշո́ց նախատել ով·
եւ եղեգեան գաւա́զան ով:
Ի ծունր իջեալ կատակէ ին·
զդըլուխն եղեգամբ հարկանէ ին:
Զ փուշ անիծի́ցըն բարձող ին·
եւ առ 'ի կեանս ըդ մեզ գնող ին:
Յետ այնր 'ի խաչըն տանէ ին·
բառնայր յուսո́վ ըդ փայտ խաչ ին:
Մինչ 'ի տեղի́ն գողգոթայ ին·
ուրէր եդեալ մա́րդն առաջ ին:
Ետուն ըմպե́լ գինի զմռս եալ·
եւ կերակուր լեղա́ խառն եալ,
Զոր ըստ մահուն չափ ճաշակ եալ·
եւ զբովանդակն այն ո́չ արբ եալ:
Զի 'ի ձեռին իւր ստեղծուած ոյն·
զառ 'ի մեղա́ց ճաշակ պտղ ոյն:
Փոխարկեսցէ́ ըդ դառնագ ոյն·
'ի մահ կենացըն քաղցրու թին;
Մերկացուցին զերկբորդն ադ ամ·
զի զգեցուսցէ́ ըդ հինն ադ ամ:
Զ հանդե́րձս յինքեանց բաժանեցին·
պատմուճանին վիճակ արկ ին·
Ըզ ձեռս եւ զո́տսըն կապեց ին·
ըստ յայտնապէ́ս դաւթեան ձայնին:

Ընդ

Ընդ փայտ խաչին բևեռեց ին.
զմատունսն որգըրեաց 'ի տախտակ ին:
Ձեռք ընդ ձեռին տարածել ոյ.
ոտք ընդ ոտին ընթանալ ոյ:
Փայտ ընդ փայտի դառըն պտղ ոյ.
կեանք ընդ մահու փոխարկել ոյ:
'Ի մէջ երկուց անօրին աց.
կայր մերկացեալ տուօղն օրին աց:
Ո որ ոչ տեսին աչքըն կուր աց.
բա՛ց 'ի միոյն աւազակ աց:
Նա տես խաչեալ և հաւատ աց.
Թէ՞ է մահու տէր և կեն աց:
Յիշեայ զիս տէ՛ր աղաղակե աց.
ընդ իս իցես պատասխանե աց:
Սան այսօրըն արեգակ ան.
ըզ տիւն արար գիշերանմ ան:
Ծածկեալ ըզ լոյսն արեգակ ան.
վասըն լուսոյն արփիակ ան:
Ս ստուերըն քօղ արկ մեկու Թէ.
զի մի՛ տեսցէ ակն անարժ ան:
Նա զի լուսոյն մեծի ծագմ ան.
Ճաճանց փոքունց խաւարեց ան:
'Ի մէջ օրեա նսեմաց աւ.
յորժամ ադամ մեղօք մեռ աւ:
Նա յինն երրորդ 'ի լոյս դարձ աւ.
յորժամ մահուամբ մահըն լուծ աւ:

Քացախ ետուն 'ի ծարաւն ի,
այնմ որ բղխեաց գետ յադեն ի:
Եւ 'ի վիմէն անապատ ի·
երկոտասան վտակ բար ի:
'Ի երրորդ ժամ պարտեալ օձ ին·
զմիտըս նախնոյ մօրն եւայ ին:
'Ի վեցն անկեալ մարդն առաջ ին·
հաւանական՝ բանիւ նոր ին:
'Ի սոյն ժամու տէրն 'ի խաչ ին·
զի քաւեսցէ զմեղըս նոց ին:
Եւ յորժամ եւ ադամըն հին·
Եմոյծ ըզ գողն 'ի մէջ դրախտ ին:
Եւ լի ելի աղաղակ էր·
իմովս ընդ իմ զհայր աղաչ էր:
Նոցա չյիշել զմեղս աղօթ էր·
եւ ըզ մեզ ոչ թողուլ հայց էր,
Բարձեալ ձայնիւ աղաղակե աց·
զհոգին կամաւ հօր աւանդե աց:
Եւ ընդ ինքեան վերայ թեւե աց·
զհոգիս մարդկան հօր ընծայե աց:
Ոչ ըստ մերումս արտաւ ընդ է·
այլ արտաքոյ մերոյս գործ է:
Օ ի մերձ 'ի մահ ձայն մեր լու է·
իսկ նա հնչմամբ ձայնիւ գոչ է:
Թէ ոչ այլուստ սաստիման ի·
Եթէ կամաւ նայ մեռան ի:

Որպ

Որպէս ասա՛ց ինքըն նախկ ին·
գնող և առող մարմնոյն յայտն ին:
Նոյն բանն որ էր ծընունդն նա՛ հօր·
եղև մարմի՛ն յորովայն մօ ր:
Ո՛չ մարտապէս մեռա՛ծ մարմն ով·
զի փրկեսցուք մեք ծ̃վ:
Անմահ բնութե՛ն ա̃ծայ ին·
մեռա՛ծ մարմնով մահկանացու ին:
Եւ մահացո՛ւն խառնեալ ՚ի նմ ին·
եղև անմահ ընդ անմահ ին:
Ո՛չ ոմն անմահ ոմըն մեռե ալ·
զի այս երկո՛ւք են բաժանե ալ:
Այլ որ ան մա՛հ նոյն և մեռե ալ·
և որ մեռեա՛լ ան մահ մնացե ալ:
Որպէս ծընո՛ւնդն ըսքանչել ի·
նոյնպէս և մա՛հըն հրաշալ ի:
Եւ երկոքեա՛նն ըսքանչել ի·
զի ա̃՛յ է արարչ ի:
Ո է անդ որ էր դարձեալ լի՛ն ի·
և էութե՛ն ո՛չ կորընչ ի:
Եւ աստ անմահըն մեռան ի·
և ՚ի մահունէ՛ր կենդան ի:
Որպէս և հուր ընդ երկաթ ոյ·
տանջի ուռամբ հարկանել ոյ:
Թէ և նըմա՛ն չէ այս ազդ ոյ·
զի երկոքին են ՚ի նիւթ ոյ:

Բաղ դուզ նաքեան նըմանել | ով.
հոգի կըրակից մարմնոյ գուն ով:
Բայց չէ և այս ճշմարտել ով.
զի բաժանին չարչարել ով:
Իսկ էութին անձակ ան.
առեալ բնութին ըս նեւթակ ան:
Անքակտելի միակ ան.
յորովայնէ մինչ յաւիտե ան:
Ուստի հոգի իւր մարդկայ ին.
զոր աւանդեաց առ հայր երկ ին.
Հանդերձ բնութեն անձայ ին.
էջ 'ի հոգիսն որ 'ի բանդ ին:
Որ բովանդակ և 'ի մարմ ին.
մինչ բաժանեալ եղև հոգ ին:
Եւ ոչ թափուր ծոց հայրեն ին.
և ընթհանուր էից բնու թին:
Եւ զի անձ էր որ մեռ աւ.
յայտնեն զարմանք զորգործեց աւ:
Երկիր հիմամբ սասանեց աւ.
և վարագոյր ընդ մէջ հերձ աւ:
Վէմք 'ի յինքեանց պատառեց ան.
և գերեզմանք մահու բաց ան,
Մարմինք սրբոց բազմաց յարե ան.
'ի հաւատալ մեզ յարու թեն:
Եւ զի մեռեալն էր կենդան ի.
Թէպէտ և մահըն հաւաստ ի:

Յայտնեալ կողին զխոցուածովդ ի·
կայլակ աղբերցըն կրկնակ ի:
Ջուրըն 'ի լուանալ մեղուցել ոց·
'ի մահ նորա մըկըրտել ոց
Արիւնն 'ի սնունդ մաքուր հոգ ոց·
առ 'ի Քս տղայացել ոց:
Կողին խոցմամբըն որ պատառե աց·
ըզ կողածնին մեղըս ջընջե աց:
Օ եկեղեցի այնու շինե աց·
և ընդ դրախտին մեզ պարգևե աց:
Որ եղելոցըս շնորհ բաշխ է·
ըզ նա յովսէփ պարգև խնդր է:
Լու զոր փառայ լոյսըն ծածկ է·
մաքուր կտաւովք ըզ նոյ պատ է:
Բանն որ ըզ բանն ըստեղծան է·
'ի բարբառոյ բանից լռ է:
Որ շունչ բոլոր զգայնոց շնորհ է·
հոտոտելեաւքն ոչ տար բեր է:
Օ աչն որ զանդունդըս նկատ է·
յովսէփ ձեռաւք կափուցան է:
Օ ունկն որ լուեալ հրթանց լռ է·
դիպուած մահուն խփուցան է:
Օ ձեռն որ զերկինըս հաստատ է·
ծրիզպալինդ պարսաւանդ է:
Օ ոտս որ ընդ յաւդս վերայ Թև է·
տեղեր բևութին կտաւոյ կապ է:

 Խու

Խունկ և զմուռ նշան թաղմ ան·
մարմնոյն բերին անապակ ան։
Որոյ եթերնէ յօթար ան·
մարմնով եդաւ 'ի նոր տապ ան։
Ա խմիչն ընդ դէմ եդեալ դր ան·
զվէմն արգելին ըզ գլուխ անկեան։
Եւ զարեգակն անստուերակ ան·
'ի գուբ ծածկեն նըսեմակ ան։
Ննջուն էիցըն պահապ ան·
ննջէ մահուամբ 'ի գերեզմ ան։
Եւ որ երկինք չեն բաւակ ան·
կընքի յայրին պարագրակ ան։
Որով մեռեալք համա գամ այն·
յարունեն ձայնիւ կենդանակ ան։
Ինքըն մեռեալ անօրինակ ան·
կայր 'ի բանդին դժոխակ ան։
Յորմէ սարսէին զօրքըն վեր ին·
զինուք պահէին ազգ երկրած ին։
Եւ տրտմութեն մեր բարձող ին·
կանայք ողբով խըղըս բեր ին։
Նընջէր առեւծն 'ի խոր գբ ին·
մռընչելով չար գազան ին։
Նոյն որ ըզ ծնունդս ադամայ ին·
կըեալ պահէր յորովայն ին։
Մինչև ժայթքեաց զամենես ին·
զինըն կորոյս դիւօք նոր ին։

Օաճարն էառ ըզ գերող ին·
դարձոյց անդրէն առ հայրեն ին:
Ո՛չ արգելեաց վէմն երկրաւ որ·
յուլից ըզ վէմըն հոգւ որ:
Ա.յլ առաւաւտն երրորդ աւո ւր·
ծագեաց յերկրէ՛ զլոյսն երկնաւ որ:
՚Ի կոյս մօրէ ծնեալ մարմն ով·
ըզ կուսութին ոչ խախտել ով:
՚Ի կոյս յերկրէ՛ նոյն առնել ով·
և զկնիքն ամբողջ իսկ պահել ով:
Մ՝ի զօրականն զնորա տեսե ալ·
դասք զինուորացն եղեն մեռե ալ:
Ըզ կափարիչ վէմըն բարձե ալ·
ահեղ լուսով վերայ նստե ալ:
Զայն աւետեաց կանանցն երգ էր·
նման փողոյ հընչմամբ գոչ էր:
Յարեաւ խաչեալըն զոր խնդր էք·
մի՛ զարհուրիքն այլ խնդաց էք:
Աշակերտացըն պատմեց էք·
և զեայն պարտոսըն լըց էք:
՚Ի գալիլեաց երթայք տես էք·
և աշխարհի քարոզեց էք:
Յայլոցն երթեալ փողփողակ ե·
բայց մարիամ կայր արտաասու ե:
Ն, ոցա ՚ի գա՛լըն պատահ ե·
ողջոյն ոտիցն երկըր պագ ե:

Մարիամու մագդաղէն ի․
ցուցած նմա՛ն պարտիզ պտան ի։
Կարծեր ըզ նա՛ ան յուսալ ի․
բարձող մարմնո՛յն տերական ի։
Ո՛ անօթըս տա՛յր ընդ ել ձայն ով․
՚ի յանուանէ զնա՛ կոչել ով։
Ո որ մարիամ բաղձմամբ սիր ով․
հըպեալ ՚ի նա՛ փափաքել ով։
Նայ արգելու՛ զնա՛ ասել ով․
մի՛ մերձենար զգալի գըթ ով։
Ո ի չեմ ելեա՛լ առ հայր ամպ ով․
ադամայի՛ն զգեցեալ մարմին ով։
Դու յերկնային ծառըս կեն աց․
նախ ադամեա՛նքն են մերձակ աց։
Դու ո՛չ եւս ձգմամբ ձեռ աց․
որ հան զադամ անճառ փառ աց։
Ր․ ձլ զյարութե՛ պտուղ առաջ են․
պարտէ նուիրե՛լ հօրըն վեր են։
Որ իմ բնութե՛ք է հայր յերկ են․
եւ ձեր շնորհա՛ւք աճազան են։
Յս̄ կոչի իմ ըստ մարմին ոյ․
զիսա՛է մասն արարած ոյ։
Դու ձեր ա̄ծ բնութե՛ք բար ոյ․
տ̄ր եւ ստեղծի՛չ գոլ անգոյ ոյ։
Ընդ հակառակս ընթանալ ով․
պետրոս եւ յո՛հաննէս սիր ով։

Ոպ

Օ պատանւոյն լո՛կ տեսանել ով·
և վարշամա՛կն ուրոյն դնել ով:
Ի հրեշտակա՛ց ծալեալ գոլ ով·
առ ՚ի պատիւ մեծ խորհրդ ով:
Զ ի՛նքըն գըլո՛ւխ մեր պատուելով·
և զմեզ անդամըք յօդել ով:
Բայց զինուորացն անդրէն դարձել·
հրեշից պատմեն զհրաշքըն տեսեալ:
Որըս արծաթով կուրացուցեալ·
յիւրոցն ասեն զնա՛ գողացեալ:
Ի նմին աւո՛ւր յայլում դիմ աց·
յայտնեալ երկուց կղէ ոպէ անց:
Ըզ վիճմանէ նոցա՛ էհար ց·
իբր ըզ որդէ՛որըս կշտամբե աց:
Ըզ մովսիսէ կարգա՛ւ պատմե աց·
զոր վ՟ն ի՛նքեան նախ գուշակե աց:
Ի բեկանե՛լ հացին յայտնե աց·
և նոյնժամայն զինքըն ծածկե աց:
Եւ մինչ դարձան և պատմեց ին·
առաքելոց մետասան ին:
Միաշաբա՛թ երեկոյ ին·
եմուտ փակեալ դրամբք առ նոսին:
Շնորհեաց նոցա՛ փըչմամբ զհոգին·
զայնոր կորոյս մարդն առաջ ին:
Իշխան արար յերկրէ յերկ ին·
Թողուլ ըզ մեղըս մարդկայ ին:

Յորում Թովմաս անդր ոչ գոլ ով·
յասել նոցա չհաւատալ ով:
Յետ ութ աւուր դարձեալ գալ ով·
որ հաւատասց շօշափել ով:
Օ խոցուածտիգին ձեռամբ տեսանե ալ·
ինոյն մարմին որ յարուցե ալ:
Տր̄ և ած̄ խոստովանե ալ·
զնայ որ 'ի խաչըն բևեռե ալ:
Մէջ յարութեն այլափոխե ալ·
կամ 'ի նուաստից փառաւոր էր:
Որպէս և չար ոմըն կարծ էր·
անապական նախ ոչ աս էր:
Վկայէ բանըն ընդ դէմ չարե աց·
զոր յարուցեալ վ̄ր իւր աս աց:
Թէ նոյն մարմին եմ ոսկեր աց·
և 'ի յառնելս ոչ փոփոխե աց:
Բայց աշակերտաքն նորա գնաց ին·
'ի ժամադրեալ նոցա տեղ ին:
Այլակերպեալ զտ̄րըն տես ին·
որպէս երբեմն 'ի թ̄բ լեր ինն:
Սո՞ թէ 'ի նոսա երկուանայ ին·
բաց 'ի երիցն որ նախ տես ին:
Տ̄րըն խօսէր մետասան ին·
և առաքէր յերկիր զնոս ին:
Ըզ հեթանոսս աշակերտ ել·
երրորդութե̄ըն մկրտ ել:

Ըզ պատուիրա՛նն ուսուցան ել·
ինքըն յաճախ ընդ մեզ լին ալ:
Բարձեալ յայտնի՛ այլ նմ ան·
առ ծովակին տիբերակ ան:
Ցուցեալ գործովքըն հրաշակ ան·
զինքն ՚ի բնութն արարչակ ան:
Զկանց ծովուն հրամայել ով·
յուռուկանս նոյա՛ ըմբռունել ով:
Եւ զնոր աստեղծ հացն առնելով·
ձուկն ՚ի կերակին խորովել ով:
Եւ ընդ նոսի՛ն ճաշակել ով·
զիւր յարութի՛ն ըստուգել ով:
Օպետրոս երիս հարցանել ով·
զուրացութի՛ւնըն քաւել ով:
Եւ ըզ կնի՛ իւր հետևել ով·
չարչարանաւք խաչակցել ով:
Եւ զյոհաննէս յաճախ սիր ով·
ասաց պահե՛լ բանիւն իւր ով:
Եւ ՚ի աւուրըս քառասու ն·
զինքըն յայտնէր ամենեց ուն:
Խօսէր ըզ բա՛նն ոգւոց արթ- ուն·
արքայութեն առնէր գիտ ուն:
Եւ ՚ի լնուլ քառասնեկ ին·
ըզ կերակուր խնդրէր վերջ ին:
Օմասն ինչ ձկա՛նց խորոված ին·
Եւ ըզ խորիսխ քաղցըր մեղու ին:

 Հանէ

Հանէ զնոսայ 'ի բեթանի   այ·
իբր ըզ մովսէս լեառըն ձիթնե   այ։
Եդ 'ի վերայ գըլխոյ նոց   այ·
զձեռս իւր օրհնել բանիւ զնոս   այ։
Եւ զաւետիսըն հայրակ   ան·
որ է հոգի տը մաքրակ   ան։
Ասէր ինքեամբ առաքալ   ան·
որպէս մի տր և համա   կամ։
Եւ 'ի յերկինըս վերացե   ալ·
վերայ թևոց հողմոց ելե   ալ։
Նովին մարմնովըն համբարձե   ալ·
որով մեռեալըն և յարուցե   ալ։
Նստոյց յաջմէ հօրըն փառ   աց·
զընութիս անկեալ կոխան դև   աց։
Երկիր պագեալ 'ի հրեշտակ   աց·
և ամենայն երկնաւոր   աց։
Մինչև ներքոյ գարշապար   աց·
նորա դիցեն հոյլք թշնամե   աց։
Աներևոյթ հակառակ   աց·
երևելի մարդկան չարե   աց։
Յորժամ փառաւք հօր եկես   է·
նովին մարմնովն որ 'ի կուս   է։
Օ բնութի մարդկան յարուցան   է·
և ընդ գործոց հատուցան   է։
Զայրեաց ըզ չար վճիռ հատց   է·
յաւիտենից հըրով տանջ   է։

Իսկ որ բարիքն են պակ է·
անձառ փառաւք փառաւոր է։
Զեկեղեցին հարսնացուց է·
և ընդ ինքեան միաւոր է։
Որպէս անդամ 'ի գլուխ յոդ է·
և ժառանգորդ հօր իւր առն է։
'Ի հրեշտակաց դասըն կարգ է·
զիզանկելոց թիւըն լցց է։
Զանձառ իմաստըն ծանուց է·
բանըն բանիւ վարդապետ է։
Մինչև նըման ինքեան գործ է·
որպէս խոստումն իսկ անսուտ է։
Զի տեսանի 'ի նոցան է·
իբըրև ըզ հայր և 'ի հօր է։
Բայց վայելումն եթէ զինչ է·
և ոչ մտաւք ոք հասան է։
Անմահութի բանըս գիտ է·
ւանախտութի միայն թէ է։
Ըզ հարսանեաց անուն բեր է·
զոր միածնի հայր իւր առն է։
Եւ ինք փեսայ անվաղճան է·
և յաւիտեան թագաւոր է։
Արդ որ այսպէս հաւատաց է·
որպէս և գրեալք 'իսկզբան է։
Զոր ծանուցաք փոքր 'ի շատ է·
ուղղափառաց հարցն աւանդ է։

Զարքայութե՛ըն ժառանգ է·
յանբաւ բարիսըն վայել է:
Եթե՛ գործովք հաւասար է·
և ո՛չ նովի՛ն մեռուցան է:
Բայց որ արդե՛ն չհաւատաց է·
այլ ընդ դիմակ ևներհակ է·
Յորժամ յերկնի՛ց եկեալ տեսց է·
յակամա կամս երկրպագ է:
Թէպէտ և ո՛չ օգուտ բեր է·
այլ անձամբ զանձըն կործեաց է:
Զորս գեհենին դատապարտ է·
զչհաւատացեալսն՚ի նոցան է:
Իսկ մեք հանցո՛ւք փառըս նմ այ·
հօր և հոգո՛յն միշտ յարակ այ·
Յանցեալն յայժմոյս և ապա՛գ այ·
Երրորդութե՛ըն մշտակ այ:

Յիշատակարան տ̃ն Ղևոնդեան·

Լան աստուծո՛յ խօսեալ ըզ
այս բ ան·
ինձ ո՛չ երանդ և ո՛չ նմ ան:
Զի սուրտ յիմա՛ր անձն անարժ ան·
ո՛չ է՛ տեղի իմաստու թեան:
Պարտէ սրբո՛յն մե բնակար ան
և միաքրելո՛յն մաքուր կայե ան

Բայ

Ս,պա՛ լինել ածաք ան.
և անճառուկցըն վիպաս ան:
Բայց փափաքումն ոգւոյս բնակ ան.
ստիպեաց քան զկուժըս գերակ ան:
Սու գթութինըն հայր ակ ան.
համարձակել ետ ինձ այսք ան:
'Ի գրել բանիւ ած ակ ան.
ոտիւք չափեալ ներտաղակ ան:
Ս՛ն էութե՛ն անհասակ ան.
և բանին հա՛ւր մարդ եղու թե:
Չ՛ է նորա ձև և ան նշ ան.
յինէն չինած առանց հիմ ան:
Ս,ԻԼ 'ի վերա՛ ան շարժակ ան.
վիմին եդեալ սայ կեփայե ան:
Սու զի ոտիւք է պարզակ ան.
և ոչ բանիւ անչափակ ան:
Օ ի այս լեզու պարսաւ՛ակ ան.
բարբառեսցի անփակ բեր ան:
Կ՛ան զի բազումք նախ վարժեցան.
այսպէս յիմաստս ածակ ան:
Օ ի արարչի՛ն բանիւ ընու թե.
տացեն այսու բան գովու թե:
Ս՛ դաւթեա՛ն սաղմոս առ ան.
և սողոմոն առակաբ ան:
Մ՛եծըն գրիգոր ածաք ան.
և նըն երբեմ սաորակ ան:

Սոց

Նոյին և մե՛րս հետեւան ան·
բայց դոյզնաքեա՛ն համանմ ան:
Ո՛չ մի՛ տառի՛ւ վերջ անկակ ան·
զի՛ մի՛ ծուլից լուր ծանրան ան:
Այլ խստաբար փոփոխակ ան·
զի ընթերցո՛ղք ո՛չ ձանձրան ան:
Թէ արժանի առնէք յիշմ ան·
զիս ըզ ներածս անձն անարժ ան:
Ի թիւեօթեա՛նց տանց հարիւր ոց·
կատարեցաւ բանս հաւատ ոց:
Ի վեց հարի՛ւր թվականհայ ոց·
յինըն հարիւր չորք հռոմ ոց:
Ի տկարանալ հռովմաեց ոց·
և զօրանա՛լ հագարաց ոց:
Ընդ բորբոքե՛լ մեղաց մեր ոց·
յոյժ բարձրագոյն քան զքաղդեացոց·
Մասուտ սուլտանն յիկոնաց ոց·
եկեալ յաշխարհ գերմանաց ոց:
Առեալ զամա՛նս քաղաք այն ոց·
մինչ ՚ի կողմա՛նս եփրատացւ ոց:
Իսկ հայրապետն հանուրց հայ ոց·
անուն զուարթուն գրիգորի ոս:
Վաւանդ նախնոյն նք աթոռ ոց·
անուանակի՛ր սեւազգայն ոց:
Ի ծով անուն գղէկէն եկե ալ·
զոր սեփհակա՛ն ինքեան չինե ալ:

Ի յանաւէնկ ամբոցս հասե ալ.
հռոմական կլայ յորջորջե ալ:
Յորմէ նախնի տէրանցն ելե ալ.
յահէ նեղչացըն փախուցե ալ:
Որ սա կամաւ սըմին տուե ալ.
լինել յաւէտ սեփհականե ալ:
Նորդ այս պխտում ժամանակ ի.
դառն և դըժնեա և ան բար ի:
Յորում ընակեմք յայսմ ամրոց ի.
'ի գետապատ քարանձաւ ի:
Ի յեփրատայ պարագրել ի.
որ յադրինայ քսա որդ հոս ի:
Յելից կուսէ հեղինկ շարժ ի.
'ի միւս փոքուէ մօտիւք պատ ի:
Ինքս ամբարձեալ 'ի բըրըշկըզ ի.
ալեաց ծովու ոչ երկընչ ի:
'Ի մարդկնէ ոչ վարհուր ի.
զի է հնարից ան յաղթել ի:
Ո որ տնօրինիչն ամենայն ի.
տեղ պատրաստեաց ապաւէնի ի:
Տէր աթոռոյս ըմքանչել ի.
'ի բարկութե ժամանակ ի:
Յորում նեղեմք յանօրէն աց.
'ի յարտաքին չար գազան աց:
Ու ոչ նուաճ 'ի դժրան աց.
'ի սուտ անուն քրիստոնե աց:

 Յո

Յորոց փրկիչըն մեր կեն աց·
մինչև ցայսօր ամպողջ պահե աց:
Որք և այսպայն ժամանակ աց·
յանձն եղիցուք նորին կամ աց:
'Ի սմոյ գրեցի զբան հաճատ ոյ·
ոտանաւոր տաղիւ չափ ոյ:
Ես անարժան գոլով բարու ոյ·
ներսէս եղբայր տնըն մեր ոյ:
Մէ 'ի յինէն բան ըստ մարմն ոյ·
զի յիմաստ ոչ է յիս մարդ ոյ:
Այլ 'ի տառուից սրբոց նիւթ ոյ·
որք խօսեցան ըխմամբ հոգ ոյ:
Փոքըր բանիւ կարճ 'ի կարճ ոյ·
միայն ըզ միտսըն ցուցել ոյ:
Ընթերցողաց վերծանել ոյ·
արագ մտաց հասանել ոյ:
Հակառակաց պապանձել ոյ·
որք ընդ դիմակք են հաճատ ոյ:
Եւ ճշմարտից հաստատել ոյ·
մանկանց սրբոյ եկեղեց ոյ:
'Ի յիշատակ բարեաց հոգ ոյ·
բարեպաշտից ծնողացն իմ ոյ:
Յազգեն գոլով պալհաճուն ոյ·
համատոհմից սրբակուն ոյ·
Եւ հարազատ եղբարցս իմ ոյ·
նախ վէհագոյն տնըս իմ ոյ:

Որ է աթոռ մը գրիգոր ոյ·
գոլ հոմանուն համա նման ոյ։
Նաւ երկոցունց աշխարհային ոյ·
գեր փառունակ պատուեցել ոյ։
Ասել անուն վեհարքուն ոյ·
և զօրավոր կոչեցել ոյ։
Նաւ մարեմայ .քեռ ընտրել ոյ·
և այրութե բարի անել ոյ·
Որյետ մանկանց որ ըստ մարմն ոյ·
ստանայր մանկունս ըստ ո̃յ։
Նաւ համօրէն նոցին ծնընդ ոյ·
յոգնաշահէխիղ բարէ զարմ ոյ։
Որք կենդանիք աստիս լուս ոյ·
և որք ննջէին առ աստուծ ոյ։
Ոմանց հայցել միշտ պահել ոյ·
խաղաղական կենօք բար ոյ։
Ոմանց խնդրել ժամանել ոյ·
անձառ կենաց հանդերձել ոյ։
Նաւ խնդրողին զբանըս գր ոյ·
երիցադոյն եղբօր որդ ոյ։
Որ ապխրատ յորջ յորջել ոյ·
ըստ նախնեաց հարցն անուանել ոյ։
Այ եղիցի պատճառ բար ոյ·
յիմաստութե կրթել հոգ ոյ։
Ի ստորնայնոցս ամբառնալ ոյ·
և յերկնայինսդն հրպել ոյ։

Եւ բոլորից հնազանդել ոյ․
այսմ ա՛ռանդեց ձայն ոյ։
Տացէ յո՛ պարգեւ բար ոյ․
այժմ եւ ա՛ւուրն իմում վերջին ոյ։
Ի՛ փառըս հօ՛ր պատիւ որդ ոյ․
՚ի գոհութի՛ւ տուողին հոգ ոյ։
Որ միշտ երգէ՛ արարած ոյ․
յիմանալեացս եւ՚ի զգալ ոյ։

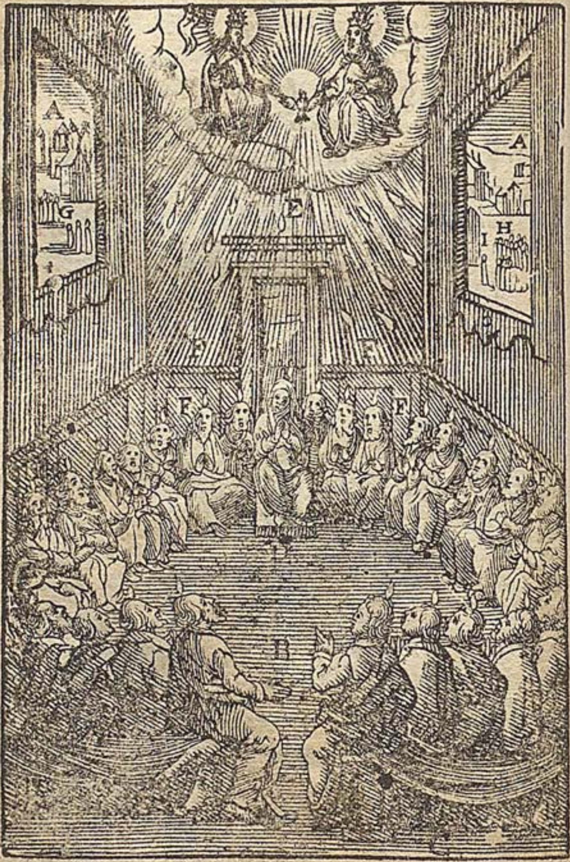
A
G
A
H
I
E
F
F
F
F
B

Տեառն Ներսէսի սրբոյ Շնորհալւոյ
Բան խրատու-սու-ցանելոց մանկանց.
Ըստ գլխոց այբ-ուբենից տառից դասաւոր
շարով.

ԱՅՐ ԻՄԱՍՏՈՒՆ
մերձակ այ.
լինել խրատու թէ հա
ճաս այ:
Տեսող գործոց ըզ նայ իմ այ.
լսող բանից ծանիր ըզ ն այ:
Պաղատնիք սրտից աչաց նոր ա.
չէն 'ի ծածուկ այլ յայտնի կայ:
Թէ այս մտաւք հայիս 'ի ն այ.
անմեղ մնաս միշտ յարակ այ:
Իննըն բանից առէ չարե աց.
սանձեա զլեզուդ մի ընկեր աց:
'Ի բերանոյ քո հան 'ի բ աց.
զխօսս աղտեղի նախատան աց:

Նա,

Նայ և՚ի բա՛ն բամբասան այ.
դեր պահապա՛ն քոյ շըթ անց:
Զի ապրեսցի՛ս դու ՚ի մեղ աց.
Եւ յանաչառ դատաստան աց:
Պահըն գըրո՛վք ա͞ծայ ին.
ուսուցանէ խրատել լեզու ին:
Բան քո՛ նորա՛ւք յարդարեսց ին.
գործըք դոցի՛ն հետևեսց ին:
Եւ մի՛ ընդ դէմ կալ հրաման ին.
այլ հնազանդեա՛յ պատուիրան ին:
Եւ ոտըք քո ո՛չ մոլոր ին.
՚ի ճշմարիտ ճանապարհ ին:
Պայն դատողի՛ն երկնաւոր ի.
խրատէ ըզ քեզ սպասել յերկր ի:
Եւ ՚ի մարմնոյ քո՛ վախճան ի:
հոգոյդ կո՛չմանըն տըր ուն ի:
Անալով լինե՛լ յանկարծակ ի.
նըման գողոյ ՚ի գիշեր ի:
Զի որ սոցի՛ն ակըն կալց ի.
նայ ՚ի մեղուց ո՛չ յաղթեսց ի:
Եւ չըն երգէ միշտ յականջըն քո՛.
տալըզ համար պարտուցըն քո՛:
Որպէս մանկո՛ւնք ուսման գըր ոյ.
ըզ տախտակի՛ն համար տալ ոյ:
Կամ որ վէհից տնտես գործ ոյ.
առ ՚ի զհամար պահանջել ոյ:

Բա

Բան զի տնտես ես քո հոգ ոյ·
և պարգևացն ա՟մայն ոյ։
Զան զուգակից սրբնծան եր·
որ միշտ ասէ թէ զօրաց եր։
Ի խորքընո՛ մահու զարթ եր·
և՛ի յանձին քում զգաստաց եր։
Յանցաւորացըս մի խաբ եր·
յանանց կենացըն մի զրկ եր։
Զարդարութին այժմ ըզ գեց եր·
և անդ փառաւք պայծառաց եր։
Ան էից լուսոյն հանուրց ծագ ող·
խրատէ լինել միշտ հայեց ող։
Ըզ մեղս ասէ ատեա և թ ող·
և սըրբութեցըն լեր սեր ող։
Զի որպէս չէ խաւար կըր ող·
պայծառ լուսոյն և նըման ող։
Նոյպէս հոգւ չարեաց գործ ող·
մաքուր հոգւոյն չէ ընդուն ող։
Ընթն ընկերի քո պատահ ել·
բարեաց երաց ինչ յաջող ել։
Խրատ է ըզ քեզ մի յաջախ ել·
մի մախանաւք ըզ քեզ այր ել։
Նժէ թէ կամիս ասէ հանգչ ել·
և ա՟յ հաձոյ լին ել։
Գու զոհութին տուողին յաւ ել·
այնմ որ գիտէ հաւասար ել։

Թոյն

Խոյն Թագ ածէ արքունակ ան.
կամ պետութեն իշխանակ ան։
Թէ ընկալցիս դու ըզ մարդկ ան.
մի համարիր քեզ սեփակ ան։
Ուղ ըստ հարանց քոց որ անց ան.
ծանիր ըզ քեզ ծաղկէ նըմ ան։
Նաւ մի լինիր անբարտաւ ան.
այլ քաղցր և հեզ խոնարհակ ան.
Կէն ժամանակեա զկենքս անցաւոր.
կործել չտայ քեզ փառաւ որ։
Օ ի թէ ՚ի կառս ես թագաւ որ.
և կամ իշխան յոյժ զօրաւ որ։
Յողոյ ծընունդ ես հիւթաւ որ.
յոր դառնալոց յոչ կամաւ որ։
Ուլ որ գործոյ կաս սպասաւ որ.
յորմէ կոչիս ոչ յօժաւ որ։
Ինն իցասմանէ դու ՚ի բաց լ եր.
և մի ըզ քեզ ասէ այր ել։
Նաւ մի ըզ բանսըն Թիւնաբ եր.
առ ՚ի սրտէտ յառաջ բեր եր։
Մ ի՛ անողորմը զոք տանջ եր.
մի անիրաւ իրըս գործ եր։
Օ ի մի կրեսցես զօրաւաց տեր.
զտանջելն ՚ի հօրըն մահաբ եր։
Լ խոյըն լուել վարդապետ էն.
՚իցաւագին բարկութեն էն։

Հանգչել աւէ ՚ի չար ախտ են·
և յանհանգիստ տրտմութեն են:
Ընկալ որք սոյն և ՚ի տն են·
յերանութեն հեզոց բան են:
Ոչ անէր թէ մերձ է որ դատ են·
հատուցանել քեզ փոխար են:
Ես էն խորհրդակից բարի եղե աւ·
մերժէ զխորհուրդ խորամանկե աւ:
Լիցի ՚ի քէն նա հեռացե աւ·
որ յոյժ է ատեցե աւ:
Ճշմարտութեն լեր հետևե աւ·
ուղիղ խօսից սիրող գտե աւ:
Մինչ զի և բան լոկ ասացե աւ·
լինել երդման գերազանցե աւ:
Ոչ ան ծանուցանէ յոյժ ծանրագոյն·
քզ բան երդման ուրանալ ոյն:
Ոի թէ փակեաց տրն ՚ի յայ ոյն·
և ՚ի չարէն ասաց զստ ոյն:
Ո ինչ առնիցեն ՚ի յերդնուլ ոյն·
միշտ ՚ի յանուն տն տյն:
Սւ այն ստութբ յոլովայգ ոյն·
որոյ մեղաց չիք վեհագ ոյն·
Կէն կենաց զանց առուր է·
կրկին դրամբ քաղւք աս է:
Ընդ մին մտեր մերկ յարգանդ է·
ընդ միւսն ելցես մերկ յաշխարհ է:

Որդ զինչ օգտիս դու 'ի շահ   է.
'ի քաղքիս այս վաճառ   է:
Յորժամ 'ի դրունս կողոպտ   է.
մահն որ կենաց թշնամին   է:
Նոյն հայեաց յոյժ այս բան   իս.
և մի՛ զքաղիր միշտ 'ի մնոտ   իս:
Մի՛ յապաղեր դու 'ի չար   իս.
այլ փոփոխեա փոյթ 'ի բար   իս:
Զի յորժամ ոչ գիտես կոչ   իս.
և ըստ գործոց քոց պահանջ   իս:
Եւ թէ չունիս պատասխան   իս.
յան լոյս խաւար բանդ արկան   իս:
Ձայն Հիոյ ըզ քեզ օրինակ   ով.
զմարմինդ 'ի կառըս լծել   ով:
Եւ կամովք ուղղիչ սանձ   ով.
զհոգիդ առէ անդ նստել   ով:
Թէ անմոլար ճանապարհ   ով.
գնաս յօրէնս տ̃ն սէր   ով:
Յայնժամ յառնելըն քո մարմ̃ն   ով.
ընդ առաջ նորա թռչիս ամպ   ով:
Պատն ղեկառնուլ քեզ են ճարտար.
նաւել յայս ծով տայ հմտաբ   ար:
Ուսէ յուզել աղեացն երկ   ար.
ընդ դէմ կացեալ հզօր աբ   ար:
Վարել զհոգւոյդ նաւն անդադ   ար.
հոգւոյն թեւաւք արիաբ   ար:

Զի հաստուցե՛ս անդորրաբ ար.
յանքոյդ տեղի՛ն խաղաղ ար:
Չ՚էն ճառագայթ առ 'ի սրտ էդ.
ասէ ծագեաց լուսոյ հանդ էդ:
Զ բանըս բարի հեղ 'ի լեզու էդ.
զողորմութի՛ն 'ի ձեռան էդ:
Բայց յարարչէն քեզ պարգև էդ.
մի՛ վատթարաց վատներ յանպ էտ:
Թէ ո՛չ վճա՛ր տաս 'ի յանձն էդ.
յորժամ խնդրէ՛ 'ի յպատող էդ:
Սենն մերժել 'ի բա՛ց ասէ 'ի ք էն.
զախտըս մեղաց որ 'ի չա՛ր էն:
Զ պոռ ընկակա՛նն և զայլ ամ էն.
որով գաղտնի նետիւք խոց էն:
Յայլ կապերձա՛ց առնու իւր զ էն.
'ի գեղեցիկ տեսլեան դիմ էն:
Եւ հարկանէ զաչըս քեզ էն.
'ի չա՛րաչա՛ր հայեց ման էն:
Յին յինէն ասէ՛ մանուկ ընտրե ալ.
զայս բանս խրա՛տ յաշխարհի սդ ալ:
Յունայնութե՛ց ըզքեզ մի՛ տ ալ.
սնոտի խաղա՛ւք անմտան ալ:
Ըլլ յիմաստնո՛ց դրունըս գն ալ.
և յուսմանէ՛ ո՛չ ձանձրան ալ:
Զի մի՛ անձին տաս զղջան ալ.
յորժամ հնա՛ր չէ յետ գառն ալ:

Եւ ոյն

Լոյն նորոգ ասէ երկնասար դ·
զիմաստութի՛ զգեցիր քեզ զար դ։
Մի՛ զպատմուճանըս բազմազար դ·
որ ըզ աղմ՛յս առնէ զուար թ։
Ր յլ ըզ հանձա՛ր ծերոց և զխրատ·
որով յայտնի՛ ճանաչիս մար դ։
Բան զի յիմարնէ՛ հոսեալ յար դ·
իսկ իմաստո՛ւնն ոչ ըզ վար դ։
Ջան շատ ասէ՛ ով ծերունի դ·
հնացեալ մեղա՛ւք կեալ յաշխարհիդ։
Ժամէ դառնալ յայժմ 'ի հոգի դ·
մինչ դեռ 'ի ձեռս է՛ քեզ բարի դ։
Փառայեցե՛ր մարմնոյ գերի դ·
մինչև 'ի յափըն տապանի դ։
Տուր 'ի մնացեա՛լ ժամանակի դ·
մասն ինչ հոգւո՛յ բանականի դ։
Այն ուսուցանէ՛ քեզ դիւրու թբ·
և աստ և անդ լի՛ բարու թբ։
Սիրել զա̃ծ ճշմարտու թբ·
և զքո ընկե՛րըն ըստոյգու թբ։
Մերժել ըզ չարն ատելու թբ·
գրկել զբարին սիրելու թբ։
Պահել զհոգիդ քո սրբու թբ·
և ան հպարտ խոնարհու թբ։
Զան չա՛ր ասէ՛ զագահու թի·
զի՛ շատ մեղացէ ծնելու թի։

Օի

Որ 'ի նմանէ է սպանու Թն.
նայ է ածօղ և գերու Թն:
Ըստի սկսանի գողու Թն.
և անիրաւ դատողու Թն:
Ի յայնմանէ վաշխառու Թն.
և ըզ միմեանս ատելու Թն:
Պէն պատուերէ կալ անբամբ սս.
'ի յայս չասեաց յորում Թէ կ սս:
Որ ի մի հոգւոյ առնես զի սս.
'ի ձախակողմըն կալով սս:
Եւ մի նախատ 'ի կեանըս յայ ս.
որում զարծաննս ումէք ոչ տ սս:
Տուր զանցաւորըն զոր ստան սս.
և առ զանանցըն յոր գն սս:
Պէն ջնջել զհոգեւ ասէ ջրովք.
յախտից մեղաց ջերմ արտասու օք:
Որ լաւէ լալ աստէն կամ օք.
և անդ ցնծալ մեծաւ փառ օք:
Բանաստ խնդալ պէսպէս մեղօք.
և անդ կրճել խիստ ատամ օք:
Եւ այս սակաւ ժամանակ օք.
և այն յաւէտ անթիւ ամ օք:
Այն ռամիկ արանց հանուր ց.
ոչ նախանձել խաչատէ վարու ց:
Ի գինարբուաց երգոց պարու ց.
մի հաղորդել լկտի բարու ց:

Օ ի փոխանակ ատեն ծաղու ց·
կոծումն և լաց է անդ նոցուն ց։
Ընդ մեծատանն այնմիկ դատու ց·
որ փափաքէր կաթիլմի ջուր ց։
Սէն սէր աշխարհիս այս ախտաշարժ·
ատել խրատէ զաղտեղի գար շ։
Եւ թէ մեղաց մի լինիր բա ժ.
ախտից տոռամբ ձգելով 'ի գար շ։
Օ ի թէ՞ մարմինդ ասասցէ վա շ·
հոգիդ հիւանդ լինի և հա շ։
Թէ աստուրախ առնէ և հրա շ·
այլ յետոյ տա քեզ մահուձա . շ։
Սեւն վարքասէ պեղծուանաւ ակ·
տն կամացնէ յոյժ ներհ ակ։
Եւ որ 'ի յայս սէրէ համ ակ·
է տւ սիրոյն դիմ ակ։
Իրդ մի ըմբէր խիստ ախոր ծակ·
զանցաւորիս սիրոյ բաժ ակ։
Իայլ փոփոխեա զմրրատես ակ·
յանապական սէրըն յըստ ակ։
Տիոյնըն տէրանց և իշխան տց·
խրատ ընծայէ իմաստու թեց։
Թէ մի սիրէք ժողովել գա նձ.
այլ ըզ ժողով բարի արա նց·
Իզ մտերիմըն տրու թեց·
և զհետև ողըն քաջու թեց։

Որք

Որք վ̄ն ձե՛ր 'ի մահ անձան ց·
կամաւ դիմեն որպէս 'ի գան ձ:
Իէն տառ չէ՛ բանի սկսու ած·
այլ ակամն բռնաբար ած.
Բայց դու զանկանջդ առ ընթերած·
Թէ զի՛նչ խօսի ըզ մտաւ ած:
Սիրեա՛ բոլո՛ր սրտիւ զ ա̄ծ·
և օրինա՛ց նորի՛ն խնամ ած:
Օ հոգիդ պահեա՛յախտից մաքր ած·
և 'ի մեղաց միշտ լուաց ած:
Ցո՛ն ցուցանէ՛ միւս բան խրա տ·
որ 'ի չարեա՛ցն առնէ աղ ատ:
Մի՛ նախանձիր բնաւ ընդ մարդ·
և մի՛ նենգեր զընկեր քո գաղ տ:
Օ ի տ̄յ ծածկեալնէ յայ տ·
և հատուցէ՛ փոխան քեզ դա տ:
Կամ 'ի աստի՛ կեանքս ան ընդ հատ·
կամ 'ի վերջի՛ օրըն հաստ ատ.
Լ՝իւնն յօդակա՛ն միայնէ տ առ·
բայց զոր յօթէ՛ քեզ խրատ առ:
Յորժամ մեղա՛ց դառըն պատ առ·
քեզ երևի՛ քաղցր և դիւր առ·
Նախ քան զուտե՛լն նորա՛ խայ առ·
յիշեայ զամե՛ւթ և ըզ պատկ առ:
Նու շիջանի՛ բոցն որ 'ի վ առ·
և զզօնանայ միտքըդ յամ առ:

† Փեռըն փառացն քեզ քար ող·
այս խրատական բանից տալ ոյս:
Սամ Թէ՞ սրտի՛ լինիս ՚ի յոյ ղ·
և տաս աճել որպէս ըղ բ ոյս:
Օ հոգիդ մաքուր պահեա և լ ոյս·
՚ի յաշխարհի խաւարել ոյս:
Սա հանդերձեալ կենաց տայ յ ոյս·
պսակ առնուլ քեզ ընդ հաճ ոյս:
† Վրէն կատարումնէ այս տառ ից·
տայ ակն ունել աճուրնել ից:
Մ՛չ ընդ սիրոյ ստորակայ ից·
միշտ բևեռել անլոյծ կապ ից:
Ր.ձլ ազատիլ յայժմուս ախտ ից·
ընդ ջի գոլ խաչակ ից:
Լինել սրբոց քաղաքակ ից·
և անմարմնոցըն ձայնակ ից:
Նորոգ բանիս այսմիկ հանդ էս·
† գումարելոց աստ տերապ էս:
Երգել տաղի՛ւ հոմերապ էս·
խառնեալ ՚ի հիւթըս հոգեպ էս:
Րամեալ ՚ի քեզ ըստ տարրապ էս·
զանազանել տառիւ յարգ էս:
Սայ ոչ գիտնոց այլ տղայապ էս·
մանկանց տուած նուսխա՛ ապ էս:
Լ.Թագուցեալ ըստ մարմնապ էս·
երից ինից խորհրդապ էս:

Մե՛ր հոգևո՛ր բանըս պէսպ էս.
որոց նպա՛տ եղև ներս էս:

Նորին տն Ներսէսի. Ըստ հաւատոյ.
Մի՛ եղելոց հայկական տառից համեմատեալ.
Ոճէ ու՛ղ ընթերցանի.

Այբն անըսկիզբն ասէ զա՛ծ .
անեղ բնութի՛ն ո՛չ արարած:
Յերիս անձի՛նըս բաժան ած.
'ի մի բնութի՛ն միաւոր ած:
Բնաւորից ասէ անձառ ար.
համեման մտա՛ց գոլ անհն ար:
Որդոյ ծնունդն անեղ ար.
զհոգոյ բղխո՛ւմն անհատ ար:
Գրեն լինելմբ 'ի նիւթ է ի.
զան նիւթական իմաստ բան ի:
Դ.է՛ ամենէ՛ր միշտ կենդան ի.
և է յայժմոյս և եղեց ի:
Գռաւանէ զերրորդու թի.
Երեք սրբեան մի էրու թի:
Ո՛չ միութե՛ն 'ի խառնու թի.
ո՛չ բաժանմա՛մբն յօտարու թի:
Երրեակ անձամբ թիւ կատարե ալ.
զերրորդութիլըն ծանուց ալ:

Ո՛չ

Ո՛չ քան զերիս առաւաճելն ալ·
Եւ ո՛չ երկուս կամ մին եղե ալ:
Օ այս Թիւ առեա՛լ ըստ եսայե այ·
՚ի սրովբէից որպէս եւն այ:
Սրբիցըս ո͞բ ասել նմ այ·
Եւ միանգամ ո͞ր գերակ այ:
Ի ա՛մպէս մեզ քարոզ է·
զո՛ր էնն ուսեալ ՚ի մովսէս է:
Թէ՛ ա͞ծ էր իսկ ըզ բանն է·
Եւ ո՛չ եղեալ ՚ի յումեք է:
Ընդ էին հօր զուգակ ան·
զորդի ասէ՛ համա բնակ ան:
՚Ի յոհաննէ՛ ուսեալ զայս բ ան·
որ որոտմ՛յ յաւէտար ան:
Թարքմանէ՛ մեզ տերաբ ար·
զհօգոյն բըղխումն անքննաբ ար:
Թէ՛ ՚ի հօրէ՛ է՛ յատկաբ ար·
առնու յորդւոյ՛ ճշմարտաբ ար:
Ժամանակի պարունակ ող·
ասէ զա͞ծ գոլ ըստ եղծ ող:
Ո՛չ ժամանակ առ նա՛ հաս ող·
Եւ ո՛չ աւ՛ուրց ըզ նայ չափ ող:
Իսկապէ՛ս ասէ բան ին·
՚ի յոչըն չէ՛ ստեղծեալ զերկ ին:
Հաղորդ ընդ հա՛ւր է՛ եւ հոգ ին·
որով եղեալքս ամէն լ ին:

Լոյսըն այն որ գերեզման ց.
լուսոյ սկսաւ ասէ ստեղծու ած:
Նախ առաջին ըզ հրեշտակ աց.
երկրորդ զգալի համատար ած:
Խաւար մածեալ 'ի յանդընդ ոց.
ասէ փոխեալ լուսովն 'ի բ ոց:
Որով եղեւ տիւըն գործ ոց.
գիշեր հանգիստ քընոյ արթն ոց,
Օ՝ րն երկնային յերկրորդ աւուր.
մեկնեաց ասէ զջուրըն երկնաւ որ:
Եւ յերրորդին տունկ բուրաւ որ.
յորում և դրախտըն լուսաւ որ:
Կապեաց զանկապն ասէ ըզԼ ուս.
'ի չորրորդին յանօթ նիւթ ուս:
Օ արեգակնէ և ըզ լոյսն ուս.
և զաստեղաց պարուն յօդ ուս:
Հրամանն ասէ արարչակ ան.
հան 'ի ծովէ կրկին կենդ ան:
Օ այն որ 'ի յաւդսըն թեւակ ան.
և որ 'ի ջուրսըն լողակ ան:
Զայն տիրական ասէ եհ աս.
առ 'ի աստորին հողանիւթ այս:
Ըզլխել յերկրէ չորք ոտան այս.
զանազանից կենդանեաց դ աս:
Պ օղեալ խորհուրդ ասէ թագաւորն
երրորդութենըն միաբու ն:

Ա՛մ ՚ի հողոյ ստեղծեալ մարդոյ ն.
առնել պատկեր նման նորու ն:
Ճ՛առագայթ ասէ փառ աց.
զգեցոյց մարդոյն զանմահ կեն աց:
Օ կինն ՚ի կողէն արար հատու ած.
օրէնս եդեր պատուիրան աց:
Ս՛ախեալ ասէ առ ՚ի չար էն.
ընդ մեր պատուին որ յարարչ էն:
Ե հան խաբմամբ առ ՚ի դրախտ էն.
եած յերկիր յայս փշեղ էն:
Յ այն քան մեղաց առ ՚ի չար իս.
արկ ըզ բնութի հողեղին իս:
Ս՛ինչ սահանաց բանալ երկն ից.
ծածկել ջըրով զորս ՚ի յերկր իս:
Ն՛ոյ ազգի անդ ասէ ընտրե ալ.
՚ի տապանին զորէր գործե ալ:
Ն՛այ իւր որդովքն եղև զերծե ալ.
յորմէ կրկին զերկիր լցե ալ:
Շ ինուած ասէ զաշտարակ ին.
յետ այնորիկ յանդըգնե ին:
Յ որ խառնակեալ լեզուք նոց ին.
ձեռամբն իւրեանց զայն քակե ին:
Ո ւսուցանէ աբրահամ ան,
Թէ՛ հաճատոյ տան հիմն եդ ան:
Ո րով զմեծ հիւր ընկալ ան.
և անճեռեայց որդի ծըն ան:

Զարեօք ասէ մարդկան որդ ոց.
լցած աշխարհպաշտ մամբ կռ ոց:
Նայց յակոբեան յայն ծընընդ ոց.
որ յերկաթէն մոխն հն ոց:
Պրտուեան տապան ասէ զմովս էս.
եւ յակոբեան զարմին հանդ էս:
Փրկել զնոսայ ածապ էս.
յեգիպտոսէ սքանչելապ էս:
Զանաց ասէ առ ինք ձգ ել.
տէրըն զորդիս մարդկան փրկ ել:
Մատամբ իւրով օրէնք գր ել.
և մարգարէս մե առաք ել:
Ռամիկ ասէ զազգըս մարդկ ան.
զի ոչ այսու առնայ դարձ ան:
Մեծագունի կարօտեց ան.
հնարից դեղոց բժըշկակ ան:
Սիրով ասէ հայր առաքե աց.
զբանն ընդ մարմին միաւորե աց:
Օր և մաքուր կոյսըն կրե աց.
ծնաւ մարմնով որով փրկե աց:
Վ երնոյըն լոյսն ասէ մաքր եց.
ծագեաց յաշխարհ այս ըստուերից:
Եւ հալածեաց զխաւարն յե եց.
ոգոց փայլեաց լոյսն ամեն եց:
Տայ ասել բանըն ծայրագ ոյն.
վասն բանին իմանալ ոյն:

Տեառն փառաց խոնարհել ոյն .
մինչ զի խաչի՛ համբերել ոյն :
Րամ աճեստեա՛ց ձայնի լի՛ն ի .
Թէ՞ և բնութիւն ձայնի չուն ի :
Աւ է՞ որ ննջեցն 'ի տապան ի .
նոյն ազատեա՛ց զորս 'ի բանդ ի :
Յոն ցնծութիւն մեզ քարոզ է .
զմիշտ կենդանո՛յն յարութեան է :
Սա և զպարութիւն մեր հաստատ է .
նմին նմա՛ն յորժամ գայց է :
Ւ խաւսէ ըզ մե՛զ ընդ նոյն սիր ով .
յօդեալ 'ի գլուխն ամբառնալ ով :
Րայն որ նստի՛ բնութէ մեր ով .
հօր ընդ աջմէ բազմեալ մարմն ով :
Փառաց անձառ լինե գուշ ակ .
որոց զա՜նձ սիրեն յատ ակ :
Յորժամ մարմնովըն մերուն ակ .
ծագի յերկնից որպէս փայլ ակ :
Քէն ՞քի ձեռն իւր ով .
զմեզ յորդորէ՛ խաչակցել ով :
Օ ի և փառաց նորա՛ յուս ով .
հաղորդ լիցուք մաքրեալ հոգ ով :
Նորոգ մանկունք իմաստու թէ .
տուաք զայս բա՛ն ձեզ խրախու թէ :
Սրկնաճօրացըն գիտու թէ .
և համայնից եղելու թէ :

Բակերտէն արարչու ԹԵ.
և փրկական տնօրէնու ԹԵ:
Սերովբք բանին խոհեմու ԹԵ.
զմիտըս սորին տուք քննու ԹԵ:
Եւ ճաշակէք համբերու ԹԶ.
քան ըզ մեղու յոյժ քաղցրու ԹԶ:
Սակաւ է՛ սայ քանակու ԹԶ.
և յոգնախուռնմբ յունակու ԹԶ:
՚Նյիմաստնոց ծանօթու ԹԶ.
որք միտ դընեն վերծանու ԹԶ:
Ն.լին բանի բան գոհու ԹԶ.
մատուցանեմք փառատրու ԹԶ:
Զներսէս յիշել մի՛ դանդաղ ԻԶ.
որ զուարճանայք ըդ յայդոս ԻԿ:
Տուք զփոխարէն զոր և պարտ ԻԶ.
զաղօթըս մեզ որ պաղատ ԻԶ:

՚Նորին բան. ՚Ներսիսեան: Տեառն
՚Ներսէսի ասէ. Բան խրատ [illegible]
մանկանց. ՚Ի [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible]:

Այբն առաջին ըզ քեզ տղայ.
հանէ յիմաստըս գերակայ
Եւ ըղորդութեամբն մերձակայ
լինիս երեւք ատեղամբք նոր այ:

Բեն

Բ՛ենըն բանիւ ՚ի քեզ բղխ է.
կաթն իմաստից արբուցան է:
Ձեռմն խորով վարդապետ է.
ըզ խոնարհելն որդոյն պատմ է:
Գ՛եմըն գանձէ քեզ բիւր բար ի.
գրելով զիմաստն ՚ի տախ տակ ի:
Օ՛նայ արկ ՚ի քո պարանոց ի.
որ պատուականէ քան զոսկ ի:
Գ՛այն դուռն բանն քեզ գիտութե.
ըզ տաճարին իմաստու թե:
Բ՛ախեայ և մուտ արխու թէ.
մի արտաքոյ մնար հեղգու թէ:
Ե՛չն երկնայնոցն տայ ցանկ ալ.
՚ի յերկրայնոցս ՚ի բաց դառն ալ:
Ս՛ուսմամբ գրոց զուարճան ալ.
իմաստութէ ուրախան ալ:
Օ՛այն զարթուցանէ ըզ քեզ մանուկ.
ձայնիւ հընչմամբ ով թըմբու կ:
Ս՛ի յուսմանէ լինիր տաղտու կ.
զի մի տաս վայ անձինդ յատու կ:
Լ՛ն երանութե՛ց նախնի գող ով.
զքեզ հրաճիրէ դաճթեան երգ ով:
Ր՛ու ՚ի չարեաց հեռանալ ով.
խորհել յօրէնս տն սիր ով:
Լ՛թն ընդ քեզ խօսի զայս բան խրատ.
՚ի յանխրատիցն կալ ՚ի զատ:

Օ՜հ մի՛ տնկե՛ն զինքեանցն արա   տ.
՚ի սրտի քում որպէս արմա   տ:
Թօն թէ՞ միտ դնես աստ բան   ին.
իմաստութե՛ն սողոմոն   ին:
Ո՛չ կարօտիս ՝իմում խրատ   ին.
քան զի նովաւ խօսի հոգ   ին:
Մ.էն ժուժկալ լինե՛լ աստ յուսու   մն
Թէ՞ և ապտակ առնուս յարբու   մն:
Հայեաց յուսկէն որ ՚ի քրայու   մն.
զի ծեծելո՛վ առնու զմաքրու   մն:
Ինն լնանրութե՛՚ց աստ դարձ   իր.
և սուտ խաղա՛ւք մի՛ ըզ բաղ   իր:
Ընդ անմիտ մանկանց մի՛ նախանձ   իր.
այլ իմաստնո՛ց նմանեց   իր:
Լ_եոյնն լուր աստ հօր քո՛ խրատ   ու.
լե՛ր օրինաց մօր քո՛ հլ   ու:
Վարդապետէն հնազանդ կաց դ   ու.
յորմէ չահիս բա՛ն լուսատ   ու:
Խէն խրատէ խաղա՛լ ընդ մըգր   ոց.
մի՛ ընդ ան մի՛տըն տղայ   ոց:
Նու ընդ բանի՛ց մեծ իմաստն   ոց.
փոխան վիճմանցն ըզ չա՛ր յիշ   ոց:
Օ՝ան ծովու նման աստ զիմ   աստ.
որ ՚ի յերկնից ՚ի ջեալէ   աստ:
Բաց ըզ հոգոյ քո առագ   աստ.
ծըծել մտաւքըզ լե՛ր պատր   աստ:

Կենն կաթիլ միայն թէ առնուցուս·
'ի ջրոյն կենաց որպէս մեղ ուս:
Աչ ծարաւելս ասէ յայժմ ուս·
այլ և գետոց բղխես առ ուս:
Չոյն հանեաց ասէ մանուկ ևտ եռ·
զինչ 'ի տախտակըդ գծագր ես:
Օ ի մովսէսի՛ դու նման ես·
զգիրս ա̃յ կրկին գր ես·
Ջան ձայնէ առ քեզ մանուկուշ իմ
թէ ականջա՛ւք լուր ըզ բանս իմ:
Աւսման գրոց լեր մտեր իմ·
և բարձրանաս դու 'ի յերկ ին:
Պ աւտն ղամբարվառէ քեզ լուսո որ·
Նեթէ իցես մարդ մտաւ որ:
Կրթեաց յիմաստըս հոգև որ·
որով լինիս դու երկնաւ որ:
Ղ՛էն ճանաչել տա ըզ հանճ ար·
ըստ առ ակաց բանին յարմ ար:
Որով խրատիս լինիս արդ ար·
և ա̃յ հաճոյ ար ար:
Ս՝ ենն մատուցանէ քեզ օրին ակ·
զորս 'ի մանկանց բարեաց ուն ակ:
Ըզ դանիէլ մտօք յստ ակ·
յոր և ցանկայր նմա հրեշտ ակ:
Յիշեա ասէ զմանկունսն եր իս·
զաշակերտեալսն դանիէլ իս:

Օ ի

Զի թէ սոցայ նման մաքր խա.
՚ի հըրոյ մեղաց ո՛չ այրեաց խա:
Նայեաց եւ տես ասէ գլովան փ.
ըզ հրեշտակաց նմանն ՚ի դէ պլ:
Պահեա՛ եւ դուռ զքեզ ան վրէ պլ.
յերկնապտակա՛ն ախտին հանդէ պլ:
Շնորհաց ասէ՛ թէ՛ ես սէր ող.
դու՝ իմաստնոց լեր հետեւ ող:
Որք առ իմաստըն փափաք ող.
մինչեւ ՚ի մա՛հ եղեն ձգն ող:
Ով դու ասէ՛ մանուկդ ՚իբ ոյս.
նման առ քե՛զ զիղխաէ ոա:
Որ ՚ի մաշկեակըն հպեղ ոյս.
եթող ըզ սէ՛ր ըստորայն ոյս:
Զարչարանաց ասէ համբ եր.
պանտըխտութե՛ ժուժկալ դու լեր:
Թէ՛ հարկանիս մի՛ երկմտ եր.
վասն իմաստիցըն շահաբ եր:
Գէն պատուիրէ պարկեշտ լին եղ.
մի՛ զորովա՛յնըդ խծող եր:
Մ՝ի՛ ըզ գինի բնաւ՛ սիր եղ.
մի՛ տարաժամ բերանդ ած եղ:
Զանխ հացցես ասէ շնորհ աց.
մի՛ ծոյլ կենաց եւ դեգեր ած:
Մ՝ի՛ սիրեր քուն դանդաղան աց.
մի՛ արթնութե՛ն զբաղան աց:

Որա

Ո՛ ահիւ հանէ զքեզ ՚ի բարձու նս.
գնալ հոգւո՛վ ընդ իմաստու նս:
Թէ զանձն քո տա՛ս ՚ի ձիրգու նս.
եւլցես յիմաստութս գերարբու նս:
Մերեա ասէ ըզ նեւթուամ ան.
զխոհեմութի ասեմ և զՋ ան:
Եւ ալ և զխորհուրդըս մաքրակ ան.
որով հոգիքըն զօրան ան:
Մ որ.ք աշխարհիս այս ծանուցե ալ.
Թէ՛ է՛ ներհա՛կ ուսման եղե ալ:
Օ՛ւ որ ախտիւ հոգւին զանգե ալ.
նայ ՚ի շնորհաց հոգոյն վատնե ալ:
Տա՛ քեզ խրատ բան հոգե որ.
պահել զհոգիդ ըզ գուշաւ որ:
Մի՛ յոք հպել արատաւ որ.
և մի՛ ունել չա՛ր մերձ աւ որ:
Րաբունաբար վարդապետ է.
քեզ ըզ բարիս ուսուցա է:
Հնազանդ լինե՛լ ծերոց աս է.
որպէս օրէ՛նքըն պահանջ է:
Ցածուն ասէ խոնարհամի տ.
լի՛ր առ ընկե՛րսըն բարեմի տ:
Եւ ո՛չ հպարտ բարուք և բեր տ.
Թէ՛ և շնորհ.ք ունիս յոգ եղ:
Խուսէ ընդ այս բանիս յարմ ար.
մի՛ շատ խօսե՛լ և վայրապ ար:

Մի՛ ծիծաղել ան կարգաբ ար·
մի՛ վիճաբան լինել եւ չ ար։
Փութա՛ աւե՛լ վարժել անդու լ·
ոչ 'ի շնորհաց լինիս ամու լ։
Եւ թէ մտաւքդ ես բութեցու լ·
Ջանիւ զիմաստըն կեր եւ կու լ։
Քեզ համարեալ տա՛ բարե կամ·
որ վասն ուսման հարուն քեզ գա ն։
Քան զի ապտա՛կ եւ գաւազ ան·
յետոյ բազո՛ւմ փառըս քեզ տա ն։
Նախանձելի՛ մարդկան լին իս·
Թէ զվերոյ գրեալդ 'ի միտ ունիս։
Եկ բեր մանուկ զունկըն քո՛ յիս·
լուր եւ անսա՛ իմում խրատ իս։
Բարուն լինիմ բղխմամբ սրտ իս·
ուսուցանել քեզ ըզ բար իս։
Սիրեա՛ զուսումն որով պատու իս·
'ի յերկնայնոց եւ 'ի յերկր իս։
Երանելի՛ եւ մեծ լին իս·
եթէ զերկիւղ տ՟ն ուսան իս։
Սիրոյ 'ի բաց լեր աշխարհ իս·
եւ յոյս սէրըն վառ իս։
Ինձ լուր որդեա՛կ հօր քո՛ խրատ իս·
եւ յուսմանն մի՛ ծուլաց իս։
Եւ թէ 'ի յա՛յս սէր բորբոք իս·
անանց կենա՛ց ժառանգ լին իս։

Սիրե

Նորին Ներսեսի ասացեալ·

Ա անեղ անհասակ այ·
հայր գթութե՛ց ինձ ողոր
մե այ:
Բանդ ՚ի հօրէ անճառ
ծնուն դ·
որ մարմնացար ՚ի յիս գթ այ:
Գոչեալ հոգիս մբ մայ·
որ նորոգաւղ դէս ողորմե այ:
Գրաճանողիս երրորդու թե·
երրորդութի՛ մբ ՚ի յիս գթ այ:
Սրբնաճորաց և ան մահ եց·
բանիւ ստեղծա՛ւղ ինձ ողորմե այ:
Օ աղգըս մարդկան յօրինեց եր·
Ճեռամբ պատկեր քո՛ ՚ի յիս գթ այ:
Լ րանուհո՛յ ածածն ին·
մբ ծնընդեա՛մբն ինձ ողորմե այ:
Ընտրեա՛լ մեծի կարապետ ին·
մկրտութե՛ն ՚ի յիս գթ այ:
Թ ագաւորա՛ցն ընդ քեզ յերկի նս·
աւաքելո՛ցն ինձ ողորմե այ:
Քաւանգողա՛ցն ըղ կեանս անձ աւ·
աղաչանաւք ՚ի յիս գթ այ:
Իւրաքանչիւր քո՛ սիրող աց·
մաքուր հայցմամբն ինձ ողորմե այ:

Լու

Լուսապսակ քոց վկայի ցն·
հեղմամբ յարեամբն 'ի յիս գթ այ:
Խաչակցելոյն ընդ քեզ հոգ ով·
պաղատանաւքն ինձ ողորմե այ:
Ծարաւելոց յաղբեր ջրոյ դ·
արբոյ եւ զիս եւ 'ի յիս գթ այ:
Կենարարիդ չարչարան օք·
որ յաղագս իմ ինձ ողորմե այ:
Հարմամբ ծնօտի քո պատկեր ին·
'ի ծառայէն եւ 'ի յիս գթ այ:
Ձաղանաւք 'ի զինուորա ցն·
եւ եղեգամբ ինձ ողորմե այ:
Ղօղանջանաւք հաւհոյու թե·
եւ վիճան թքոյն 'ի յիս գթ այ:
Ճշմարտապէս խաչելու թեն·
անապարտական ինձ ողորմե այ:
Մածմամբ մարմնոյդ 'ի փայտ խաչին·
Տէր բեւեռաւքն 'ի յիս գթ այ:
Յանպարտական կողէն հոսմ ան·
արեամբ եւ ջրովն զիս լու այ:
Նորոգելով 'ի հնու թէ·
կողիւ պարտեալ հինն ադամ այ:
Շարժմամբ ահիւ երկրի հիմանց·
անշարժութե քո ողորմե այ:
Որ զմարդկային հոգին ածան դ·
ետուր առ հայր քո 'ի յիս գթ այ:

Զար

Չարչարանաւք անարգաւ ար·
համբերելով ինձ ողորմե այ:
Պսակաւ փշոյն ըզ փուշ մեղ աց·
բարձեր 'ի մէնջ և 'ի յիս գթ այ:
Ջամբեալ վն իմ 'ի ծարաւ ին·
զդառն և զլեղին ինձ ողորմե այ:
Ռետին քաղցու մեզ արբուց եր·
մարմնով արեամբդ 'ի յես գթ այ:
Սիրով եդար և արտասու օք·
'ի տապանին ինձ ողորմե այ:
Վերաբերեր քո յարութե դ·
զմարդիկ 'ի կեանս և 'ի յիս գթ այ:
Տր ըզ բնութիս արձակեց եր·
և արձակեա ինձ ողորմե այ:
Րոտեա զմարմինս իմ ընդ հող ոյս·
'ի գալըստեան քո 'ի յիս գթ այ:
Ցնծացայ բերկրեալ յուս ով·
քոյին ծնընդեամբն ինձ ողորմե այ:
Ւ խնամամբ փառաց պսակեալ ոց·
աղաչանաւքն 'ի յիս գթ այ:
Փրկիչ յորժամ գայցես փառ օք·
զիս նորոգեա և ողորմե այ:
Քեզ գոհութի երգեմք ընդ հոր·
և սբ հոգւոյդ այժմ յարակ այ:

Տն

ՏՆ Ներսիսի Շնորհալւոյն ըստ տառիցն
Սողոմոնի զոր նորոգ ճառագին գրեաց.

Մեղէն հոգւոյն յիմ ա.
խաղաղութեան անուն արքայ:
Ի՛ արքաւեցաւ իմաստութ բ.
զորդիս խրատեաց ըզ գօ
նու բ:
Գ՛ երեցկազէր բանիւն 'ի կար գ.
դրիչ եղև հոգւոյն արա գ:
Ի՛ աճէթ որդի վեհքան ըզ մարդ .
մարգարէին ա̃ծ ա՛յար դ:
Նորակ տաւիղ վերայ բեր ե.
զմարդիկ յերկինըս մակագր ե:
Օ գեստ արկանէ տղայոց բեհ զ.
զհնազանդ լինելն հօրըն և հ զ:
Ի՛ ին շնորհաւք պսակ կապ է.
ոսկի մանեակ զպարանոց է:
Ըստ մանկական տիոց նոցա ը.
նոյն և խոստումըն յակովբայ ը:
Թ՛ մրեալ հոգին առնէ զուար թ.
'ի չանկանել դառն յորդայ թ:
Ժ՛ ամանակեայ կենցաղոյս յոյ ժ.
ասէ զանկեալս խմա՛ն անբոյ ժ:
Ի՛ բրև երամ խոր գիշեր ի.
կամ պղպջակ ինչ կաթուած ի:

  Այն

Լայն ճանապա́րհըն հետեւեա լ·
տանի 'ի գո́ւբ խորի́ն վանեա լ:
Խորասուզեա́լ մանկանցն 'ի յու խ·
խրատընծայէ սայ հոգէ բու խ:
Ծածուկ բերեա́ն խորհուրդ ազգած
մէջտ 'ի յոգւոջ ունել զ ա̃ծ.
Կենարարի́ն սպասել համա կ·
ոչ մոռանա́մ, ո̃ք զյիշատա կ:
Հայել վերջին յօրն և 'ի մա հ·
խապաւնալեացն երկեւղ և ա̃հ:
Ձայն հաճուն յոյժ գերապան ձ·
որով գայցե́ն մեռեալքն 'ի դար ձ:
Ղօղեալ սարսե́ն դստերքն 'ի խա ղ·
ողբան տկա́ր ձայնիւ նուա ղ:
Ճառագայթի́ց լուսոյ ճաճան ճ·
լուսի́ն առաստեղք ճեմեն զուար ճ:
Մեծի́ն փայլմամբ չփայլե́ն այլու մ·
մի́նչ փայլակէ լոյսն անպատու մ:
Յորժամ թուչի́ն 'ի կառս ամպ ոյ·
արդարք նման խիստ մարախ ոյ:
Նչի́ն ծաղկե́նչան գարն ան·
գունով պճնի́ն վկայքն արե ան:
Շըջի́ն կոծով գնացողքըն գար շ·
կամար մեղա́ցն անկցի́ն 'ի քար շ:
Որք 'ի բարձո́ւնս հայի́ն լուս ո̃յ·
յափշի́ն գողա́ն յահեղ բոց ո̃յ:

Չէ պիտանի արծաթնևին չ.
և ո՛չ ոսկոյ գեղ զարդարի չ:
Պարօղն այնու հասցէ վրէ պ.
պատկեր եօթեանց դարուցս 'ի դէպ պ:
Ջրոյն կենա՛ց սափորն 'ի մէն ջ.
այն խորտակի՛ աղբերըն մէն ջ:
Ռահեալ որբոցըն լուսավա ռ.
գնասցեն յերկինս 'ի տունն անձա ռ:
Սա միջակէ խրատ մարդոյ ս.
յորժամ շարժին ախտիցըն բոյ ս:
Վերա՛ դառնան ներհուն բան վ.
երգել զիմա՛ստս երրորդ տառ վ:
Տիրականի՛ն մասին ա՛զա տ.
որ յերկրայնո՛ց կրիցս 'ի զա տ:
Րաբունաբար սիրայն տիպա ր.
կացուցանէ՛ անմիջաբա ր:
Ցնծալ բերկրիլ ընդ հրեշտակա ց.
'ի յառագաստ օրի յորդա ց:
Ւ իւսեակ հարօլին սիրով հիւս ու.
մարգարտա՛յհե՛ռ և լուսատ ու:
Փեսայն իջմա՛մբ ցօղատարա փ.
համբուրէ զտիպըն լուսա՛յար փ:
Քաղցր կոչելով ծածակառ ք.
յաննիւթական տրեալ քաղա ք:

 Ընդ

Ընդրուդորցութեան տառից ծերտուկ·

Բաղցրա՛նգուն այս մաղթանա՛ւք
լցեալ հոգի՛ս խաւա՛ր մեղօք:
Փափաքեցի՛ յոյժ սրտատոփ·
ես որ բնաւ՛էից բարեաց անփո փ:
Իւրաքանչիւր բան կենսատ ու·
այնպէս ցաւ՛ոց իմ լուսատ ու:
Յնծամ հոգով մինչ կարգեց եց·
Թէ՞ պէտ մը ոչ եմ՚ի յախտ եց:
Րոտէ զմարմինս հոգև որ·
զմիտըս գործէ բանից աղբեւ ր:
Տանել զանտեան ամենագէ տ·
հայել ան նի՛ւթ լուսն ո՞վ դէ տ:
Սամն այսորինկ տաժանել ով·
Ձեռամբ ըզ սայ գծագրել ով:
Ստացուած բարեաց երևելոյ ս·
և յետ մահո՛ւ յիշուման ևյոյ ս:
Ռետին քաղցու կենաց բարբա ռ·
պտղաբերէ անմահ այս ծա ռ:
Ջերմ արտասուօք ջուր կ՚ւթուծ ոջ·
՚ի լողա՛ց հոսէ յոգւո ջ:
Պատան մեղաց լինի և կա պ·
Թէ ոք սմին լինի պարա պ:
Չէ նախանձոտ ան ուսուցի չ·
քան զի ձրի՛ է պարգևի չ:

Որդք մտա՛ց այս բերան ո՛յ.
դուռըն բանա՛ այս հանճար ո՛յ:
Շ նորհէ առա՛տ գանձուցն իւր յուշ.
իւղով մարզէ՛.՚ի հոտ անոյ շ:
Նարդոս քրքում զմուռ հալէ ին.
կազմէ քաւիւք զառաքին ին:
Յ անդաստանէ՛ բերեալ խնկ ոյ.
մեռելութե՛ց ախտից մարմն ոյ:
Մ՝երժէ ՚ի բաց զախտըս տարտամ.
գործովք բարեաց առնէ փարթամ:
Ռ՚աւից սորա՛ լսել պատշա ճ.
կենդանի ձայն հընչէ յական ճ:
Պ ամպար լուսոյ մտաց նուա ղ.
՝նեխեալ հոգո՛ց լինելով աղ:
Ձե՛ոյ նման մեծատանց սան ձ.
և աղքատա՛ց իմաստից գան ձ:
Հ աց հանճարո՛յ սորա՛ անմա հ.
եկայք կերայք սովեալք ՚ի մա հ:
Կ ացցէ ՚ի սիրտըս ձեր յստ ակ.
խառնարանին անմահ բաժ ակ:
Օ՝ արաճեցա՛յ բանիցս անբ իծ.
և տարփացա՛ դրոշմել ՚ի գի ծ:
Խ անդակաթեալ աստ միջամու խ.
հասի յաճարտ վաղձան կանու խ:
Լ ցի զըղձումն իմ անձկացե ալ.
՚ի սոյն ժամու վարժմամբ կրթեալ:

Ի ժամանա՛կ յոյժ անբար ի.
մինչ գերմանիկ առեալ լինի ի:
Քամանեցին աշխարհի գոյ ժ.
քրիստոնէից գոլով անոյ ժ:
Թուական հայոց հինգ հարիւրութ.
նայ և ութսուն երկուք և ու թ:
Ընտրեալ գլուխ գոյր հա՛յկազն ը.
գրիգորիոս պալհաւուն ը:
Ուր 'ի աթոռ լոյս 'ի լուս է.
Շնորհօք լցեալ 'ի ք͞ս է:
Օարմ և զաւակ հօրն աննե աղ.
Համա՛ նման և ո՛չ նու աղ:
Եղբայր երէց գոլ յարգանդ է.
իմ ներսեսի որ զայս երգ է:
Դարձեալ եղբա՛րց երկուց ծնուն դ.
ընդ աշխարհի գոլ բարէ անուն դ:
Գովեալ վասել իշխանն առ ոյգ.
և զօրավարն ընտրեալ 'ի կար գ:
Բայց և ծնողաց հանդերձ մեր քեր բ.
լիցի յիշու՛մն աւուրն անյեր բ:
Ղուարտ բանիս տ͞ր ողորմե ա.
առ հասարակ մեզ ևնոց ա:

Կոր

Նորին ծաղովող տեսան տաղերգէ·

Սայ մարգարէն ծնաւ ան·
և՚ի մասսուռն յոյժ խոհակ ան։
Սա՛ օրինակէ ան նմ ան·
սողոմոնի ճշմարտու թէ։
Սա՛ ՚ի հօրէն իւր սեփհակ ան·
առնու ըզ թագն եզգածաղ ան։
Սա՛ պէս եւորն իւր հայր ակ ան·
նստեալ աթոռ ծն ակ ան։
Ունի լինել այն թագաւ որ·
երկուց կանանց նախ դատաւ որ։
Որով վճռաւ վաղակաւ որ·
եցոյց զարեա՛նցն մերձաւ որ։
Որպէս եւորն իմ դատաւ որ·
խաչիւ զիշխանըն բռնաւ որ։
Որով կրկին գա՛յ ահաւ որ·
դատել ըզ սեռըս բանաւ որ։
Պ ամբարձափա՛յլ շինեալ տաճ ար·
այս՟ սողոմոն խորան ա՛յ ար։
Լ ուր երկաթոյ չհնչեալ ՚ի ք ար·
լոյս օրինացն ՚ինմա՛ աք ար։
Լ ա՛ճգոյն յոյժ քան զայս տաճ ար·
զառ ՚ի կուսէն մարմին ար ար։
Լ երանց նմա՛ն ան շարժա՛բ ար·
զէնկեղեցո՛յ կանգնեալ կամ ար։

Ունէլ ունէր սա սխրալ ի․
խաղաղութեան անուն բար ի:
Որով աթոռ բազմեալ նստ ի․
յերուսաղէմն որ յաշխարհ ի:
Ուստի եւ տէրըն մեր լին ի․
խաղաղութեան որոց յերկր ի:
Ոչ մարմնական որպէս աս ի․
այլ անմարմնոց ուրք ՚ի մարմն ի:
Մեծափափագ տենչմամբ լց աւ․
սովաւ դշխոյն որ ՚ի հար աւ․
Մինչ զի ծագաց յերկրէ չոգ աւ․
իմաստութեան սորա համբ աւ:
Մեծ քան ըզ սա տէրն ասաց աւ․
որով զհրէայսըն դատեց աւ:
Սոյն փոխան ժողովս անբ աւ․
առ տէրըն մեր հաւաքեց աւ:
Ոչ համեմատ երկրածն աց․
բանն տ՟յ ըզ նայ աս աց:
Ոչ ՚ի նախնեաց թագաւոր աց․
ոչ յապագայց բռնաւոր աց:
Ոչ մարմնական նման փառ աց․
զոր գերագոյն ծանեաք բազմ աց:
Ունի զիմաստըս գեղապան ճ․
կամ հեշտութեան անցաւոր աց․
Նոյն ինձ ըզ բանն ած յիմ այ․
ան զուգական գոլով նմ այ:

Նա՛ 'ի յերկրէ ստորակ այ·
տ̄րն 'ի յերկնից իջեալ արք այ:
Նմա՛ զիմաստըն չափով տ այ·
զոր եւ ունի՛ ինքն ան խն այ:
Նա՛ կորուսեալ զորետ նմ այ·
սա՛ շնորհըս տա՛ որք ադամ այ:
Նըմանաբա՛ր խորհուրդ 'ինմ ին·
յայտէ եւ մի՛ւս անուն նոր ին:
Եկայք տեսցո՛ւք զիմաստ բան ին·
ըզ միտս անուն ժողովող ին:
Բամէ զհանճա՛րըս սա՛ 'իմ ին·
զիմաստութե՛ց ըզ պիտան ին:
Սիրով զորդիսն իւրայել ին·
ժողովելով զամենես ին:
Ետեսանել զայս առ փրկչ ին·
Ճշմարտապէս ժողովող ին:
Սարտուցելո՛ց ազգամամբ չար ին·
բերող զորդիսն 'ի միաս ին:
'Ի խորանի աստ ըստոր ին·
յերուսաղէ՛մ հանէ վեր ին:
Բայց եւ ըզ շնո՛րհս ա̄ծայ ին·
զոր բաժանէ մասունս հոգ ին:
Աշակերտա՛ց շնորհէ բան ին·
նոքօք ծնընդոց ա՛ւազան ին:
Ներսէս ծառա՛յ տ̄ն վեր ին·
հայցեմ առա՛տ շնորհեդ կրկ ին:

Սրբեա՛ զհոգիս աղտից չար ին․
տաճար առնել քեզ վերըստ ին։
Երրորդութեն երրեակ անձ ին․
երգել ըզ փառս ընդ սրովբէ ին։

Թուղթն մեկնաբանութեան տն Ներսեսի Հայոց
կաթողիկոսի․ Ո՛վ ամն իշխան արարչութեան․
Սուրբ որդւոյ իւրոյ պատարագս մատուցանելոյ․

Անտեսանէ յոյս ամպոյ ին․
ըստ առաքելո՛յ անսուտ
բան ին։
Բայց որք բանա՛ն զաչըս սրտ ին․
այնք հաւատո՛վ՚ի նա հայ ին։
Գանձեն զաննիւթ գանձն՚ի հոգ ին․
և ո՛չ ցանկան նիւթական ին։
Գիտեն զաշխարհըն այն վեր ին․
ուր ո՛չ է սուգ ու տրտմու թ՛ին։
Իսկ թէ դու ո՛չ զմէգ մեղաց մթ ին․
մաքրես յոգւո՛յդ աչաց բըբ ին։
Օ մանուկ ողջո՛յդ քո՛ զբաղձալ ին․
այլ ո՛չ ողբա՛մ կսկծ ադ ին։
Երանելեա՛ցըն քաղաք ին․
զնա՛ բնակակից նոյիս նոց ին։
Ընդ հրեշտակաց իննեակ դաս ին․
և անդրանկա՛ց գրելոց յերկ ին։

 Թա

Թագաւորմէ՛ց լոյս երամ ին·
համապայծառ է պանծալ ին:
Քաւանդ վերի՛նըն սիոն ին·
ժառանգակի՛ց որդւոց նո ին:
Ի գիրկըս հօրն է գըգուել ին·
յոյժ գերագոյն ան աւակ ին:
Լոյս աշխարհի՛ հօր միածն ին·
յեղբայրութի՛ն հրաւիրել ին:
Խնդամ մեծաւ այսու յուսո ով·
Թափիր ՚ի սգո՛յդ ըսփոփել ով:
Ըանիր զքնութի՛ւնս մեր մարմնո ով
մահկանացու անդարձ վճռ ով:
Կաց ՚ի կանկո՛ւն օրինակ ով·
զորմէզ ետուն հարքըն գր ով:
Հայեաց զաբե՛լ արեամբ մահ ով·
հօրն առաջի մեռանել ով:
Զեզ աբրահա՛մ տիպ առնել ով·
զորդին տուօղի՛ն նուիրել ով:
Գամպար մանկանց ողջակեզ ով·
զմի՛նն ընդ երիս ընծայել ով:
Ոխսացելո՛ց խորին թու ով·
մանկանց եօթեանց նմանել ով:
Մակեանց մօրըն շմաւոն ով·
զորս ա՛յ տայր ցնծալ ով:
Յիշեա՛ և զկեանքըն տապան ով·
ըզ մարդկան մահ մեռանել ով:

 Նոյն

Նոյն 'ի յերկիր որ առնել ով·
և մեզ յետ յոյս նմանել ով
Շ ինէ զքակեալս նորոգել ով·
յանմահութիւն փոփոխել ով:
Որք հինգ տաղանդ պատուիրանով·
շահին ըզ գործըն հաւատ ով:
Չարք որ չարեացնեն գործար ան·
յաւնին իմահն յանապակ ան:
Պատին բոցովն անշիջակ ան·
ուտին յորդանցն որ ան վաղճ ան,
Ջերմարտասուաց կարօտան ան·
որ անօգուտ է յետ մահու ան:
Ռամ վարուց հետևեց ան·
վասն այնորիկ անդադար լան:
Սէ տղային ոչ լալոյ ձայ ն·
այլ երգ խնդման վայելչակ ան:
Վ ասն որոյ զգոյն ըզ տխրակ ան·
սեաւ ըզ գեստդ 'ի յանձնեդհ ան:
Տրտմական կերքն առցէ վաղճ ան·
դառն արտասուք ձեր և կակ ան:
Րօտեա՛ զերկունըս թախծակ ան·
զօր մահ մանկանըն ձեզ ծն ան:
Ցոյց զակամայդ կամա՛ ակ ան·
տալ սատրղծօղին նուիր ակ ան:
Ւ իւծեալ մարմնոյն որ 'ի տապ ան·
ծանիր զհոգին յերկնից խոր ան:

Փառօք փայլէ արքայու թե·
Ծագէ նման արեգակ ան։
Քեզ մխիթար սակաւ այս բ ան·
չափով տառիցըս հանկակ ան։
Լայեաց զորետ քեզ թագնաւ ար·
Հայրըն գթած և բարեր ար։
Ե հան զորդին քո յերկրէ հ ար·
'Ի հրեշտակաց բիւրուցըն պ ար։
Բենական լուսոյն անճ առ·
հուպ և տեսող ըզնայ ար ար։
Սիրէ տր զայն խրատաբ ար·
տանջէ զորդիսն ընդունա բ ար։
Եցոյց զորդին ձեր գերա փ ար·
օրհնեք նովաւ զտէրն անդադ ար։
Սրբոցն որ անդ համա գում ար·
և ընտրելոցըն համաս ար։
'Ի բերանոյ ձեր գոհա բ ար·
փառաւորութի հասցէ անճ առ։
Երրորդութենըն տուք ըզ փ առ·
այժմ և յաւէտ և ան ըսպ առ։

Նորին Ներսեսի կլայեցւոյ· Յաղագս երկնից և զարդուցն որ Բար առնա բարի գիմացն որ 'ի չափ երկոտասանեցն պարեալ ոտից· 'Ի խնդրոյ տեառն բժշկապետի և աստղագիտի մխիթար անուն։

Եմե

ՄՆԱՑ ՔՐԻՍՏՈՍ
բնութեան և սկզբնական. յանեղէն ձգեալ կամարան զուգական:

Անջրպետեմ զջուրսն վերին եզներքնական. որպէս պատմէ զայնենէն Մովսէս ածաբան:

Ասեմ միջոց ընդ ան մարմինս և մարմնական. ունիմ առ յիս երկուս բնութեցըն յատկական:

Ըստ անմարմնոց ոչ ՚ի ձեւոց շօշափական. և ըստ մարմնոց գոլով աչաց տեսողական:

Միատարրեմ մի ազգունդ համանման. հինգ երրորդ ծածկոյթ քառից որոց ծընան:

Անքանակեմ և չափից ան չափական. այլ և թզաձ միոջ չափիմ թէ ոչ մարդկան:

Պարունակօղեմ անզգայնոց և զգայական. պարունակիմ յայլմէ վերհէ անտեսական:

Բոլորակեմ կիսայգունդ ամպ խորան· բնութե՟ կայուն անձամբ շարժուն· ան շարժական։

Հիմն և աճարտեմ գոյութեց այս նիւթական· անդունդք 'ի խոր բարձունք 'ի վեր մինչ վերանամ·

Ո՛չ ոմն անդունդք ոմըն բարձունք անփոխակա՛ն· զինչեմ կայուն ես միշտ 'ի նոյն այլ շրջական։

Ու որ անդունդք նոյն և բարձունք են վերնակա՛ն· և ո՛չ բարձունք նոյն և անդունդք ըստորական։

Շարժիմ յաճէտ թռչիմ արա՛գ ան հասակա՛ն· 'ի շարժմանէ թարթել ական մի չկայանամ։

Տանեմ մեծի ձեղուն յարկի՛ պարաձգակա՛ն· ո՛չ յեցեալ ինչ և ո՛չ սիւնք նեցո՛ւք պարաբառնան·

Բան զի ձգեա՛ց զիս և պարզեա՛ց որպէս վրան· ո՛չ պնտնելով լարիւք հնարի՛ւք այլ միայն բան·

Ժամանակաց երկարութե՟ ես ո՛չ հնանամ· և 'ի գունո՛յս պայծառութե՟ չտգեղանամ·

Նոյն իմացա՛ց տեսողութե՟ բաղդատեցա՛ն· միշտ հայելով ո՛չ վտանգին կամ ձանձրանան։

Հող

Հողմով հնչմամբ ոչ սասանիմ այլ
կանգուն կամ. որոտմանէ ոչ սասա
նիմ այլ զօրանամ:

Քան զի 'ի ծոց իմ ողջոյ 'ի բրու
ծնան. և ըստ կամաց իմոց շրջին չեն
ապըստամբ:

Նսեմ պատճառ երից սեռից կեն
դանութեան. օդականաց երկրաւորաց
և որ ծովականն:

Նոցին մահու դարձեալ լինիմ ես
գերեզման. և յարութեան միոյ բնու
թեան որ բանական:

Փարթամութեան տնի եմ պահարան.
որ պատուականք և պանծալիք են
առ մարդկան:

Ժամանակաց ամենեցուն բաշխողա
կան. ոմանց նուազ ոմանց բազում
աճուրս տամ:

Ոչ 'ի յինէն այլ 'ի վերուստ բաժա
նեցան. այնոր գիտէ զօդուածն տալ
որդւոց մարդկան:

Ունիմ առ իս պայծառատիպ մի կար
կեհան. եդեալ 'ի լանջս ըստ վակա
սին ահարոնեան:

Փեսայօրէն ջերմամբ սիրոյ յոյժ ըղ
ձական. գիրկս արկանէ հարսին իւրոյ
խոնաւութեան:

Իսկ առ գիշերբք սպիտափայլ բիւ-
րեղանման. որ միշտ ածէ ենուազէ
հնգէտասան:

Թափէ ըզ թիւ ժամանակաց որդւոց
մարդկան. զոր եւք ընծայըն տասնաղի
երգէ դաւթեան:

Բնաւորելով իջին խոնաւ եւ հիւթա-
կան. միաւորեալ ամուսնութին կիզո-
ղական:

Յորոց խառնեաց զոլ համայնից ծը-
նընդական. բուսոց տնկոց եւ ըզ գայ-
նոց որ շնչական:

Որան զի 'ի յիս կանթեղըս եօթն
են 'ի վառման. որ մոլորեալ տան ան-
մոլոր իմաստ մարդկան:

Սնին յինքեան ըզ թիւ աւուրց ա-
րարչութեն. եւ ըզ խորհուրդ եօթնեց
դարուցըն կատարման:

Որ եւ քաղաք յիս պանծալի պարա-
գրական. յոր աշտարակք կենդանա-
կերպք երկոտասան:

Որք են եօթնից մոլորակացըն կայա-
րան. 'ի մտանելն ազգեն կանուխ ըզ
վաղվորդեան:

Ամանց բարի ասեն գիտողք եւ խոստա-
նան. այլոց ըզ չար թէ լինիցի խօսին
ըզ բան:

Ի զի

Ի․ զի լինի՛ և կատարի՛ զոր խօսեցան. և
զի սղալո՛ղ և ընդունայն բարբառեցին
Եւ այսիրի պատճառ է յոյժ խոր
հըրդական. զոր աստացո՛ւք փոքր 'ի
շատէ՛ լսող յունկան։

Զի թէ պետե՛ն անկենդանեա՛ց սո
քա՛ ւանբան սակայն շարժմա՛ք. ան
ձանց ունի՛ն ինչ ազդական։

Ո՛չ 'ի յինքեա՛նց ըզ դայութե՛ց զօ
գուտըն տա՛ն. այլ 'ի բանէ՛ն որով
երկի՛նք հաստատեցան։

Եւ չեն զարմա՛նք սքանչելեա՛ցն. որ
այս փութա՛ն. թէ 'ի շարժմա՛նց սոցա
լինի՛ն նախ գիտական։

Զի թէ. անբա՛նք այս իսկապէս
բնաւորեցան. և յարմատո՛ց լինին ազ
դո՛ւմըն գիտութե՛ն։

Ըզ կերպարա՛ն ազգի ազգի՛ տալով
նըշան. ծանուցանէ՛ բանաւորաց ըզ
յառաջակա՛յն։

Նայ և ջրո՛յ բնութե՛ կրկի՛ն որա
կական. արբուցանե՛լ և ողողե՛լ բնա
ւորեցան.

Ըզ նոյն և հո՛ւր ներհակաբա՛ր բերէ
յինքեան. լուսաւորե՛լ և հրդեհե՛լ
իւր զօրութե՛ն։

Ա՛նով բարի՛ եւ օգտակա՛ր ներգործե
ցան. միւսովըն չա՛ր ապականիչ ու
նակացան։

Ա՛չ թէ ինչեա՛մբ յոր եւ կամի՛ն փոփո
խէին յայն. զի անըզգա՛յք չունէին բը
նութի՛ն փոփոխական։

Այլ որ եստե՛ղծ եւ ՚ի նոսա՛յ զայս
բանակա՛ն. եւ չէ՛ հնա՛ր լուծանելո՛յ
բայց չէ հրաման։

Արդ թէ փոքունց ՚ի յեղելո՛ց հաւա
տացան. զինախաւգէտ լինել յինքեա՛ն
պատրաստեցան։

Չէ անտեղի՛ զայս իմանա՛լ թէ կար
գեցա՛ն. զարդ իմ պայծառ ունել
զխորհուրդ իմացական։

Բայց որ միա՛յն կրթէ՛ն ուսմամբ սո
վորական. եւ ըղ բնութի՛ն մտացն ու
նի՛ն անմաքրական։

Պղտորագո՛յն նրբեց շարժմանց ի՛չ
հմտանան. վասն այսորիկ խօսի՛ն յո
դունըս սխալական։

Ա թէ ըզ մէգ ծածկոյթ լուսո՛յ մը
տաց տեսլեան. որ մեղաց հո՛յլք եւ
ըզ բաղմունըք նանրութե։

Հողմով հոգո՛յն զայն առնէ՛ին հալա
ծական. եւ ըզ հոգին հոգւոյն մաքուր
տը բնակարան։

Պորովագոյն աչս ունելով տեսողա
կան. տեսանելով զխմոց շարժմունս
անվրիպական:

Որպէս նախնիքն այնքն որ հասին
յայս գիտութե. 'ի հեշտութեան ցմար
մնոյ 'ի բաց որոշեցան:

Կեաք 'ի կարաս մտանելով առանձ
նական. այլք յանապատըս բնակէին
ճգնողական:

Նաւ 'ի տուողէն ամենեցունց ողորմու
թե. պաղատէին բանալ զմտաց ըզ
գայարան:

Յորոց շնորհեր զիմաստութիւնըն իւ
րական. խառնեալ ծածուկ ընդ կըր
թութին նոցին և ջան:

Գործեալ է այլ պատճառ լինել
սխալական. 'ի թոյլ տալոյն բարի կա
մացն արարչական:

Օի մի զսոսա կարծեն տուող այս
գիտութե. և արարչէն իւրեանց լի
նին մոլորական:

Նայ իմաստնոց մտացն և այս է քն
նական. թէ եր տուած սոքօք իմ
աստ այս խոհական:

Քանզի յորժամ ած ստեղծ ըզ մար
դըն ադամ. կորոյս մեղաւք զշնորհսըն
ձրի և տերական:

Ողորմելի՛ որդւոց նորայ թըշուառա
կան. ՚ի յարարչէ՛ն նուազ իմաստ այս
շնորհեցան.

Նախագուշակ լինել մարդկան. չա՛ր
պատահման. զի աղօթիւք առնայ
փրկէին ՚ի փորձութե՛:

Որպէս նոքայ որ արուեստիս այս
հըմտացան. ըստ այս բանի յայտնի
լինին զայս խոստովան:

Թէ չիք հնար ՚ի փորձութե՛ց որ
մարդոյ գան. փրկել ումեք քան աղօ
թի՛ւքըն մաքրական:

Որպէս երա՛գք որ ՚ի անուրջ զարհու
րական. պաղատանօք առ ՚ի բարիս
փոփոխեցան:

Ծանիր և զա՛յս ո՛վ իմաստո՛ւն և խո
հական. զի այս արուե՛ստ հուպէր
՚ի տո՛ւնն աբրահամեան:

Նայ և մովսէ՛ս և այլ ընտրեալք յայս
վարեցան. զխորըս քննել ամէն ի
մաստ արարչութե՛:

Բայց ո՛չ մոլո՛ր առասպելա՛ւք խաբո
ղական. այլ ճշմարիտ յստակ մտօք
և մաքրական:

Սո՛ւրբ գրէ՛ պօղոս ՚ի թո՛ւղթն հռոմայա
կան. թէ զարարի՛չն արարածո՛վք մար
դի՛ք ծանեան:

Բայց հեթանոսք 'ի յայն մոլորեցան.
Եւ յարարչէն զգործըս մերժեալ ժը
պըրհեցան:
Նման այսորիկ լուսոյ մտաց խաւա
րեցան. եւ յաղձատանըս պաշտամանց
գոլով անկան:
Թողից ասել զկիմարս հոգւով որք
խաբեցան. եւ զոր սկսայ դարձայց ի.
մոցըս գովասան:
Են եւ անկումք յիս պատուական. եւ
բազմազան. ոմանք նուազք եւ այլք
պայծառ բոցա նման:
Յաչըս մարդկան են յոգնակի եւ ան
թուականք. բայց արարչէն 'ի թիւ
անկեալ անուանեցան:
Որք օրինակք են արդարոց 'ի յարու
թեն. զի կեսք նուազք այլք առա
ւելք պայծառանան:
Կայ այլ իմաստ ծածկեալ սոցաւք
խորհրդական. որ իմաստնոցն լսե
լեաց հանձնական:
Օի թէ եօթից թիւ աստեղաց մո
լորական. է օրինակ յայսմ աշխարհի
որ անցական:
Եւ օթն անգամ շրջապատեալ այս հա
զար ամ. անիւ 'ի դուռըն ընկըղմելով
յետ կատարման:

Իսկ բազմութիւն անմոլարիցն որ ան
շարժական. ութերորդն անթիւ դա
րուն որ յաճախեան:
Որում ոչ ամք և ոչ ամիսք են թուա
կան. ոչ ժամանակք և ոչ մասունք
ժամանակեան:
Ոչ հազարաց շրջապատումն բիւր
անգամ. և ոչ բիւրոց. բիւրապատիկ
բիւր հազարեան:
Օ ի մի օրն այն է աներեկ և ան
վախճան. համայպայծառ և ան ստո
ւեր արփիական:
Ոչ կարօտի աշխարհ առ տիւ արե
գական. և կամ լուսնիւ աստեղք 'ի
լոյս գիշերական:
Օ ի լուսաւորք իւրեանց լուսոյն
խաւարանան. յորժամ ծագէ լոյսն
անմատոյց աստուածութեն:
Եւ փոփոխի այս աշխարհի կարգ ամ.
'ի հնութեն նորոգելով որով գրեցան:
Եւ դադարին որպէս կոնդակ կտա
կայգրեան. կամ մագաղաթ յորժամ
'ի հրոյ հոտ մերձենան:
Օ ի վարագոյրն իմ աթոռոյն ար
քայական. որ.քան ծածկեալ է յաշ
խարհէ այս նիւթական:

Սա մինչ կամի յայտնիլ ծածկեալ
լոյսն էական. բառնան ՚ի բաց զխս
սպասաւորք աննիւթական:

Դաս իջանէ մեծ թագաւորին ահե-
ղական. յայտնի անեղն էից հանուրց
որ եղական:

Յարուցանէ որք են մեռեալք ՚ի գե-
րեզման. նստի աթոռ ածային դա-
տողական:

Տալով բարեացն անճառ բարիսն
արքայութե. չարեաց ըզ չար հուր
գեհենին միշտ յաւիտեան:

Յայնժամ և զի՛ս նոր նորոգէ զար-
մանազան. և զլուսաւորս իմ պանծա-
լի՛ յոյժ հրաշական:

Ո՛չ ՚ի պտոյտս շրջագայից որպէս և
այժմ. զի անդ մի՛ տիւ ո՛չ գոյ գի-
շեր հատողական:

Նորոյ երկնից նորոյ երկրի որք
նորանան. տարերց քառից որք ընդ-
նոքօք պարփակեցան:

Օվ ակն ունին որք ընդ գլխոյն
ծառայեցան. ազատանա՛լ գլխոյն ին-
քեան ազատութե:

Րդ այս բանի՛ մը սաղմոսաց երգոց
դաւթեան. զգործս արարչին իմ խօսե-
ցայ եսորանբան: 17 ժէ 272 Սր

Երկինք պատմեն զգործս արարչին յոյժ լուսեղէն. և զարարածս հաստատութեն անձայնական:

Ընդ որս և ես ըսպասաւորս եմ բանական. որ ՚ի դիմաց երկնից գրեցի սակաւ զայս բան:

Նայիմ յերկին և նկատեմ զայս տմ. և փառս տամ անեղ բնութեան արարչական:

Նորահրաշ տաղ. ՚Ի խնդրոյ տեառն տէրեն տանց.

Միշտ էիդ անեղ բնութիւն բնաւորեցան. ան եղիդ անմահութեն հետևեցան.

Ես որին խորհուրդ անծին անուն պարփակեցան. և որդոյ ծընե լութին ոչ ձայնեցան.

՚Ի հօրէ բխումն հոգոյդ ոչ քննեցան. և հօսմանն որդոյ առումն ոչ պատմեցան Թէ զի արդերրեակ և մի գոլ ծանուցան. բայց թէ զինչ է քո բնութիւդ ոչ յայտնեցան.

Արարածք պատմեն ըզգործս որ եղան անմարմինք և մարմնականք որ գոյացան:

Բոպէից քառից տարերք որ տարրա
ցան. սերելք և հակառակք որ միացան
Բարձրագոյն հուրք անմահից որբոյ
հրացան. հրեշտակաց դասք իններեակ
հոգիացան։
Վամուցմէր ունող ինքեամբ լոյսք
այլ ցուցան. եօթնակի մոլորական որ
կարգեցան։
Շարունակք անշարժ շարժունք շա
րադրեցան. յոր մոլարք ոչ մոլորեալք
մոլորեցան։
Կառուցեալք անշարժ բնութեամբ
բայց շարժեցան. շարժելոց ազդեն
շարժումն որ փոխեցան։
Իսկ վերինքն որք անմոլար զարդ
կառուցան. կենդանիք երկոտասանք
անուանեցան։
Ընդ նոսին ստորակայքս հաստատե
ցան. սեռք և ազգ եռատրոհիւք որո
շեցան։
Սոյնք ՚ի յօդս յօդապարէք որ պա
րեցան. երկրաճորք և ծուլայինք բա
ժանեցան։
Կենդանիք ամենեքեան որք սերե
ցան. քում ահեղըդ հրամանաւդ
ներգործեցան։

 Բ.դա

Ադամեան սերք մարդկայինն որ ըս
տեղծան. 'ի պատկեր աննմանոյդ յօ
րինեցան:

Լուսատիպ զարմանազան նկարեցան
երկնաւորն և երկրայինս զուգեցան.
'Ի դրախտին անմահութեանն տնկե
ցան. 'ի պտղոյն մահու կերան և մեր
կացան:

Սորն ադամ հնոյն ադամայ որդ
իացաւ. 'ի կուսէն ծն և մարդ նոր
խառնեցաւ:

Երրակի անճառապէս յոյժ միացաւ
և բնութիւն երկաքանչեւր ոչ շփո
թեցաւ:

Րամեալքն 'ի մի լրութիւք բնութեանց
չբաժանեցաւ. և յերկուցըն միութիւն
ոչ քակտեցաւ:

Սա ծն նոյնէ և մարդ որ մեզ ցու
ցաւ. 'ի յերկրի 'ի մէջ մարդկան
մարդ շրջեցաւ:

Էջ յաշխարհ և 'ի հօրէ ոչ մեկնե
ցաւ. ել առ հայր և յաշխարհէ ոչ
հեռացաւ:

Սա 'ի խաչ վս ադամայ բեւեռեցաւ.
Ճաշակեաց ըզ մահ մարմնով զոր ըզ
գեցաւ:

Էր

Իր ա՛ծ նոյն էր և մարդ որ խաչե
ցաւ. զնոզն 'ի կենանս եդեալ 'ի մահ
կամաւ տուաւ:

Զի ան մահ բնութեն իւրով ոչ
մահացաւ. այլ իմով մարմնով մե
ռաւ մահկանացուաւ:

Րխնեալ դուռն դժոխոց խորտակե
ցաւ. յորժամ եջ 'ի նոր տապան և
թաղեցաւ:

Յարուցեալ երրորդ աւուր որպէս
գրեցաւ. մետասան առաքելոցն եր
ևեցաւ:

Սոյն յերկինս ուր և էջ նա վերա
ցաւ. ընդ աջմէ ծնողին իւրոյ նա
բազմեցաւ:

Բայց գայցէ անճառ փառօք ուր
ցուցաւ. 'ի յերկնուցըն հրեշտակաց
մինչ համբարձաւ:

Րզդէ փող մեզ յարութեն զոր խոս
տացաւ. դատաստան յաւիտենից որ
ծանուցաւ:

Նմա փառք այժմ յաւիտեան որ ըն
թացաւ. և անկէա յաւիտենին որ
կայացաւ:

Շարադրութիւն հոմերական վիպասանութեամբ. Սակս հայ կազանցն սեռի. և արշակու նեացն զարմի. Իսկզբանցն մինչև ’ի վաղշան. Որ պատ ցեալ ներսէսի եղբօր կաթու ղիկոսի հայոց. տէր գրիգորիսի. յեւրականսըն նախնիս. ’Ի համ բականութեան ելովլաքս։

ՊԱՐՏԱԿԱՆ Է ՀՕՐՆ ՈՐԴԻ·

հատուցանել զվարձ ծընող ի·
Եւ անդրադա՛րձ փոխարէն ի·
բազում երկա՛նցըն պատշաճ ի։
Բայց սակայն ո՛չ է վարկպարազ ի·
այլ գործութ̃ե՛ և ըստ կարգ ի։
Եւ այս է՛ ըստ օրէն ի·
սոյն ասացեալ սողոմոն ի։
Ծնընդեա՛ն անըզգամ ի·
վճիռ հատեա՛լ թէ կորընչ ի։
Իսկ հնազանդեա՛լըն զաւա՜կ ի·
սահման եդէր նա ըզ բար ի։
Բա՛ն զի երկրո՛րդ յետ արարչ ի·
ծնեչըյ ծընօղ պատճառ առ ի։
Ա̃մ այսորի՛կ ո՛չ յիշեց ի·
զանկարութ̃ի ամենայն ի։
Ա̃մ անկատա՛րըս հասակ ի·
և մ̃ ուսմա՛նն ան հըրպել ի։
Յ Ծի հրահանգից վարժարան ի·
ջե՛մ տակա՜ւին ներկուս բան ի։
Յաթենակա՛ներն քաղաք ի·
զանձս իմաստեւք ո՛չ կրթեց ի։

Սուր լարա՛ն պղատոն ի․
Եւ չափ ոտի՛ւք հոմերոնը ի։
Որ ստորոգո՛ղն արիստոտ ել․
տասըն բանիւ գըրողնե ի։
Սուր հոյլք ամե՛ն հռետոր ի․
ժողովարան ճարտասան ի։
Ներհըմտութի՛ քերական ի․
բայց քերթումըն քերթող ի։
Օրս գիտե՛լ նախ պատշաճ ի․
Եւ ասա ապա՛ ձեռն արկել ի։
Նաւ զի յինե՛ն այս է հեռ ի․
տարաբերիմ յամենայն ի։
Նաւ թէ զի մ՛որդ սկսանից ի․
Եւ կամ որպէ՜ս վճարեաց ի։
Սակայն եդեալ եմ 'ի միտ ի․
զաւատածիրըն ոք հոգ ի։
Ըղ տուօղըն պարգև ի․ Ի
Եւ ըզ փըրչեալըն յիսուս ի։
Օ ի տացէ արմատ բան ի․
ինձ ներսեսի՛ անարժան ի։
Սկսանելով 'ի յայս տաւ ի․
'ի նախա հարան իմ ըստ ազգ ի։
Նա թէ ո՞յք է 'ի նուաստ ի․
Եւ կամ որում ժամանակ ի։
Նաւ մակագրե՛լ 'ի քարտեզ ի․
զաւ 'ի նոցայն գործեալ իր ի։

Օ ոմանց պատմե՛լ յոյժ գովել ի·
զարիութիւնսըն պանծալ ի։
Օ ոմանց ճառել ըզ գործ քան ի·
և զվատ անո՛ւնս 'ի յաշխարհ ի։
Օ ի որ քարո՛յն է ըղձալ ի·
առ 'ի բարեաց նախանձ շարժ ի։
Եւ որ չարին խընամ տան ի·
յօրինակաց աստ կշտամբ ի։
Օ որ կարճառօտ և ըստ կարգ ի·
շարադրեցի՛ց 'ի յայս տառ ի։
Ըզ վեր ծանօղըդ մաղթել ի·
գեր քան ըզ կարըն չխնդրել ի։

Աստուածաբանութեան ոտանաւոր. ըստ հանգից այբուբենի
ի վերջաւորս.

Աստանծօ՛ր ակզբնաւ՛ որ եալ·
բանիս զբա՛նն ակիզբըն եդեալ։
Եյնոր ընդ հօրէ էացեալ·
անեղապէս գոլով ծնեալ։
Ո՛չ ժամանակ անդր մըտ եալ·
ո՛չ 'ի ծոցո՛ւն իւր բաժան եալ։
Ո՛չ նախնական գոյիւ ստեղծ եալ·
ո՛չ պատուակցօ՛ք գերազանց եալ։
Այլ միածին որդի ծըն եալ·
լոյս 'ի լուսո՛յ հօրէ ծագ եալ։

Յորմէ և կեա՛նքն աղբերեց եալ·
'ի նոյն հօրէ հոգին բղխ եալ։
Երրորդութեն անճառոր եալ·
յածութին՛ մի հաւաք եալ։
Բառ. երեսաց տար որոշ եալ·
բնութեբ անքա՛կ յոյժ միաց եալ։
Ո՛չ արարա՛ծ գոյ անդ թուն եալ·
և ո՛չ կրտսե՛ր ոք ծառայ եալ։
Ո՛չ բարձրութե՛բ ոք մեծաց եալ·
ո՛չ եւ և էջս աստիճան եալ։
Ո՛չ յերկրա՛ց ոք արար եալ·
ո՛չ 'ի փոքունց յառաջաց եալ։
Ո՛չ 'ի միմեանց ան նրկատ եալ·
այլ հաւասար հաստութեն եղ եալ։
Բա 'ի յորդւոյ հայր ծանուց եալ·
զորդի միայն հայր գիտաց եալ։
Եւ 'ի հոգւո՛յ նորին քննն եալ·
և նոյնք ըզ նա՛ հետազօտ եալ։
Բայց արտաքնո՛ցս ամպով ծածկ եալ·
և գիտութեն դըրունք փակ եալ։
Ի սրովբէի՛ց չէ իմաց եալ·
'ի քրովբէից անհուն եղ եալ։
Ի հրեշտակա՛ց ան հըմնոց եալ·
'ի ստորնայնոց անհաս եղ եալ։
Բ. ծախօսըն վկայ եալ·
որ 'ի վերուստ որոտաց եալ։

Թուէ զա՟ծ չի՛ք ոք նայեց եալ·
և ըստ բնութեն ըզ նա տես եալ:
ծգ Բայց միածի՛նըն մեզ պատմ եալ·
այն որ 'ի ծոց հօր բնակ եալ:
Որով երկինքըն գոյաց եալ·
և աշխարհի սիւն հաստատ եալ:
Յորմէ երկրորդ լոյս արար եալ·
'ի յաւաջնոյն աղբերաց եալ:
Որք են հոգի՛ք հարկաւոր եալ·
և 'ի սպասու միշտ առաք եալ:
Որով երրորդ լոյսն ըստեղծ եալ·
ջրուց տարերըն բաղկաց եալ:
Օ որ խորհրդեամբըն պատկերեալ·
և իւր ինքեան կերպարան եալ:
Անմահական դրախտին եդ եալ·
և յարդենի զօրէր տնկ եալ:
Իշխանական կամօք պատու եալ·
և պատուիրան զտունկն տու եալ:
Իսկ արուսեակն առաւօտ եալ·
որ յամբառնալըն խաւար եալ:
Ընդ պարգևին մեր մախաց եալ·
զոր յարարչէն էր ընկալ եալ:
Հաւանական բան ընծայ եալ·
կ 'ի ձեռն օձին զկինըն խաբ եալ:
Ա՟ծական փառօք պատր եալ·
զբանալ աչացըն խոստաց եալ:

Օ որ

Զոր դառնութենըն ճաշակ եալ·
յանմահական կենացն անկ եալ։
«Սախ թզենեան այնու սփածան·
ապա զմաշկեանն եղեն զգեց եալ։
Չարփխափանք վայրենել եալ·
եւ 'ի յերկիր մահու ած եալ։
Յոր աճեցեալ եւ ուռճաց եալ·
որդի ըզ հայր փոխանորդ եալ։
Երկիր ծնընդեամբ մարդկան լցեալ·
եւ յընթանուրըս ծաւալ եալ։
Որոց 'ի դէպեր զղջման ալ·
զանցանըս հօրն ապաշխար եալ։
Եւ թողութեն մեղաց հաս եալ·
եւ'ի յադեն դառնալ դարձ եալ։
Բայց ցանկական ախտիւ զեխ եալ·
եւ'ի մարմին զյոգիս փոխ եալ։
Մինչեւ եղեն ջուրբք հեղեղ եալ·
եւ սահմանաց երկնից բան ալ։
Ո աշխարհ ամէն խորասուզ եալ·
եւ զամբարիշտըս սատակ եալ։
Բ. Ռ տապանին ապրեցուց եալ·
զորս 'ի յինքեան էր անփոփ եալ։
Բ զ նոյ որդովք խուրոյք փրկ եալ·
որք ոչ զոգիսըն մեռուց եալ։
Որոց եղեալ եւ տարած եալ·
եւ վերըստին աշխարհ շէն եալ։

Ր.զգ ըստ ազգի՛ գուլ բաժան եալ.
յորդւոցն խուրոց որ էր ծըն եալ:
'Պ.ոսեմայ եբեր սեր եալ.
եբրայեցի՛ք են անուան եալ:
Ուստի փրկի՛չըն մեր ծըն եալ.
յաբրահամեան տոհմէն յայտն եալ:
Եւ 'ի քամա՛յ քանանել եալ.
և զանիծի՛ց մասն ընկալ եալ:
Յորմէ ծըն՛ունդըք խաւար եալ.
ատ 'ի լուսոյն երկնից ծագ եալ:
Իսկ աբեթի՛ զմեզ վիճակ եալ.
նախ ըզ գոմե՛ր եղև ծըն եալ:
Եւ 'ի սմանէ՛ գոլով յայտն եալ.
այնոր Թիրա՛կըն կո՛չեց եալ:
Ծննընդեամբ անդուստ իսկ յու՛ջեալ.
և Թորգոմա՛յ սա հայր եղ եալ:
Յորում մովսէ՛ս ազգաբան եալ.
և աստանօ՛ր զմերսըն Թող եալ:
Ր.ալ Թորգոմայ ըզ հայկ ծըն եալ.
յորմէ և հա՛յկ մեք անուան եալ:
Յաշտարակին մի՛ն սաեղ եալ.
յէօթանասնիցն որ զնա շի՛ն եալ:
'Ի տորոհական լե՛զուակընլ եալ.
հայ.ք 'ի սորա՛յ մասին հաս եալ:
Որոյ յաշխա՛րհըս մեր եկ եալ.
և ծընընդո՛ք ըզ սա լըց եալ:

Ր.րա

Ր րամանեակ անդրանկաց եալ.
որով արմ՜նք մեք կոչեց եալ։
Բ․ան զի յաղթօղ ազգաց եղ եալ.
և քաջութ՟ք անուն առ եալ։
Ս․է ՚իսմանէ կադմոս ծըն եալ.
այն որ զբելայն գալ զեկուց եալ։
Օ որ և հայկենըն ծանուց եալ.
արիաբար զդիմի հար եալ։
Ր զ լայնալիճըն լի քարշ եալ.
և ջեշտ կրծիցն ըզ թափանց եալ։
Ր․յս գովեստի արժանաց եալ.
նահապետի՛ նախնի գործ եալ։
Ր․րմանակայ՛ որդի եղ եալ.
որ արմայիս էր անուան եալ։
Յ արմայիսայ՛ գոլով յայտն եալ.
այնոր գեղամըն կոչեց եալ։
՚Ի գեղամայ հարմաել եալ.
և ՚ի հարմայ արամ ծըն եալ։
Ս․ւ այլ բազո՛ւմ գոն համար եալ.
որ ՚իսոսամէն յարմար եալ։
Օ որ առէլո՛րդ թուեի վարկ եալ.
ծուլադունից լուր ծանրաց եալ։
Ր․այց այս նոյա՛ անգէտ չեղ եալ.
որ զքերթողի՛ն տառ վերծան եալ։
Բ․ան զի պատմէ՛ թագաւոր եալ.
զանուն պարո՛յր նախա դաս եալ։

Ս․ւ

Նա ըզ տիգրան 'ի վերջ յանգ եալ.
զօքունս 'ի մէջ սոցա կարգ եալ:
Զարայն բնութեբ գեղեցկաց եալ.
և ըզ հրաշայն դիմօք վառ եալ:
Նա զայլ բազումս շարագր եալ.
յարշակունիսըն հաստեց եալ:
Յաբրահամէ ազգաբան եալ.
յորմէ քետուրըն եղև ծըն եալ:
Որ զաւետիսըն հաստատ եալ.
յորմէ ազգաց թագաւոր եալ:
Որդ 'ի սորին զորմէ սկս եալ.
պարթևական տոհմ անուան եալ:
Ասուի արշակ թագաւոր եալ.
արշակունիս ազգըն ցեղ եալ:
ՃԺ Նա ըզ քաղաքըն պահլաւ եալ.
պալհաւունիք անդ կոչեց եալ:
Մին ազգ մի ապետ եալ.
որ և ելեանց կողմանց տէր եալ:
Զաղեքսանդրեանսըն փախուց եալ.
'ի դարեհէն գահու նստ եալ:
Նա սորա այսպէս քաջաց եալ.
և գերագոյն յոգունց եղ եալ:
Զարքունական թագն ըստաց եալ.
արտաշիսի որդոյ թող եալ:
Որոց փոխան գոլով նստ եալ.
այնոր արշակ մեծ անուան եալ:

Ի զ պատերա՛զմ ազանց վան եալ·
զ՛ընդդիմամա՛րտ յաղթահար եալ:
Նա և եղբօ՛ր ձիր պարգև եալ·
որ վաղարշակն էր անուան եալ:
Օ հայաստանեա՛յս աշխարհ տուեալ·
և աստանօ՛ր թագաւոր եալ:
Որո՛ց զօրօ՛ք բազմօք եկ եալ·
մակեդոնեանց յաղթող գտ եալ:
Օ արքայական գահ յօրին եալ·
և նախարարօ՛քս հաստատ եալ:
Ք. աղաքական օրէնս եդ եալ· ՃԻ
և բարեոք կարգաւո՛ր եալ:
Սու յետ ամաց ինչ վաղճան եալ·
մեր արշակա՛յ թագաւո՛ր եալ:
Ի. յնոր զպոնտո՛ս գօլով գեր եալ·
և յաղթութե՛ նշան թող եալ:
Օ ի անարի՛ արձան առ եալ·
յեզր ծովո՛ւն մեծի կանգն եալ:
Սու զեռնակա՛ն արեամբ մխ եալ·
տիգաւէն ըզ թա՛փ իմն անցուց եալ:
Օ որ և յունացըն զայն տես եալ·
իբր ա̃յ երկրպագ եալ:
Որք այժմ ըզ մե՛զ գոն տղարտեալ·
զանթագաւո՛րքըս պարսաւ եալ:
Բայց մեր 'ի յայս ո՛չ պանծաց եալ·
կի ըստ մարմնոյ գո՛ ներգործ եալ:

Ի.մԼ

Ր.ԱԼ այս քաջին վաղճան հաս եալ·
արտաշէսի մերոյ նստ եալ:
Եւ յերկրորդին գահ չհասեան եալ·
որզ նախնականնն յափրշտակ եալ:
ՃԼ Սա զօրս անթիւըս ժողով եալ·
ըստ քարադեղըն կարկառ եալ:
Եւ յար և մուտըս խաղաց եալ·
Եւ զլիւդացոց արքայն կալ եալ:
Օ ընթանուր ծով հնազանդ եալ·
Եւ ըզ ցամաքըս նուաճ եալ:
Քան զաղէկսանդր վեհեղ եալ·
պօլիկրատեաց գովաբան եալ:
Որ նետաձիգ զօրացն եղ եալ·
Եւ զմիջօրեայ մըթացուց եալ:
Եւ այլ յոքունս արխաց եալ·
Եւ զկրիւսոսըն տապակ եալ:
Յիւրոց զօրաց գովով խոց եալ·
յորմէ վաղճան մահու առ եալ:
✠ Ր.պայ տիգրան թագաւոր եալ·
այնոր միջինըն կոչեց եալ:
Ր զ յունական զօրսըն հար եալ·
՚ի պաղեստինայ արշաւ եալ:
Ր զ գաբխանըն փախուց եալ·
ՃԽ Եւ զմիհրդատ յինքըն կալ եալ·
Հռոմայեցոց զօրացն յաղթ եալ·
Եւ ըզ կրասոս մահացու եալ:

Ի պաղեստին զօր առաջ եալ·
և զՀիւրկանոս գերի ած եալ:
Օ հռոմայեցիս պարտէ դարձ եալ·
և իւրովի նա վաղճան եալ·
Յորմէ որդին ըզ թագն առ եալ·
որ արտաճեզդէր անուան եալ:
Որ քաջութե անուն չառ եալ
այլ զյորովայնըն մեծար եալ:
Մինչ ի վաղճան խենեշաց եալ·
և նախատինք նախմնեացն եղ եալ·
Ըզ սա արջամ փոխանակ եալ·
որ և արշամըն կոչեց եալ:
Ըրտաշիան որդի եղ եալ·
և աբգարու հայր անուան եալ:
Որոյ ամաց քանեաց կաց եալ·
խաղաղական կեանս ըստաց եալ:
Ս ու բարեոք վաղճան առ եալ·
ըզ կնի աբգար թագաւոր եալ:
Յայսմ վայրի իմ նորոգ եալ·
և փրկութի ինձ երև եալ:
Օ ի մ͞յ որդին ծըն եալ·
և յանհիծ իցըն զիս գըն եալ:
Վասն իմ ա͞ծըն մարդ եղ եալ·
զի զմեզ յերկրէ յերկինս հան եալ:
Բայց աբգարու զեդես չին եալ·
և անդ զաթոռ իւր հաստատ եալ:

Ընդ հերովդէա խաղմ արար եալ·
զհզօր որդին իւր սատակ եալ։
Եւ զփրկչական լուրըն լու եալ·
Եւ ըղձական նամակ գըր եալ։
Ի փոքրագոյն քաղաք իւր գ ալ·
Եւ բժըշկել զինքն ախտաց եալ։
Ուղղ և ա՟ծ խոստովան եալ·
Եւ անդրանիկ հօր դաւան եալ։
Որում զերթա՛լն ո՛չ յանձն առ եալ·
Բայց անդրա՛ դարձ թխթին յղ եալ։
Երանի այնմիկ ասաց եալ·
որ հաւատա՛յն յիս ո՛չ տես եալ։
ձկ Բան զի զյինէն գող ասաց եալ·
մարգարէիցըն վկայ եալ։
Ի տեսողաց զիս անարգ եալ·
Եւ յանտեսից երկրպագ եալ։
Ուստ հրճուիմ ես ցնծաց եալ·
Թագաւորաւս իմ պանծաց եալ։
Օ՛ն քան զթովմա՛ս յառաջաց եալ·
զերանութե մարդկան բեր եալ։
Բայց նախարարքն անդրէն դարձեալ
Եւ ըզ նամակն առ նա՛ տար եալ։
Ուռ հաւատջեա՛ն յոյս խոստաց եալ·
զաշակերտին գալն ասաց եալ։
Իսկ տ՟րըն մեր զիւրսըն լըց եալ·
Եւ զհայրակա՛ն կամս արար եալ։

Եբրայեցւոցըն չարչար եալ·
և՚ի խաչին վըսեմ իմ մեռ եալ։
՚Ի գերեզման մահու իջ եալ·
և ըզ դժոխս աւար առ եալ։
Երեք օրեա՛նայ յարուց եալ· ՃԳ
և ուսոյն էջ անդրէն էլ եալ։
Եւ զաջէտիս հօրն առաք եալ·
առաքելոցըն հոգին աց եալ։
Որք ըզ Թադէ առ նայ յղ եալ·
ըստ որում ինքն էր խոստաց եալ։
Որոյ յուռհայ քաղաքն եկ եալ·
զաբգար յախտից ցաւոց բուժ եալ։
Եւ ՚ի հաւատըս հաստատ եալ·
յառաջադոյնըն դաւան եալ։
Ըզ Թագաւորըն մկըրտ եալ·
զամենեսին լուսաւոր եալ։
Յարևելեան անդուստ էլ եալ·
և անդանօր գոյ կատար եալ։
Ըմլ աբգարու նամակ գըր եալ·
և առ տիբեր կայսր առաք եալ։
Օ խաչահանուացն ամբաստան եալ·
և զհաւատայն իւր ծանուց եալ։
Որ ըզ նա իսկ և հրաւէր եալ·
խաչեցելոյն հաւատաց եալ։
՚Ի բաբելոն Թուխթ առաք եալ· ՃԴ
և առ ներսէհ ըզ նոյն գըր եալ։

'Ի յարտաշէս ընդ նոյն յղ եալ·
որ էր պարսից թագաւոր եալ·
Պատասխանիս ոչ ընկալ եալ·
որ հասակմանըն փութաց եալ:
Օ որ աշխարէմ ոչ երկար եալ·
զի կանխագոյն էաք դարձ եալ:
Ե.ալ 'ի յաթոռ նորին նստ եալ·
իւր անանուն որդին եղ եալ:
Որ բարի հօրըն ոչ հետև եալ·
և բարի ոք ժառանգչեղ եալ:
Ե,ալ ընդ տաճար գէցըն բաց եալ·
զհաճատացեալըն չարչար եալ:
Ում բարկութի տն հաս եալ·
և չարաչար զնա սատակ եալ·
Ս:ու սանատրուկ թագաւոր եալ·
քեռ աբգարու որդի ծըն եալ:
Որ զառաքեալըն խողխող եալ·
և զօրէորդն զիւր սպան եալ:
ծէ Ըստ արժանի նա վաղճան եալ·
լինի երուանդ արքայ նստ եալ:
Որ 'ի կնոջէ հերատուս եալ·
յարշակունեաց զարմէ սեր եալ:
Սակայն չարի ունակաց եալ·
որ և զանձանսըն պատառ եալ:
Գ:ործըս յօջունըս կատար եալ·
և ձեռակերտըս յօրին եալ:

Օ ար

Օ արտաշխէ գոլով սպան եալ.
ուստի նորայ Թագաւոր եալ:
Սա նախնական էր յօրին եալ.
զարտաշատին չէն հաստատ եալ:
Եւ զալանացըն զօր հար եալ.
զորքա որդին ձերբակալ եալ:
Օ չքնաղագեղըն կոյս առ եալ.
ընդ սաթենիկըն դիւցազն եալ:
Ըզ հարազատն իւր արձակ եալ.
և անկապուտ ուխտ հաստատ եալ:
Եւ այլ բազում ճակատ մղ եալ.
և արհեստից գիտի հաս եալ:
Եւ ըստ բախտին վաղճան առեալ.
արտաւազդայ փոխանակ եալ:
Ըստ որում և նա սակաւ կեց եալ.
Ի խորափիտ ինչ անդ վզ եալ:
Օ որ յառասպել ոմանց առ եալ.
և այլանդակըս բարբառ եալ:
Քաջաց ասեն ըզ նա կալ եալ.
յազատ մասանց լերին տար եալ:
Եւ շղթայիւք պարուանդ եալ.
միշտ հանապազ գոլով կրթ եալ:
Օ որ դարբնաց աւանդ առ եալ.
նաւասարդօջ ըզ սալ հար եալ:
Օ ի մի զկապանս ասէ խըզ եալ.
և աշխարհէն վաղճան ած եալ:

Ըզ

Ըզ սա տիրա՛ն փոխանորդ եալ·
ո՛ր իւր եղբա՛յր հարազատ եալ:
Եւ յաղթական գործ կատար եալ·
հանդարտութե՟բ թագաւոր եալ:
Օ կենցաղակա՛ն կեանսըն հաստ եալ·
՚ի ձեան հիւսո՛յ վաղձան առ եալ:
ժձ Յորոյ եղբայրն ըզ թագն առ եալ·
այնոր տիգրան ըզ վերջն առ եալ:
Րըխութեց ո՛չ հետև եալ·
յիշատակի չարժանաց եալ:
Սակայն ամաց յոքունց կաց եալ·
խաղաղակա՛ն մահ ընկալ եալ:
Եւ ընդ սորա՛ վաղարշ նստ եալ·
որ էր որդի իւր սիրեց եալ:
Ըզ բասլայիններն զօր հար եալ·
և՝ քաջապէս անդ վաղձան եալ:
Սուսան խոսրով թագաւոր եալ·
և ըզ վըրէժ հօրն պահանջ եալ:
Օ՛րըս բազու՛մըս գումար եալ·
զհիւսիսականսըն նուաճ եալ:
Նա և պարսից յաղթող գտ եալ·
յամբստամէ ասպատակ եալ:
Եւ զարտաշի՛րըն անձկացուց եալ·
մինչ ՚ի հընդ֊իկըս փախուց եալ·
Օ արտև անոյ իրիւն խնդր եալ·
զոր սահմանեանն էր ըսպան եալ:

Սոյ

Որոյ տօկալ ոչ կարաց եալ. ՃԻ
և ներդութեցըն չհանդուրժ եալ։
Ըզ նախարարսն իւր ժողով եալ.
զվարթև ազգունսըն հաւաք եալ։
Յոլովակի ձիր խոստա եալ.
և մեհեադոյն գահասաց եալ։
Օ երկրորդականըն բարձ տու եալ.
Նայն լոկ անուամբ արքայաց եալ։
Իթէ դաճել ոք մարթաց եալ.
և ելս իրաց այնմ արար եալ։
Իսկ անտանոր յառաջ կաց եալ.
պարթև ազինն անակ կոչ եալ։
Ըզ նենգական դաճն ընկալ եալ.
և ըզ հրամանըն յանձն առ եալ։
'Ի հատուածի պատճառսել եալ.
և առ խոսրով արքայ եկ եալ։
Որ ընդ յառաջ սիրով եալ.
իբր ազգային ողջագուր եալ։
Փառօք մեծաւ պատուասիր եալ.
յերկրորդական գահ նստուց եալ։
Բայց սխրալի 'ի մնիր գործ եալ. ՃԼ
'ի ճանապարհն ասի դիպ եալ։
Յաւաքելոյն շիրիմ հաս եալ.
հուպ առ հանգիստ սրբոյն յօթ եալ։
Ուստի գրիգորըն անդընդա եալ.
լուսաճօրին հայոց փայլ եալ։

Որ և շնորհօք նորին լց եալ·
որպէս անդուստ գոլով ծն եալ:
Օ ՛ի զհակառակըսն ներ գործ եալ·
՚ի յաղգմանէ չարին եղ եալ:
Որ իբրարին զայն փոխարկ եալ·
՚ի խնամարէ մեզ լոյս ծագ եալ:
Օ որ նախասացեալըն կատար եալ·
շուն ՚ի շեղջի գառըն ծն եալ:
Երդ մինչ արքայն զուարձաց եալ·
ընդ անակայ խորհուրդ առ եալ:
Եւ զօրս անթիւըս գումար եալ·
ըզ վրէժ արեանըն պահանջ եալ:
Օ պայմանըն գող ուխտին յիշ եալ·
և զթագաւորըն խողխող եալ:
ճխ Եւ ինքն և իւրքն ամէն մեռ եալ·
պատանեկաց երկուց զերծ եալ:
Գրիգորիոս միումըն լ եալ·
որ ՚ի կեսարըն եղև տար եալ:
Ի.ծապաշտ առըն դէպ եալ·
դ.ր քրիստոնէայ կրօնիւք վարժ եալ:
Որոյ ամաց ինչ անդ կաց եալ·
ըստ աշխարհի ամուսնաց եալ:
Եւ յետ յերկուց որդւոց ծն եալ·
և յերկոցունց կամաւ մեկն եալ:
Մարիամու զկրտսերն առ եալ
և յանապատըս հետև եալ:

Իսկ

Իսկ անդրանկա՛ն անդէն մնացեալ·
կենցաղական վարս ըստաց եալ:
Բայց գրիգորի յուղղի անկ եալ·
և առ տրդատըն հետև եալ:
Որ արտաճազդ ումն էր առ եալ·
և'ի կայսեր դուռըն հաս եալ:
Սա խոսրովու որդի էղ եալ·
առ 'ի քաջաց քաջ երև եալ:
Նա յաղթանդամ հսկայաց եալ·
ուժեղ կարող ան յաղթ գըտ եալ: ԺԶ
Բերդ նորա անդըր ժաման եալ·
և աշխարհական պարտ վըճար եալ:
Ի միասին պանտըխտաց եալ·
յօտարութե նշդեհաց եալ:
Մինչ դեռ տրդատըն փոքրաց եալ·
և նոր երա՛նկը անդանուան եալ:
Բռան զի պցրուց երկուց կող եալ·
միով ձեռին զեղջիւրս թափ եալ:
Բռան զհռովդացին մեծ երև եալ·
որ ըզ վզէ և ենթկալ եալ:
Նա քան պկրասուն արխաց եալ·
որ ըզ կճղակ եղին կորղ եալ:
Ըզ կրկեսին մեծի դարձ եալ·
Ձիըն թացին կառա՛ վար եալ:
Իսկ ներ հակին անդ հմտաց եալ·
և տրդատայ յերկիր անկ եալ:

Բրի

Ր. ընաբար անդուստ վաղ եալ·
ըզ.քաջընթաց կառքընկալ եալ։
ՃԿ Ե. ւ ըզ.քառիցն երիվար աց·
զընթացս արգել յետ նահանջ եալ։
Ր. յլ 'ի պաշտպան պատերազմ եալ·
որ յեւրական զօրաց մեռ եալ։
Ր. նդ 'ի մեծի մարտին դարձ եալ·
որ եփրատայ յայն կոյս եղ եալ։
Ընդ փախըստեայս չաճապար եալ·
Երն վարին վիրաւոր եալ։
Ր. յլ զօրականըն զէն առ եալ·
և ըզ ձիոյն կազմած ստանձ եալ։
Ե. ւ զանարին զայն գետ հատ եալ·
և ողջանդամ յայն կոյս անց եալ։
Մ`ինչ բարբարոս խուժանն եկեալ·
յաշխարհ յունացըն բնակ եալ։
Օ երկերն ամէն ըզ բուամբ ածեալ։
և ըզ բնակիչ ըն նուաճ եալ։
Գ. խոկզխտեայ հրաման տու եալ·
հռոմայեցւոց զօրացն հաս եալ։
Ընդ յոքնական խմբից դաս ուց·
առ որ տրդատն եղև եկ եալ։
ՃՀ Ր. ացեալ գրոհնն ոչ ժաման եալ·
առ պարըսպօքն օթագայ եալ։
Ե. ւ զի չգոյր դարման գտ եալ·
երկիվարացն որ կերակր եալ։

Գ. ետ

Գետ աւկն 'ի վեր նոցին կալ եալ·
տեսին անդ խոտ յարաբարդ եալ:
Յորում տրդատըն յեռաց եալ·
'ի բարձրաբերձըն բարձրաց եալ:
Եւ դիւաղէզ ըզ խոտն հոս եալ·
զյիշեանն ըզ կնի 'ի զօրսն արկ եալ:
Իսկ բարբարոսըն պանծաց եալ·
մենամարտէլ յարքայն յղ եալ:
Զոր նայ լուեալ ևզարհուր եալ·
բուաջատակ արքայն բեկ եալ:
Եւ զայս նորա հըրատարակ եալ·
յամենեցուն յունկըն հընչ եալ:
Կայսերակերպ աւէ պճն եալ·
որ ներհակին դէմ մարտուց եալ:
Իչխանէան այն մատուց եալ·
առ որ տրդատ պանտըխտաց եալ:
Ընհոգամամ արքայեն լ եալ· ԺԵ
'ի յայնմ իրէ նմա ասաց եալ:
Գուցաղնականն մանկան դէպ եալ·
յարշակունոյ զարմէ սեր եալ:
Զգործդ այդ դիւրեաւնն վճիր եալ·
որպէս հողմոյ զխուխւ հոս եալ:
Զերեկոյեանըն գործպատմ եալ·
զոր առ նոսին հրաշագործ եալ:
Եւ ըզ նախկինան արխաց եալ·
զոր իւր յինքեան յատուկ տես եալ:

Րամ հրամա՛ն նմին հաս եալ.
յարքայակա՛ն զարդ պաճուճ եալ:
Րսպասզինու զինեւ արկ եալ.
յո՛րքունակա՛ն ձիոյ հեծ եալ:
Յանդէպ միմեանց առճակատ եալ.
մարակ 'ի կուշտ աշտանակ եալ:
Կայսերակերպըն զօրաց եալ.
բարբարոսաց պետին յաղթ եալ:
Օր քաջապէս ձերբակալ եալ.
և վերամբարձ ըզ նա առ եալ:
ՃՂ Լու առաջին կայսերըն ած եալ.
խոստացելումըն ժաման եալ:
Րրքայակա՛ն թագիւ պճն եալ.
հռոմայեցո՛ց զօրըս առ եալ:
Լոքօք 'ի մեծըն հայքել եալ.
և ըզ պարսիկըն հալած եալ:
Րյն ի՛նչ նորա՛ ահա էկ եալ.
ընձայաբեր բագնեացն եղ եալ:
Րնահատակա՛ն դից մատուց եալ.
ըզ դաբնայինըն սաղարթ եալ:
Յայսմ վայրի սկզբնաւոր եալ.
որ փրկութե՛ մեզ առիթ լ եալ:
Պրան զի զգրիգոր յայս ստիպ եալ.
դից ոսկէ մօրն ոստ նուիր եալ:
Օր և յանձին զայս ո՛չ առ եալ.
և հրամանա՛ց ո՛չ հնազանդ եալ:

Աստե 'ի հարց փորձ մատուց եալ·
և տանջանաց սկիզբն արար եալ։
Դայլ 'ի բերանըն յայն եդ եալ· ա
որով յա̄ խոստովան եալ։
Ըղեայ արձա́ն յողըն բարձ եալ· բ
այնու հանդերձ վերամ բարձ եալ։
Նախատանաց ջըրով տանջ եալ· գ
ընդ վայր արկուն փողով հոս. եալ։
Ընդ գարշապա́րսըն հեղուս եալ· դ
և ը̀նդ երկիր ածեցուց եալ։
Նորեն կարթիցըն գել արկ եալ· ե
նայ և ըղ ծունկսըն յօշատ եալ։
Եւ եղեգա́մբ զկողքըն քեր եալ· զ
և արտասուա́ցն անաւթ բախ եալ։ է
Ընդ քաղցր օդո́յ անձուն ծծ եալ· ը
փոխան ջըրո́յ քացախ արբ եալ։ թ
Ի տատասկաց վերա́յ պարզ եալ· ժ
որակութբ արեան ներկ եալ։
Դարձեալ զկապար եռացուց եալ· ժա
և ընդ հագագմն ստոր արկ եալ։
Եւ այսօր իւք ո́չ շատաց եալ· ժբ
այլ և զոտին միոյ կախ եալ։
Երկոտասա́մն կրիւք տանջ եալ·
ապա 'ի խո́ր վիրապն արկ եալ։
Օի չէ ասեն պարտ դմա կ եալ·
մահապարտե՛ որդի եդ եալ։ ժգ

Սաղմոսին երգ աստղատար եալ.
որ վիմըն տնէր ասաց եալ:
՚Ի գուբ մահու զիս իջուց եալ.
՚ի խաւարի նսեմաց եալ:
Մարդ այնպիսի տեղ նա տե եալ.
հընդէ տասան ամ համբեր եալ:
Յածական խնամոց պահ եալ.
զի ժիր քարբից գըլուխ կոխ եալ:
Ի հրեշտակաց է պատուեր եալ.
բառնալ ձեռամբ վերամբարձ եալ:
Մինչև եղև լըրումն եկ եալ.
խաւար մեղացըն փարատ եալ:
Յորևմտից լոյսըն ծագ եալ.
և զար ևելս լուսաւոր եալ:
Որհորդացըն հետև եալ.
փեսաւէրին Թիկունս հաս եալ:
Ո հռիփսիմէն գեղեցկաց եալ.
որ ջքի էր հարսնաց եալ:
Զայն առ արկեալըն ՚ի գուբըննեկ եալ.
յն սիրոյ տարփմամբ զայս ասաց եալ:
Ըզ պատերազմն առէ վան եալ.
զիշխանն առիթ մահու ընկեց եալ:
Ո երկիրըս քո խոպանաց եալ.
իմ կուսական ձգամբ հերկ եալ:
՚Ի պետրոսեանցեմք առաք եալ.
քարոզակցէդ փրկան եղ եալ:

 Մարդ

Րորդ ան ճաճանչ վայրեդ եւ եալ·
զբանըն լուսոյ ընդ քեզ առ եալ։
՚Ի յանդաստան քո սերման եալ·
որ անապատէր ծարաւ եալ։
Օ որ շուշանաց վարդից բուս եալ·
ցօղով արեամբ մեր ոռոգ եալ։
Յորում ըզ հոտ քո արած եալ·
անուշահոտ ծաղկօք բուս եալ։
Ի դալարոջ վայրի բնակ եալ·
եւ առ կենացըն ջուրսըն հանգ եալ։
Րորդ մինչ նոցա փաղձան առ եալ·
յետ յաղթութե մարտին եղ եալ։
՚Ի բարկութեն տն հար եալ·
տրդատ ՚ի խոզ յեղա փոխ եալ։
Րստ բաբելայն արքայի ւ եալ·
անասնաբար խայտառակ եալ։
Յեղեգնաշամբ վայրին երթ եալ·
ընդ համացեղուն օթագայ եալ։
Նա եւ յոքունց դեւաբախ եալ·
նախարարացըն յիմար եալ։
Քարամբ զանձինըս կոչկոճ եալ·
եւ տառամամբըք պատառ եալ։
Ուստի գթած հայրըն ոչ տե եալ·
միշտ բարկութե ըզ մեզ խրատ եալ։
Ո՛չ յաւիտեան ոխըս պահ եալ·
եւ ոչ իսպառ նա բարկաց եալ։

Ը.ԺԼ որ.քայլն քեռ երև եալ·
խոսքովն գուխտ կոյս անոճան եալ։
Ծր.քաղէտից այնմ ասաց եալ·
զայն որ 'ի խոր վիրապն արկ եալ։
Որոց տեսլեամբըն զարհուր եալ·
և զնախարարըն առնամ յղ եալ։
Խնդրեր սրբոյն աճապար եալ·
'ի յօգնութե նորա հաս եալ։
Ղև Նա. մինչ գալուստ սրբոյն եղ եալ·
գան ընդ առաջ դեւաքաւն եալ։
Թագաւորըն խոզաց եալ·
և նախարարքն անզգայ եալ։
Սրբոյն զաղէտըն զայն տես եալ·
և արտասուաց վըտակ հոս եալ։
Նա 'ի յերկինըս նայեց եալ·
գալ 'ի յիմաստ նոցին խնդր եալ։
Նա 'ի հընձանս օթագայ եալ·
զմարմին սրբոցն անդ անփոփ եալ։
Օ բանըն կենաց վարդապետ եալ·
զկաթըն տղայոցն ոգւոց ջամբ եալ։
Ընդ և տեսիլ ածար եալ·
ետես յերկնից լուսոյ ծագ եալ։
Օ ապագայիցըն ծանուց եալ·
և ներկայիս իմաստաց եալ։
Ը.ԺԼ և զօր.քայն անսասնաց եալ·
'ի մարդկային բնութե փոխ եալ։

Ն, որ դանիէլ հրաշագործ եալ. ՅԺ
որ յառեւծուց գթէն ազր եալ:
Խ որհուրդ կենաց 'ի կէր արկ եալ.
յամ այնոցըն մեծար եալ:
Օ ի հօտապէտ հօտեցն օծ եալ.
զայնոր հօտին փրկանք եղ եալ:
Ր, ալ նորաձև հովուեին առ եալ.
զեւր նորակէրտ հօտն և զընտր եալ:
Դ, յեփրատայն յափըն հաս եալ.
և զանարեն գետ դարձուց եալ:
Կ արկաչահոս շըջան առ եալ.
լայնատարած դաշտ ծաւալ եալ:
Ր զ նորոգոյն հօտն անդր ած եալ.
զօծման հոգոյն իւղըն հեղ եալ:
Յ երկնից լուսոյ սիւներև եալ.
արեգական գերազանց եալ:
Ն, որ յորդանան եփրատ եղ եալ.
ձայն հայրականն աստ վկայ եալ:
Յ որդեգրութե՛ն վերայ կոչ եալ.
զորդիս մարդկան յեդեմ դարձ եալ: Է
Օ ամենեսեան լուսազարդ եալ.
կենաց հացիւըն կերակր եալ:
Օ մեհեանըս դիցըն կործան եալ.
խորանս լուսոյ անթիւ կանգն եալ:
Ս եղան գառնինըն յօրէն եալ.
'ի քաւութե՛ն պատարագ եալ:

Րզ կոստանդեայ դարձըն լու. եալ.
որ էր հռոմայ թագաւոր եալ:
Յայն ճանապարհ զօրօք էլ եալ.
եօթանասուն հազար ընտր եալ:
Յառաքելոցն յաթոռ հաս եալ.
մբ ոսկերացն երկրպագող եալ:
Նյարքայէն պատուասիր եալ.
հայրապետէն սիրով պատու եալ:
Օ գրիգորեայ վկայ եղ եալ.
խոստովանող վեր ընկալ եալ:
Նւ ըզ տրդատ փառաւոր եալ.
որպէս հրաշի՛ւք փոխակերպ եալ:
Բնմ ակամն խրատիւք խրատ եալ.
և՚ի հաւանողս հաստատ եալ:
ՃԿ Նյուխտ դաշանց միաբան եալ.
թագաւորացն երկուց եդ եալ:
Յոսկեպատ կառս ամբարձ եալ.
արքունատուր ձիրիւք լըց եալ:
Նմեծըն հայք անդուստ եկ եալ.
ուրախալիր սրտիւ բերկր եալ:
Ննիկիայ ժողով դար եալ.
գրիգորիսըն կոչեց եալ:
Յորում երթալ ոչ անսաց եալ.
մի առաքել գոլով պատու եալ.
Օ առխատակէս փոխան յղ եալ.
որ իւր որդի համանման եալ:

Օ՛բան հաճատոյ անդ ուստ առեալ.
տանըս հայոց պարգևք բեր եալ:
Յորոյ հիման մեք հաստատ եալ.
անշարժապէս տրամադր եալ:
Արիոսի չեմք հաճան եալ.
որ զմի ընութեն յերիս հատ եալ:
Եւ սեբելի չեմք հնազանդ եալ.
որ մարդածին զկոյսն ասաց եալ:
Ո՛չ Եւտիգէս տեղի գտ եալ.
որ ոչ ասաց մարմին առ եալ:
Այլ մեք 'ի հայր հաճատաց եալ.
և միածնին երկրպագ եալ:
Եւ ըզ հոգին խոստովան եալ.
'ի յերկուցունց յառաջ բղխ եալ:
Յերից անձանց մին խոնարհ եալ.
և զադամեան մարմինս առ եալ:
Ընդ իւր ընքեան միացուց եալ.
և 'ի կուսէն սըրբոյ ծըն եալ:
Նովին մարմնով կամաւ խաչ եալ.
և վասն մեր կամաւ մեռ եալ:
Երեք օրեայ նա յարուց եալ.
և ուստի էջըն վերաց եալ:
Գալ միւսանգամ է խոստաց եալ.
և անվաղճան թագաւոր եալ:
Բարեգործաց բարիս տու եալ.
չարեաց տանջանըս հատուց եալ:

 Արդ

Արդ այսպիսի՛ սեան խարըսխ եալ.
գրիգորիոս զհօտն իւր թող եալ:
ՅԴ Արիստակէս փոխան եդ եալ.
ինքն 'ի մանկեա՛յ յայրըն ծածկ եալ:
Սըմա տրդատ յոյժ քաղձաց եալ.
լուսաւորչին իւր հետև եալ:
Ըզ ծիրանիսըն մերկաց եալ.
և զերկրաւոր թագն ընկեց եալ:
Հովուապետին ան յայտ եղ եալ.
լուսոյն մերոյ լոյս ամփոփ եալ:
'Ի հովուական դասուց թող եալ.
թափառական յայր կարծեց եալ:
Զի որ փրկչին սպասաւոր եալ.
նոքա զծառայն դիտապետ եալ:
Որպէս զմովսէսն անքոյթեղ եալ.
զի մի պաշտօն ըզ նայ առ եալ:
Արիստակէս սուղ ինչ կաց եալ.
և շաւղաց հօրըն հետև եալ:
'Ի յանբարոյ՛ առնէ սպան եալ.
'ի Թիլնաւա՛ն իւրում թաղ եալ:
Վրթանէսն փոխանակ եալ.
'ի հայրենին աթոռ նստ եալ:
Ն 'Ի նոյն շաւեղ ուղղևոր եալ.
իւրում հօտին առաջնորդ եալ.
Այլ մերասէր ազին եղ եալ.
զչարին ասեմ որ գործեց եալ:

Ըզ

Ի զկնի որոյ թագաւոր եալ·
խոսրով որդի՛ իւր անուան եալ։
Հօրըն բարոյ ոչ նըման եալ·
ամենայնիւ գոլով յետն եալ։
Իրխութենցն ոչ հետև եալ·
և հասակաւ յոյժ յուսաց եալ։
Սատ և յետին այնպէս կաց եալ·
և յետ սակաւ ինչ մըձար եալ։
Ինուն բարի՛ ոչ ըստաց եալ·
այլ նախատինք նախնեացն եղ եալ։
Իայց մինչ տորդամտըն զօրաց եալ·
նուաճելոցն ապըստամբ եալ։
Որպէս աղուանքն արևել եալ·
ուր գրիգորիսն առաջնորդ եալ։
Լուսոյ բանին ոչ հանդուրժ եալ·
չար բարբարոսքըն խաւար եալ։
Իլ շիջուցին զջահըն մառ եալ· նծ
՚ի շամշական ձիըն թաղք եալ։
Իմենայնիւ հարց նըման եալ·
և կուսութեբ առաւել եալ։
՚Ի վըրթանայ որդի ծըն եալ·
համբաւաւորիպ քաւչապետ եալ։
Յետ խոսրովու տիրան եղ եալ·
յաթոռըն հօր իւրոյ նըստ եալ·
Իրխութենց ոչ հետև եալ·
այլ վատութեբըն համբաւ եալ։

 Իայց

Բայց վրդանայ զերկիր լք եալ·
և յերկնայինս վերամ փոխ եալ:
'Ի յիւրական աթոռ եդ եալ·
զյուսիկ որդին իւր կոչեց եալ:
Որ բարիոք վարուք կեց եալ·
յանդիմանիչ չարեաց գոլ եալ:
'Ի տիրանայ գանիւ մեռ եալ·
ընդ պատկերին զոր խորտակ եալ:
Սբ ծերունոյն դանիել ի·
հեղ ձմամբ մահու վաղճան տուեալ:
Նի Ինքն 'ի յաչացըն խաւար եալ·
սաւուղաբար յիւրմէ մեռ եալ:
✠ Յետ այսր արշակ թագաւոր եալ·
'ի տիրանայ որդի ծըն եալ:
Որ 'ի սորին աւուրս եղ եալ·
ներսէս հայոց հովիւ նստ եալ:
Լուսաւորչին շառիղ ծագ եալ·
առ 'ի նմանէ չորրորդ սեր եալ:
Վարուքըն սբ հոգով մաքր եալ·
և հանճարով իմաստաց եալ:
Առաքելոց հաւասար եալ·
մարգարէից շնորհօք լց եալ:
Յածայինն հոգոյն օծ եալ·
'ի բարաղաւանէ հովանաց եալ:
Որ ըզ չարեացն արմատխլ եալ·
և բարեաց կարգըս տընկ եալ:

Ողորմութենըն հաստատ եալ·
զտրամադրութենըն հալած եալ:
Ընդ դէմ չարեաց սուսեր մր եալ·
և առ բարիսըն հեզաց եալ:
Որպէս արշալոյսն ամբարըշտ եալ· նէ
սաստող բանիւըն կշտամբ եալ:
Յարեան գնելն անպարտեղ եալ·
յարշալուսնոյ քաղաք շին եալ:
Օրոյ զբնակիչս ախտացուց եալ·
և աղօթիւքըն տապալ եալ:
Մինչ 'ի կղզին յայն աքսոր եալ·
ծածաբար հրաշագործ եալ:
Ձուկն 'ի յալեաց վերայ բեր եալ·
ջուր 'ի կղզին աղբերաց եալ:
'Ի յարքայէն վերայ դարձ եալ·
որ Թէոդոս մեծ կոչեց եալ:
'Ի նը ժողովն որ գումար եալ·
յերից յիսնից մին սա եղ եալ:
Բայց 'ի շապհոյ արշակ կալ եալ· ✠
և խուրովըն զլուխն ըսպան եալ:
Սա փոխանակ Թագաւոր եալ·
որդի նորայ պապ անուան եալ:
Որ ընդ շապուհ խաղմարար եալ·
ընդ հօրն արեանըն զոր հեղ եալ: նէ
Որոյ յաշխարհըս մեր եկ եալ·
անթիւ զօրաւքըն բանակ եալ:

Յոր

ՃԺ

Յորժամ հանդէպ միմեանց կացեալ·
Թագաւորացն ընխազմ եդ եալ:
Սէն 'ինըպատ լերինն ել եալ·
որպէս մովսէսըն պաղատ եալ:
Իր քան ըզ ձեռսըն տարած եալ·
հայոց զօրացըն զօրաց եալ:
Եւ մի՛նչ 'ի վա՛յր կոյս խոնարհ եալ·
պարսկականացն ընդ դիմաց եալ:
Նայց սպապ զազիր վարուք կաց եալ·
ւ'ի սուրբոյն յանդիման եալ:
Որում մահու դեղ արբուց եալ·
ւ'ի կենաց սատի հան եալ:
Բ.ա նա հոգւոյն ակամբ յառ եալ·
մի՛նչ 'ի վաղձանըն հուպ եղ եալ:
Օ սպադայէլցն իր հանդերձ եալ·
մերձակայիցըն ծանուց եալ:
Յ արշակունեաց զարմէ սեր եալ·
Թագըն փառաց առէ բարձ եալ:
Եւ 'ի յազգէն լուսաւոր եալ·
հովիւ բայց մի՛ այլ ոչ նստ եալ:
Ջ այք 'ի հիմանցըն տապալ եալ·
ազգաց բազմաց կոխան եղ եալ:
Եկեղեցիքըն խաւար եալ·
մանկունք նորայ յազգըս գեր եալ:
Ո՛ւ սուսյական ազգին ծըն եալ·
հայոց ազատքըն ծառայ եալ:

Եւ

Սու քանանու զարմ անիծ եալ.
օրհնեալ՝ զօրմին հայոց տիր եալ.
Իսկ ՚ինեւին պղծոյն մերձ եալ.
արիական զօրացն ել եալ:
Իսմայելե՛ն տոհմին յաղթ եալ.
զծրուսաղէմ քաղաքն առ եալ:
Ումբս բազում մարտ եդ եալ.
հանդէպ միմեանց պատերազմ եալ:
Հռոմայեցոցըն նուազ եալ.
՚ինետողացն յաղթեա՛ հար եալ:
Յետ այնորիկ յոյժ զօրաց եալ.
եւ զան հաստատոլն հալած եալ:
Եկեղեցիք լուսաւոր եալ. Նկ
աշխարհ ամէն խաղաղաց եալ:
Մինչեւ լրումն երկրի եկ եալ.
դատաստանին օր մերձեց եալ:
Ապըստամբեաց յերկրէ բարձ եալ.
եւ արդարոց թագաւոր եալ:
Մինչ զայսպիսիս հոգով խօս եալ
հրաժարական յերգ յօրին եալ:
Ամենեցուն ողջոյն տուր եալ.
՚ի սրբութե՛ցըն հրաժար եալ:
Ա հոգին մաքուր ծը աւանդ եալ.
՚ի հրեշտակաց վեր ընկալ եալ:
Ո որ յամբառնալըն ծանուց եալ.
որք ՚ի լեռին նա միայն աց եալ:

Իսկ

ճհ

Իսկ ըզ մարմինն ողբով քառ եալ·
'ի Թիֆլիսուէան ըզ նոյ տար եալ:
Յերգ հոգևոր պարաւոր եալ·
ընդ նախա՛ հարցըն հանգուց եալ:
Սակայն պապայ՛ պարտաւոր եալ·
վասն այս չարեաց որ գործեց եալ:
Թէոդոսի ըզ նայ սպան եալ·
ըզ վրէժարեան սորայն խնդր եալ:
Որտաւազդայ փոխանակ եալ·
յարշակունի զարմեցեղ եալ:
Դքաջութն գովաբան եալ·
մինչ տրդատայ հաւանման եալ:
Օ ի մինչ մանուկ յէլ լողա՛ և եալ·
առխծս ոգունըս կատր եալ:
Ր. յլ և ըզ հի՛նգ այր քաջաց եալ·
'ի յերերայց վերա սպան եալ:
Նա և այլ բազումս արեաց եալ·
սպա արքայ հայոց նստ եալ:
Որ ընդ եփրատ անդրաքայլ եալ·
և զուաշակըն սատակ եալ:
Նոր աքայէլ սատերև եալ·
ընդ սկամանկոս գետըն վազ եալ·
Նա և զքինեաւէ գերազանց եալ·
Երկու ևքսան կանկուն քայլ եալ:
Բայց մանկաբար անմտաց եալ·
Թէոդոսէ ըստահակ եալ:

Ուս

Ուստի նորա զայն ըմբռն եալ· էճ
և 'ի մահու պատիժս արկ եալ
Յորում երկնից Թագաւոր եալ·
որք 'ի պատպայ որդիս ծըն եալ
Մ՝ի ումն արշակ վերայ կոչ եալ·
վաղարշակ միւսն անուան եալ·
Սոքա Թագին ոչ պերճաց եալ
և ոչ զօրաւք զօրապետ եալ:
Սինըն յունաց հարկատու եալ·
միւսըն պարսից հպատակ եալ:
Յայսմ վայրի եղև յայտն եալ·
այնոք մեսրոպըն կոչեց եալ·
Ար տեսական ուսմամբ վարժ եալ·
գործնականաւ գերազանց եալ:
Ճգնողական վարս ընկալ եալ
և յանապատըս հետև եալ:
Օրըստօրէ զմահ անձն ատ եալ·
ընդ ք֟ի չարչարակից եալ:
Նարեաց պատճառ հայոց եղ եալ·
զիմաստութե֟ն գանձըն լնուր եալ:
Ջոր աղօթից մասամբ գտ եալ· էղ
հոգւոյն մատամբ տպաւոր եալ:
Ըստ մակերեսի արժանաց եալ·
զա֟ծագիծ տառս ընկալ եալ:
Երիւք տասամբք վեցիւք յանգ եալ·
արեգական երիւք չափ եալ:

✠ Ր.յամ շնորհի սոված տու եալ.
ծքըն սահմանն օժընդակ եալ:
Որ ներսէսի որդի ծըն եալ.
համամ նըման նախնեացն եղ եալ:
Ր.րդ երկոքին ստքայ ընտր եալ.
եկեղեցւոյ ամուլք լըծ եալ:
Օ քանի ակօսըն պատառ եալ.
զիմաստութիւ՛ըն սերման եալ:
Մանուկս ուշիմըս ժողով եալ.
Նոր դպրութեբ այնու վարժ եալ:
Որք թարքմանիչք հոգւոյն եղեալ
ըստ պտղոմեայ 'ի նոյն շարժ եալ:
Յաթենացոց քաղաքն երթ եալ
զիմաստութե՛ ծաղիկս առ եալ:
Հ Որպէս մեղու թեօք բարձ եալ.
յեկեղեցիս հայոց բեր եալ:
Ր.յսե մովսէս դաճեթի եղ եալ.
և մամբրէիւ այլք հետև եալ:
Ր.ն քան շնորհօք վերին լց եալ.
մինչ զի յունաց գերազանց եալ:
Ր`այց մեսրոպայ շրջագայ եալ.
զամենեսին լուսաճոր եալ:
Ո րոց աղուանից գիր ըստեղծ եալ.
հոգւոյն շնորհօք առատաց եալ:
Յեկեղեցոյ կարգ յօրին եալ.
և սքանչելօք վաղձան առ եալ:

 Լ.ջս

Լոյս 'ի յերկնից վերածագ եալ·
'ի ձեւ խաչի մարմնոյն խաչ եալ։
Բայց 'ի նոցունց աճուրդս լ եալ·
խոսրով անուն յարքա նստ եալ։
Օ որ և պարսից ըզ նա կալ եալ·
զվռամ շապուհ փոխան եդ եալ։
Եւ յետ սոցա հայոց տէր եալ·
պարսիկ շապուհըն կոչեց եալ։
Ապա վերջին նըն վերջաց եալ·
որ արտաշէսն էր անուան եալ։
Ում նախարարքըն ոչ հանդուրժ եալ·
'ի յաղտեղի գործոյն եղ եալ։
Թագաւորըն պարսից մատն եալ·
փոխան նորա պարսիկ առ եալ։
Եւ ըզ սահակ սբըն մերժ եալ·
որ այսմ իրի ոչ հաղորդ եալ։
Որում փոխան սուրմակ նստ եալ·
և փուքիշոյ զնա յաջորդ եալ։
Այլ նախարարքըն զղջաց եալ·
առ հովուապետըն քաղցր եկ եալ։
Ազերսականն ձայնիւ մաղթ եալ·
լինել տեսուչ նոցին դարձ եալ։
Սակայն սրբոյն ոչ յանձն առ եալ·
այլ զհրաշալին տեսիլ պատմ եալ։
Որք տրտմութե մեծաւ լըց եալ·
զկորուստ անձանց իւրեանց լաց եալ։

Իսկ

Իսկ նա յաճուր որսում ծըն եալ.
՚ի նոյն աճուր մահուամբ լուծ եալ։
ՇԵ Մահկանացու յաշխարհ մտ եալ.
անմահ յիշումն ինքեան թող եալ։
Տեսիլ սորին սատ կատար եալ.
Թագ և հօվիւ հայոց բար եալ։
Օ որ նափորոտամբն եցոյց ծաղ եալ.
և գունդն ոսկի կտաւով ծածկեալ։
Սակայն սակաւ ամաց անց եալ.
Թուըն սորին յառաջաց ել։
Բայն որ վարդանն վերաձայն եալ.
ածային հոգով լըց եալ։
Սամիկոնեան զարմէ սեր եալ.
և սպարապետ հայոց եղ եալ։
Օ եկեղեցոյ սիւն հաստատ եալ.
վասըն նորա նահատակ եալ։
Սմա բազումք նիզակակց եալ.
մբ նախարարք հանդխսաց եալ։
Որք վարդագոյն արեամբ գըն եալ.
զորքայութինըն խոստաց եալ։
Օ որ թէ կամի ոք հաճաստ եալ.
զեղիշային տառ վերծան եալ։
ՇԶ Որ ցուցանէ զայս գործեց եալ.
իյազկերտի աճուրս եղ եալ։
Բզ գլուխն ոտիւքն ՚ի բաց բարձեալ.
զմեծըն փուքումբ տարամերժ եալ։

Օ հօ

Զ հօտըն հովուօք սրոյ տուէ եալ·
զգառինս գայլոցն յափշտակ եալ:
Օ երիտասարդըս խողխող եալ·
'ի մարց գրկաց տղայ.ք գեր եալ:
Ի զ կուսանս ոչ ոք զգաց եալ·
Ծերք յաթուոյ պատուոյ անկ եալ:
Ի զ քահանայսն 'ի սուր մատն եալ
զայրիս նոցա ոչ ոք լաց եալ:
Որպէս ղեւոնդ աղեօք ծաղկ եալ·
իմաստութբ՛ պայծառաց եալ:
Ջեզըն սահակ պատարագ. եալ·
ոչ խորոյ փոխան այլ ինք զեն եալ:
Սբըն յովսէփ հոգով մաքր եալ·
և ոյ.ք նոցին աշակերտ եալ:
Որ զերկնայինն լոյսըն տես եալ·
և պսակացն արժանաց եալ:
Ստեփանոսի համանման եալ· Հէս
որպէս և ձայնըն վկայ եալ:
Օ այս տեսութիըս գուշակ եալ·
Հարցըն մերոց նախ ասաց եալ:
Ի զ բարկութին անտի սկս եալ·
և մինչ առ մեզ ոչ կատար եալ:
Բան զի պարսից յայնժամ տէրեալ·
տանըս հայոց թագաւոր եալ:
Սակաւ իշխանք ինչ ամրաց եալ·
յամուր տեղիս ըմբռնաց եալ:

Եկեղեցի՛ք հրձիգ եղ եալ·
մանկունք նորա՛ ողբովք ցրու եալ։
Պայծառ զարդուցըն խրթանցեալ·
կտաւըն թուխ նշանակ եալ։
Իսկ յետ ամաց այն ինչ անց եալ·
Ժամանակա՛ցըն երկար եալ։
Փոքր ինչ չարին աղօտաց եալ·
հայոց ոգի և շունչ առ եալ։
Բագրատունեա՛ց թագաւոր եալ·
և մասնաւո՛ր հայոց տէր եալ։
Եկեղեցի՛ք լուսաւոր եալ·
նախարարաց գահնորոգ եալ։
Դարձեալ մեղա՛ց մեր զարթուց եալ·
զհարաւային ազգըն շարժ եալ։
Որոց մահմէ՛տըն մոլոր եալ·
կոյր և կուրա՛ց առաջնորդ եալ։
Նախ ըզ պարսի՛ց աթոռն առ եալ·
արևելից տիրապետ եալ։
Ապա՛ 'ի մե՛զ հուրն այն վառ եալ·
և զընթանուրըս ճարակ եալ։
Այս 'ի վաթսուն թվականն եղ եալ·
ամք չորք յիսո՛ւն զերկիր մանր եալ։
Եւ յետ սոցա՛ այլ ազգ եկ եալ·
յանապատէ ինչ հեռաց եալ։
Կրօնից նորին հաւատաց եալ·
մոլորելո՛յն ըզ հետ եղ եալ։

Համայն ազգի՛ն Թուրք անուանեալ.
իքսան և չորսցեղ որոշ եալ:
Որոյ և չափինէր ո՛չ չափ եալ.
ընութէն Թուրքն էր ոչ յաղթ եալ:
Բրխուն արքուք գաղանաց եալ.
զօրքեր գործովք անասնաց եալ:
Օ իշխանութին տաճկաց առ եալ.
Թէ և կրօնիւք հաւատար եալ:
Նա ընդ աշխարհըս տարած եալ.
ծովու յայս կոյս հանուրց տէր եալ:
Օ ոսկերըս մեր ըզ չորսաց եալ.
զոր էր նախկի ազգաց ծըծ եալ:
Ա իշապ օրէն օտար կէ եալ.
և առխւծուց նըման մանր եալ:
Օ չի՛ իհամար թիւ ոչ անկ եալ.
անպարտ յարեանցըն զոր հեղ եալ:
Կամ ծառայիցն անգին գեր եալ.
և կամ յայտնին որ վաճառ եալ:
Կամ ըզ գոյից յափըշտակ եալ.
որք ընդ ձեռամբ նորին անկ եալ:
Որոց այնքան աղքատաց եալ.
որպէս յերկաթ գոլով կապ եալ:
Թողից ըզ չարըն մեծ աս եալ.
զհոգոց կորուստըն գործեց եալ:
Ի հաճատոցն ուրացուց եալ.
կամ չար գործովք ապական եալ:

Արդ այսպէսմ սրտօք տանջ եալ․
վասն մեղաց մեր դառնաց եալ։
Իսահակայ սրբոյ սկս եալ․
մինչև առ մեզ ոչ վրձար եալ։
Նյաշխարհէն ծննդեան եւ եալ․
'ի Հայրենեաց տարա մերժ եալ։
Յերկիր օտար պանտըխտաց եալ․
մինչ զի ըզ մերըն մոռաց եալ։
Զաշխարհըն մեր օտարք կեր եալ․
մեք առաջի աչաց տես եալ։
Անմիտ ազգաւ զկծեցուց եալ․
բայց 'ի մեղաց ոչ ըք դարձ եալ։
Սախնի աթոռ որ լոյս ծագ եալ․
այն 'ի միգի կայ խաւար եալ։
Աթուականքըն հեռաց եալ․
տարըր աշխարհէնկ շըջագայ եալ։
Տոհմոր Թագին փառաւոր եալ․
անարժանից ստորև եղ եալ։
չձ Որք աշխարհաց բազմաց տիր եալ․
'ի քաղցելոց հաց մուրաց եալ։
Սակայն բնութեն ազգին պահ եալ․
որ պալ հաւէնկըն կոչեց եալ։
Թէ և Թագուն իմն ամ փոփ եալ․
ուսմին ազգաց միջի ծածկ եալ։
Սնիայն ինքեանց ներհուն եղ եալ․
որ յայմ ազգէ գոլով սեր եալ։

Որդի

Որդի ըղ հայր փոխանակ եալ.
մինչ և առ մեզ ըսհասուց եալ։
'Ի նախնական հօրէ սկս եալ.
'ի պարթևէ՛ն լուսաւո՛ր եալ։
Մ՛ինչ 'ի վասակ.քաջըն հաս եալ.
այնոր արեա՛մբ նահատակ եալ։
Յորմէ գրիգոր որդի ծըն եալ.
մագիստրոս վերապատու՛ եալ։
Ը. ծային շնորհօք լըց եալ.
իմաստութեբ պայծառաց եալ։
Հօրըն մերոյ նա՛ հայր եղ եալ.
ըստ մայրակա՛նըն միջնորդ եալ։
'Ի յարքայէն յունաց պատու՛ եալ.
և նահանգուց յոգունց տէր եալ։
Տեսականաւ՛ըն ճոխաց եալ.
և երկիւղի՛ւըն զարդար եալ։
Ըստ հոմերի՛ տաղա՛ չափ եալ.
ըստ պղատոնի՛ պերճաբան եալ։
Յունականին ներհուն եղ եալ.
յոքնիմաստիցըն մակաց եալ։
Օ՛ծ աշու՛նչ տառ վերծան եալ.
օր ըստ օրէ 'ի նոյն կըրթ եալ։
Ե կեղեցիս վայելչաց եալ.
'ի հայաստան աշխարհ շին եալ։
Ըզ կրօնաստանըս յարդար եալ.
ըզ վանակա՛նըս յանձանձ եալ։

Օար

Զարդիւնական անձն ընկալ եալ·
զվարդապետաց հոյլ ժողով եալ:
Հայր ըստ յորդւոյ որդւոց եղ եալ·
այրեաց զորանց խընամ ած եալ:
Իզ նիւթական գանձ ըստ աց եալ·
ոնանկաց յանձինըս սերման եալ:
Զի մինչ գարուն հոգւոցն հասեալ·
բազմաբեղուն պտղաբեր եալ:
Սա այսպիսի վարուք կաց եալ·
ըստ այ յուղ ևոր եալ:
Ժամանակաց ինչ յաջող եալ·
և առ նախնիսըն յաւէլ եալ:
Ժառանգ կենաց յետիւր թող եալ·
այս է զորդին բարեմասն եալ:
Պահաճունին յիւրմէ սեր եալ·
'ի գըրգորեանց շառաւէղ եալ:
Որոյ վահրամ անուանադըր եալ·
յառաջագոյնըն կոչեց եալ:
Մինչ դեռ զօրաց իշխող եղ եալ·
'ի հայրենեն յաթոռ նստ եալ:
Մինչ աշխարհէ յօրէնս կալ եալ·
և 'ի խառնոցն արտակաց եալ:
Բան զի հոգոյնէր նուէր եալ·
և 'ի նորա մասին հաս եալ:
Իսկ յորժամ զայսոսիկ լուծ եալ·
զառըստորեւս արհամարհ եալ:

Ըստ ամենայն իր փոփոխ եալ. ռժ
մինչև անունըն փոխադր եալ:
Որպէս սօղոս վայրենաց եալ.
ող կնի պօղոս ընդ անաց եալ:
Նոյն և վաճառամ նախ ասաց եալ.
գրիգորիոս վերաձայն եալ:
Քան զի մինչ իւրքըն կամեց եալ.
Թէ առնուլած զուարձաց եալ:
Նա զյիսուսն բան յիշեց եալ.
և այնորքիւք զինքն խրատ եալ:
Թէ որոք ոչ զանձն ատեց եալ.
և զկնի իմ խաչըն բարձ եալ:
Նա աշակերտ իմ ոչ եղ եալ.
անձառ փառացն ոչ հաղորդ եալ:
Զայս ոչ բանիւ լոկ ասաց եալ.
կամ 'ի սրտին խորհըրդած եալ:
Այլ և գործովքս կատար եալ.
և յերկնայինն ուղղին սկս եալ:
Զաշխարհական ձև մերկաց եալ.
զիշխանական կամօր լուծ եալ:
Ըզ հեզութեըն կերպ առ եալ. ռէ
զխոնարհութեն լուծն ըստաց եալ:
Ի յիւրայոցըն հրաժար եալ.
և յանապատըս հետև եալ:
Համսկրոնից հաւասար եալ.
առաքինի վարուք կըթ եալ:

Յօրէնըս տն 'ի տուէ խորհ եալ·
'ի գիշերի՛ 'ի նոյն տքն եալ։
Ս կայութի տն քնն եալ·
և բոլորով սրտիւ խնդր եալ։
Ընդ ճանապարհն ամբիծ գնացեալ·
երանութե՛ց արժանաց եալ։
Յանապատի՛ առանձնաց եալ·
ըստ յովաննու պահօք սըն եալ։
Բայց չէր արժա՛ն լուսոյն թաքչեալ·
կամ քաղաքին անտես եղ եալ։
Ի ՃԼ յաշտանակըս բարձրաց եալ·
և յընթանուր լոյս ծառայ եալ։
Օ ի մինչ յաւուրսըն յայն հաս եալ·
հայոց հովուե՛ացըն վաղճան եալ։
ՌՀ Տուն պետրոսեան 'ի բաց բարձեալ·
որպէս հեղեա՛ն այն ծերաց եալ։
Որով յունա՛ց ընդ մեզ չա՛ր եալ·
այլուստ լինել թոյլ ո՛չ տու եալ։
Օ ի անտէրունչ ասեն եղ եալ·
լեցին 'ի կրա՛ւնըս մեր դարձ եալ։
✠ Յորժամ արքայն մեր կոչեց եալ·
գագիկ անուն վերաձայն եալ։
Ի յնոր ըզ կարս 'ի յոյնս տու եալ·
և զծամընդա՛ւ դղեակն առ եալ։
Զանիւ մեծաւ գուն գործեցեալ·
ինչըս բազո՛ւմս անթիւ ծախ եալ։

Նա եղ կարս նախ ասաց եալ.
այնըր խնդրոյ փոխանակ եալ:
Զի հովուապետ հայոց դարձեալ.
նստցէ յաթոռն ունայնաց եալ:
Որդ ըղձիր այսր հաս եալ.
եմնատանեաւ ոսկի կնք եալ:
Մինչ ըղ վեհին հրաման առ եալ.
հարըս հայոց անդ ժողով եալ:
Եւ միաբան խորհուրդ ած եալ.
զարժանաւոր խնդրոյն գըտ եալ: ռխ
Ի վերնական խնամոց յայտն եալ.
յագարակն գանձըն ծածկ եալ:
Ի յնոր ըղձեալ եւ թաքուց եալ.
յանապատի լոյսն անփոփ եալ:
Ընդ որ հանուրց կամաց հած եալ.
առ 'ի խնդիրըն յորդոր եալ:
Զգրիգորիոս յառաջ ած եալ.
որ եւ վահրամ նախաձայն եալ:
Որ ուստի նորա զայն ծանուց եալ.
եւ 'ի պատուոյն յետ նահանջ եալ:
Զինքն անարժան այնմ ասաց եալ.
ընդ ա՛յ միջնորդ եղ եալ:
Բայց ամենից բռնադատ եալ.
եւ յակամայ հարկաւոր եալ:
Օծմամբ հոգւոյն ըղ նա օծ եալ.
յաթոռ նախնոյն վերայ նստ եալ:

Նոր

Եւ որ ահարօ՛ն խոյրն պաճն եալ·
և սամուէլ ո՛ն ձայն եալ։
ռծ Եկեղեցոյ վէմ հիմն եդ եալ·
վերուստ կոչմամբ անօթ ընտր եալ։
Որ և սոցունց համեմատ եալ·
զեկեղեցիս լուսաւոր եալ։
Երկրորդ մեսրո՛պ մեզ երև եալ·
զգիրըս բազումըս թարգման եալ։
Ըռ 'ի յունացն և ասոր ոց·
ճառըս սրբո՛ց վերա՛յ բեր եալ։
Զօն յիշատակ նոցին կարգ եալ·
ընթերցուածո՛վքըն զարդար եալ։
Որս ո՛չ միա՛յն լոկ վերծան եալ·
այլ և վարուցըն նախանձ եալ։
Ստըրորումանուն իսկ ընկալ եալ·
վկայասէր վերա՛յ ձայն եալ։
Քատուանդութե՛ն ո՛չ ըստաց եալ·
ո՛չ 'ի մի՛ում վայրի բնակ եալ։
Պանտըխտաբար յերկրի շրջ եալ·
զքաղցեալ հոգիսըն կերակր եալ։
Յերուսաղէմ քաղաքըն երթ եալ·
ուր փրկութիւնըն մեր ծագ եալ։
ռծա Եւ 'իսրբո՛ց գիրըս հաս եալ·
յոր վայր նոցա՛ նահատակ եալ։
Յարևմտակա՛նըս ժաման եալ·
ուր ազգ հայոց բազումիջ եալ։

Ընդ ըզ նորին լուսաւոր եալ.
և իջաւանարս հաստատ եալ:
Ընդ ուստ 'ի ծովըն մեծաց եալ.
յ գճպտակմնացն փոփոխ եալ:
Ցայլասեռիցըն մեծար եալ.
և յարքայէ նոցուց պատուէ եալ:
Ընդ մեզ որանդ շրջագայ եալ.
առ կենդանեօքն և հանգուց եալ:
Ցորոց ծաղկէ կըտ հաւաք եալ.
քաղցր վարուցըն նիւթ առ եալ:
Ընդ 'ի յ թ ուըն մեզ եդ եալ.
դառ 'ի քեռւէն որդի ծըն եալ:
Օ գրիգորիոս համանուան եալ.
պծօրըն մերոյ եղբայր եղ եալ:
Օ այն որ շնորհօք հոգոյն լց եալ.
անբիծ վարուք արտև մաքր եալ:
Օ այն որ կուսմայ հոգոյն ծագ եալ. ժդ
պետոց նըման առուգաց եալ.
Որ յովսէփայ մեծի նման եալ.
ըզ համազգիս ըզ կնի ձգ եալ:
Օ արբ եղբարս իւր քաղցաց եալ.
ըստ յեսուայ զօրապետ եալ:
Որոյ վահրամ վերամ ձայն եալ.
միաւոյն վանակ անուանադր եալ:
Որք վեհագոյն փառս ընկալ եալ.
և մեծարգի պատուոյ հաս եալ:

Ըզ

Ր զ պատերազմ ազանց վան եալ·
զհակառակաց հոյլըս յաղթ եալ։
Ս տան տյսորեկ շքեղաց եալ·
և աշխարհի նոցունց տէր եալ։
Ս ուտի մեծին հովուէին դարձ եալ·
դալ յարևելըս խորհեց եալ։
Օ ւր սիրեցեալն որդւոց եալ·
և զհոմ անունըն հաստատ եալ։
Ի նքն 'ի նոյեան լաստին ել եալ·
յերկիր ուղի՛ղ առաջնորդ եալ։
ռձ Յ օթևանօք զանցարար եալ·
մինչ 'ի տիւրոս լեառըն հաս եալ։
Ը նդ որ սրբոցըն բնակք եղ եալ·
և 'ի մարմնի հրեշտակաց եալ։
Ս րշտամբութունց փառաբան եալ·
զերրորդութեն ամենօրհն եալ։
Ի վայելուչ յայն վայր եկ եալ·
հովուապետին ըզ դոնաց եալ։
'Ի սեւան մըթին լեառն անուանեալ·
ուր են հոգի'ք լուսաւոր եալ։
Օ յոգնավըրդով կեանըս թող եալ·
զոր և երազէր ծանուց եալ։
Յ ետծային վարըս ձգն եալ·
և զանմարմնոց կերպս ընկալ եալ։
Օ բանի սիրողըն հաւաք եալ·
և առ ինքեան բնակեցուց եալ։

Զգիրըս հոգւոյն միշտ ընթերցեալ·
և ընդ նոսին յար խօսակց եալ:
՚Ի մէջ երկրայքս անդուստ փոխեալ·
որ եփրատայ մերձ առ կաց եալ:
Քաղաք քեսոն իմն անուան եալ· ՌՂ
ուր հուպ է վանք կարմիր կոչ եալ:
Ընդ յիշխանէն պատուասիր եալ·
ծառայէր անձն երև եալ:
Որոյ վասիլ անուն ձայն եալ·
նախերուզակ մակ անուան եալ:
Սրբին հանգոյն գերազանց եալ·
և ամուսնոյն բարեմասն եալ:
Նոցա զհովիւն իւրեանց բեր եալ·
որպէս ըզ հայր մեզ յանձնեց եալ:
Զոր սրփոփմամբ ծերատաց եալ·
յաշխատութեն ցըն հանգուց եալ:
Փոքր ինչ նորա անդ յապաղ եալ·
բնահօրականն ախտի շարժ եալ:
Թէ երկրայինէ ծանուց եալ·
և ընդ բնութեն մահուկապ եալ:
Որով մարմնոյն կապից հատ եալ·
հոգին յարագ յերկինս թռուց եալ:
Եւ որոգայթ որսոյն փշր եալ·
որպէս ձնձղուկ ոգին ապր եալ:
Պատկերըն երկրի զնիւթըն թող եալ· Ճ
առ սկզբնատիպն ինքեան փոխ եալ:

Զգան

Օ գանձըն տուողին 'ի մէջ բարձեալ։
խեցին անօթ ունողնաց եալ։
Օ որ սաղմոսիւք օրհնաբան եալ·
քահանայից դասուցն առ եալ։
Նու 'ի շէրբիմ մահու եղ եալ·
հուպ 'ի խորանս անդ շէն եալ։
Որք 'ի նախնեաց դերըս թաղ եալ·
այլ օտարաց պանդխտաց եալ։
Ռ.ւլ 'ի յաւիտոս իւր հաստատ եալ·
բաժակիս անուճանաւոր եալ։
Ր.րկան առաւելն հարազատ եալ·
օծմամբ հոգւոյն նախ ձեռնադրեալ։
Յարեւելեան կողմանց եկ եալ·
յայլասեռիցըն հալած եալ։
Ըզ սեփհականն աթոռ թող եալ·
'ի շիրականն անի շէն եալ։
Նու աստանօր եկաւոր եալ·
առ իշխանին նախ ասաց եալ։
Հգ 'Ի յանապատ իմըն բնակ եալ·
'ի մէջ լերանց շուղը անոճան եալ։
Նայց նախ քան զայս բարեգործեալ·
Մբ հայրապետս այս յաջող եալ։
Օ որ չէ 'ի դէպ անտես առն ել·
զեկղեցոյ փականքն եղ եալ։
Ր.ան զի յուժամ ազգ դառնացեալ·
քրիստոնէից եղէն տէր եալ։

Ձա

Զմրաց ամպոց տեղի գըրտ եալ·
մեր աթոռոյս հակառակ եալ։
Եկեղեցի մեր ազատ եալ·
և միածնին արեամբ գըն եալ·
Ո՛չ առայ նոցին զոյն ալար եալ·
կապտալատու հարկաւոր եալ·
Եւ ըզ պտուղ մին ընծայ եալ·
որ մեզ էր նուէր եալ։
Յանօրինաց մասին հան եալ·
և պտուղընկաց վարձկանք տուէ եալ։
Արդ զայսպիսի աղէտ տես եալ·
այնոր հոգոյնէր զօրայ եալ։
Զերկնուղ մարդկան' ի բացմերժ եալ· ձյ
առ վերհագոյն ազին երթ եալ։
Այնոր քոլոր ազանց տէր եալ·
որքէն ծովու յայս կոյս բնակ եալ։
Որ մեծք չա՛հ աննուանադր եալ·
բարեբարոյն գովաբան եալ։
Զոր և սիրով խնկ ընկալ եալ·
և մեծարգի փառօք պատուէ եալ։
Զ կամըս սրտի նորին լըց եալ·
և ըզ խնդրուածըն կատար եալ։
Որ և հրամանն ածքուստ առ եալ·
հրահրասանօք այսրէն դարձ եալ։
Զ հակառակացըն հայս հերք եալ·
որք ըզ հաճառս պատուակ եալ։

Զէ

Զեկեղեցի՛ նը ազատ եալ.
և վերըստին միածոր եալ:
Թէ և յետոյ նոցին դարձ եալ.
ըզ հուր չարեացն այն բորբոք եալ:
✠ Այլ աստանօր ձրիպաստան եալ.
զհարազատէ՛ն իմոյ ընտոր եալ:
ՃԼ Որ 'ի ստենէ գոլով հաստ եալ.
առ համանուն հօրըն վարժ եալ:
'Ի բըրև նորա վաղձան առ եալ.
հօրն երկրորդի աւանդս առ եալ:
Զոր սերաբար յինքն ընկալ եալ.
յիմաստ տառից ներակրթ եալ:
'Ի բըրու այնու յառաջ եալ.
և հասակին մարմնոյ աճ եալ:
'Ի մէջ կոչումըն հրճիր եալ.
և քահանայ ըզ նա օծ եալ:
Ընդ մինչ կային զուարձաց եալ.
և առ միմեանըս խրախաց եալ:
Յածայի՛ն վարըս բերկր եալ.
և 'ի հոգի՛ն ուրախաց եալ:
Լուր դառնութեն եղև հընչ եալ.
և ձայն գուժի հռամայ հաս եալ:
'Ի յազդմանէն սրտաբեկ եալ.
և ապշութեն՛ զահիհար եալ:
Քան զի գթած հայրըն խռով եալ.
ըզ հարազատ տէրանցն եղ եալ:

Ի ծայրն շնորհիւ լըց եալ· ճխ
և երկիւղիւըն զարդար եալ։
Գ․եղապաճոյճ անձն երև եալ·
իշխանութե՛ըն շքեղաց եալ։
Ի զնախնական անուն առ եալ·
որ՝ ապիրատն էր յորջորջ եալ։
Թ․ոռըն մեծի գրիգորոյ լ եալ·
որ մագիստրոս մականուն եալ։
Օ այս տունկ բարի արմատաց եալ·
՝ի սմայելեա՛ն հողմոյն խըլ եալ։
Ո րք ըստ մեղա՛ց մերոց շարժ եալ·
արմատախի՛լ զհայք արար եալ։
Յ արևելեա՛ն կողմեան սկս եալ·
մի՛նչ յարևմո՛ւտըս ժաման եալ։
Ո րոյ առ մե՛զ եկեալ հաս եալ·
և զամրոցակա՛նըն պաշար եալ։
Վ ահանաւո՛րըք կուռ վառ եալ·
նիզակաւո՛րըք պատրաստ եալ։
Մ՟եքենայիւք պատնէշ կանգն եալ·
ռամբիզքար սանդուխտ հաս եալ։
Ո րում տանե՛լ ո՛չ կարաց եալ·
քաջազնէի՛ն անդ բընակ եալ։ ճծ
Ի․ալ որ և մե՛րըն հայր եղ եալ·
վոր վերադո՛յն նախ տասաց եալ։
Ի՟այց մի՛նչ վաղճա՛ն մարտին առ եալ·
և Թշնամեացըն հալած եալ։

Ինդ

Ընդ շինականս այս պատահ եալ.
և չար յաղթութեամբն գործեց եալ:
Յաղուսեալից կոչմն հար եալ·
և յաղթու. մեծ բան բարբառ եալ:
Օ վեհն 'ի հնդեան իւր առ ձայնեալ·
որ վահանաձներ պար փակ եալ:
Յոր ևնայեւլ իսկ կամեց եալ·
զի նահատակըն խրախուս եալ:
Նա թագնաւոր ընդ դարան եալ·
հագուրացի ոմըն նուա եալ:
Ըզ լայնալիճըն լի. զարդ եալ·
թէ երբ նա 'ի դիտակն յառ եալ:
Յորժամ ետես ունայնաց եալ·
'ի վահանէն որով ծածկ եալ:
Սրբեթեւեան եռաթիւն եալ·
յանկարծակի ըզ նա հար եալ:
Որ 'ի ծովին յայն պատահ եալ·
'ի տեսարանն իւր ծովաց եալ:
Յաշտարակէն յոր վեր ել եալ·
'ի բախմանէն սառրանկա եալ:
Ըզ կնի արձան մեծ թաւալ եալ·
և զյաղթ անդամըն ջախջախ եալ:
Յորմէ այլմ.ք վերամբարձ եալ·
'ի պատուական դահոյն եդ եալ:
Խոցմամբ վիրացըն տագնապ եալ·
և յետ փոքու վերափոխ եալ:

Ընդ նահատակս համակարգ եալ.
և ընդ վկայսըն պըսակ եալ:
Օի ընդ նոսին զարիւն հեղ եալ.
և ընդ նոսա դասաւոր եալ:
Օ որ սաղմոսիւք երգաբան եալ.
և արտասուօք զնա ուղարկ եալ:
Քահանայից ակումբ առ եալ.
մոմեղինօք բուրմամբ լուց եալ:
Օ օրէն կոծոյն անդ կատար եալ.
և՛ի շիրիմ հարցն ամփոփ եալ:
Նմա բարի այն տնօրին եալ.
զի բարիոք մահուամբ լուծ եալ:
Բայց մնացելոցըս չար եղ եալ.
գլխոյն 'ի մէնջ գլխով բարձ եալ:
Քան զի զհովիւք քաջհար եալ.
զգառինսըն գայլք յափշտակ եալ:
Ի հայրենեաց տարամերժ եալ.
օտար սեռից ստորև կաց եալ:
Բայց միայնոյ ոչ շատաց եալ.
զի ըստ մարմնոյ հօրէն տուժ եալ:
Սիրոյ գըկաց նորին մերժ եալ.
և՛ի խնամոցն օտարաց եալ:
Ապա յետ սակաւ ամաց անց եալ.
մինչ դեռ տակաւ տարաբեր եալ:
Ի միւս հօրէն հոգւոց զրկ եալ.
բասիլեոսըն կոչեց եալ:

Օի ըստ մեղա՛ց մեր յանձախ եալ.
նըմին օրհա՛սըն պատահ եալ:
Եւ մեքկրկին թշուառաց եալ.
'ի փրկութենց ան յոյս եղ եալ:
Օ որ և ուխտի՛ն նախասաց եալ.
զոր 'ի վերո՛յ յիշատակ եալ:
Ք՝ահանայիւք օրհնաբան եալ.
'ի շուղը անունըն հանգուց եալ:
Բ՝այց բարեգո՛յթ հայրըն գթացեալ.
և ո՛չ իսպառ մեզ բարկաց եալ:
Ա՝յլ յարմարո՛ց բարեաց բղխ եալ.
մեզ գաւառղա՛ն վերա՛յ ծաղկ եալ:
Օ հարազատէ՛ն իմաստաց եալ.
զոր կանխագո՛յն բանս յիշեց եալ:
Ա՝նուն գրիգոր վերա՛յ ձայն եալ.
ըստ նախնական հօրէն ընտր եալ:
Օ որ առաջին հայրն ըստաց եալ.
երկրորդին հօր աւանդ տու՛ եալ:
Եւ մը ուսմա՛մբ էր նա կրթ եալ.
հոգոյն խըրատի՛ւք մանկա վարժ եալ:
Եւ 'ի վաղձա՛ն մահուն հաս եալ.
'ի մը յաթոռ իւր հաստատ եալ.
Մ՝արգարէին բանի լըց եալ.
փոխանակ հա՛րց որդւոց եղ եալ:
յանըրականաց հայաստան եաց.
յեկեղեցւո՛յ իշխան նստ եալ:

Ի կոչմանէ հոգւոյն ընտր եալ.
բազմաբեղուն շնորհիւ լց եալ։
Ընդ մովսէսի զեսու տու եալ.
Մեզ փրկութեան պատճառ եղ եալ։
Յեղիայէ կրկին առ եալ.
զեղիսէոս հոգիաց եալ։
Ըզ կնի փրկչին առ հայր ել եալ.
և զմետասանս յերկրի թող եալ։
Յետ պօղոսի զընթացս առ եալ
զտիմոթէոս մեզ պարգև եալ։
Զօրաբաբէլ երկրորդ եղ եալ.
և ըզ ցրուեալսըն ժողով եալ։
Ըզ մայր որդւովք խուռովք բերկրեալ.
յերուսաղէմ նոր վերած եալ.
Զիւրաքանչիւրս տնօրէն եալ.
և ըստ բախտի կարգաւոր եալ։
Զեղբայրս ինքեան հարազատ եալ. գ
իշխանական գահ յառաջ եալ.
Ասել անուն վեհ երև եալ.
և զօրավար համապատու եալ։
Եւ մարիամ քոյր անուան եալ.
որ յաշխարհի կարգըս մտ եալ։
Իսկ ես կրտսեր նուաստաց եալ.
ներսէս անուն վեր տսոց եալ։
Որ և նովին մբ յիմաստ կըթ եալ.
և յերկնայինսըն կոչեց եալ։

Թէպ

Թէպէտ իմ ոչ վերա՛ թեւ եալ.
և ըստ կոչմա՛նըն բարձրաց եալ:
Բայց 'ի յերկիր հակամըտ եալ.
սիրով սորին վայրաբեր եալ:
Սակայն նորա ոչ նուազ եալ.
խնամոց բարեացն առ իս եղ եալ:
Յետ ստացողին կրկին ստաց եալ.
ընդ տածողին կրկին տած եալ:
Մինչև յարբունսըս հասուց եալ.
և քահանայ ձեռամբ օծ եալ:
պծ Երկնաւո՛րին հօր նուէր եալ.
և միածնին էր ընծայ եալ:
Թէպէտ նուէրս ոչ պատշաճ եալ.
բարեաց գործովք ոչ յառաջ եալ:
Բայց հեզգութե՛ յոյժ ըստ գտեալ.
և ան պտուղ սերման եղ եալ:
Ոչ 'ի սիրոյն սէր բորբոք եալ.
ոչ 'ի հըրոյն ողջակէզ եալ:
Բայց ներհակօքըն գաղջաց եալ.
որպէս զոմնցէ ասաց եալ:
Միայն 'ի յո՛յսըն յուսաց եալ.
'ի բարձրելոյն աջ զօրաց եալ:
Զի յայսցանեաց 'ի բաց տար եալ.
զիս 'ի բարւոքըն փոփոխ եալ:
Բայց առաջին մարդոյն սկս եալ.
ուստի ընութե՛ըս յառաջ եալ

Զան

Օանցեալ նախնիս հայոց սէր եալ·
ցուցայք բանիւ համառօտ եալ:
Մինչ և՛ի մերըս հասուց եալ·
'ի մանկական տիս ժաման եալ:
Հասարակաց խրախճան տու եալ· պե
որք իմաստիցեն ցանկաց եալ:
Յամենեցուն որք ընթերց եալ·
հայցմամբ սրտիւ զայս պաղատ եալ:
Յիշել յաղօթս արժանաց եալ·
զանձն անարժան և տաժան եալ:
Աին յորմէ յառաջեկ եալ
'ի յանգոյից գոյք եաց եալ:
Բանին ընդ հօր յորմէ ծըն եալ·
հոգոյն անդուստ յառաջ բղխ եալ:
Ներրորդութենըն կատար եալ·
'ի թիւ երից անձնաւոր եալ:
Միութբըն բաժան եալ·
և բաժանմամբըն միաց եալ:
Աղբերաբար բարոյն հոս եալ·
բարի սահ ըղձումըն գոյաց եալ:
Ածութեան իմում օրհն եալ·
օրհնաբանիցք նըմին եղ եալ:
Ուստի և մեր յայս յառաջ եալ
բանին ըզ բան պտղաբեր եալ:
Յաւարտ բանն այսր հաս եալ·
ըզ տուօղ բանիս փառաւոր եալ:

 'ի

՚Ի հինգ հարիւր թիւ կատար եղ·
Եօթանասնից ՚ի նոյն յանգ եղ:
ՌՃ Կատարեցաւ բանըս հաւ եղ·
Է ՚ի համբակէ նուաստաց եղ:

ՎԵՐՋ:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Համաձաայ[illegible]երսաեր
միջկեղեցինա[illegible]եր
նա[illegible]